

74 වන කාණ්ඩය
11 වන කලාපය

සඳුද
1967 සැප්තැම්බර් 4

පාර්ලිමේන්තු විවාද

(හැන්සාඩ්)

නියෝජිත මන්ත්‍රී මණ්ඩලයේ

නිල වාර්තාව

අත්තිකාරම් ප්‍රධාන කරුණු

ප්‍රශ්නවලට වාචික පිළිතුරු [නි. 2789]

ප්‍රවාහණ ඇමතිගේ පාර්ලිමේන්තු ලේකම් එල්. බී. දසනායක මයා. විසින්
පෞද්ගලික කරුණු පැහැදිලි කිරීම [නි. 2811]

විසර්ජන කෙටුම්පත් පනත, 1967-68 [දහනව වන වෙන් කළ දිනය]
[නි. 2815] :

ශ්‍රී 105-117, 80-82 සහ 125 කාරක සභාව විසින් සලකා බලන ලදී.

பாராளுமன்ற விவாதங்கள்

(ஹன்சாட்)

பிரதிநிதிகள் சபை

அதிகார அறிக்கை

பிரதான உள்ளடக்கம்

வினாக்களுக்கு வாய்மூல விடைகள் [ப. 2789]

போக்குவரத்து அமைச்சரின் பாராளுமன்றக் காரியதரிசி திரு. எல். பி. தஸநாயக்கவினது
சொந்த விளக்கம் [ப. 2811]

ஒதுக்கீடு மசோதா, 1967-68 [ஒதுக்கப்பட்ட பத்தொன்பதாம் நாள்] [ப. 2815] :

குழுவில் ஆராயப்பட்ட தலைப்புக்கள் 105-117, 80-82 ; 125

Volume 74

No. 11

Monday

4th September 1967

PARLIAMENTARY DEBATES

(HANSARD)

HOUSE OF REPRESENTATIVES

OFFICIAL REPORT

PRINCIPAL CONTENTS

ORAL ANSWERS TO QUESTIONS [Col. 2789]

PERSONAL EXPLANATION BY MR. L. B. DASSANAYAKE, PARLIAMENTARY
SECRETARY TO THE MINISTER OF COMMUNICATIONS [Col. 2811]

APPROPRIATION BILL, 1967-68 [Nineteenth Allotted Day] [Col. 2815] :

Considered in Committee Heads 105-117, 80-82 and 125

வாசிக பிழிதூர்

வாசிக பிழிதூர்

நியோஜித மன்றி மன்றிய

செ. எ. ம. 1966 சனவரியே வாசிக வரீசனய
கலி ஈய

பிரதிநிதிகள் சபை

இ. போ. ச. : 1966 ஜனவரி வேலைநிறுத்தத்தில்
ஈடுபட்டோர்

House of Representatives

C. T. B. : JANUARY 1966 STRIKERS

1967 ஐப்நவம்பர் 4 வன ஈதூ

2. சி. சி. ஓல்கர்நன் மயா. (கொலொன்
நாவ)

திங்கட்கிழமை, 4 செப்ரம்பர் 1967

(திரு. ஈ. பி. இலங்கரத்ன—கொலொன்
நாவ)

Monday, 4th September 1967

(Mr. T. B. Ilangaratne—Kolonnawa)

சு. க. 9.30 ஁ மன்றி மன்றிய ஁ய் சி.ய.
நியோஜித கலாநாயகனாவா [சு. சி. ஈரீசு காரயா
மனா] இலாசனாரூக சி.ய.

சபை, மு.ப. 9.30 மணிக்ருக் கூடியது. உப சபா
நாயகர் அவர்கள் [திரு. எஸ். சி. ஷேளி கொறயா]
தலைமை தாங்கினார்கள்.

The House met at 9.30 A.M., MR. DEPUTY
SPEAKER [MR. S. C. SHIRLEY COREA] in the
Chair.

புரீதவலிவ வாசிக பிழிதூர்

வினாக்களுக்கு வாய்முல விடைகள்

ORAL ANSWERS TO QUESTIONS

நியோஜித கலாநாயகனாவா

(உப சபாநாயகர் அவர்கள்)

(Mr. Deputy Speaker)

Question No. 1.

சு. சி. சி. வேலகேடர் (வாசிக வனா
சனவரி ஈய் வாசிக)

(கொளரவ ம. பி. வெலகெதர்—பதில்
தேசிய மய சேவை அமைச்சர்)

(The Hon. D. B. Welagedera—Acting
Minister of Nationalized Services)

மே புரீதயவ பிழிதூர் ஈயசிகிவ மய
கேகக் கலீ வ்விவா கர்நவா.

புரீதய மறு கீதககீ ஓகீசன கிசிகி நியோ
கர்ந கே.

வினாவை மற்றொரு தினத்துக்குச் சமர்ப்பிக்கக்
கட்டளையிடப்பட்டது.

Question ordered to stand down.

2—சிட 6400—793 (67/9)

தேசியமயச்சேவை அமைச்சரைக் கேட்ட
வினா: (அ) (i) 1966 ஜனவரி வேலை நிறுத்
தத்தின் காரணமாக வேலை இடை நிறுத்தம்
செய்யப்பெற்ற, இலங்கைப் போக்குவரத்துச்
சபை ஊழியரின் முழு எண்ணிக்கை என்ன? (ii)
இவர்களில் எத்தனை பேர், மீண்டும்
சேவைக்கு அமர்த்தப்பட்டனர்? (iii) அவ்
வாறு அமர்த்தப்பட்டவர்களுக்கு ஏதாவது
தண்டனை அளிக்கப்பட்டதா? (iv) அவ்வாறு
அளிக்கப்பட்ட தண்டனைகள் யாவை? (v)
ஒவ்வொருவரையும் வெவ்வேறுகக் கணித்து
வெவ்வேறு வகையான தண்டனைகள் அளிக்
கப்பட்டனவா? (vi) இன்றேல், அனைவருக்
கும் ஒரேவிதமான தண்டனை அளிக்கப்பட்
டதா? (ஆ) (i) 1965 மார்ச் மாதத்தின் பின்
இ. போ. ச. உபயோகத்திற்காகப் பெற்றுக்
கொள்ளப்பட்ட மோட்டார் வண்டிகளின்
சேவையிலீடுபடுத்தப்பட்டுள்ள வசு வண்டி
களின் முழு எண்ணிக்கை என்ன?

பலிக பிழை

பலிக பிழை

[ஓரேனந்த மல.]

asked the Minister of Nationalized Services: (a) (i) What is the total number of C. T. B. employees who were interdicted for taking part in the January 1966 strike? (ii) How many of them were reinstated? (iii) Were those so reinstated subject to any penalty? (iv) What were the penalties? (v) Were those individual cases considered in different ways and different penalties imposed thereon? (vi) If not, was the same penalty imposed on all? (b) (i) How many motor cars were obtained since March 1965 for the use of the C. T. B.? (ii) What is the total number of buses which are in the service of the C. T. B.?

சுர வேலேடேர

(கௌரவ வெலகெதர)

(The Hon. Welagedera)

(அ) (i) 6 டேனேகுவே வு வதததி கரந டே அநர, கலின் அவசர லொ நொ ணை சேவலெ நொபுதிலித திசு 3,684 டேனேக் ஸலகிய தததூர் ஸர் கியாக் ஷே ஸலகிது லுலி. (ii) வு வதததி கரந டே அயலென் கிசிலெகி துலத சேவ லெ லெலொ நொலென் அநர சேவலெ அந்லர் கிய அயலென் 2,926 டேனேக் பஹுல சேவ லெ லெலொ ண்நா டே. (iii) லி; தல புவேலகயன் லேச லி வுலுப் பிலலே ம துன் அலுரூ அலுநிக காலகலெ லெலொ துலத சேவலெ லெலொ ண்நா டே. (iv) (iii) வுலுநல டே அநி பிழை திசு, மே புவலெ வுல நொலி. (v) வுல நொலி. (vi) வுல நொலி. (அ) (i) திசு. (ii) ஸர்லாப் தந்லெ பததததத.

விடே ஸலர்

வெலிநாட்டு உதலி

FOREIGN AID

4. ஓரேனந்த மல.

(திரு. இலங்கரத்ன)

(Mr. Ilangaratne)

அலுலாநய ஸத ருசலர்ஸக ஸ விடே ஸ கலெலு பிலிலெ அலி, துல ஸலபாடக ஸ அர்பிக கலெ லுலு அலி ஸத புவலுநி ஸ லுலன் விடிலி அலிதென் அஹு புவலெ: 1965 அலேல் 1 டு ஸி 1967 ஸ்தி 30 டு

தெக் விடே ஸ அலர் வலெலென் லுலுலு லுலே (i) லுலே ஸலன், (ii) ஸலன் விடிலி, (iii) ரலலே ஸ (iv) டித ஸதல லேலெலென் லுலிலென் கரந்நெ?

பிரதம அலெச்சலையும் பாதுகாப்பு, வெலி விவகார அலெச்சலையும் திட்ட அலெப்பு, பொருளாதார விவகார அலெச்சலையும் தக வல், லுலிபரப்பு அலெச்சலையும் கேட்ட வினா: 1965 ஏப்ரல் 1 ஆம் தேதியிலிருந்து 1967 ஜூன் 30 ஆம் தேதிவரை வெலிநாட்டு உத விபாகக் கிலெத்த, (i) பணத்தொகை; (ii) பொருள்களின் விபரம்; (iii) அவற்றைப் பெற்றுக்கொண்ட தேதிகள் ஆகியவை அடங் கிய அட்டவணையைச் சமர்ப்பிப்பாரா?

asked the Prime Minister, Minister of Defence & External Affairs, Minister of Planning & Economic Affairs and Minister of Information & Broadcasting: Will he table a list containing (i) amounts of money received as foreign aid; (ii) details of commodities received as aid; (iii) the countries from which aid was received; and (iv) the dates on which such aid was received; in respect of foreign aid received from 1st April 1965 to 30th June 1967?

சுர லிலி சேநானாயக (அலுலாநய, அரஸக ஸ விடே ஸ கலெலு பிலிலெ அலி, துல ஸலபாடக ஸ அர்பிக கலெ லுலு பிலிலெ அலி ஸத புவலுநி ஸ லுலன் விடிலி அலி)

(கௌரவ டட்ளி சேனானாயக்க—பிரதம அலெச்சலும் பாதுகாப்பு, வெலிவிவகார அலெச்சலும் திட்ட அலெப்பு, பொருளாதார விவகார அலெச்சலும் தகவல், லுலி பரப்பு அலெச்சலும்)

(The Hon. Dudley Senanayake—Prime Minister, Minister of Defence & External Affairs, Minister of Planning & Economic Affairs and Minister of Information & Broadcasting)

As this is a lengthy answer, I am tabling it.

වාචික පිළිතුරු

වාචික පිළිතුරු

සභාමේසය මත තබන ලද පිළිතුර මෙසේ යි :

சபாபீடத்தில் வைக்கப்பட்டவிடை வருமாறு :

The Answer tabled is as follows :

(I) විදේශ ආධාර වශයෙන් ලද මුදල් ප්‍රමාණයන්

විදේශ ආධාර තෙආකාරයකින් ලැබේ : භාණ්ඩ හෝ වැඩ සටහන් ආධාර, යෝජනාක්‍රම ආධාර, කාර්මික ආධාර.

1965.4.1 සිට 1967.6.30 දක්වා කාලය තුළදී ලෝක බැංකුව විසින් මෙහෙයවන ලද රැස්වීම්වලට පසුව වැඩසටහන් දෙකක් යටතේ භාණ්ඩ ආධාර ලැබී ඇත. වැඩසටහන් දෙක යටතේ ප්‍රතිඥා දී ඇති මුළු මුදල රුපියල් දශ ලක්ෂ 421.4 කි. මෙයින් 1967 ජුනි 30 ද වන විට ලැබුණු මුදල රුපියල් දශ ලක්ෂ 227.4 කි.

යෝජනාක්‍රම ආධාර පිළිබඳ ගිණුම් තබනු ලබන්නේ මුදල් වර්ෂ පිළිවලිනි. යෝජනා ක්‍රම ආධාර වශයෙන් මුදල් ලැබී ඇත්තේ පහත දැක්වෙන පරිද්දෙනි :—

1964-65	...	...	රුපියල් දශ ලක්ෂ 117
1965-66	...	...	රුපියල් දශ ලක්ෂ 101

කාර්මික ආධාර ප්‍රධාන වශයෙන් ලැබෙනුයේ විශේෂඥයන් හා අධි ශිෂ්‍යත්ව වශයෙනි. ඒවා මුදල් විෂයෙහි ලා නොසැලකේ.

(II) 1965.4.1 සිට 1967.6.30 දක්වා කාලය තුළ භාණ්ඩ ආධාර වැඩසටහන යටතේ ආධාර වශයෙන් දැනටමත් ලැබී ඇති භාණ්ඩ පිළිබඳ විස්තර පහත දැක්වේ

රුපියල් දශ ලක්ෂ

රසායනික පොහොර	...	...	...	51.776
ඉංජිනේරු බඩු	...	...	...	6.873
ගොඩනැගිලි තැනීමේ ද්‍රව්‍ය	...	...	...	2.955
මෝටර් වාහන අමතර කොටස්	...	...	...	6.323
වාණිජ වාහන	...	...	...	9.624
නිව් ලෝහ	...	...	...	3.758
කර්මාන්ත අමු ද්‍රව්‍ය සහ යන්ත්‍රසූත්‍ර	...	...	...	34.153
පිටි	...	...	...	51.040
ටයර් සහ ටියුබ්	...	...	...	14.002
රෙදිපිළි	...	...	...	26.953
මිටිස්	...	...	...	1.910
කරවල	...	...	...	4.450
බස් රථ සහ බස් වැසි	...	...	...	9.960
ට්‍රැක්ටර්	...	...	...	3.337
ඩීසල් මුහුදු එන්ජින්...	...	...	...	0.235

එකතුව ... 227.349

(III) ආධාර දුන් රටවල්

1965.4.1 සිට 1967.6.30 දක්වා
ලත් භාණ්ඩ ආධාරමුදල් වර්ෂය යටතේ දුන් යෝජනාක්‍රම ආධාර
1964-65 සහ 1965-66

ඕස්ට්‍රේලියාව	...	ඕස්ට්‍රේලියාව
බ්‍රිතාන්‍යය	...	බ්‍රිතාන්‍යය
කැනඩාව	...	කැනඩාව
ජර්මන් පෙඩරල් සමූහාණ්ඩුව	...	වෙකෝස්ලෝවෙකියාව
ප්‍රංශය	...	ජර්මන් පෙඩරල් සමූහාණ්ඩුව
ඉන්දියාව	...	ප්‍රංශය
ජපානය	...	නවසීලන්තය
ඇමෙරිකා එක්සත් ජනපදය	...	මහජන චීන සමූහාණ්ඩුව
		පෝලන්තය
		යුගෝස්ලාවියානු සමාජවාදී පෙඩරල් සමූහාණ්ඩුව
		සෝවියට් සමාජවාදී සමූහාණ්ඩු සංගමය
		ඇමෙරිකා එක්සත් ජනපදය

වාචික පිළිතුරු

වාචික පිළිතුරු

(IV) එම ආධාර ලැබුණ දින

භාණ්ඩ ආධාර යටතේවූ රුපියල් දශ ලක්ෂ 227.4ක් වටිනා ආනයනයන් 1965.4.1 සිට 1967.6.30 දක්වා කාලය සඳහා බෙදී යයි.

මුදල් ප්‍රමාණය ලීන් වර්ෂ යටතේ බෙදී යන්නේ පහත සඳහන් පරිද්දෙනි

1965 (65.4.1 සිට 65.12.31 දක්වා)	රුපියල් දශ ලක්ෂ	...	6.91
1966	රුපියල් දශ ලක්ෂ	...	132.10
1967 (67.1.1 සිට 67.6.30 දක්වා)	රුපියල් දශ ලක්ෂ	...	88.339

යෝජනා ක්‍රම ආධාර යටතේ 1964-65 සහ 1965-66 මුදල් වර්ෂයන් සඳහා ලැබී ඇති මුදල් ප්‍රමාණයන් මෙහි ඉහත (i) යටතේ දක්වා ඇත. 1966.10.1 සිට 1967.6.30 දක්වා කාලය තුළ ලද යෝජනා ක්‍රම ආධාර පිළිබඳ විස්තර මුදල් වර්ෂය අවසානයේ ගිණුම් පියවන තුරු ලබාගත නොහැකි වේ.

විදේශ ආධාර ලැබීම සම්බන්ධව වැඩිමහත් විස්තර එම විෂය යටතේ 1967 ජූලි මස 25 වැනි දින නියෝජිත මන්ත්‍රී මණ්ඩලය වෙත ඉදිරිපත් කළ ප්‍රකාශනය මගින් දැනටමත් දක්වා ඇත.

(i) AMOUNTS OF MONEY RECEIVED AS FOREIGN AID

Foreign aid is received in 3 forms : commodity or programme aid, project aid, technical assistance.

In the period 1.4.65 to 30.6.67, Commodity Aid has been received under two programmes after aid meetings organized by the World Bank. The total amount of aid pledged under the two programmes is Rs. 421.4 million. Of this, arrivals as on 30th June 1967 amounted to Rs. 227.4 million.

Accounts of Project Aid are kept on a financial year basis. The amounts received by way of Project Aid were as follows : 1964-65, Rs. 117 Million ; 1965-66, Rs. 101 Million.

Technical assistance is received mainly in the form of experts and fellowships and is not expressed in monetary terms.

(ii) DETAILS OF COMMODITIES ALREADY RECEIVED AS AID UNDER THE COMMODITY AID PROGRAMME DURING THE PERIOD 1.4.65 TO 30.6.67

		<i>Rs. Million</i>
Fertilizers	..	51.776
Engineering stores	..	6.873
Building materials	..	2.955
Motor spares	..	6.323
Commercial vehicles	..	9.624
Base metals	..	3.758
Industrial raw materials and machinery	..	34.153
Flour	..	51.040
Tyres and tubes	..	14.002
Textiles	..	26.953
Chillies	..	1.910
Dried Fish	..	4.450
Buses and bus chassis	..	9.960
Tractors	..	3.337
Diesel marine engines	..	.235
Total	..	227.349

වෘත්තික පිළිතුරු

වෘත්ති පිළිතුරු

[ඉලංගරත්න මයා.]

සිසුන් හට ජලය දීමට නගර සභාව විසු
රුවා හැරීමට පෙර තීන්දුකළ බවත්,
නගර සභාව විසුරුවා හැරියාට පසුව
විශේෂ කොමසාරිස්තුමා එය අවලංගු කළ
බවත් එතුමා දන්නවාද? (ආ) ලිං දෙකට
සවිකර ඇති මෝටර් දෙකද ක්‍රියා විරහිත
බැවින් එයද සාදාදීමට කටයුතු කරණවාද?
(ඈ) නොඑසේ නම්, ඒ මන්ද? (ඊ) වහාම
නගර සභාවේ ජලනලයක් සවිකිරීමට
කටයුතු සලස්වනවාද? (උ) නොඑසේ නම්
ඒ මන්ද?

கூல்வி, கலாசார விவகார அமைச்சரைக்
கேட்ட வினா: (அ) யாழ்ப்பாணம், சிங்கள
மகா வித்தியாலயக் காணியில் இரு கிணறு
கள் இருப்பினும், அவற்றில் குடிதண்ணீர்
பெறமுடியாதிருப்பதால், யாழ்ப்பாண நகர
சபை கலைக்கப்படுமுன் குழாய் மூலம் வழங்
கத் தீர்மானித்தது என்பதையும், நகரசபை
கலைக்கப்பட்ட பின் விசேட ஆணையாளர்
அதனை இரத்துச் செய்துவிட்டார் என்பதை
யும் அவர் அறிவாரா? (ஆ) இரு கிணறுகளி
லும் பொருத்தப்பட்டுள்ள நீரிறைக்கும் எந்தி
ரங்கள் பழுதடைந்துள்ளபடியால் அவற்றைத்
திருத்த அவர் நடவடிக்கை எடுப்பாரா? (இ)
அன்றேல், ஏன்? (ஈ) நகரசபை நீர்க்குழா
யைப் பொருத்த உடனடி நடவடிக்கையெடுப்
பாரா? (உ) அன்றேல், ஏன்?

asked the Minister of Education and Cultural Affairs : (a) Is he aware that the Jaffna Municipal Council before it was dissolved had decided to provide water from the municipal council pipelines to the students of the Jaffna Sinhala Maha Vidyalaya as the two wells in the vidyalaya premises are not used for drinking purposes but that after the municipal council was dissolved the special commissioner has revoked this decision ? (b) Will he also take action to repair the two pumps installed at the two wells as they too are out of order ? (c) If not, why ? (d) Will he

take immediate action to provide a connection from the municipal council pipelines? (e) If not, why?

එම්. එච්. එම්. නයිනා මරික්කාර් මයා.
(අධිකරණ ඇමතිගේ පාර්ලිමේන්තු
ලේකම්) (අධ්‍යාපන හා සංස්කෘතික කට
යුතු පිළිබඳ ඇමති වෙනුවට)

(ஜனாப் எம். எச். எம். நயினா மரிக்கார்—
நீதி அமைச்சரின் பாராளுமன்றக் காரிய
தரிசி—கல்வி, கலாசார விவகார அமைச்சர்
சார்பாக)

(Mr. M. H. M. Naina Marikar—Parliamentary Secretary to the Minister of Justice—on behalf of the Minister of Education and Cultural Affairs)

(a) No. The municipal council disallowed an application made on 11.6.66 for a water pipe connection from the mains and stated that private water connections were not allowed any more. (b) Action has already been taken to repair one of the pumps. (c) Does not arise. (d) Action will be taken to obtain a water supply connection from the municipal council's main water pipe as soon as the municipality resumes giving permission for private water connections. (e) Does not arise.

ජාතික පේෂකම් සංස්ථාව : තුල් මිල

தேசிய நெசவுக் கூட்டுத்தாபனம் : நூல் விலை

NATIONAL TEXTILE CORPORATION : PRICE OF
YARN

6. ඉලංගරත්න මයා.—(ජයකොඩි මයා.
—වෙනුවට)

(திரு. இலங்கரத்ன—திரு. ஜயக்கொடி சார்பாக)

(Mr. Ilangaratne—on behalf of Mr. Jayakody)

කර්මාන්ත හා බිටර ඇමතිගෙන් ඇසූ ප්‍රශ්නය : (අ) 1966 දෙසැම්බර් මස 31 දිනදී ජාතික පෝෂකර්ම සංස්ථාව මගින් විකුණනු ලැබූ සාරි හා සරෝම් නිෂ්පාදනයට ගන්නා කපු නුල් රාත්තලක මිල කීයක්ව තිබිණිද? (ආ) 1967 ජූනි මස 31 දිනදී ඉහත සඳහන් නුල් රාත්තලක

வடிக பிடிதூர்

வடிக பிடிதூர்

தே கியக் வ திவினீடி? (ஓ) தே வு.பி கர்
 ஈன் ததி, உயவ னே துவ டிதவ தாடி? (ஃ)
 தாபிசே ததி, ஸ் திதீடி?

விதீக்கு வித்கப்பட்டது? (இ) விதீ அதிகரித்
 திருப்பின் அதற்கான காரணத்தை அவர் கூறு
 வாரா? (ஈ) அன்றேல், ஏன் :

கைத்தொழில், கடற்றொழில் அமைச்சரைக்
 கேட்ட வினா: (அ) சேலை, சாரம் ஆகிய
 வற்றை உற்பத்திசெய்யப் பயன்படுத்தப்படும்
 பருத்தி நூல், தேசிய நெசவுக் கூட்டுத்தாப
 னத்தால் 1966 ஆம் ஆண்டு டிசெம்பர் மாதம்
 31 ஆந் தேதியன்று, இருத்தலொன்று என்ன
 விதீக்கு வித்கப்பட்டது? (ஆ) 1967 ஆம்
 ஆண்டு ஜூன் மாதம் 31 ஆம் தேதியன்று
 மேற்கூறிய நூல், இருத்தல் ஒன்று என்ன

asked the Minister of Industries and
 Fisheries: (a) What was the price
 per lb. at which the National Textile
 Corporation sold cotton yarn, used in
 the manufacture of sarees and
 sarongs, on 31st December 1966? (b)
 What was the price per lb. of the
 same yarn on 30th June 1967? (c) If
 the price has been increased, will he
 state why? (d) If not, why?

ஓர் சே. ஈர். ப்ஸவர்தன (ஓர்ஸ் ஈமினி ஈத ஈஸ்தாந்ஸதூலிசேன் ஈர்ஸ்க ஈ
 விதீசு கடுதூ பிடிதீ ஈமினிசேன் பார்டிமேன்து ஈேகதி—கர்தாந் ஈ நிவர
 ஈமினி திதூவடு)

(கௌரவ ஜே. ஆர். ஜயவர்தன—இராஜாங்க அமைச்சரும் பிரதம அமைச்சரதும் பாது
 காப்பு, வெளிவிவகார அமைச்சரதும் பாராளுமன்றக் காரியதரிசியும்—கைத்தொழில், கடற்
 தொழில் அமைச்சர் சார்பாக)

(The Hon. J. R. Jayewardene—Minister of State and Parliamentary Secretary
 to the Prime Minister and Minister of Defence & External Affairs—on behalf of the
 Minister of Industries and Fisheries)

(a) The selling prices per pound on 31st December 1966 of cotton yarn
 used in the manufacture of sarees and sarongs were as in the list I am
 tabling.

The list tabled is as follows :

			Rs.
50s Grey Hanks	..	..	.. 3.40
50s Bleached Hanks	..	..	.. 4.10
60s Grey Hanks	..	..	.. 4.25
60s Grey Mercerized Hanks	..	..	.. 4.80
60s Bleached Hanks	..	..	.. 4.85
60s Bleached Cones	..	..	.. 5.85
80s Grey Hanks	..	..	.. 5.60
80s Grey Mercerized Hanks	..	..	.. 6.10
2/100s Grey Hanks	..	..	.. 7.68
2/100s Bleached Hanks	..	..	.. 8.50
2/120s Grey Hanks	..	..	.. 9.45
2/120s Grey Mercerized Hanks	..	..	.. 10.30
2/120s Bleached Hanks	..	..	.. 10.85
2/140s Grey Hanks	..	..	.. 10.45
2/140s Bleached Mercerized Hanks	..	..	.. 11.60
2/160s Grey Hanks	..	..	.. 14.60
2/160s Bleached Hanks	..	..	.. 17.50

චාචික පිළිතුරු

චාචික පිළිතුරු

(b) The prices per pound on 30th June 1967 were as in the list I am tabling.

The list tabled is as follows :

			Rs.
50s Grey Hanks	..	..	4.30
50s Bleached Hanks	..	..	5.15
60s Grey Hanks	..	..	4.25
60s Grey Mercerized Hanks	..	..	6.30
60s Bleached Hanks	..	..	4.85
60s Bleached Cones	..	..	5.85
80s Grey Hanks	..	..	6.35
80s Grey Mercerized Hanks	..	..	6.10
2/100s Grey Hanks	..	..	9.85
2/100s Bleached Hanks	..	..	9.00
2/120s Grey Hanks	..	..	12.10
2/120s Grey Mercerized Hanks	..	..	10.30
2/120s Bleached Hanks	..	..	11.00
2/140s Grey Hanks	..	..	10.45
2/140s Bleached Mercerized Hanks	..	..	11.60
2/160s Bleached Hanks	..	..	17.50
2/160s Grey Hanks	..	..	14.60

(c) The increase in the selling prices has resulted from the higher c. & f. prices at which yarn was purchased from the United Arab Republic, owing to the bi-lateral agreement by which we sell tea to them in return for yarn.

(d) Does not arise.

වල්පිට රජයේ ගොවිපලට හා කාන්තා අභ්‍යාස විද්‍යාලයට විදුලි බලය

වල්පිට්ට අරසිනර් විවසායාට් පණ්ණේයාට් මකනිර් පාහිරිසිකල්ලාහිරිට් : මිනිසාර විනිච්චොකම්

WALPITA GOVERNMENT FARM AND WOMEN'S TRAINING COLLEGE : ELECTRICITY SUPPLY

7. ඉලංගරත්න මයා. (ජයකොඩි මයා. —වෙනුවට)

(තිරු. ඉලංගරත්න—තිරු. ඉයකකොඩි ජාර්පාක)

(Mr. Ilangaratne—on behalf of Mr. Jayakody)

කාමිකම් හා ආහාර ඇමතිගෙන් ඇසූ ප්‍රශ්නය (අ) වල්පිට රජයේ ගොවිපලට හා කාන්තා අභ්‍යාස විද්‍යාලයට ඉතාමත් අවශ්‍ය විදුලි බලය ලබාගැනීමට කිසිම උනන්දුවක් නොදක්වන්නේ කුමන හේතුවක් නිසාදැයි දන්වනවාද? (ආ) මෙම කටයුත්ත සඳහා යන වියදම කොපමණද?

විවසායා, උණඟු අමෙස්සරාක් කේට්ට විනා : (අ) වල්පිට්ට අරසිනර් විවසායාට් පණ්ණේයාට්, මකනිර් පාහිරිසිකල්ලාහිරිට්ට් මිකලුට් ඉන්ත්‍රියමෙයාත මිනිසාරත්තෙ වමුහ්ලුවතර්තු ආවිත මුයර්සියුට් ආර්කප් ප්ලාතත්තේ කාරණත්තෙක් කුණුවාරා? (ආ) මිනිසාරම් වමුහ්ලුවතර්තු ආවිතලු සෙලඟු ආර්පඩුට්?

asked the Minister of Agriculture and Food: (a) Will he state why no attempt has been made to obtain electricity, which is most essential, for the Walpita Government Farm and the Women's Training College? (b) What will it cost to obtain the supply?

එල්. බී. ඳසනායක මයා. (ප්‍රවාහණ ඇමතිගේ පාර්ලිමේන්තු ලේකම්—කාමිකර්ම හා ආහාර ඇමති වෙනුවට)

(තිරු. ආ. පී. තප්පායක—පොර්තු වරත්තු අමෙස්සරිනි පාරාලුමන්තර්ක කාරිය තරිසි—විවසායා, උණඟු අමෙස්සර් ජාර්පාක)

(Mr. L. B. Dassanayake—Parliamentary Secretary to the Minister of Communications—on behalf of the Minister of Agriculture and Food)

(අ) දැනට වල්පිට කාන්තා ගොවිකම් විදුහලට සහ වල්පිට ගොවිපොළට විදුලි බලය සපයනු ලබන්නේ ගොවිපොළේ සවි කර තිබෙන ජනකයෙනි. වල්පිට ගොවි පොළට සහ ගොවිකම් විදුහලට යන මේ මහා මාර්ගයේ මූලික විදුලි කම්බි නොමැත. දිවුලපිටියේ සිට ගොවිපොළ දක්වා මාර්ගයේ විදුලි කම්බි සැපයිය යුතු දුර ප්‍රමාණය සැතපුම් 3¼කි. දිවුලපිටිය-වල්පිට-කොට් දෙතියාව පාරට මූලික විදුලි කම්බි සැපයූවාට පසුව ගොවිපොළට විදුලි බලය පහසුවෙන් ලබාගත හැකිය. (ආ) දැනට මූලික

வலிக பிழிதூர்

[தனிக மரிக் காரி மய.]

have not been able to trace this record in view of the inadequacy of the data given.

ஃலாயி காலிவின் ஃர். ஃ சிலிவா

(கலாநிதி காலிவின் ஃர். ஃ சிலிவா)

(Dr. Colvin R. de Silva)

Have you called for it?

தனிக மரிக் காரி மய.

(ஐனாப் நயிதா மரிக் காரி)

(Mr. Naina Marikar)

We cannot call for it because we do not have sufficient data—[Interruption]. The hon. Member who raised this Question knows that these numbers vary from year to year, and, therefore, I would ask that adequate data be given in order that we may trace this record and find out whether the allegation made in the Question is true or not.

ஃலாயி காலிவின் ஃர். ஃ சிலிவா

(கலாநிதி காலிவின் ஃர். ஃ சிலிவா)

(Dr. Colvin R. de Silva)

Mr. Deputy Speaker, you are a lawyer, Sir. My hon. Friend is a lawyer—

நியோகித மன்றி மனிடலய

(ஃப சபாநாயகர் அவர்கள்)

(Mr. Deputy Speaker)

You will have to ask a question and not make a statement.

ஃலாயி காலிவின் ஃர். ஃ சிலிவா

(கலாநிதி காலிவின் ஃர். ஃ சிலிவா)

(Dr. Colvin R. de Silva)

The question will be completed without any interruption of the sentence.

The Hon. Minister is a leading lawyer of this country on the advocates' side of the Bar, and I happen to be a humble lawyer myself—

நியோகித மன்றி மனிடலய

(ஃப சபாநாயகர் அவர்கள்)

(Mr. Deputy Speaker)

Those are statements.

வலிக பிழிதூர்

ஃலாயி காலிவின் ஃர். ஃ சிலிவா

(கலாநிதி காலிவின் ஃர். ஃ சிலிவா)

(Dr. Colvin R. de Silva)

—and, in the light of all that, is the hon. Parliamentary Secretary suggesting to us that, when he is told that in case number such and such a gentleman of such and such an area has been declared an insolvent, his Minister does not know that they have to ask for the record in District Court Case No. 10860 Insolvency? I should like to know that from him and have him fixed to it.

தனிக மரிக் காரி மய.

(ஐனாப் நயிதா மரிக் காரி)

(Mr. Naina Marikar)

My advice is that this particular record was called for, but we were not able to trace it, or, at least, we were not able to get at the material facts, because there seems to have been some confusion as to the number, and also because it was not properly categorized as far as the case is concerned.

ஃலாயி காலிவின் ஃர். ஃ சிலிவா

(கலாநிதி காலிவின் ஃர். ஃ சிலிவா)

(Dr. Colvin R. de Silva)

I am sorry; I have a further question to ask. The hon. Parliamentary Secretary, in his immediately preceding reply to this question, said that they did not make any inquiries because the necessary details are not there. And now he says he made inquiries and cannot get a reply. Which of these two statements is the truth, or is neither the truth?

தனிக மரிக் காரி மய.

(ஐனாப் நயிதா மரிக் காரி)

(Mr. Naina Marikar)

It was not possible to call for the record. I see a note here which says that no indication was given of the District Court by which he was adjudicated insolvent. Therefore, it was not possible to trace the record.

உபைக பித்திரா

ஹார்வெய்ஸ் ஹெர். டி. சில்வா

(கலாநிதி கொல்வின் ஆர். டி. சில்வா)

(Dr. Colvin R. de Silva)

My last Question, Sir: Will the hon. Parliamentary Secretary even now undertake to call for the record in D. C. Mannar 10860 Insolvency?

நகைசா மரிகார் மஹ.

(ஜனாப் நயினா மரிகார்)

(Mr. Naina Marikar)

I shall try to do that.

நிஷேத் கபாநாயகர்

(உப சபாநாயகர் அவர்கள்)

(Mr. Deputy Speaker)

May I bring to the notice of the hon. Member that the Question mentions, "District Court Case No. 10860". It does not say whether the District Court referred to is District Court Mannar, District Court Jaffna, or any other District Court. So I think that more particulars should have been given.

ஹார்வெய்ஸ் ஹெர். டி. சில்வா

(கலாநிதி கொல்வின் ஆர். டி. சில்வா)

(Dr. Colvin R. de Silva)

I suggest to you, Sir, that any honourable Ministry would have written back to the hon. Member for Yatiyantota (Dr. N. M. Perera) and asked, "Which District Court are you referring to?"

நீல் டி. அலுவீஸ் மஹ. (பெட்ரோலி)

(திரு. நீர் டி. அல்விஸ்—பத்தேகம)

(Mr. Neal de Alwis—Baddegama)

What about those income tax irregularities?

ஹார்வெய்ஸ் ஹெர். டி. சில்வா

(கலாநிதி கொல்வின் ஆர். டி. சில்வா)

(Dr. Colvin R. de Silva)

I am surprised that two gentlemen for whom I have a high regard—both the Minister and the Parliamentary

மெட்ரி மென்டெய் டிஸ்க்ரீ

Secretary—should allow their permanent officials to make them the mouth-piece for a statement of this sort.

நிஷேத் கபாநாயகர்

(உப சபாநாயகர் அவர்கள்)

(Mr. Deputy Speaker)

This is Question Time and not a Vote of Thanks! Let us get on to Business.

மெட்ரி மென்டெய் கபெட்டி

சபை அலுவல்

BUSINESS OF THE HOUSE

ஹெர். டி. சில்வா

(கௌரவ ஜே. ஆர். ஜயவர்தன)

(The Hon. J. R. Jayewardene)

I move,

"That Wednesday, 6th September 1967, be an Allotted Day for the consideration of the Appropriation Bill, 1967-68."

புத்தக விவரணை டிஸ்க்ரீ, ஹெர். சில்வா

வினா விடுக்கப்பட்டு ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டது.

Question put, and agreed to.

மெட்ரி மென்டெய் டிஸ்க்ரீ

சபை அமர்வு

SITTINGS OF THE HOUSE

ஹெர். டி. சில்வா

(கௌரவ ஜே. ஆர். ஜயவர்தன)

(The Hon. J. R. Jayewardene)

I move,

"That notwithstanding the provisions of Standing Order No. 74 (2), the hours of Sitting on Wednesday, 6th September 1967, shall be 9.30 A.M. to 12 Noon; 2 P.M. to 4 P.M.; and 4.30 P.M. to 9 P.M.; and (a) at 8.30 P.M. paragraphs (5) and (6) of Standing Order No. 8 shall operate; and (b) at 9 P.M. Mr. Speaker shall adjourn the House without Question put."

புத்தக விவரணை டிஸ்க்ரீ, ஹெர். சில்வா

வினா விடுக்கப்பட்டு ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டது.

Question put, and agreed to.

புலகன ஈமநிளே ஁ர்ட்லிமேந்நு லேகமீ ஁ல்ட். னீ. டஸநாயக மஹா வி஁ந் ஁ல்ட்லிக கர்ஈந்
புல்ட்டி கிரீம

புலகன ஈமநிளே ஁ர்ட்லிமேந்நு லேகமீ ஁ல்ட். னீ. டஸநாயக மஹா வி஁ந் ஁ல்ட்லிக கர்ஈந்
புல்ட்டி கிரீம

**புலகன ஈமநிளே ஁ர்ட்லிமேந்நு
லேகமீ ஁ல்ட். னீ. டஸநாயக மஹா
வி஁ந் ஁ல்ட்லிக கர்ஈந்
புல்ட்டி கிரீம**

஁ல்க்ருவரத்நு ஁மேஸ்சரிந் ஁ர்ட்லிமேந்நு
காரியதரிசி திரு. ஁ல்ட். னீ. டஸநாயககவிந்
சொந்ந் விளக்கம்

PERSONAL EXPLANATION BY MR. L. B.
DASSANAYAKE, PARLIAMENTARY SECRETARY
TO THE MINISTER OF
COMMUNICATIONS

நியோஜன கலாயகநும

(஁ப ஁ல்ட்லிக கர்ஈந் ஁ல்ட்லிக கர்ஈந்)

(Mr. Deputy Speaker)

I am given to understand that the hon. Parliamentary Secretary to the Minister of Communications wishes to make a personal explanation in regard to a matter that arose during the course of this Debate. I wish he had seen me in Chambers and discussed this matter instead of waiting until the last moment and informing the Clerk of the House. However, as he has been allowed to make the explanation I would ask him to make the explanation as short as possible and confine himself only to the subject matter of the explanation.

஁ல்ட். னீ. டஸநாயக மஹா.

(திரு. ஁ல்ட். னீ. டஸநாயகக)

(Mr. L. B. Dassanayake)

஁ல்ட் நியோஜன கலாயகநும, மெம
஁ல்ட்லிக கர்ஈந் ஁ல்ட்லிக கர்ஈந் ஁ல்ட்லிக கர்ஈந்
஁ல்ட்லிக கர்ஈந் ஁ல்ட்லிக கர்ஈந்

஁ல்ட்லிக கர்ஈந் 24 ஁ல்ட்லிக கர்ஈந்
஁ல்ட்லிக கர்ஈந் 24 ஁ல்ட்லிக கர்ஈந்
஁ல்ட்லிக கர்ஈந் 24 ஁ல்ட்லிக கர்ஈந்
஁ல்ட்லிக கர்ஈந் 24 ஁ல்ட்லிக கர்ஈந்

1011 ஁ல்ட்லிக கர்ஈந் 1024 ஁ல்ட்லிக கர்ஈந்
஁ல்ட்லிக கர்ஈந் 1012 ஁ல்ட்லிக கர்ஈந்
஁ல்ட்லிக கர்ஈந் 1013 ஁ல்ட்லிக கர்ஈந்
஁ல்ட்லிக கர்ஈந் 1015 ஁ல்ட்லிக கர்ஈந்
஁ல்ட்லிக கர்ஈந் 1016 ஁ல்ட்லிக கர்ஈந்
஁ல்ட்லிக கர்ஈந் 1017 ஁ல்ட்லிக கர்ஈந்
஁ல்ட்லிக கர்ஈந் 1018 ஁ல்ட்லிக கர்ஈந்
஁ல்ட்லிக கர்ஈந் 1019 ஁ல்ட்லிக கர்ஈந்
஁ல்ட்லிக கர்ஈந் 1020 ஁ல்ட்லிக கர்ஈந்
஁ல்ட்லிக கர்ஈந் 1021 ஁ல்ட்லிக கர்ஈந்
஁ல்ட்லிக கர்ஈந் 1022 ஁ல்ட்லிக கர்ஈந்
஁ல்ட்லிக கர்ஈந் 1023 ஁ல்ட்லிக கர்ஈந்
஁ல்ட்லிக கர்ஈந் 1024 ஁ல்ட்லிக கர்ஈந்

஁ல்ட்லிக கர்ஈந் 1025 ஁ல்ட்லிக கர்ஈந்
஁ல்ட்லிக கர்ஈந் 1026 ஁ல்ட்லிக கர்ஈந்
஁ல்ட்லிக கர்ஈந் 1027 ஁ல்ட்லிக கர்ஈந்
஁ல்ட்லிக கர்ஈந் 1028 ஁ல்ட்லிக கர்ஈந்
஁ல்ட்லிக கர்ஈந் 1029 ஁ல்ட்லிக கர்ஈந்
஁ல்ட்லிக கர்ஈந் 1030 ஁ல்ட்லிக கர்ஈந்
஁ல்ட்லிக கர்ஈந் 1031 ஁ல்ட்லிக கர்ஈந்
஁ல்ட்லிக கர்ஈந் 1032 ஁ல்ட்லிக கர்ஈந்
஁ல்ட்லிக கர்ஈந் 1033 ஁ல்ட்லிக கர்ஈந்
஁ல்ட்லிக கர்ஈந் 1034 ஁ல்ட்லிக கர்ஈந்
஁ல்ட்லிக கர்ஈந் 1035 ஁ல்ட்லிக கர்ஈந்
஁ல்ட்லிக கர்ஈந் 1036 ஁ல்ட்லிக கர்ஈந்
஁ல்ட்லிக கர்ஈந் 1037 ஁ல்ட்லிக கர்ஈந்
஁ல்ட்லிக கர்ஈந் 1038 ஁ல்ட்லிக கர்ஈந்

ප්‍රවාහන ඇමතිගේ පාර්ලිමේන්තු ලේකම් එල්. ඩී. දසනායක මහතා විසින් පෞද්ගලික කරුණු පැහැදිලි කිරීම

ප්‍රවාහන ඇමතිගේ පාර්ලිමේන්තු ලේකම් එල්. ඩී. දසනායක මහතා විසින් පෞද්ගලික කරුණු පැහැදිලි කිරීම

මන්ත්‍රීවරයකුටත් උවමනා වූ චෝදනාවල ය. එම දෙපල වලපනේ මන්ත්‍රීතුමා වෙත දන්වන ලද කාරණා කිසිම විධියකින් පරීක්ෂා නොකර, මෙම සභාවේදී ඉදිරිපත් කිරීම ගැන මහජන නියෝජිතයකු හැටියට මම ඉතාමත් කනගාටු වන්නෙමි. මේ විධියේ කාරණා නොදැන ඉදිරිපත් කරන අසත්‍ය චෝදනා, මේ අන්දමින් මෙම ගරු සභාවට ඉදිරිපත් වුවහොත් මෙම ගරු සභාවේ ගරුත්වය සම්පූර්ණයෙන්ම කෙලෙසී යන බව ඉතා දුක්බරව එතුමා ඉදිරියෙහි තැබීමට මම කැමැත්තෙමි. ප්‍රවාහණ අමාත්‍යාංශයේ ලොරි බෙදා දීම ගැන අප ගේ නිර්දෝෂත්වය ගරු ඇමතිතුමා වෙනුවෙන් මා වෙනුවෙන් මෙම ගරු සභාව ඉදිරියේ මම ප්‍රකාශ කරමි. අප නොදැනුවත්ව යම් කිසි අයලා ක්‍රම වලින් මුදල් හම්බ කරන අය ගැන අපට අරාංචි ලැබුණෙත්, ඒ ගැන අපි නිසැකවම ක්‍රියා කරන බවද මතක් කිරීමට කැමැත්තෙමි.

එදින ප්‍රකාශ කරන ලද අනෙක් චෝදනාව නම්, ගෞසිරිපුර ජාතික සංවර්ධන මහා ප්‍රදර්ශන ලොතරැයි යැයි. එම ලොතරැයි පළමුවැනි ත්‍යාගය සඳහා රු. 29,000 ක් වටිනා ගෙයක් ප්‍රදානය කෙරුණි. එම ගෘහය අයින් තැනැත්තාගෙන් දිගටම රු. 29,000 ක ඔප්පුවකින් රත්නායක නමැති මෙනෙවියකට එය ප්‍රදානය කෙරුණි. මෙම ඔප්පුව සහතික කරන ලද්දේ ගම්පොල ඇම්. ඩබ්ලිව්. ආර්. ද සිල්වා නීතිඥතුමා විසිනි. අවුරුද්දකටත් වැඩි කාලයක් ගත වුවාට පසු එම ගෘහය සහිත ඉඩම රු. 14,500 කට එම තැනැත්තිය විසින් විකුණූ බවට වලපනේ මන්ත්‍රීතුමා චෝදනා කර ඇත. මෙම ගෘහය සහ ඉඩම රජයේ තක්සේරු දෙපාර්තමේන්තුවෙන් තක්සේරු කළ හොත් එහි වටිනාකම රු. 29,000 කට වැඩි බව ඒත්තු යතවා ඇත. රු. 15,000 කට වඩා මුදලක් දීමේදී වැඩි මුද්දර ගාස්තුවක් යන බැවින් මුද්දර ගාස්තුවට ද ආදායම් බද්දටද වංචාවක් කර එම ගෘහය සහ ඉඩම රු. 14,500 කට ලියා ඇති බව පැහැදිලි වේ. මෙම චෝදනාවට ලොතරැයි මණ්ඩලය සහ මම නිර්දෝෂ බව ප්‍රකාශ කිරීමට කැමැත්තෙමි. එම

ප්‍රදර්ශනය සම්බන්ධව කොමිස් මුදල් ලබා ගත් අය, හොරකම් කළ අය, ගැන චෝදනා සම්පූර්ණ අසත්‍ය චෝදනය. එම ප්‍රදර්ශනයෙන් තේරුණු 10 දෙනාට ඉඩම් දී ඇත. ලංගමයෙන් සහ දුම්රියෙන් යාමට බලපත්‍ර දී ඇත. ත්‍යාග හිමි වූවන් තිදෙනෙකු පිරිසට යාමට අකමැත්ත පළ කළ නිසා රට අභ්‍යන්තරයේ ස්වාරියක් පිළියෙළ කළ මුත්, එම තිදෙනාගේ ඉල්ලීම උඩ එය ප්‍රමාද කර ඇත. එයද නුදුරු අනාගතයේදී ඉෂ්ට කරන්නෙමු. මෙම චෝදනාව ගැනද මගේ සම්පූර්ණ නිර්දෝෂත්වය ප්‍රකාශ කරමි. තවද මෙම ප්‍රදර්ශන ලොතරැයිට හෝ ප්‍රදර්ශනයට රජයෙන් ශතයක්වත් නොගත්ත බවද, එයින් රජයට රුපියල් 1 ලක්ෂ 50 දහසකට කිට්ටු ගණනක් සපයා දුන් බවත් ප්‍රතියෙන් ප්‍රකාශ කරන්නෙමි.

අඩු ජාති කෙනකුට—පද්මනුෂ්‍යයකුට—එම ප්‍රදර්ශනයේදී හස්තිරාජයකු ලවා දැන ගැස්වීම ගැනද මට දෝෂාරෝපණය කර තිබෙනවා. වලපනේ ගරු මන්ත්‍රීතුමාත් එම සාකච්ඡාවට සහභාගි වුණාදැයි මා දන්නේ නැහැ. මෙම චෝදනාව ගම්පල හැම තැනම තිබෙනවා.

අනෙක් චෝදනාව නම් ඇමතිතුමාටත් වඩා මා නිල ගමන් යන බවත් මා විසින් ගන්නා ලද ගමන් ගාස්තු ගැන පරීක්ෂාවක් කිරීමට විශේෂ කොමිටියක් පත් කළ යුතු බවත් මා නොමනා අන්දමට මුදල් නාස්ති කරන බවත් වලපනේ මන්ත්‍රීතුමා කියන ලදී. 1967 ජනවාරි මස සිට මේ දක්වා කිසිම නිල ගමනකට හෝ වෙන යම් ගමනකට සත්‍යයක්වත් මා රජයේ මුදලින් අරගෙන නැති බව ඔබතුමාට තරයේ දන්වන්නට කැමැත්තෙමි.

වලපනේ මන්ත්‍රීතුමාගේ කථාවේදී ගම්පොල සමුපකාර සංගමය ගැන කතා කරන බවට තර්ජනාත්මකව කියා තිබේ. ඒ ගැන මගේ කිසිම භයක් නැහැ. විදුරු ගෙවල සිට ගල් ගහන්නන්ට එහි ප්‍රතිවිපාකය ලැබෙනු ඇත.

පාර්ලිමේන්තු වරප්‍රසාද යටතේ, මෙවැනි විද්‍යේ අසත්‍ය චෝදනා ඉදිරිපත් කර මෙම ගරු සභාවේ මන්ත්‍රීවරුන්ගේ ගෞරවය කෙලෙසීම් මින් ඉදිරියට ඉඩ නොතබන

விசர்பன கெடுமபன பன, 1967-68

—காரக ஸகாவ

[தகநாயக மயா.]

லேச நமந்நாந்ஸேனே ஒலேலா ஸிபித
தநர வரபுஸாட யபனே ஸெரு கியா ஸு
மந்நிவரு தபகிர்கியப பந் கிரிமப தரந
புயந்நயந் வ ஓவ நோநவந லேஸபட
தவஸந வஸயேந் நமந்நாந்ஸேனே
ஒலேலா ஸிபிதி.

விசர்பன கெடுமபன பன, 1967-68

ஒதுக்கீட்டு மசோதா, 1967-68

APPROPRIATION BILL, 1967-68

காரக ஸகாவெகிடி ஸலகா லலந லடி.—
[புலநிய ஸுபந்நாமிலடி 1].

[நியோஜன கலநாயகநும லுலஸநாருக விய.]

குமுலில் ஆராயப்பெற்றது. [தேர்ச்சி, 1, செப்டம்பர்.]

[உப சபாநாயகர் அவர்கள் தலேமை தாங்கினார்கள்.]

Considered in Committee.—[Progress,
1st September.]

[MR. DEPUTY SPEAKER in the Chair.]

105 வந ஸிபிய.—தபகிர்கிய தமநாயவரய

1 வந ஸிபிய.—கார்க மனவல லேடிலே
ஸிபித ஸத தநிநுந் திலை, ரு. 8,08,964

105 ஆம் தலேப்பு.—நிதி அமைச்சர்

வாக்குப்பணம் இல. 1.—பணியாளரின் ஆளுக்குரிய
வெதனமும் பிறபடிகளும், ரூபா 8,08,964

HEAD 105.—MINISTER OF JUSTICE

Vote No. 1.—Personal emoluments and
other allowances of staff, Rs. 808,964

ஒடிபன கரந லடி ஸஸேவநய.—[ஸுபந்நாமிலடி
1]:

“வய ஸிபிய ரு. 10 கிந் தபு கல ஸுநய.”—
[பிந்ஸ ஒனஸேகர மயா.]

பிரேரிக்கப்பட்ட திருத்தம்.—[1 செப்டம்பர்]:

“வாக்குப்பணத்தில் ரூபா 10 குறைக்கப்படுமாக”.
—[திரு. பிறின்ஸ் குணசேகர].

Amendment moved.—[1st September]:

“That the Vote be reduced by Rs. 10.”
—[Mr. Prins Gunasekera].

புலநய ஸலிந் ஸகாபிலிவ கரந லடி.

வினா மீண்டும் எடுத்தியம்பப்பெற்றது.

Question again proposed.

காலயா கெலேவந் தார்க. த ஸிலேலா

(கலாநிதி கெலாவின் ஆர். டி. சில்வா)

(Dr. Colvin R. de Silva)

கலிந் தவஸே ம கநா கரமிந் ஸிபியே
ஸ்வகாபவ ருஸாவிபல ஸாவிபி கிரிமே
புலநய பிலிபலவல. தம புலநய பிலிபல
ததலஸ் தக்தல தவஸந் கரந்நப பலபு
தசே திதி விதயாலயே பவந்நா திதி ரிதி
பிலிபல வடலந் காரணயக் ஒடிபன
கல ஸுநய. தசே திதி விதயாலய தபி
திதிடயக வில ஸதலா துலுந் விமேடி ஸி
கிபி கெந்நேடி கிபியகப ஸபந் விய
ஸுநவ திலேவ லப ஸமலர விப மே ஸு
ஸகாவபந் ரபபந் தோதந்நலா துதி.
தம கெந்நேடிபலிந் வடலந் கெந்நே
நேடி 2 க் ம ஓஓகிபி காலாவெந் கிய
பந்நப காமிதி. த் மேஸேடி:

“No person shall be admitted to qualify
himself as an Advocate of the Supreme
Court unless he has furnished proof that
he has passed, reaching credit standards
in English language and in either Sinha-
lese language or Tamil language, at the
Senior School Certificate Examination or
the Ceylon General Certificate of Educa-
tion (Ordinary Level) Examination, or
that he has passed in these subjects at any
one of the other examinations mentioned
in this rule.

E. (d): Provided that a credit pass in
other than ‘A’ Syllabus of English
language at the General Certificate of
Education (Ordinary Level) Examination
held after 1964 shall not be recognized for
the purposes of Class E.”

மேலாயே ஸதலந் கரந்நு மோதலாடி?
தபி திதிடயக வில ஸதலா திதி விதயாலய
துலுந் வில பிலிபல தஸ். தஸ். கி. பிலா
யேந் ஓஓகிபி காலாவெந் ஸிபிய காமார்க்
பயக் லேலேவ திலிய ஸுநய. “த” ஸில
லஸ் தக பிலிபலவந் வபநயக் கியந்நப
திலேவல. லேலாவே தகல மலா விதயாலய
பந் தத “த” ஸிலலஸ் தகப தபுல ஓஓகிபி
ரலந்நவந்நே துலா. வகி பதஸுய கியந
“கி” ஸிலலஸ் தகப தபுல பமலகி, ரலந்ந
பந்நே. “கி” ஸிலலஸ் தகெந் ஓஓகிபி
காலாவ ஸமந் பந்நேடி கியப 3 க் பம
லகி. தகெந் “கி” ஸிலலஸ் தகெந் லேல
லந்நாபு காமார்க்பய மடி. த் ஸேநுல திபா
லிலல தலா விதயாலய தோயேகந் தந்
தமே விதயயந் ஓதலா தக்த தந்நம
ஸமந் பி தயப, ஓஓகிபி பாயலாலய ரலந்ந
வந புலநயப ஓஓகிபி காலாவ ஓலேவ ஸந்
நப தோலுலேலே தபி திதிடயக வந்

—කාරක සභාව

තුන් වහුව, මුළු සමාජ පරිසරයම මේ
කරුණට හැඩගැස්වෙන තුරු මේ සුව

අද මේ රට ඉදිරිපිට තිබෙන ඉතාමත්ම වැදගත් ප්‍රශ්නය ගැන මේ අමාත්‍යාංශය ඇති කළ අවුල නැත්නම්, මගේ විශ්වාසයේ හැටියට නිගුණාත්මක වැඩ පිළිවෙළ විසඳා විස්තර කිරීම මා එදා ඕනෑකමින්ම අදට කල් නිබ්බා. ඒ වැදගත් කරුණ නම් සමඟි මණ්ඩල හෙවත් සාම මණ්ඩල පැවැත්වීමේ කාර්යයි. එම්. ඩබ්ලිව්. එච්. ද සිල්වා මැතිතුමා අධිකරණ ඇමතිවරයා වශයෙන් සිටි කාලයේදී, අපේ විනිශ්චය ක්‍රමය—අපේ නීති ක්‍රමය, අධිකරණ ක්‍රමය—නොයෙක් පැතිවලින් අළුත් මාර්ග වලට—යොමු කිරීමට—දියුණු කිරීමට උත්සාහයක් දැරූ බව රහසක් නොවේ. ඒ උත්සාහයන්ගෙන් එකක් තමයි, මේ සමඟි මණ්ඩල හෙවත් සාම මණ්ඩල ක්‍රමය පිහිටුවීම. එතුමා ඒ පිළිබඳ පනත් කෙටුම්පත තම පාර්ලිමේන්තු ලේකම්තුමා මගින් මේ ගරු සභාවට ඉදිරිපත් කළ අවස්ථාවේදී, උත්තරාගේගේ ඉල්ලීම නිසාම මා විරුද්ධ පාර්ශ්වයේ සිටියත් එය නීතිගත කිරීමට දෙන්නට පෑවත් සියලුම උදව් දුන් බව ආචම්බරයෙන් කියන්නට කැමතියි. එතුමාගේ හිතේත්, මේ ගරු සභාවේත් තිබුණු අදහස් කුමක්දැයි මතක් කළ පසුව තමයි, මා එළිදරව් කරන්නට යන මේ කරුණුවල තිබෙන විෂකම හොඳටම පැහැදිලි වන්නේ. එම්. ඩබ්ලිව්. එච්. ද සිල්වා මහතා කල්පනා කළා අපේ ගම්වාසීන් අතර ඇති වන්නාවූ නොයෙකුත් රණ්ඩු දබර ආරාමුල් ආදිය මූලින්ම සමාදාන යෙන් බේරා ගැනීමට ක්‍රමයක් ඇති කළොත් උසාවිවලට එන නඩු ප්‍රමාණයත්, රටේ ඇති වන අපරාධත් අඩු වෙනවා ඇතැයි. එහි විශාල ඇත්තකුත් තිබෙනවා. නොයෙකුත් දේවල් ප්‍රංචි එකකින් පටන් ගෙන මිනීමරාගැනීමකින් ඉවර වන හැටි උසාවියේදීත් රටේදීත් අපට දකින්නට ලැබී තිබෙනවා. තුවටු දෙකේ ප්‍රශ්නයක් මිනීමරාගැනීමකින් ඉවර වන හැටි අප

විසර්ජන කෙටුම්පත් පනත, 1967-68

—කාරක සභාව

[ආචාර්ය කොල්වින් ආර්. ද සිල්වා]

දන්නවා. මා කුඩා කාලයේදී අපේ ගෙදර ලග අයිය මලෝ දෙන්නෙක් පොල් ගෙඩියක් ගැන රණ්ඩු කර ගෙන එකකු විසින් අනිකාගේ ඔළුව යකඩ පොල්ලකින් පළා දැමීමෙන් පසුව ඉවර වූ අන්දම මගේ හිතෙන් ඉවත් කරන්නට බැහැ. ඒ නිසා එතුමා කල්පනා කළේ මේ සාම මණ්ඩල ගම්බද ප්‍රදේශවලත් අනිකුත් ප්‍රදේශවලත් පිහිටෙව්වොත් දැනට කෙලින්ම උසාවියට එන්නාවූ දේපොල ප්‍රශ්නත් අපරාධ පිළිබඳ ප්‍රශ්නත් ප්‍රථමයෙන්ම ඒ සාම මණ්ඩල වෙත යවා, දෙපැත්තටම පිළිගත හැකි අයගෙන් යුත් මණ්ඩලයක් මගින් දෙපැත්ත අතරේ ඇති අවුල ගැන සාකච්ඡා කර, දෙපැත්ත එකිනෙකා සමග නැවත මිත්‍ර වන ආකාරයෙන්—විනිශ්චයක්, විසදීමක් හෝ නඩු තීන්දුවක් දීමට බාරදීමට නොවෙයි; අසල්වාසීන් වශයෙන් මතුවන්නේ මිත්‍රයන් වශයෙන් ජීවත් විය හැකි ආකාරයෙන්—එකඟත්වයකට පැමිණ වීමට පුළුවන් වේය කියලයි. ඒ නිසා එතුමා විසින් මේ සමගි මණ්ඩල නැත්නම් සාම මණ්ඩල යන නම් දෙකින්ම හඳුන්වන්නා වූ මේ මණ්ඩල ඇති කිරීමට අදහස් කළා. 1959 පමණ සිටම මේ මණ්ඩල පිහිටුවා තිබෙනවා.

පූ. භා. 10

මේවායේ වැදගත්කමත් මා මතක් කරන්නට ඕනැ. නීතිය උසාවියට බලපාන පැත්තෙන් දිව්‍යයක් මතක් කරන්නට ඕනැ. මේ සාම මණ්ඩලවලට නැත්නම් සමගි මණ්ඩලවලට—මම දෙවැනි වචනය පාවිච්චි කරන්නේ අධිකරණ අමාත්‍යාංශයෙන් අපට ලැබෙන ලියුම්වල පාවිච්චි කරන්නේ සමගි මණ්ඩල කියන වචනය නිසයි—මුලින් බාර ගන්නට තිබෙන්නා වූ ප්‍රශ්න එසේ සමගි මණ්ඩල ඉදිරියට ගෙනයොස් එතැනින් විසදීමකට පැමිණීමට උත්සාහයක් දරා එය නිෂ්ඵල වූ බවට එම මණ්ඩලයේ සභාපතිතුමාගෙන් සහතිකයක් නැතිව ඒ කරුණ ගැන උසාවියකට නඩුවක් ගෙනයෑම තහනම්. කවුරුත් විසින් හෝ එවැනි සහතිකයක් නැතිව උසාවියක නඩුවක් දැමීමෙන් ඒ නඩුව විභාග කිරීමට උසාවියට ඇති බලය අහෝසි කර තිබෙනවා. වෙනත් විධියකට කියනවා නම් එවැනි නඩුවක් උසාවියකට ගෙනයෑම යෝජනා කරන ලෙස ඉල්ලා සිටියා. ඒ

ඇති මුල්ම කොන්දේසිය තමයි, සාම මණ්ඩලයක් ඉදිරියට පමුණුවා එතැනින් විසදීමකට උත්සාහයක් දැරීම.

මම තවත් කරුණක් කියන්නම්. මේ නීතියේ යම් යම් අඩුපාඩු තිබෙන බව වෙනත් පැතිවලින් මට පැහැදිලි වී තිබෙනවා. එකක් මෙයයි. උසාවියක නඩු පවරන්නට පෙර අනික් පැත්තට එක්තරා කාලසීමාවක නොතීසියක් දෙන්නට වුවමනා කරන නොයෙකුත් ප්‍රශ්න තිබෙනවා. ඇතැම් නඩු ආණ්ඩුවත් සමග නැත්නම් නගර සභාවක් සමග මාසයක් නැත්නම් එවැනි යම්කිසි නියමිත කාල සීමාවක් තුළ නොගෙනාවොත් එය බුක්තියට—prescription—සවි වන නිසා නඩු පවරන්නට අවස්ථාවක් නැති වෙනවා. එවැනි ප්‍රශ්නයක් මුලින්ම සාම මණ්ඩලයක් ඉදිරියට ගෙන යන්නට සිදු වෙනවා නම් එතැන ඇති වන කාලය ගත වීම ඔය කියන කාලසීමාවට ඇතුළත් නොවන විධියට මේ නීතිය සංශෝධනය කරන්නට සිදු වේය කියන එක මගේ විශ්වාසයයි. අමාත්‍යාංශය මගින් ඒ කරුණ සටහන් කරගෙන නිසි අවස්ථාවක ඒ ගැන නීතියක් ඉදිරිපත් කරනවා ඇතැයි මගේ විශ්වාසයයි.

මා මතක් කරන්නට උත්සාහ කළ කාරණය මේකයි: මේ ගරු සභාවටත්, මුළු රටටත් පෙනෙයි, මම මේ විස්තර කළ තත්ත්වය අනුව, සමගි මණ්ඩලවලට පත් කළ යුත්තේ කවුද කියන ප්‍රශ්නය කොපමණ වැදගත්ද, කොපමණ මූලිකද කියා. ගමේ තද ලෙස පක්ෂපාතව වැඩ කරන, විශේෂයෙන් දේශපාලන විශ්වාසයක් ඇති, කෙනෙකු හෝ කීපදෙනෙකු සමගි මණ්ඩලයකට පත් කෙරුවොත්, ඒ පත් කිරීමෙන්ම එම සමගි මණ්ඩලයේ මූලම කුණු කරනවා කියලයි, මම කියන්නේ. සමගි මණ්ඩලයකට පත් කරන පුද්ගලයන් හැම දෙනාටම පිළිගත හැකි අය වන්නට ඕනැ.

එම්. ඩබ්ලිව්. එච්. ද සිල්වා මහත්මයා අනුගමනය කළ ක්‍රමය මේකයි: පළමුවෙන් ඒ ඒ පළාත්වල තිබෙන නොයෙක් සමිති සංගම්වලින් සමගි මණ්ඩලවලට පත් කිරීමට සුදුසු පුද්ගලයින්ගේ නම්

විසර්ජන කෙටුම්පත් පනත, 1967-68

—කාරක සභාව

යෝජිත අය අතරෙන් තෝරා පත් කරන අදහස් කරන අය කවුදැයි ඇමති අංශයෙන් සලකා බලා, ඒ එක් එක් අය යෝජනා කර එවන ලද මණ්ඩලවල නියෝජිත පිරිසක් ඒ ඒ ගම් ප්‍රදේශයේ එක් රැස් කර, ඔවුන් ඉදිරිපිට සාකච්ඡා කර සුදුසු පුද්ගලයින් තෝරා ගැනීමේ ක්‍රමයක් ඔහු ආරම්භ කළා. ඒ ක්‍රමයේ එක්තරා වැදගත් හොඳක් තිබුණා යයි මා කියනවා. සාමාන්‍යයෙන් ඇමතිතුමාට හෝ වේවා, අපි ඕනෑම කෙනෙකුට හෝ වේවා, තනි පුද්ගලයෙකුට යම්කිසි ප්‍රදේශයක මෙවැනි කටයුත්තකට සුදුසු පුද්ගලයින් තේරීම අමාරුයි. ඒ ඒ පළාත්වල නොයෙක් විධියේ සමිති තිබෙනවා. දේශපාලන සමිති නමින් යන ඒවා එක කොටසක් පමණයි. දේශපාලනයෙන් තොරව යන, යායුතු සමිති තිබෙනවා. සමුපකාර සමිති, ප්‍රජා මණ්ඩල, ග්‍රාමසංවර්ධන සමිති ආදී ඒ සියලු දේටම පිටස්තරව, කිසි සන්ධිවක් දබරයක් නැතිව පවත්වාගෙන යන හොඳ ආගමික සමිති තිබෙනවා. පන්සල්වල පවත්වාගෙන යන නොයෙක් විධියේ සභා, අපරාධ මර්දන සමිති ආදිය තිබෙනවා. දේශපාලනයෙන් තොර එවැනි නොයෙක් සමිති සමාගම් මගින් යෝජනා ලබාගෙන මේ සමගි මණ්ඩල නියෝජිතයන් පත් කිරීමේ ක්‍රමයක් අනුගමනය කළොත් සාමාන්‍යයෙන් පළාතට පිළිගත් ප්‍රචවන් උදවිය මේවාට පත් කර ගත් ප්‍රචවනි.

මේ ස්ථානයේදී විනිශ්චයක් සිදු නොවුණත්, මේ මණ්ඩලවලින් සිදු වෙන්නේ විනිශ්චය ක්‍රමයකට හුරු කටයුත්තක් බව අප විසින් මතක තබා ගත යුතුව තිබෙනවා. අපේ උසාවියකට දේශපාලනය අතින් පක්ෂපාත යයි පිළිගත් ප්‍රචවන් කෙනකු පත් නොකිරීම අවශ්‍යයයි පසුගිය ආණ්ඩු කාලයේදී අපේ අගමැතිතුමාම සෝභාවක් කළා නේද? එසේ කියමින් ඊ. ආර්. එස්. ආර්. කුමාරස්වාමි මහතා පත් කිරීමේ සිද්ධිය ඇවිස්සුවා නේද? ඒ ප්‍රතිපත්තිය එදා අනුගමනය කළ විධිය හරි හෝ වේවා, වැරදි හෝ වේවා මේ සමගි මණ්ඩලවල පත්වීම් කරන විට නම් ඒ පැත්තට මේ පැත්තට තදින් ලැදිව සිටින බවට ප්‍රසිද්ධ උදවිය පත් කිරීම නුසුදුසු බව කවුරුත් පිළිගත යුතුයි.

එසේ වුවත් මේ වැඩේ සම්බන්ධයෙන් අධිකරණ ඇමති අංශය තීන්දුවකට බැස ඇත්තේ තදබල පක්ෂපාතිත්වයකින් යුත් දේශපාලකයන් බව ඔප්පු කිරීම සඳහා එම ඇමති අංශයෙන්ම නිකුත් වූ ලිපියක් මම දැන් කියවන්නම්.

පී. බී. ජී. කළුගල්ල මයා. (කැලල්ල)

(තිල. ඒ. ඒ. ඉ. කුමාරස්වාමි—කෙගාලා)

(Mr. P. B. G. Kalugalla—Kegalla)

බොහොම කැතයි. හොරුන්ට පත් කර තිබෙනවා.

ආවාය් කොල්වින් ආර්. ද සිල්වා

(කලාත්‍රිති කොල්වින් ආර්. ද සිල්වා)

(Dr. Colvin R. de Silva)

තෝරන ලද හෝ නොතෝරන ලද හෝ මිනිසුන් ගැන කියන්නට මත්තෙන් මා අතේ තිබෙන මෙම ලිපිය මෙම කාරක සභාවට ඉදිරිපත් කරන්නට මා අදහස් කරනවා. හැම මන්ත්‍රීවරුන්ටම වාගේ මේ විධියේ ලියුම් ලැබී තිබෙනවා. අගලවත්ත කොට්ඨාශයේ සමගිදායකයන්ගේ මණ්ඩලය ගැනත් මට මේ විධියේ ලිපියක් එවා තිබෙනවා. ආවරණ ලිපිය—Covering letter—සහ ඊට අමුණා ඇති යෝජිත ලැයිස්තුව යනුවෙන් මේ ලිපියේ කොටස් දෙකක් තිබෙනවා. පොඩ් වැරදීමිවලින් ඉදහිට ඇත්ත පිට වෙනවා. මේ ලිපිය පිට වී තිබෙන්නේ අධිකරණ කටයුතු පිළිබඳ පාර්ලිමේන්තු ලේකම්තුමාගේ අත්සන සහිතවයි. ඒ වාගේම මේ ලිපිය එවා ඇත්තේ දෙහිඹව්ව ගරු මන්ත්‍රීතුමා වන ධනපාර වීරසේකර මහතාටයි. මොකක් සඳහාද? පනාවල් කෝරළේ ගම් ප්‍රදේශයේ සමගිදායකයන්ගේ සභාව ගැනයි. මේ ලිපිය මේ විධියට එවීමට සිදු වුණේ මොකක් නිසාදැයි මට තේරෙනවා. පනාවල් කෝරළේ එක කොටසක් දෙහිඹව්ව කොට්ඨාශයටත් තවත් කොටසක් රත්නපුර කොට්ඨාශයටත් අයත් වෙන බව මගේ කල්පනාවයි. රත්නපුර කොට්ඨාශයේ මන්ත්‍රීතුමාගේ නම ධනපාල ආටිගලයි. මෙය ධනපාල ආටිගල මහතාට යවන්නට තිබුණු ලිපියක් බවට මට කිසිම සැකයක් නැහැ. ධනපාල ආටිගල මහතාට යවන්නට තිබුණු මෙම ලිපිය වැරදීමකින් යවා ඇත්තේ ධනපාල වීරසේකර මහතාටයි. ඒ නිසයි, මෙම ලජ්ජා නැති ක්‍රියා

විසර්ජන කෙටුම්පත් පනත, 1967-68

—කාරක සභාව

[ආචාර්ය කොල්වින් ආර්. ද සිල්වා]
මාර්ගය පිළිබඳ රහස්‍ය පිට වුණේ. කාටත් දැන ගැනීම සඳහා මෙම ලිපිය මෙම සාකච්ඡා සභාවට ඉදිරිපත් කළ යුතුයි.

“මගේ අංකය : සා 65/199

අධිකරණ අමාත්‍යාංශය,
කොළඹ 12,
1967. 3. 29.

හිතවත් මන්ත්‍රීතුමනි,”

මේ “හිතවත් මන්ත්‍රීතුමනි” යනුවෙන් කියා ඇත්තේ දෙහිඔව්ට පාර්ලිමේන්තු මන්ත්‍රී ධනපාල විරසේකර මහතාටයි.

“පනාවල් කෝරළේ ගම් ප්‍රදේශයේ සමගිදායක යන්ගේ සභාව

ඉහතසඳහන් සමගිදායකයන්ගේ සභාවට පත් කිරීමට යෝජිත තැනැත්තන්ගේ නාම ලේඛනයක් මේ සමග එවමි.”

මට එවා ඇති ලිපියේ පළමුවැනි වාක්‍යයන් ඔකමයි.

“මේ තැනැත්තන් පිළිබඳව ඔබගේ අදහස් සහිත දෙකක් ඇතුළත මා වෙත ලැබෙන්නට සලස්වන්න.”

මට එවා ඇති ලිපියේ දෙවැනි වාක්‍යයන් ඔකමයි.

“එසේ නොලැබුණහොත් මේ පත් කිරීමට ඔබගේ විරුද්ධත්වයක් නොමැති බව සලකා කටයුතු කරමි.”

මට එවා ඇති ලිපියේ තුන්වැනි වාක්‍යයන් ඔකමයි.

“මෙයට,
හිතවත්,
නයිතා මරික්කාර්,
අධිකරණ උප ඇමති.”

මට එවා ඇති ලිපියේ නම් විස්සක ලේඛනයක් තිබෙනවා. එහෙත් ඒ නම් අගින් විස්තරයක් නැහැ. එය එසේ වුවත් එක්සත් ජාතික පක්ෂයේ මන්ත්‍රී වරයාට යන මෙම ලිපියේ ඇති නම් ලැයිස්තුවේ තිබෙන හැම නමක් ඉදිරිපිටම විස්තරයක්ද සඳහන් වෙනවා.

මම දැන් පළමුවැනි නම කියවන්නමි :

“පනාවල් කෝරළේ ගම් ප්‍රදේශයේ සමගිදායක යන්ගේ සභාව

කටුලන්දලායේ ජේන් මහතා, ගොඩගම්පොළ—එක්සත් ජාතික පක්ෂය.”

වැරදුණේ කොතැනටදැයි මා දන්නේ නැහැ. කෙසේ වෙතත් අපට මෙම රහස්‍ය අසුවුණු නිසා වැරදුණු මිනිසාට මා කෘතඥ වෙනවා. ධනපාල විරසේකර මන්ත්‍රීතුමා කොරියාවට යන්නට පෙර මේ ලිපිය මට භාර දෙන විට කීවා, එතුමා ඒ ඇමති අංශයටම ගොස් මේ ලිපියේ මුල් පිටපත එහි තිබෙන බව සහතික වශයෙන් දැන ගත් බව.

රත්දෙගම ගම්පද්දලාගේ ඊසන් අප්පුහම් මහතා, ඉඹුල්පිටිය, ගොඩගම්පල—එම.

ගරු සභාපතිතුමනි, මා මේ නම් සියල්ලක්ම කියවන්නට සභාවේ කාලය ගන්නේ නැහැ. නම් 20 න් මුලින් තිබෙන නම් 16 ටම කෙළින් දකුණු පැත්තේ ලියා තිබෙනවා, එම, එම, එම කියා 16 වාරයක්, ඒ අය එක්සත් ජාතික පක්ෂයේ අය බව පෙන්වීමට. මා ඇමතිතුමා නම්, මේ ලිපිය පිට වී අසූ වුණායින් පසු එදිනම අස් වෙනවා. වෙන පාරක් මට නම් පෙනෙන්නට නැහැ. මේ පත්වීම් සුදුසුකම් උඩ නොව දේශපාලන සම්බන්ධකම් උඩම දුන් බව නොවේද, ඔප්පු වන්නේ. විනිශ්චය දීමේ කටයුතු සඳහාම නොවුවත් ඊට හුඟක් හුරු ප්‍රශ්න විසඳීමට මේ අය පත් කර තිබෙන්නේ ඔවුන්ගේ සුදුසුකම් උඩ නොව ඔවුන් එක්සත් ජාතික පක්ෂයට අයිති වීම උඩ බව, පාර්ලිමේන්තු ලේකම්තුමාගේ කටිත්ම, අතිත්ම, ලිපියෙන්ම ඔප්පු වුණායින් පසුව අගලවන්නේ වූ සිද්ධීන් ගැන මා කියන්නේ මොනවාටද? ඒ සිද්ධීන් ගැන මා වැඩි දුරට විස්තර කරන්නේ නැහැ. මා මේ සභාවට ආවේ ඒ ගැනත් කථා කරන බලාපොරොත්තු වෙනුයි. ඒ ගැනත් මා වචනයක් කියන්නට ඕනැ.

ගරු සභාපතිතුමනි, එහි හුඟක් පුදුම දේ සිදු වෙනවා. උසාවිම නොවුවත් උසාවි වලට හුරු මේ මණ්ඩලවලට පත් කළ යතු පුද්ගලයන් කවිද යන්න මේ ආණ්ඩුව දේශපාලන සම්බන්ධකම් උඩ තීන්දු කර නවා නම්, මේ ගහේ මුල කුණු කර අත්තිමේදි ගහත් කුණු කර දැමීම නොවේද කරන්නේ? තම ගම්වල තිබෙන යම් යම් ප්‍රශ්න සඳහා තම ගම්වල තිබෙන මේ සමගි මණ්ඩල ඉදිරිපිටට ගිය විට එතැන තිබෙන සිද්ධීන් දුටුවාම එතැනම මිනි මරා ගත් තර්ක විර්ත වෙනවා නොවේද කියා මා ඇසූ

විසර්ජන කෙටුම්පත් පනත, 1967-68

—කාරක සභාව

වොත් එය වරදක්ද? මේ මණ්ඩලවලින් ඇති වන්නේ සමගියක් නොවෙයි, සාමයක් නොවෙයි. සමහර විට ලෙහෙසියෙන් බේරන්නට පුළුවන් ප්‍රශ්න මේ විධියේ සමගි මණ්ඩලවලින් අවුල් කළ විට අන්තිමේදී මිනි මරා ගැනීමෙන් පමණක් ඒවා බේරා ගන්නට පුළුවන් බව මහජනයාට සිතෙනවා නොවේද? අපරාධ වැඩි වන්නේ මක්නිසාද කියා අහනවා. මේ අපරාධ මූලින්ම කරන ඇමති අංශය මූලික අපරාධ කාරයා බවට මා චෝදනා කළොත් එය වැරදියයි මේ ගරු සභාව සිතනවාය කියා මා විශ්වාස කරන්නේ නැහැ.

ගරු සභාපතිතුමනි, අගලවන්නේ සිදු වී තිබෙන්නේ කුමක්ද? අගලවන්නේ ගම්කාරිය සභා තුනේ ප්‍රදේශ තුන වෙනුවෙන් යෝජිත නාම ලේඛන තුන පාර්ලිමේන්තු ලේකම්තුමා මට එවූ අවස්ථාවේදී, ඊට පිළිතුරු දෙන්නට මා තව ටිකක් කල් ඉල්ලුවාම එතුමා වහම මට තව කල් දී ලිපියක් එවීම ගැන මා එතුමාට ස්තූතිවන්ත වෙනවා. මා එසේ කල් ඉල්ලුවේ මා අගලවන්නට අළුත් කෙනකු නිසා පමණක් නොවෙයි. යෝජනා කරන ලද අය කවද, යෝජනා කරනු ලැබිය යුතු අය කවද යන්න ගැන ඒ ප්‍රදේශයේ ආයතනවලින්, සමිති සමාගම්වලින් සොයා බැලීමට මගේ ආශාවක් තිබුණා. ඒ ගැන සෙවීමේදී මා මෙනෙක් කල් දැනගෙන නොසිටි කරුණක් මට දැන ගන්නට ලැබුණා. සභාපතිතුමනි, මේකත් මේ ලිපිය වගේම දූෂණ වැඩක් බව මා මෙතැන දී කියා සිටිනවා; මා එය ඔප්පු කරනවා. මා කලින් කියවූ ලිපිය මා සභාවට ඉදිරිපත් කරනවා.

පු. හා. 10.15

සිරිමාවෝ ආර්. ඩී. බණ්ඩාරනායක මිය.
(අත්තනගල්ල)

(திருமதி சிறிமாவோ ஆர். டி. பண்டாரநாயக்க—அத்தனகல்ல)

(Mrs. Sirimavo R. D. Bandaranaike—
Attanagalla)

ඒක රාමු කරලා තියන්න.

ආවායඝී කොල්වින් ආර්. ද සිල්වා

(கலாநிதி கொல்வின் ஆர். டி. சில்வா)

(Dr. Colvin R. de Silva)

නොකළ යුතු දේ කුමක්ද කියා නිතර මතක් වීම සඳහා මෙය ඇමති කාර්යාලයේ

රාමු කර තියන්නට ඕනෑ. 1959ට පසුව දෙවැනි වරටදෝ කියා මට සහතික නැහැ අගලවන්නට සමගි මණ්ඩලයක් පත් කිරීමට නියම වුණා, මේ ආණ්ඩුව බලයට පැමිණි 1965 අවුරුද්දේදී. මෙවැනි දේවල් ගැන කථා කරන නා මා වඩා කැමති නැහැ. එහෙත් මට මෙය මතක් කරන් සිදු වී තිබෙනවා. එකී සමගි මණ්ඩලයට සාමාජිකයන් තෝරන විට, එදා අගලවන්න ආසනයට පත් වී සිටි මන්ත්‍රීතුමාට විරුද්ධව පෙත්සමක් තිබුණේ වී නමුත් අගලවන්නේ අතුරු මැතිවරණයක් පැවැත්වෙන වාය කියන බලාපොරොත්තුවක් තිබුණේ නැහැ. මා දන්නා තරමට එදා පත් වූ ඒ මන්ත්‍රීතුමා සමගත්, මා සමගත් මැතිවරණ තරඟයට ඉදිරිපත්වූ අපේක්ෂක මහතා එක්සත් ජාතික පක්ෂය තුළ වැදගත් තත්ත්වයක් දරණ කෙනෙක්. මා ඒ ගැන වැරදි සෙවීමක් කරනවා නොවෙයි. එහෙත් ඒ තිබෙන තත්ත්වය බල පාත ආකාරයට කටයුතු කරන පිළිවෙළයි මා පෙන්වා දෙන්න සූදානම් වන්නේ.

අලුතෙන් පත් කරන ලද සමගි මණ්ඩලයේ නම් ලැයිස්තුව සඳහන් කර 1965 ඔක්තෝබර් මාසෙ 18 වෙනි දා ගැසට් පත්‍රයක් නිකුත් වුණා. එහි පිටපතක් මා ලඟ තිබෙනවා. 1965 ඔක්තෝබර් 22 වෙනි දින අංක 14,539 දරණ ගැසට් පත්‍රයේ 18.10.65 දින දරණ දැන්වීමක් එහි පළ වී තිබෙනවා. එයින් කියා තිබෙන්නේ අලුත් සමගි මණ්ඩලයට 20 දෙනෙකු පත් කරන බවයි. එහි පළමුවෙනියට තිබෙන නම කරුණාකර මොහොතකට හිතට ගන්න. අගලවන්නේ පිඹුරේ පදිංචි දෙත් දයාරත්න සමරසේකර මහතා. පසු ගිය අතුරු මැතිවරණයේදී ඒ පළාත්වල වැඩ කටයුතු කිරීමට ගිය එක් සත් ජාතික පක්ෂයේ මන්ත්‍රීතුමන්ලා මේ කියන මහතාව හමු වී තිබෙනවාද කියා මා දන්නේ නැහැ. මෙම දැන්වීමේම කියා තිබෙනවා, එකී අගලවන්නේ පිඹුරේ පදිංචි දෙත් දයාරත්න සමරසේකර මහතාව එකී සභාවෙහි සභාපති වශයෙන් පත් කරන වාය කියා. එම දැන්වීමට අත්සන් කර අත්තේ “ ඒ. එෆ්. විජේමාන්න, අධිකරණ ඇමති ”.

සභාපතිතුමනි, ඔක්තෝබර් මාසෙ 18 වෙනිදා එම දැන්වීම පළ වුණාට පස්සේ තවත් පදුම සිද්ධියක් වුණා. නොවැම්බර්

විසර්ජන කෙටුම්පත් පනත, 1967-68

—කාරක සභාව

[ආචාර්ය කොල්වින් ආර්. ද සිල්වා]

මාස 19 වෙනිදා ඒ සභාපතිතුමාට විදුලි පණිවුඩයක් ලැබුණා. ඒ විදුලි පණිවුඩයෙන් කියා තිබුණේ නැවත දන්වන තුරු වැඩ නතර කරන බවයි. කිසිම හේතුවක් නැතුවයි සමගි මණ්ඩලයට මෙවැනි නියමයක් කෙළේ. අප නම් මෙයට හේතුව මොකක්ද කියා කල්පනා කර තිබෙනවා. ඒ විදුලි පණිවුඩයෙන් කියා තිබෙන්නේ නැවත දන්වන තුරු වැඩ නතර කරන්නයි. නැවත දැන්වීම ලැබුණේ 1966 මාර්තු 2 වෙනිදා ලිපියකිනුයි. ඒ ලිපියෙන් මොකක්ද කර තිබුණේ. ඔක්තෝබර් මාස 18 වෙනිදා පත් කළ සමගි මණ්ඩලය ඉවත් කර දැමීමයි. තම ඇමති අංශය විසින්ම පත් කළ සමගි මණ්ඩලය, හරිහැටි වැඩක් ආරම්භ කරන්න පෙරම ඉවත් කර දැමීමා. ඉවත් කළ හේතුව ඊළඟ සිද්ධියෙන් පෙනෙනවා. ඒ මොකක්ද? එදා සිට අගලවත්තට සමගි මණ්ඩලයක් නැහැ. ඒ හේතු කොටගෙන අගලවත්තේ එදා සිට කොපමණ අපරාධ වැඩි වුණාද කියා මා විස්තර කරන්න අදහස් කරන්නේ නැහැ. ඊළඟට, 1967 ජූලි මාසයේ 19 වනදා නැතිනම් 25 වනදා උප ඇමතිතුමා විසින් එවනු ලැබූ ලියමන ගැන සඳහන් කරන්නට ඕනෑ. අගලවත්තට ලැයිස්තුවකුත්, පාලිත්දර නුවරට ලැයිස්තුවකුත් ඉන්නාපානට ලැයිස්තුවකුත් යනාදී වශයෙන් ලැයිස්තු තුනක් එවා තිබුණා. මෙම ලැයිස්තුව ඇතුළේ තිබුණු දේවල් ගැන නොවෙයි මා පළමු වෙන් කළා කරන්න යන්නේ. මට පුදුමයෙනුත් පුදුමයට කාරණයක් වුණේ, 1965 ඔක්තෝබර් මාසයේ 18 වනදා පත් කළ 20 දෙනාගෙන් මෙම ලැයිස්තුවේ තිබුණේ හත් දෙනකුගේ නම් පමණක් විමයි. මේ අයත් අර මා කලින් සඳහන් කළ පනාවල් කෝරළේ 16 දෙනා වාගේ තේරුණු අයයි. මට වඩාත්ම පුදුමයට කාරණය වුණේ සමගි මණ්ඩලයට පත් වුණු සභාපතිවරයාගේ නම මෙම ලැයිස්තු වට ඇතුළත් නොවීමයි. එතුමා සමගි මණ්ඩලයෙන් පත්වන්න බැරි කම නිසා ඒ වෙනුවට, ඉවත් කරන්න වෙනත් ක්‍රියා මාර්ගයක් අනුගමනය කළ බවට මට කිසිම අනුමානයක් නැහැ. මට එය

කොයි දෙය වුණත් කමක් නැහැ. එහෙත් අපි කල්පනා කර බලමු, නුසුදුසුයි කී පුද්ගලයා කවිද කියා. එදා පත් කළ විසි දෙනා අතරින්, අද පත් කරන්න යන විසි දෙනා අතරින් එතුමා, වඩාත්ම සුදුසු කම් ඇති පුද්ගලයාය කියා මා කියනවා. ඒ බවට සාධක වශයෙන් වෙනත් දේවල් අත හැර මේ කාරණා ගැන පමණක් සලකා බැලීම ප්‍රමාණවත් වෙනවා. මෙන්න එතුමාට ඇති සුදුසුකම් :

1. 1959 අගලවත්තේ ප්‍රථමයෙන් පිහිටුවන ලැබූ සාම මණ්ඩලයේ සාමාජිකයකු වශයෙන් කටයුතු කරනවා.
2. ලංකා සාම මණ්ඩල සභාපතිවරුන්ගේ සංගමයේ උප සභාපති වශයෙන් පත් වී සේවය කරනවා.
3. 1955 සිට මේ දක්වා අගලවත්ත කොට්ඨාශයේ හදිසි මරණ පරීක්ෂක ධුරය දරනවා.
4. 1963 සිට මේ දක්වා කළුතර දිසාවේ සාමදාන විනිශ්චයකාරයකු වශයෙන් පත් වී සේවය කරනවා.
5. කළුතර දිසාවේ මහජන ආධාර කමිටුවේ සාමාජිකයෙකු වශයෙන් පත් වී සේවය කරනවා.
6. කළුතර දිසාවේ කෘෂිකර්ම කමිටුවේ සාමාජිකයකු වශයෙන් පත් වී සේවය කරනවා.
7. කළුතර දිසාවේ සම්බන්ධතා කමිටුවේ සාමාජිකයකු වශයෙන් පත් වී සේවය කරනවා.
8. කළුතර රජයේ රෝහලෙහි නිල තොලත් පරීක්ෂකවරයකු වශයෙන් පත් වී සේවය කරනවා.
9. අගලවත්ත ප්‍රතිරූප පිරිවෙන් පුරුණ විහාරයේ හාර කාර ධුරය දරනවා.
10. අගලවත්ත ප්‍රජාමණ්ඩලයේ සභාපති වශයෙන් පත් වී සේවය කරනවා.
11. පිඹුර ග්‍රාමසංවර්ධන සමිතියේ සභාපති වශයෙන් පත් වී සේවය කරනවා.
12. නැගෙනහිර පස්දුන් කෝරළේ විවිධ සේවා සමුපකාර සංගමය වෙනුවෙන් කළුතර සමුපකාර දිස්ත්‍රික් සංගමයේ අධ්‍යක්ෂවරයකු වශයෙන් පත් වී සේවය කරනවා.
13. නැගෙනහිර පස්දුන් කෝරළේ විවිධ සේවා සමුපකාර සමිති සංගමය වෙනුවෙන් කොළඹ සමුපකාර පළාත් බැංකුවේ අධ්‍යක්ෂවරයකු වශයෙන් පත් වී සේවය කරනවා.

ගරු සභාපතිතුමනි, මේ සම්බන්ධයෙන් අමතර වචනයක් කියන්න ඕනෑ. ධනපති ක්‍රමය තුළ පූජ්‍යවරුන්ටත් ඉහළින් විශ්වාසදායක හැටියට සලකන අයයි, බැංකා කාරයන්.

විසර්ජන කෙටුම්පත් පනත, 1967-68

—කාරක සභාව

14. නැගෙනහිර පස්දුන් කෝරළේ ශාසන ආරක්ෂ මණ්ඩලයේ කාරක සභිකයකු වශයෙන් පත් වී සේවය කරනවා.

15. නැගෙනහිර පස්දුන් කෝරළේ සමාජ සේවා සංගමයේ කාරක සභාපති වශයෙන් පත් වී සේවය කරනවා.

16. ලංකා සිරකරුවන්ගේ සුභ සාධක සංගමයේ, මතුගම ශාඛාවේ උප සභාපති වශයෙන් පත් වී සේවය කරනවා.

17. අගලවත්තේ ජනතා කමිටුවේ කාරක සභිකයකු වශයෙන් පත් වී වැඩ කරනවා.

එතුමා ගැන තවත් අප්‍රමාණ දේවල් සඳහන් කරන්නට පුළුවන්කම තිබෙන නමුත් මගේ තර්කය පැහැදිලි කිරීම සඳහා මා ඉදිරිපත් කළ සුදුසුකම් හොඳටම ප්‍රමාණ වත් වේ යයි මා කල්පනා කර නවා. එම සුදුසුකම් කොතෙක් තිබුණත් එතුමා ගැන කියන්නට වරදක් තිබෙනවා. එතුමා නොකළ දෙයක් කළා යයි විශ්වාසයක් ඒ පළාතේ එක්සත් ජාතික පක්ෂයේ අපේක්ෂකයා තුළ තිබී ඒ ගැන මේ ආණ්ඩුවට කියා තිබෙනවා. ඒ කියන්නේ, සමරසිංහ මහත්මයා මද වශයෙන්වත් වමට ගැවීමක් තිබෙන කෙනෙකු නොවිය හැකිදැයි සැකයක් ඇති කර තිබීමයි ඒ මහත්මයාගේ වරද. එවැනි ගැවීමක් කවදවත් නොතිබුණු බවට සාක්ෂි දරන්නට මට පුළුවනි. වැඩ කෙරෙන හැටි ගැන විස්තර කරන්නට දැන් මා බලාපොරොත්තු වන්නේ නැහැ. සියලු තොරතුරු අඩංගු කර ලියමනක් යවන්නට දැනටමත් කටයුතු සූදානම් කර තිබෙනවා. එය හෙට අමාත්‍යාංශයට ලැබෙන්නට පුළුවනි. එවන ලද ලැයිස්තුව දැන් විස්තර කරන්නට වුවමනා නැහැ. ඒ ලැයිස්තුවේ දෙදෙනෙකු හැර අනෙක් සියලු දෙනාම කෙලින්ම පටු දේශපාලන පක්ෂපාතිත්වයෙන් කටයුතු කරන්නන් වශයෙන් පළාතේ හම්බවු ගැසුණු එක්සත් ජාතික පාක්ෂිකයන් බව කියන්නට පුළුවනි.

සභාපති

(අක්කිරාජනර්)

(The Chairman)

One moment please. The hon. Member has spoken for over an hour. I wish to bring to the notice of the hon. Member that only six hours have been allotted for this Ministry and that there are twenty-two Mem-

ආවායසී කොල්වින් ආර්. ද සිල්වා
(கலாநிதி கொல்வின் ஆர். டி சில்வா)
(Dr. Colvin R. de Silva)

Thank you, Sir.

සභාපති

(அக்கிராசனர்)

(The Chairman)

I want to stop the Debate at 12 NOON and then give the hon. Parliamentary Secretary one hour, from 2 P.M. to 3 P.M., to reply.

ආවායසී කොල්වින් ආර්. ද සිල්වා
(கலாநிதி கொல்வின் ஆர். டி சில்வா)
(Dr. Colvin R. de Silva)

I shall bear that in mind.

සභාපතිතුමා

(அக்கிராசனர்)

(The Chairman)

The hon. Member has spoken for one and a half hours and the other Members will not get a chance.

ආවායසී කොල්වින් ආර්. ද සිල්වා
(கலாநிதி கொல்வின் ஆர். டி சில்வா)
(Dr. Colvin R. de Silva)

I have tried to point out what every hon. Member of the Opposition has to say about these conciliation boards from the hon. Fair Leader of the Opposition downwards. A public protest has been made about this. I fully appreciate the guide-line you have drawn out. I shall observe it.

අගලවත්තේ පාලින්ද නුවරටත්, ඉත්තෑපනටත් මේ විධියට සමගි මණ්ඩල පත් කරතොත් ඒවායින් සමගිය නොව අද තිබෙනවාටත් වැඩි ප්‍රමාණයකින් අසමගිය තහවුරු විය හැකි බව දන්වන්නට කැමතියි. අපරාධයක් සම්බන්ධයෙන් මහෙස්ත්‍රාත් උසාවියේදී රුපියල් හත්තෑපහක දඩයකට යටත් කරනු ලැබූ කෙනෙකු ඉන්න බව සහතික ලෙස ඔප්පු කර තිබෙනවා. අනෙක් මිනිසුන් එවැනි අපරාධ අනුව දඩ ගසනු ලැබීමෙන් වළක්වන්නට නම් ඔහු බොහොම දක්ෂ කෙනෙකු වන්නට පුළුවනි. වෙන සුදුසුකමක් ඇතැයි මට නම් පෙනෙන්නේ නැහැ. සමගි මණ්ඩල ප්‍රශ්න ගැන මීට වඩා කලා

විසර්ජන කෙටුම්පත් පනත, 1967-68

—කාරක සභාව

[ආචාර්ය කොල්වින් ආර්. ද සිල්වා]

කරන්නට මා බලාපොරොත්තු වන්නේ නැහැ. ඔබතුමා කී ටවන මතක තබාගෙනයි මා කථා කරන්නේ.

ප්‍ර. හා. 10.30

තවත් ප්‍රශ්නයක් මතු කරන්නට තිබෙනවා. මා වැනි අධිනීතිඥයන් මේවාට ඇඟිලි ගැසීම හොඳදැයි සැකයක් මේ කාලයේ මතු වී තිබෙනවා. ඒ ගැන භය වෙලා වැඩ කරන්නට බැහැ. මාත් අධි නීතිඥයකු බව මතක් කරමින් ඒ ප්‍රශ්නය ඉදිරිපත් කරනවා. ඉතා ඉහළ මට්ටමේ ගාස්තු අය කරන, ඉහළ මට්ටමේ ගාස්තු ලැබෙන, අධිනීතිඥයකු වශයෙන් මා ඒ ගැන කථා කරන බව මතක් කරන්නට කැමතියි. මා එසේ නොකිව්වොත්, “ඔබේ ගාස්තුව අඩු කළාම ඔක්කොම හරි නොවේ ද කියා මගෙන් අහන්නට පුළුවනි. තමන්ගේ ආරාධුල් උසාවියට ඉදිරිපත් කර ඒ මගින් නීත්‍යානුකූල විනිශ්චයක් ලබා ගන්නට යන අයට දරන්නට සිදු වන අධික වියදම ගැන සඳහන් කරන විටයි එසේ අහන්නට ඉඩ තිබෙන්නේ. වැඩි වියදමක් යන්නේ නීතිඥයන්, අධිනීතිඥයන් අය කරන ගාස්තුව නිසායයි හිතන්නට බොහෝ අය කැමතියි. එය එක් පැත්තක් හැටියට පිළි ගන්නට මාත් ලැස්තියි. එහෙත් මේ රටේ ධනේශ්වර ක්‍රමය යම් තාක් කල් තිබුණෙත්, ඒ තාක් කල් ඔය තත්ත්වය ඔය ආකාරයට පවතිනු ඇතැයි සඳහන් කරන්නට මා කැමතියි. වෙනත් මිනිසුන් පොල් ඉඩමකින් පොල් කඩා ගෙන ගොස් වෙළඳ පොළේ දී විකුණන්නා වාගේ නීතිඥවරුනුත් තමන් තුළ තිබෙන දක්ෂකම නීතිඥ වෙළෙඳ පොළේ විකුණනවා. තමන් ලඟ විකුණන්නට තිබෙන පොල් ගෙඩි වික නැත්නම් කොප්පරා පාරම වෙනුවෙන් තමන්ට ගන්නට පුළුවන් වැඩිම මිලක් ලබා ගන්නට මිනිසුන් උත්සාහ කරන බව තමුත්තාත්සේ පිළිගන්නවා. එය සවාහාවිකයි. ඒ වාගේම නීතිඥ වෘත්තියට අයත් උදවියත් තමන්ගේ දක්ෂකම තමානි පොල් ගෙඩි හොඳ මිලකට විකිණීම පුද්ගලයට කාරණයක් නොවෙයි. ඒ ක්‍රමය වෙනස් කරන තුරු මොනවා කළත් හරි යන්නේ නැහැ.

ගරු සභාපතිතුමනි, නඩු හබ නිසා උසාවි යන අයට අධික වියදමක් දරන්නට සිදු වන්නේ ඒ පැත්ත නිසා නොවෙයි. ඉතා අඩු ගාස්තු අය කරන දක්ෂ නීතිඥවරුන්, අධිනීතිඥවරුන් අපේ රටේ සිටිනවා. එහෙත් යම් මිනිසකු අමාරුවට පත් වුණම පුළුවන් උත්සාහදරා, වියදම් කර ප්‍රධානම පෙළේ කෙනෙකු ලඟට යෑම ස්වභාවක්.

තවත් පැත්තක් තිබෙනවා. ඒ ගැනත් මා වචනයක් කියන්නට අදහස් කරනවා. එම්. ඩබ්ලිව්. එච්. ද සිල්වා මැතිතුමා නීති ගාස්තු සීමා කරන්නට ක්‍රමයක් ඉදිරිපත් කළා. නමුත් එය නීතිගත වුණේ නැහැ. එම්. ඩබ්ලිව්. එච්. ද සිල්වා මැතිතුමා ඉදිරි පත් කළ ඒ නීතියටත් මා සියලුම ආධාර දීමට ඉදිරිපත් වූ කෙනෙකු බව ආචම්බර යෙන් මතක් කරන්නට සතුටුයි. මේවා ගැන විකක් සොයා බලා නීතියක් ඉදිරිපත් කරනවා නම්, මේ ආණ්ඩුව සමග කොපමණ විරුද්ධකම් තිබුණත් මා එවැනි නීතියකට සියලුම ආධාර දෙන්නට සූදානමින් සිටින බව මතක් කරනවා. නීති ගාස්තු සීමා කරන්නට කිසිම අමාරුවක් නැහැ. ඒ ප්‍රශ්නය මොහොතකට පැත්තකින් තබමු.

අපේ අධිකරණය පිළිබඳව අංශ කීපයක් තිබෙන බව අද සමහරුන්ට අමතක වී තිබෙනවා. හැමෝටම පෙනෙන්නේ එක උසාවි ක්‍රමයයි. ගම් සභා උසාවියේ සිට රික්වෙස්ට් උසාවිය, දිස්ත්‍රික් උසාවිය, මහේස්ත්‍රාත් උසාවිය, ශ්‍රේෂ්ඨාධිකරණය දක්වා ගොස් රාජාධිකරණයෙන් අවසාන වෙනවා. ඒ උසාවි ක්‍රමයෙන් තොරව ශ්‍රේෂ්ඨාධිකරණයේ අර “රිට්” කියන නියෝග ක්‍රමය මගින් පාලනය කරන කම්කරු උසාවි ක්‍රමයක් දැන් තිබෙනවා. එය වෙනත් උසාවි ක්‍රමයක් වශයෙනුයි අද රටේ වැඩ කරන්නේ. ඒ උසාවිවලට කවුරුත් පත් කරනවාද, කවුරුත් පත් කළ යුතුද, කෙසේ පත් කළ යුතුද, යන ප්‍රශ්නය ගැන—රාජාධිකරණය නොතිබිය යුතුය කියා මා විරුද්ධත්වය දක්වන කෙනෙකු වන්නේ වී නමුත්—අපේ අධිකරණයට අළුත් විධියට කල්පනා කරන්නට උගන්වන ආකාරයේ තීන්දු වක් රාජාධිකරණය මගින් දී තිබීම ගැන මා ඉතා සන්තෝෂ වෙනවා. අද නව ක්‍රමයක් ඇති වී තිබෙනවා. නව

සිසිර්ජන කෙටුම්පත් පනත, 1967-68

සමාජයක් බිහි වී තිබෙන මේ පරිසරය තුළ අපේ උසාවි පරණ විධියට, පරණ ප්‍රතිපත්ති වලට අනුකූලවම කටයුතු කළොත්, උසාවි සමාජයේ දියුණුවට ආධාර වෙනවා නොවෙයි හරස් වන බව පෙන්වමින් මේ ගත්තාවූ අළුත් පියවරේ යහපත්කම රාජාධිකරණය පිළිගෙන තිබෙනවා.

රීළඟට “ට්‍රේඩ්බියුනල්” කියා තවත් උසාවි ක්‍රමයක් තිබෙනවා. ඒවාට නීතිඥයන් අධිනීතිඥයන් නොයන අවස්ථාවක් තිබෙනවා. කුඹුරු පනත යටතේත් උසාවි ක්‍රමයක් ඇති කර තිබෙනවා. ගොවිතැන පිළිබඳ ඉඩම් ප්‍රශ්න ඉක්මණින් විසඳන්නට හැකි වන විධියට වැඩ පිළිවෙළක් ඇති කර තිබෙනවා. නමුත් ඒවා එක් අංශයකටම පවරා තිබීම නිසා දැන් කොපමණ විශාල සංඛ්‍යාවක් ගොඩගැසී තිබෙන වාද කියා තමුත්තාත්සේලා දන්නවා. අභියාචනාම විශාල සංඛ්‍යාවක් ගොඩගැසී තිබෙන බව ඒ අමාත්‍යාංශය භාර ගරු ඇමතිතුමා දන්නවා ඇති. මේ ආදී සෑම නඩුවක්ම මේ රටේ ජනතාව නොදන්නා භාෂාවකින් අසාගෙන යන නිසා මේ සෑම නඩුවක්ම විසඳීමේ කාලසීමාව හතර ගුණයකින් දීර්ඝ වෙනවා. ඒකයි මූලික හේතුව. සිංහල නඩුකාරයකු ඉදිරිපිට සිංහල සාක්ෂිකරුවකුගෙන් සිංහල නීතිඥයින් ප්‍රශ්න අසන්නේ ඉංග්‍රීසියෙනුයි. තෝල්ක මුදලි ඒක සිංහලට පෙරළනවා. සිංහල සාක්ෂිකරුවා සිංහලෙන් උත්තරය දෙනවා. තෝල්ක මුදලි ඒ උත්තරය ඉංග්‍රීසියට පෙරළනවා. ඒ ඉංග්‍රීසි උත්තරය ලඝු ලේඛකයා සටහන් කර ගන්නවා. මේ ආකාරයට වැඩ කරන නිසා නඩුවක් ඇසීමේ කාලසීමාව හතර ගුණයකින් දීර්ඝ වී තිබෙනවා. ඇත්ත වශයෙන්ම මේ වැඩ පිළිවෙළ නිසා නඩුවක් ඇසීමේ කාලසීමාව හතර ගුණයකින් දීර්ඝ වී තිබෙනවා වාගේම නඩුවකට වැය වන මුදලත් හතර ගුණයකින් වැඩි වී තිබෙනවා. මූලික ප්‍රශ්නය තිබෙන්නේ එතැනයි. සවභාෂාවෙන් නඩු ඇසීම පිළිබඳව අප මෙතරම් දුරට සටන් කරමින් කරුණු ඉදිරිපත් කරමින් කැගහන්නේ ඔය අන්දමේ එක්තරා කරුණක් නිසා බව කියන්නට කැමතියි.

එහි තවත් පැත්තක් තිබෙනවා. නීතිඥ වරුන්ගේ සහ අධිනීතිඥවරුන්ගේ පහසුව පිණිස නඩු කල් දමනවායැයි නීතිරී

—කාරක සභාව

කියනවා. ඒ කටයුත්ත අයිති වන්නේ නඩුකාරයන්ටයි. කිසිම නඩුකාරයකුට, කිසිම විනිශ්චයකාරයකුට කිසිම නීතිඥයකුගේ හෝ අධිනීතිඥයකුගේ වුවමනාව සඳහා හෝ කැමැත්ත අනුව යම්කිසි නඩුවක් කල් දමන්නටයැයි නීතියෙන් බලකර නැහැ. යම් කිසි නඩුවකට පෙනී සිටින්නකුට හදිසි අසනීපයක් වුවහොත් එවැනි අවස්ථාවකදී ඒ සඳහා කල් දීම එතරම් පුද්ගලයක් නොවෙයි. මා දන්නවා, එංගලන්තයේ නම් කවදාවත් කිසිම කල් දීමක් කරන්නේ නැති බව.

මා ප්‍රීතිකවුන්සලයට ගොස් තිබෙනවා. සඳුදා තිබෙන නඩුව සඳහා වැඩ කොට සිකුරාදා සැන්දෑවේ මා ගෙදර යන විට කීවා, එක්තරා ප්‍රධාන රාජනීතිඥයකු එම නඩුවට සඳුදා පෙනී සිටින බව. එහෙත් සෙනසුරාදා උදේ ටෙලිෆෝන්යෙන් මට දැනුම් දුන්නා එම රාජනීතිඥයා සිය නඩුපොත ආපසු එවී වැය කියා. ඔහු වෙත උසාවියක පටන් ගත් වැඩක් දික් වෙව්ව නිසා ඔහුට සඳුදා ඒ වෙනුවෙන් පෙනී සිටින්නට බැරියැයි දැනුම් දුන්නා. එසේ හෙයින් සෙනසුරාදා දවසෙහිදී අමාරුවෙන් තමුත් වෙනත් රාජනීතිඥයකු අල්ලාගෙන කටයුතු කිරීම නිසා එම පුද්ගලයාට පෙනී සිටීමට පුළුවන් වුණා, සඳුදා පැවැත්වෙන නඩුවට. මෙතරම් කාලයක් තිස්සේ කරුණු සූදානම් කළ යටකී රාජනීතිඥයාට එම නඩුව වෙනුවෙන් පෙනී සිටින්නට නොහැකි වූ නිසා එම නඩුව කල් ඉල්ලන්නට ඕනෑය කියා කිසිවකු මොහොතකටවත් කල්පනා කළේ නැහැ. ඒ රටේ එවැනි දෙයක් ඇත්තේ නැහැ.

ඒ පිළිබඳව මට තවත් කාරණයක් කියන්නට තිබෙනවා. අර අධිනීතිඥයාට මේ අධිනීතිඥයාට පහසු ආකාරයට ඇපාල් නඩු නියම කරනු ලබන දිනයන් තීන්දු කිරීමේ සිරිතක් ඒ රටේ නැහැ. අධිනීතිඥ සහ නීතිඥ අංශ දෙකම වෘත්තීය තත්ත්වයෙන් කල්පනා කරනවා නම්, මේ තත්ත්වය උදා වන්නේ නැහැ. වෙනත් වෘත්තීය අංශවල වෘත්තීය සමිති ප්‍රතිපත්ති අනුව වැඩ බෙදී යාමේ උත්සාහයක් ගැන සිතනවා වාගේම උසාවි වල වැඩ බෙදී යාම පිළිබඳවත් යම්කිසි උත්සාහයක් දරනවා නම්. මෙවැනි කල්තැබීම් හඟක් දුරට අඩු වන බව කියන්නට ඕනැ.

විසර්ජන කෙටුම්පත් පනත, 1967-68

—කාරක සභාව

[ආවාය් කොල්වින් ආර්. ද සිල්වා]

කල් තැබීම් බොහෝ විට කෙරෙන්නේ නීතිඥයන් නිසාම නොවෙයි. නඩුවලට එන උදවියගේ එක්තරා විශ්වාසයක් සහ ආශාවක් තිබෙනවා. ඒ කුමක්ද? අපට බේරෙන්නට පුළුවන් වන්නේ එසේ නැති නම් අපේ ඉඩම බේරා ගන්නට ඉඩ ලැබෙන්නේ එසේත් නැතිනම් අපේ නඩුව දිනා ගන්නට හැකි වන්නේ අසුවල් නීතිඥයා හෝ අසුවල් අධිනීතිඥයා පෙනී සිටියහොත් පමණක් කියන හැඟීමයි, එම විශ්වාසය නැති නම් ආශාව. මේවා ක්‍රමිතල් ප්‍රශ්න විතරක් නොවෙයි; සිවිල් ප්‍රශ්නද වෙනවා. එවැනි උදවියත් උත්සාහ දරනවා, නඩු කල් ගන්නට. මෙවැනි සිද්ධීන් අමතක කරන්නට එපා.

මෙහිලා තවත් කාරණාවක් නඩුකාරයන් විසින් මතක තබා ගන්නවා නම් මගේ විශ්වාසයේ හැටියට මෙවැනි දේ හුඟක් දුරට අඩු වෙනවා. කොළඹ දිස්ත්‍රික් උසාවියට හෝ වෙන ඕනෑම උසාවියකට යන්න. ඒ ඒ දිනට නියමිත නඩු ගණන සඳහන් වන එම උසාවියේ දිනපොත දෙස බලන්න. සාමාන්‍යයෙන් ඒ ඒ දිනවලට නියමිතව තිබෙන නඩු ගණන දෙස බැලූ විට මට එකක් කියන්නට පුළුවනි. එදිනට නියමිත නඩු සියල්ලම සුදුනම් වී තිබුණත් එදිනට එම නඩු සියල්ලම අසන්නට බැරි බව ඒවා නියම කරන ලද නඩුකාරයාම දන්නවා. ඒ ඒ දිනවලට නියමිත නඩුවලින් එක් කොටසක් කල් යනවා යනවාමයි. ඒක නොවැ, පොඩි සෙල්ලම් කතාවක් ඉංග්‍රීසියෙහි තිබෙන්නේ.

සභාපති

(අක්කිරාඡනාර්)

(The Chairman)

The hon. Member must kindly finish his speech because there are so many other hon. Members to speak.

ආවාය් කොල්වින් ආර්. ද සිල්වා

(කලාත්‍රිති කොල්වින් ආර්. ද සිල්වා)

(Dr. Colvin R. de Silva)

I have two other very important matters.

සභාපති

(අක්කිරාඡනාර්)

(The Chairman)

You have spoken for over one hour—

ආවාය් කොල්වින් ආර්. ද සිල්වා

(කලාත්‍රිති කොල්වින් ආර්. ද සිල්වා)

(Dr. Colvin R. de Silva)

Please forgive me.

සභාපති

(අක්කිරාඡනාර්)

(The Chairman)

It is not a question of forgiving. The Opposition has agreed to allot only six hours for discussion of the Votes of this Ministry.

ආවාය් කොල්වින් ආර්. ද සිල්වා

(කලාත්‍රිති කොල්වින් ආර්. ද සිල්වා)

(Dr. Colvin R. de Silva)

I know, Sir. We did not think that justice would be the subject of injustice from the Ministry of Justice when we started.—[Interruption]. No quarrel with you, Sir. I am merely saying how we came to fix six hours. We did not realize that one of the sources of injustice is going to be the Ministry of Justice. Some of the documents came to us after we fixed the debating time. This is on cost of litigation.

මා ඒ කාරණය ගැන පමණක් කියා කළාව අවසන් කරනවා. නඩු කල් තබන විට අහන්න පුළුවන් දිනකට කල් තබන්න ඕනෑ. සාක්ෂි කාරයන් ගොඩක් එකතු කරගෙන නඩුවට එන මිනිසුන්ට කොපමණ වියදම් වනවාද කියා අප දන්නවා. මේවා වැළැක්වීමට කටයුතු යෙදිය යුතුව තිබෙනවා. ඉදහිට යම්කිසි දිනයක එදිනට නියමිත වැඩ සුදුනම් නැති වීම හේතු කොටගෙන නඩුකාරයා පැයක් පැය භාගයක් වැඩ කර ගෙදර ගියාට අප වරදක් කියන්නේ නැහැ. අප එකක් මතක තබාගන්න ඕනෑ. විසඳීමට බැරි නඩු ප්‍රමාණයක් නියම කර ගැනීමේදී සිදු වන භයානකකම ගැන අපි කල්පනා කරන්න ඕනෑ. අප ඒ ගැන සෑම පත්තටම වැරදි කියනවා. සෑම දෙනකුටම මුලින්ම

විසර්ජන කෙටුම්පත් පනත, 1967-68

—කාරක සභාව

මතක් වන්නේ තමන්ගේ පැත්ත පමණයි. නඩුව ඉදිරිපත් කරමින් විසඳුමක් සොයා එන දුප්පතා ගැන කල්පනා කරන්නේ අන්තිමයි.

ගරු ජේ. ආර්. ජයවර්ධන

(கௌரவ ஜே. ஆர். ஜயவர்தன)

(The Hon. J. R. Jayewardene)

උසාවිය පැය කීයක් වැඩ කරනවාද?

ආචාර්ය කොල්වින් ආර්. ද සිල්වා

(கலாநிதி கொல்வின ஆர். டி. சில்வா)

(Dr. Colvin R. de Silva)

ඇපාල් උසාවිය පෙරවරු 11 සිට පස්වරු 1 දක්වා සහ නැවත පස්වරු 2.15 සිට පස්වරු 4 දක්වා. දිස්ත්‍රික් උසාවිය පෙරවරු 10 සිට පස්වරු 1 දක්වා සහ නැවත පස්වරු 2.15 සිට පස්වරු 4 දක්වා. සුප්‍රීම් උසාවියත් ඇපාල් උසාවිය වාගේ පෙරවරු 11 සිට 4 දක්වා. රික්වෙස්ට් උසාවියේ පෙරවරු 9.30 සිට වැඩ කරනවා. මහෙස්ත්‍රාත් උසාවියත් පෙරවරු 9.30 ට ආරම්භ කරන අතර පෙර පෝ දිනවලින් උදේට වැඩ කරනවා. මා ඉදිරිපත් කරන හේතුව උසාවිවල වැඩ කරන වෙලාවේ මිදිකම නොවෙයි. මෙහි මූල සකස් කර ගතයුතුයි. අනනින් මෙනනින් “පැව්” දමා මෙය හදන්න බැහැ. මුලින් කළ යුතු වෙනස නොහොත්, නඩු හතර ගුණයක් දීර්ඝ කරන ඉංගිරිසියෙන් නඩු ඇසීමේ ක්‍රමය අත්හැරිය යුතුයි.

සභාපතිතුමනි, මගේ හිතේ තදින් ධාරණය වී ඇති තවත් එක් කරුණක් නොහොත් හිරගෙවල් ගැන වචන තුන හතරක් කියන්න ඕනෑ. මේ ගරු සභාව දන්නවාද, හිරයට යවන මිනිසුන්ගෙන් සියයට 40 ක්ම තම ජීවිත කාලය තුළදී ආපසු හිරේට නියම වන බව. මෙහි අවිය විකක් හිතට ගන්න. හිර දඩුවම් ලබා හිරේට යන අයගෙන් සියයට 40 ක් නැවතත් හිරේට නියම වනවා නම්, අපට ඒකෙන් අවබෝධ කර ගන්න තිබෙන්නේ, හිරේට නියම වන පුද්ගලයන් හරි ගැස්සීමට, ඔවුන් හොඳ මිනිසුන් කර සමාජයට යැවීමට නිසි ශක්තිමත් ක්‍රමයක් සකස් වී නැති බවයි. මේ පිළිවෙළ මූල සිට ප්‍රතිසංස්කරණය කිරීමක් ගැන මා කථා කරනවා නොවෙයි. ඒ ගැන කථා කරන්න වෙලාවක් නැහැ. එහෙත් මෙතැන

තට අත්‍යවශ්‍ය කරුණ පමණයි මා පෙන්වා දෙන්නේ. මේ මතක හැටියට දැනට අවුරුදු 19 කට කලින් ග්‍රේෂන් කොමිෂන් සභාව කියා කොමිෂන් සභාවක් පත් කළා. එම කොමිෂන් සභාවෙන් නිර්දේශ 95 ක් ඉදිරිපත් වුණා. මේ ප්‍රශ්නය සෙනෙට් මන්ත්‍රී මණ්ඩලයේදී රෙජී පෙරේරා සෙනෙට් මන්ත්‍රීතුමා විසින් මතු කළ අවස්ථාවේදී එයින් නිර්දේශ 27½ ක් ක්‍රියාවේ යෙදී තිබෙනවාය කියා ඇමති අංශයෙන් පිළිතුරු ලැබී තිබෙනවා. හොඳද හෝ නරකද කියන එක පැත්ත කට තබා මේ අවුරුදු 19ටම 95කින් 27½ යි ක්‍රියාවට පත් කිරීමට ප්‍රථමත් වුණේ.

ඊට පසු ජී. සී. ටී. ඒ. ද සිල්වා හිටපු අධිකරණ ඇමතිතුමා කොමිෂන් සභාවක් පත් කිරීමට තීන්දු කළ නමුත්, එය වෙනස් කර “ඒපාරිමෙන්ටල් කොමිටි” වැනි කොමිටියක් පත් කෙරුණා. ඒ කොමිටිය විසින් වාර්තාවක් ඉදිරිපත් කර තිබෙනවා. එහෙත් එය තවමත් ප්‍රසිද්ධ කර නැහැ. ඒ කොමිටිය පත් කර තිබෙන්නේ මොන අංශවලින්ද? යම් කිසි ආයතන කොටසක් හරියාකාර වැඩ කෙළේ නැතැයි ග්‍රේෂන් කොමිෂන් සභාවෙන් කියා තිබුණාද, අන්න ඒ ආයතන වලින්මයි මේ කොමිටිය පත් කර තිබෙන්නේ. ඒක හරියට හොරාගේ අම්මාගෙන් පේන අහනවාටත් අන්න වැඩක් නොවේද? ඒ නිසා දැන්වත් ඒ ගැන අලුත් ක්‍රම යෙදීම පිණිස කොමිෂන් සභාවක් පත් කිරීමට කල්පනා කළ යුතු බව මා මතක් කරනවා.

පූ. හා. 10.45

සභාපතිතුමනි, තවුන් තාන්සේගේ නියෝගයට ගරු කරමින් මගේ හිතේ තිබෙන අනික් කරුණ විස්තර කරන්න මා අදහස් කරන්නේ නැහැ. මට බොහෝම ඕනෑ කර තිබුණා ඉතාමත් වැදගත් කරුණ කීපයක් පැහැදිලි කර දීමට. විශේෂයෙන් ප්‍රීටි කවුන්සලය ගැන සඳහන් කරමින් අපට ප්‍රීටි කවුන්සලය කියා එකක් තිබුණත් අපේ රට නිදහස් වීමේ අංගයක් වශයෙන් අප ප්‍රීටි කවුන්සලයෙන් නිදහස් වෙන්න ඕනෑය කියන කාරණය පැහැදිලි කර දීමට මට වුවමනා කර තිබුණා. මා එක්තරා රටකට ගිය අවස්ථාවේදී—මා සඳහන් කරන

விசேஷக் கெடுபிசைப் பணை, 1967-68

—கூர்வ ஸ்வை

சமாதான சபைகளில் அரசியலில் ஈடுபடாதவர்களை நியமித்தல் இன்றியமையாதது என்று கௌரவ அகலவத்த அங்கத்தவர் குறிப்பிட்டார். அத்தகையவர்கள்தான் நடுநிலைமையோடு நீதியை வழங்குவார்கள் என்றும் அவர் விளக்கம் கொடுத்தார். இன்று எமது நாட்டிலுள்ள ஒரு பெருங்குறை என்னவென்றால் அரசியலில் ஈடுபடாதவர்களை, ஏன் வெளியே சொல்லப் பயந்தாலும் உள்ளத்திலே அரசியற் கட்சிச்சார்பு இல்லாதவர்களைத் தேடிப்பிடிப்பது முடியாதிருப்பது தான். இச் சமாதான சபைகளில் ஆளுங்கட்சியினர் தங்களுக்கு வேண்டியவர்களை நியமிக்கிறார்கள் என்று இப்பொழுது எதிர்க்கட்சி நண்பர்கள் எப்படிக்கூறுகின்றார்களோ அப்படித்தான் முன்னரும் குறைகூறப்பட்டது. முன்னர் ஸ்ரீலங்கா சுதந்திரக் கட்சியினர் ஆட்சியில் இருந்த காலத்திலும் அப்படித்தான் செய்தார்கள். இது அவர்களுடைய குறையுமன்று; அல்லது ஐக்கிய தேசியக் கட்சியினரது குறையுமன்று. இது ஜனநாயக தர்மத்திலுள்ள ஒரு பெருங்குறையாகும். மக்களுடைய ஆதரவைப் பெற்றால்தான் திரும்பவும் இந்த நாட்டில் ஆட்சிக்கு வரமுடியும் என்பதற்காக அரசியல் தர்மத்தையே மீறி எல்லாத் துறைகளிலும் அதர்மத்தை நாம் வளர்க்கின்றோம் என்பதை நான் இங்கு கூற விரும்புகிறேன். ஆகையால் உண்மையாக நாங்கள் நீதியையும் நியாயத்தையும் நிலைநாட்டவேண்டுமானால் அரசியல் நயம் கருதி நீதி நெறி வழுவாமல் வாழ நாம் பழக வேண்டும். இந்தச் சூழ்நிலை இன்னும் இலங்கையில் உருவாகவில்லை. இதனால்தான் சமாதான சபைகளிற்கூட நடுநிலைமையற்ற செயல்கள் காணப்படுகின்றன. இத்தகைய செயல்கள் இந்த நாட்டில் இருக்கும்வரை இந்த நாடு உண்மையான பெளத்த தர்மத்துக்குரிய நாடாகவோ நீதி நியாயத்துக்குரிய நாடாகவோ இருக்க முடியாது.

அடுத்ததாக, கௌரவ அகலவத்த அங்கத்தவர் மொழியைப் பற்றிக் குறிப்பிட்டார் அவர் குறிப்பிட்டது போல, அதிகமான வழக்குக்களுக்கு நான்கு மடங்கு நேரம் செல்கின்றது. ஏனென்றால், சிங்களத்தில் உள்ளதை ஆங்கிலத்திலும் பின்னர் ஆங்கிலத்திலுள்ளதைச் சிங்களத்திலும் மாறிச் சொல்வதனால் இத்தாமதம் உண்டாகின்றது என்றார். இதனைப் போல, தமிழிலுள்ளதை ஆங்கிலத்திலும் ஆங்கிலத்திலுள்ளதை, தமிழிலும் சொல்வதனால் நான்கு மடங்கு நேரம் செல்கின்றது.

சுகளிலே கழிகின்றது. இஃது உண்மையான ஒரு நிலைமை. இந்த நிலைமையை அகற்ற வேண்டுமானால் சிங்கள மக்களுக்கும் தமிழ் மக்களுக்கும் தெரிந்த அவர்களுடைய தாய் மொழியிலேயே வழக்குக்களை நடத்தவேண்டும். தமிழ் மக்கள் இத்துறையில் போதிய அளவு நன்மை அடையாததற்குரிய அடிப்படைக் காரணம் என்னவென்றால், முந்திய அரசாங்கம் இயற்றிய நீதிமன்றச் சட்டத்திலே தமிழுக்கு உரிய இடம் கொடுக்காமையேயாகும். இதனால் சிங்களத்துக்குரிய இடத்தையும் வழக்குக்களிற் பெற முடியாமல் இருக்கின்றது. எனவே, இந்த நாட்டிலே உண்மையாகச் சிங்களமும் தமிழும் நல்ல முறையிலே வாழவேண்டுமானால், சிங்களமும் தமிழும் அவற்றிற்குரிய இடத்தைப் பெறவேண்டுமானால், சிங்களமும் தமிழும் மட்டும் தெரிந்த மக்கள் இந்த நாட்டிலே சுயமரியாதையோடு வாழவேண்டுமானால், சிங்களத்தோடு தமிழையும் சேர்த்து வளர்க்க நம் தலைவர்கள் முற்படவேண்டும். தனித்து ஒரு மொழியை வளர்க்கின்ற பொழுது பிரச்சினைகள் தோன்றி அந்த மொழியையும் வளர்க்க முடியாத ஒரு நிலை உருவாவதை இந்த நீதிமன்றச் சட்டமே நமக்கு நன்கு காட்டுகின்றது.

எனக்கு முன்பேசிய கௌரவ அங்கத்தவர் தனிச்சிங்களத்தில் மட்டும் இந்த நீதிமன்றங்களை நடத்தவேண்டுமென்று கொண்டு வந்த சட்டத்தை எதிர்த்து இந்தச் சபையிலே வாதாடியவர். அந்தச் சட்டத்தைத் திருத்தி, தமிழையும் நீதிமன்ற மொழியாக ஆக்கி, சிங்களத்திலும் தமிழிலும் இயன்ற அளவு மிக விரைவாக எல்லா வழக்குக்களையும் விசாரிக்கத் தக்கதாக நடவடிக்கை எடுக்கவேண்டுமென்று நான் அரசாங்கத்தைக் கேட்டுக் கொள்கின்றேன். எப்படி ஆங்கிலம் தெரியாத சிங்கள மக்கள் துன்பப்படுகின்றார்களோ, இடர்ப்படுகின்றார்களோ, அதேபோலத்தான் ஆங்கிலம் தெரியாத, அல்லது சிங்களம் தெரியாத தமிழ் மக்களும் இடர்ப்படுகின்றார்கள். சிங்கள மக்களுக்கு ஒரு நீதி, தமிழ் மக்களுக்கு ஒரு நீதி என்ற முறையிற் செல்லாமல் எல்லோர்க்கும் அவரவருடைய மொழியிலே, அவர்களுக்குத் தெரிந்த தாய் மொழியிலே நீதியை வழங்க நடவடிக்கை எடுக்கவேண்டியது மிக இன்றியமையாதது.

நான் தமிழரசுக் கட்சியின் சார்பிலே தமிழ் மொழிச் சட்டங்களை நிறை

விசேஷ கெடுபிசை பணம், 1967-68

—கூர் கை கலை

[ஓர்நீதி மன.]

வேற்றுதல் ஆகியவற்றுக்குப் பொறுப்பாக இருக்கிறவன் என்ற முறையிலே இங்கு பேசும் பொழுது இத் தமிழ் உரிமைகளைப் பற்றி அடிக்கடி அழுத்திக் கூறவேண்டி யிருக்கின்றது. ஏனென்றால் உரிமை பறிக்கப்பட்ட மக்கள், அடக்கியாளப்படுகின்ற மக்கள், உண்மையிலே நீதி வழங்குகிறோம் என்று கூறும் ஆட்சியாளரால் ஏமாற்றப்படுகின்ற மக்கள் அடிக்கடி இவற்றைச் சொல்லவேண்டியிருக்கின்றது. ஒவ்வொருநாளும் நாங்கள் அரசாங்கத்தோடு தொடர்புகொள்ள வேண்டுமானால் தமிழ் மொழியிலேயே தொடர்பு கொள்ள வேண்டியிருக்கின்றது. எனவே, மொழிப் பிரச்சினை எந்தத் துறையிலும் தலைகாட்டுகின்றது. என்னுடைய தொகுதியிலே உள்ள ஒருவர் நீதிமன்றத்திலிருந்து தமக்கு வந்த கட்டளையை எனக்குக் காட்டினார்; அது ஆங்கிலத்திலிருந்தது. அவருக்கு ஆங்கிலமே தெரியாது. ஆகவே, அத்தகைய கட்டளைகளை யெல்லாம் தமிழ் மட்டும் தெரிந்தவர்களுக்கு—இன்னும் அவர்களுக்கு ஆங்கிலம் தெரிந்தாலென்ன, தெரியாவிட்டாலென்ன நீதிமன்றங்களிலே இருந்து அனுப்பப்படுகின்ற கட்டளைகளையாவது—தமிழிலே கொடுத்தற்கு வேண்டிய நடவடிக்கைகளை எடுக்க வேண்டுமென்று நான் இதற்குப் பொறுப்பான அமைச்சர் அவர்களைக் கேட்டுக்கொள்கிறேன். ஆங்கிலம் தெரியாத தமிழர்களுக்கு ஆங்கிலத்திற் கட்டளைகளைக் கொடுப்பது உண்மையான சுதந்திரத்தைப் பறிப்பதேயன்றி வேறு எதுவாக இருக்கும்? சிங்கள மக்களுக்குச் சிங்களப் பகுதியிலே சிங்களத்தில்தான் கட்டளைகள் கொடுக்கப்படுகின்றனவென்று நான் அறிகிறேன். ஆனால், தமிழ்ப் பகுதியிலே ஆங்கிலத்திலே கட்டளைகள் கொடுக்கப்படுகின்ற இந்த அநியாயத்தை மிக விரைவிலே நிறுத்த வேண்டுமென்று நான் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

நீதிமன்றங்களிலே அநேக வழக்குக்கள் உடனே விசாரிக்கப்படாததனால் செலவு அதிகமாகின்றது. சில நேரம் வழக்கறிஞர்களுக்கு வசதியில்லையென்ற காரணத்தால் மக்கள் பலநாட்களுக்கு நீதிமன்றங்களுக்கு அலையவேண்டியிருக்கின்றது. ஒருநாளில் முடியவேண்டிய வழக்குக்கள் பல நாட்களுக்குப் பிற்போடப்படுவதனால் மக்களுக்கு வீண்பயணச் செலவும் உணவுச் செலவும் உண்டாகின்றன. அதுமட்டுமல்லாமல், அவர்கள்

உழைக்கின்ற நேரத்தையும் வீணாக்கி, அந்த உழைப்பு நேரத்தை அடிக்கடி நீதிமன்றங்களிலே கழிப்பதனால் இந்த நாட்டின் உற்பத்தியையும் அது பாதிக்கின்றது. ஆகவே, வழக்குக்களைத் தவணை போடாமல் விரைவிலே முடித்தற்கு வேண்டிய நடவடிக்கைகள் எடுக்கவேண்டும்.

யாழ்ப்பாணத்திலே உள்ள நீதிமன்றங்கள் பழைய கட்டடங்களிலேயே இன்னும் நடந்து கொண்டிருக்கின்றன. அக் கட்டடங்களை மிக விரைவில் புதுக்கியமைத்து நல்ல கட்டடங்களை அங்கு கட்டிக்கொடுக்க நீதியமைச்சு நடவடிக்கை எடுக்கவேண்டும்.

அடுத்ததாக, கிளிநொச்சித் தொகுதியைப் பற்றி இரண்டு குறிப்புக்களைக் குறிப்பிட விரும்புகிறேன். கிளிநொச்சித் தொகுதியிலே வழக்குக்கள் ஒழுங்காக நடைபெறுவதில்லை. ஒரு மாதத்திலே இரண்டு நாட்கள்தான் அங்கு வழக்குக்கள் நடத்தப்படுகின்றன. எனவே, கிளிநொச்சித் தொகுதி மக்கள் சாவகச்சேரிக்கு, அதாவது ஏறக்குறைய முப்பது மைல் தூரம், தங்கள் வழக்குக்களுக்காகச் செல்லவேண்டியிருக்கின்றது. ஆகவே, கிளிநொச்சித் தொகுதி மக்களோடு தொடர்புடைய வழக்குக்களையெல்லாம் கிளிநொச்சியிலே நடத்தத்தக்க முறையில் அந்த நீதிமன்றத்தை மாற்றியமைக்கவேண்டுமென்று நான் கேட்டுக்கொள்கின்றேன்.

கிளிநொச்சித் தொகுதியிலே உள்ள நீதிமன்றத்திற்கு ஒரு சொந்தக் கட்டடம் இல்லை. சொந்தக் கட்டடம் இல்லாமையால், அங்கே செல்கின்ற வழக்காளிகள், வழக்கறிஞர்கள் முதலானோர் பல இடர்ப்பாடுகளை அடைகின்றனர். இந்தக் குறையைப் போக்குவதற்கு அமைச்சரவர்கள் அடுத்த நிதியாண்டிலாவது நடவடிக்கையெடுக்க வேண்டுமென்றும் கேட்டுக்கொள்ளுகின்றேன்.

சமாதானச் சபைகள் மிக விரைவிலே நிறுவப்படுவதற்கு உடனடியாக நடவடிக்கையெடுத்து, இலங்கை முழுவதிலும் வழக்குகளைக் குறைத்து, மக்கள் நல்ல முறையிலே வாழ்வதற்கு வழிவகுக்க வேண்டுமென்றும், சிங்களத்திலும் தமிழிலும் வழக்குகளை விரைவாக நடத்துவதற்கு வேண்டிய நடவடிக்கையை எடுக்கவேண்டுமென்றும், அதற்காக நீதிமன்ற மொழிச் சட்டத்தைத் திருத்தி தமிழுக்கும் இடம் கொடுக்க வேண்டுமென்றும் கேட்டுக்கொண்டு எனது உரையை முடிக்கின்றேன்.

විසර්ජන කෙටුම්පත් පනත, 1967-68

—කාරක සභාව

ඉලංගරත්න මයා.

(திரு. இலங்கரத்ன)

(Mr. Ilangaratne)

සභාපතිතුමනි, මේ වැය ශීර්ෂය යටතේ කෙරුණු කටයුත්තන් හුඟක් දුරට ඔප්පු වී තිබෙනවා, අධිකරණයේ පරිපාලන යන්ත්‍රය පක්ෂග්‍රාහීව ක්‍රියා කරන බව. මෙසේ අධිකරණයේ පරිපාලන යන්ත්‍රය පක්ෂග්‍රාහීව ක්‍රියා කිරීමේ රාවය මඩින් නට, ඒ රාවයට විරුද්ධව ප්‍රචාරයක් ගෙන යාම සඳහා සෙනෙට් මන්ත්‍රී මණ්ඩලයේදී මේ සම්බන්ධයෙන් ප්‍රශ්නයක් ඇහුවා, එස්. ඩබ්ලිව්. ආර්. ඩී. බණ්ඩාරනායක අගමැතිතුමා ඝාතනය කිරීම සම්බන්ධයෙන් ශ්‍රේෂ්ඨ රාජනීතිඥතුමා මෙරටට ගෙන්වාගෙන ප්‍රයෝජන ගැනීමත්, රත් වත්තේ මහත්මයාගේ අල්ලස් නඩුව සම්බන්ධයෙන් එතුමා ගෙන්වා ගැනීමත් සංසන්දනය කර. මෙය අළුත් වැඩ පිළිවෙළක් නොව පරණ වැඩ පිළිවෙළම බව ඔප්පු කරමින් විශාල ප්‍රචාරයක් ගෙන යාමට ඒ ප්‍රශ්නය ආධාර කර ගත් බව තමුන් නාත්තේ දන්නවා ඇති. ඒ ප්‍රශ්නය ඇහුවේ, සෙනෙට් මන්ත්‍රී මණ්ඩලයේ එක්සත් ජාතික පාක්ෂිකයකු වන කිව්ලාන් සෙනෙට් මන්ත්‍රීතුමායි. එතුමා ඒ ප්‍රශ්නය මතු කළේ, මා කලින් සඳහන් කළ පරිදි අධිකරණයේ පරිපාලන යන්ත්‍රය පක්ෂග්‍රාහීව ක්‍රියා කරන බවට ඇති රාවයට විරුද්ධව ප්‍රචාරයක් ගෙන යාමටයි.

ඒ සම්බන්ධයෙන් වචනයක් දෙකක් කියන්නට ඕනෑ. අගමැති ඝාතනය සම්බන්ධයෙන් නීති ආධාර ගැනීමට ශ්‍රේෂ්ඨ රාජනීතිඥතුමා ගෙන්වා ගත්තේ, වර්තමාන ස්වදේශ කටයුතු භාර ඇමතිතුමා අගමැති වශයෙන් සිටි කාලයේදීයි. බණ්ඩාරනායක අගමැති ඝාතනය සිදු වුණු බේදජනක අවස්ථාව තමුන් නාත්තේ මතක ඇති. අගමැති ඝාතනයෙන් ඉමහත් ශෝකයට පත් වූ එවකට සිටි කැබිනට් ඇමතිවරුන්, ඒ සම්බන්ධයෙන් විධිමත් පරීක්ෂණයක් කරවීමට විශේෂ උනන්දුවකින් කටයුතු කළා. ඒ පරීක්ෂණ කටයුතු සම්බන්ධයෙන් එවකට විපක්ෂ නායකයාට සිටි වර්තමාන යටියන්තොට ගරු මන්ත්‍රීතුමා (ආචාර්ය එන්. එම්. පෙරේරා) කැබිනට් මණ්ඩලයට වෛද්‍යාවක් කළා. එම කැබිනට් මණ්ඩලයට මාත්, කැගල්ලේ ගරු මන්ත්‍රීතුමාත් (පී. බී. ජී.

කලුගල්ල මයා.), මැදවව්වියේ ගරු මන්ත්‍රීතුමාත් (මෙමුත්තල සේනානායක මයා.) ඇතුළත් වුණු අතර, ස්වදේශ කටයුතු භාර ඇමතිතුමා අගමැති වශයෙන් කටයුතු කළා.

පූ. භා. 11

අගමැති ඝාතනය සම්බන්ධයෙන් පොලීසිය මඟින්, නීති දෙපාර්තමේන්තුව මඟින් හරියාකාර පරීක්ෂණ කරවීම සඳහා විශාල ප්‍රයත්නයක් දරන්නට අපට සිදු වුණා. ඒ සම්බන්ධයෙන් කොයි තරම් පරිශ්‍රමයක් දරන්නට සිදු වුණද කියතොත්, ඒ පිළිබඳ පරීක්ෂණ කටයුතු හරියාකාර නොකෙරුණු නිසා. එවකට අගමැති ධුරයේ කටයුතු කළ වර්තමාන ස්වදේශ කටයුතු භාර ඇමතිතුමාට විරුද්ධව කැරලි ගසන්නට පවා එවකට සිටි ඇමතිවරුන් පිරිසකට සිදු වුණා. ඒ අගමැති ඝාතනය සම්බන්ධයෙන් අත් අඩංගුවට ගත යුතු අය හුඟ දෙනෙකු අත් අඩංගුවට නොගෙන හුඟක් කල් හිටියා. පොලීසියට හා නීති දෙපාර්තමේන්තුවටත් මේ සම්බන්ධයෙන් යුක්තිය ඉෂ්ට කිරීමට සම්පූර්ණ සාධිතත්වය දෙන හැටියට කරුණු කියන්නට, සමහර විට මධ්‍යම රාත්‍රියේ පවා එවකට සිටි අගමැතිතුමා හමු වන්නට අපට සිදු වුණා. එවකට සිටි දහනායක අගමැතිතුමා මේ පරීක්ෂණ කටයුතු හරියාකාර කරසිදු නැද්ද යන්න ගැන ඒ තරම් සැකයෙනුයි, අප ඒ කාලයේ කල් ගත කළේ. ඒ අවදියේදී, ශ්‍රේෂ්ඨ රාජනීතිඥතුමා ඒ පරීක්ෂණ කටයුතු සම්බන්ධයෙන් ආධාර කර ගැනීමට ලංකාවට ගෙන්වූයේ. එතුමා ගෙන් ඒ පිළිබඳ නීති උපදෙස් ගත්තාට පසුව දහනායක ආණ්ඩුව පරාජයට පත් වුණා. ඊට කලින් මේ පිළිබඳ පරීක්ෂණ කටයුතු හරියාකාර කර යුක්තිය ඉෂ්ට කිරීමට අප කොයි තරම් උත්සාහයක් ගත්තාදැයි කිව්වොත්, දහනායක අගමැතිතුමා විසින් කැබිනට් ඇමතිවරුන් 5 දෙනෙකුම මධ්‍යම රාත්‍රියේ ගැසට් නිවේදනයකින් අස් කළා. එය මේ රටේ ප්‍රජාතන්ත්‍රවාදී ඉතිහාසයේ කළු අකුරෙන් ලියවෙන සිද්ධියක්.

මැතිණියගේ ආණ්ඩු කාලයේදී මේ සම්බන්ධයෙන් ප්‍රීති කවුන්සලයට ඇපැලක් ඉදිරිපත් කර තිබුණා. මක්නිසාද කියා

විසර්ජන කෙටුම්පත් පනත, 1967-68

—කාරක සභාව

[ඉලංගරත්න මයා.]

නොත්, එතුමා මෙහි පැමිණ එතුමාගේ නීති උපදෙස් පිට, චෝදනා ලබා සිටි මිත්‍රයින් කීප දෙනෙක්—මිත්‍ර හවුල—ඒ අවස්ථාවේදී නිදහස් කර හැරියා මිස ඔහු අපට සතුටුදායක අන්දමට අධිකරණය මෙහෙයවුවේ නැත කියා අපි සිටියේ අප්‍රසාදයෙන්. ඒ නිසා ඇපැල ප්‍රීති කවුන් සලයට ගියාට පසුව එතුමා අප වෙනුවෙන් තබා ගැනීමට අපි අදහස් කළේ නැහැ. එහෙත් එතුමා ඊට කලින් එම නඩුවට පෙනී සිටි නිසා අප විසින් වෙන කෙනකු ඒ සඳහා යොදනවාට වරදක් වුණා. එසේ විරුද්ධ වූ නිසා ප්‍රීති කවුන් සලයේදී ඒ මුදල දෙන්නට අපට සිදු වුණේ විශේෂ ඉල්ලීමක් පිටයි. ඒ අවස්ථාවේ අපි ඔහු ගෙන් නීති සහාය ගත්තේ නැහැ. එහෙත් ඊට කලින් අප වෙනුවෙන් පෙනී සිටි කෙනකු නිසා “රිටේනර්” වශයෙන් අපෙන් ඉල්ලුම් කළා උත්තරාගේටත් උත්තරාගේගේ කණිෂ්ඨ නීතිඥයාටත් එක්තරා ගණනක් ගෙවන්නාය කියා. ඒ මුදල අපට ගෙවන්නට සිදු වුණේ ඒ නිසා තමයි. අපි ඒ නඩුව වෙනුවෙන් පෙනී සිටි මට කෙනෙක් ගත්තා. ඒ, පී. ඩී. කෙලොස් මහත්මයායි. පී. ඩී. කෙලොස් හා ග්‍රේෂන් යන මහත්වරුන් දෙදෙනාටයි අර ගාස්තුව ගෙවන්නට අපට සිදු වුණේ. මෙන්න මේ විධියටයි ඒක සිදු වුණේ.

රත්වත්තේ නඩුවත් කුමන්ත්‍රණ නඩුවත් සංසන්දනය කර බලන විට අහසට පොළොව වගේ ලොකු වෙනසක් තිබෙනවා. එකක් ප්‍රජාතන්ත්‍රවාදයට විරුද්ධව, නීත්‍යානුකූල ආණ්ඩුවක් පෙරළා දැමීමට කුමන්ත්‍රණය කළ අයට විරුද්ධ නඩුවක් අනික පෞද්ගලික නඩුවක්. අල්ලාස් ගැනීමේ චෝදනාවක් ලබා මේ අධිකරණයෙන් නිදහස් වූවාට පසුව ඉහළ උසාවියට තබන්නට ඕනෑය කියා ග්‍රේෂන් අධි නීතිඥතුමා මෙහාට ගෙන්නුවා. එහෙත් ආණ්ඩුව මගින් විදේශ විනිමය වියදම් කර එවැනි නඩුවක් කීමට අවස්ථාව නොවෙයි මේක. මේ නඩුවෙන් අර නඩුවෙන් විශාල වෙනසක් තිබෙන බව තවුන්නාන් සේටත් පෙනෙනවා ඇති.

අපේ ආණ්ඩුව කාලයේදී කුමන්ත්‍රණ නඩුව වෙනුවෙන් ග්‍රේෂන් මහත්මයා ගෙන්වන්නට කලින්, ආණ්ඩුව වෙනුවෙන්

වෙන් පෙනී සිටියේ විවිධ මහත්මයායි. ඒ සඳහා විවිධ මහතා ඉදිරිපත් කළේ එවකට සිටි ජැන්ස් නීතිපතිතුමා අසනීපයෙන් සිටි නිසාත් ඊළඟට සොලිසිටර් ජනරාල් වශයෙන් සිටි අමීර් මහත්මයා කෙරෙහි අපේ ආණ්ඩුව විශ්වාසයක් නොතැබූ නිසාත් බව කියන්නට කැමතියි. එතුමා පක්ෂග්‍රාහීව වැඩ කරන කෙනෙක් බව දැන සිටියා. දැන් එය ඔප්පු වී තිබෙනවා. මහා මැතිවරණය කාලයේදී අමීර් මහතා නාවල පීටියට හා දැදිගමට ගොස් දේශපාලන කථා පවත්වා තිබෙන බව පුවත්පත්වලින් දැකගන්නට පුළුවන් වුණා. එක්සත් ජාතික පක්ෂයට පක්ෂවත්, මාක්ස් වාදයට විරුද්ධ සටන්කාමියකු වශයෙනුත්, ශ්‍රී ලංකා නිදහස් පක්ෂය වැනි ප්‍රගතිශීලී පක්ෂ වලට විරුද්ධවත් උත්තරාගේ වැඩ කළ බව කවුරුත් දන්නවා. එමෙන්ම සොලි සිටර් ජනරාල් කාලයේත් උත්තරාගේ වැඩ කළේ පක්ෂග්‍රාහීව බවට අපට සැක යක් තිබුණා. කුමන්ත්‍රණ නඩුවේ දී ජැන්ස් මහතා ලඟට සිටි—ජැන්ස් මහතා අසනීපයෙන් සිටි නිසා—අමීර් මහතාගෙන් නීති ආධාර නොගෙන විවිධ මහතා ඉදිරි පත් කළේ ඒ නිසයි. ඒ නිසා අමීර් මහතා අපේ ආණ්ඩුවත් සමග කැලකිරුණා. එහෙත් එය නොකියා සිංහලෙන් වැඩ කරන්නට බැරි නිසා අප් වෙනවා යයි කිය අප් වුණා. එසේ අප් වී මහා මැති වරණය කාලයේදී අපට විරුද්ධව වැඩ කර සිංහල යුගයක් උදා වී තිබෙනවායයි කැකෝ ගහන මේ ආණ්ඩුව බලයට පත් වුණාට පසුව නැවත වරක් මේ ආණ්ඩුව යටතේ නීතිපති වශයෙන් පත් වුණා. සොලිසිටර් ජනරාල් වශයෙන් සිංහලෙන් වැඩ කරන්නට බැරිය කියා අප් වූ තැනැත්තා නීතිපති වශයෙන් නැවතත් පත් වුණා. කොයි තරම් පක්ෂග්‍රාහීව කොයි තරම් තරක අන්දමට අධිකරණය ගෙන යන්නට මේ ආණ්ඩුව කටයුතු කරනවාද කියා එයින්ම පෙනෙනවා.

ගරු අගමැතිතුමාට මා චෝදනාවක් කර නවා. අධිකරණ කටයුතු පිළිබඳ වගකිව යුත්තේ අධිකරණ ඇමතිතුමා හෝ පාර්ලි මේන්තු ලේකම්තුමා හෝ පමණක් නො වෙයි. අධිකරණ ඇමතිවරුන් කොපමණ හිටියත් පාර්ලිමේන්තු ලේකම්වරුන් කොපමණ හිටියත් අධිකරණය කෙළසන් නේ නැතිව සාධාරණව සාධිතව පවත්වා

විසර්ජන කෙටුම්පත් පනත, 1967-68

—කාරක සභාව

ගෙන යෑමේ යුතුකම තිබෙන්නේ අගමැති තුමා පිටයි. එහෙත් එතුමා කළේ කුමක්ද? අමීර් මහතා ගෙන්වා ගත්තේ කොයි අවස්ථාවේද කියා තමුන් නාන්සේට මතක ඇති. ඔහු ගෙන්වා ගත්තේ රත්වත්තේ මහතාට විරුද්ධව ඇති චෝදනාවල පද නමක් නැත කියා කීප දෙනකුම ඉදිරිපත් කර තිබුණු අවස්ථාවකයි. ඒ කාලයේ සිටි නීතිපතිවරුන් දෙදෙනාම මේ නඩුවට ඍභෙන කරුණු නැති බව කියා සිටියා. එහෙත් ඒවා නොපිළිගෙන, කරුණු තිබෙනවා යන බවක් සනාථ කරවන්නට අමීර් මහත්මයා එතැනට ගෙනෙනු ලැබුවා.

ගරු මන්ත්‍රීවරයෙක්

(கௌரவ அங்கத்தவர் ஒருவர்)

(An hon. Member)

කැතයි, කැතයි.

ඉලංගරත්න මයා.

(திரு. இலங்கரத்ன)

(Mr. Ilangaratne)

ඊට පසු අධිකරණය සම්බන්ධයෙන් කොයිතරම් වපල විධියේ වැඩ සිදු වුණාද යන බව තමුන් නාන්සේ දන්නවා. මැද කොළඹ තුන්වැනි ගරු මන්ත්‍රීතුමා (පී. ජී. බී. කෙනමත් මයා.) ඒ පිළිබඳව නිදර්ශන කීපයක්ම කලින් දවසේ ඉදිරිපත් කළා. අධිකරණය සම්බන්ධයෙනුත් අමීර් මහත්මයාගේ නීතිපති වර්තය සම්බන්ධයෙනුත් නොයෙක් විධියේ චෝදනා මේ ස්ථානයේදී ඉදිරිපත් වුණා. එහෙත්, තවමත් අමීර් මහත්මයා එතැනම තියාගෙන සිටිනවා මේ ආණ්ඩුව. මේ රජය මේ විධියට ක්‍රියා කර තිබියදී, අධිකරණ කටයුතු ක්‍රියාත්මක කිරීම සම්බන්ධයෙන් අපේ ආණ්ඩුවත් මේ ආණ්ඩුවත් ගත් පියවර වල් සංසන්දනය කරන්නට බැරි බව මා කියන්නට කැමැතියි.

අප දෙගොල්ලම ප්‍රජාතන්ත්‍රවාදය ආරක්ෂා කිරීමට කැකෝ ගසනවා. අප ප්‍රජාතන්ත්‍රවාදය නැති කරන්නට යනවාය යන චෝදනාව විශාල ලෙස අපට විරුද්ධව ඉදිරිපත් කිරීමෙනුයි ගරු අගමැතිතුමා ආණ්ඩු බලය අල්ලා ගත්තේ. එසේ ප්‍රජාතන්ත්‍රවාදය ආරක්ෂා කිරීමට ඉදිරිපත් වුණු එතුමා ක්‍රියා කර තිබෙන්නේ

කොහොමද? බණ්ඩාරනායක මැතිණියගේ රජය පෙරළා දැමීමට කුමන්ත්‍රණය කිරීම ගැන ලංකාවේ ශ්‍රේෂ්ඨාධිකරණය විසින් වරදකරුවන් කරන ලද අය අද කොහේද සිටින්නේ? එම නඩුව ප්‍රීතිකවත් සලයේදී ඔප්පු කරගන්නට බැරි වුණේ නීති පරිපාලනය යන්ත්‍රයේ කිසියම් දුර්වල කමක් නිසා මිස කුමන්ත්‍රණකරුවන් නිර්දෝෂී වුණු නිසා නොවෙයි. ඒ සම්බන්ධව ප්‍රීති කවත් සලයට කරුණු කියන්නට රජය ඉදිරිපත් වුණේ නැහැ. ලංකාවේ ස්වාධීන ශ්‍රේෂ්ඨාධිකරණය විසින් වරදකරුවන් කරන ලද අයගේ අද තත්ත්වය කුමක්ද? අද ඒ අයට ආණ්ඩුවේම හෝ ආණ්ඩුවට සම්බන්ධ වෙනත් ආයතනවල හෝ නොයෙක් විධියේ රක්ෂා ලැබී තිබෙනවා. රොයිස් ද මෙල් මහත්මයා හෝටල් සංඝථාවේ. එස්. සී. ද සේරම් මහත්මයා “ටුවරිස්ට් බෝඩ්” එකේ. මේ විධියට කටයුතු කිරීමෙන් මේ ආණ්ඩුව ප්‍රජාතන්ත්‍රවාදය ආරක්ෂා කිරීමට නොව එය නැති හංග කිරීමට උදව් දෙන බවයි අපට පිළිගන්නට සිදු වී තිබෙන්නේ. එම නිසා, මේ විධියට අධිකරණය කෙලෙසන්නේ නැතිව සාධාරණ අන්දමින් එය පවත්වාගෙන යාමට කටයුතු කරන ලෙස මා ගරු අගමැතිතුමාගෙන් ඉල්ලා සිටිනවා.

මේ රජය විසින් දිස්ත්‍රික් උසාවි මිනින් දෝරු මණ්ඩල පත් කිරීම ගැනත් වචනයක් දෙකක් කිව යුතුව තිබෙනවා. අද මේ මිනින්දෝරු මහත්වරුන්ට කිසියම් පද නමක් උඩ ස්පිර වැඩ පිළිවෙලක් නියම කර දී නැහැ. නොයෙක් නොයෙක් විධියට ඒ අයට වැඩ භාර දෙනවා. මේ නිසා එම මිනින්දෝරු මණ්ඩල අද කලකිරීමට පත් වී සිටිනවා. එම නිසා ඔවුන්ට සහනයක් සැලසෙන අන්දමේ වැඩ පිළිවෙලක් සකස් කරන ලෙස ගරු අගමැතිතුමාට මතක් කරනවා. දිස්ත්‍රික් නඩුකාරවරුන් හමු වී තමන්ගේ ඕනෑ එපාකම් ගැන කතාබස් කරන්නට මේ මිනින්දෝරු මණ්ඩලවල කොමසාරිස්වරුන්ට අවස්ථාවක් ලැබෙන්නේ නැහැ. මාතර එබදු සිද්ධියක් ඇති වී තිබෙනවා. ඒ සම්බන්ධව ගරු අගමැතිතුමාට කරුණු ඉදිරිපත් කරලාත් තිබෙනවා. ඒ ගැනත් පරීක්ෂා කරන ලෙස ඉල්ලා සිටිනවා. එක් දිස්ත්‍රික්කයකට සාමදාන විනිශ්චයකාරවරුන් අඩු

විසර්ජන කෙටුම්පත් පනත, 1967-68

—කරක සභාව

[ඉලංගරත්න මයා.]

ගණනේ දෙදෙනකු බැගින් වත් පත් කරන ලෙස මෙම මිනින්දෝරු මණ්ඩල විසින් ඉල්ලීමක් කර තිබෙනවා. නොයෙක් විධියේ ගණන් හිලව් එකතු කිරීම් හා අස්වනු සහතික කිරීම් ආදී කට යුතුවලදී එයින් ගම්බද ජනතාවට විශාල සේවයක් කරන්නට පුළුවන් බවත් ඒ අය කියා තිබෙනවා.

ඊළඟට මගේ කොට්ඨාශය සම්බන්ධ යෙන් ඉල්ලීමක් කරන්නට තිබෙනවා. කොළොන්නාව ඉතා වැදගත් ඡන්ද දායක කොට්ඨාශයක්. එහි මහෙස්ත්‍රාත් උසාවියක් පිහිටුවන ලෙස හුඟ කලක සිට කරන ලද ඉල්ලීමක් තිබෙනවා. ඒ සම්බන්ධව ගරු ඇමතිතුමාට ලියුම් යවා තිබෙනවා. කරුණා කර එය ක්‍රියාත්මක කරන ලෙස මා ඉල්ලා සිටිනවා.

සිරිමාවෝ බණ්ඩාරනායක මිය.

(තිලුමති සිත්‍රිමාවෝ පණ්ඩාරනායක)

(Mrs. Sirimavo Bandaranaike)

ගරු සභාපතිතුමනි, අධිකරණ අමාත්‍යාංශයේ වැය ශීඝ්‍රය යටතේ වචන ස්වල්පයක් කපා කිරීමට මා අවසර ඉල්ලුවේ මගේ කොට්ඨාශයේ සාම මණ්ඩල සඳහා නියෝජිතයින් පත් කිරීම ගැන කරුණු කීපයක් සඳහන් කිරීමටයි. මගේ කොට්ඨාශයෙහි ගම්සභා කොට්ඨාශ 4ක් තිබෙනවා. ඒ හතරෙහි සාම මණ්ඩල 4ක් තිබෙනවා. මේ සමග මණ්ඩල 4ත් 3ක් කාලය සම්පූර්ණ වීම නිසා 1965 දී විසුරුවා හැරියා. මේවා නැවත පත් කරවා ගැනීමට අවුරුදු 2ක් තිස්සේ මා නොයෙක් අවස්ථාවල අධිකරණ අමාත්‍යාංශයේ ස්ථිර ලේකම්තුමා සමග ටෙලිපෝනයෙන් පවා සාකච්ඡා කළා. මේ වැය ශීඝ්‍ර යටතේ ගිය අවුරුද්දේ මා කපා කළ අවස්ථාවේදී පාර්ලිමේන්තු ලේකම්තුමාගෙන් ඉල්ලා සිටිය, මේ සමග මණ්ඩල ඉක්මනින් පත් කරන්න කියා. පාර්ලිමේන්තු ලේකම්තුමා පිළිතුරු දෙමින් කියා සිටියා, මේ සමග මණ්ඩලවලට නියෝජිතයින් පත් කර නැති බව මා දැන සිටියේ නැත. ඉක්මනින්ම ඔවුන් පත් කරන්නට ක්‍රියා කරනවාය කියා. එහෙත් ඒ පත්වීම් කරන්නට අවුරුද්දක් ගියා.

නයිනා මරිකාර් මයා.

(ඉලාප් ත්‍රිමාලා මාරිකාර්)

(Mr. Naina Marikar)

We have done that.

සිරිමාවෝ බණ්ඩාරනායක මිය.

(තිලුමති සිත්‍රිමාවෝ පණ්ඩාරනායක)

(Mrs. Sirimavo Bandaranaike)

Yes, but only in August 1967.

1967 අගෝස්තු මාසයේ ගැසට් නිවේදනයක් මගින් සමගි මණ්ඩල 2ක් පත් කර තිබුණි. අවුරුදු 2 ක් තිස්සේ පේරා 2 ක හැරෙන්න අනික් පේරාවල සමගි මණ්ඩල තිබුණේ නැහැ.

අපේ ආණ්ඩු කාලයේ සමගි මණ්ඩල පත් කළ අන්දම මා මේ ගරු සභාවට මේ අවස්ථාවේදී මතක් කරන්න කැමතියි. සමගි මණ්ඩල පිහිටුවීමට තීරණය කළේ දිවංගත බණ්ඩාරනායක අගමැතිතුමාගේ පාලන කාලයේ 1957 දී යි. 1957 දී අපේ කොට්ඨාශයේ සමගි මණ්ඩල පිහිටෙව්ව. අපේ ආණ්ඩු කාලයේ සමගි මණ්ඩලවලට නියෝජිතයන් පත් කළේ මෙහෙමයි. සමගි මණ්ඩලවලට පත් කරන්න සුදුසු පුද්ගලයන්ගේ නම් යෝජනා කර එවන ලෙස පළාත් පාලන ආයතන, ග්‍රාමසංවර්ධන සමිති, ප්‍රජාමණ්ඩල, සමුපකාර සමිති ආදියට දන්වා යැව්ව. ඒ සංවිධානවලින් නම් යෝජනා කර එවීමෙන් පසු, යෝජිත පුද්ගලයින් වැරදිවලට අසු වී තිබෙනවාද, ඔවුන්ට දඩ ගසා තිබෙනවාද, ආදී වශයෙන් ඔවුන්ගේ චරිතය ගැන සොයා බලා රහසිගතව වගේ වාර්තා කරන ලෙස දන්වා ඒ නම් ග්‍රාම සේවක මහත්වරුන්ට යැව්ව. ග්‍රාම සේවක මහත්වරුන්ගේ වාර්තා ලැබුණාට පසුව, ඒ වාර්තා අනුව ඉදිරිපත් වන නොයෙක් හේතූන් නිසා ඒ නම් අතරින් ඉවත් කළ යුතු නම් තිබෙනවා නම් ඒවා ඉවත් කර, අනික් අයට අසුවල් දිනට අසුවල් සභානයට පැමිණෙන්නට යයි දන්වා ඒ සභානයට අධිකරණ අමාත්‍යාංශයේ නිලධාරියෙකුත්—අපේ කාලයේ අධිකරණ ඇමතිතුමාත් නොයෙක් අවස්ථාවල ගියා. ඒ කාලයේ පාර්ලිමේන්තු ලේකම් වශයෙන් සිටි දැනට සමාජ සේවා ඇමති අශෝක කරුණාරත්න මහත්මයාත් ඇතැම් අවස්ථාවල ගියා—පොලීසියේ නිලධාරියෙකුත්,

විසර්ජන කෙටුම්පත් පනත, 1967-68

—කරක සභාව

ඩී. ආර්. ඩී. මහත්මයාත් ගොස් සම්මුඛ පරීක්ෂණයක් පවත්වා සුදුසු පුද්ගලයන් තෝරා සමඟි මණ්ඩල පවත්වාගෙන යාම සම්බන්ධයෙන් ඒ අයට උපදෙස් දීමේ වැඩපිළිවෙලකුත් තිබුණා. ඊට පසුව ඩී. ආර්. ඩී. මහත්මයාගේ උපදෙස් උඩ සමඟි මණ්ඩලයේ සභාපති ඒ අය අතරින් ඇමතිතුමා විසින් තෝරාගනු ලැබුව.

ප්‍ර. භා. 11.15

මේ ආණ්ඩුව බලයට පත් වුණාට පසු කළේ මොකක්ද? අපේ ආණ්ඩු කාලයේ කළා වගේම 1965 සැප්තැම්බර් මාසයේ තරම සමඟි මණ්ඩලවලට පත් කරන්ට සුදුසු පුද්ගලයන් නම් කරන්ට යයි ප්‍රදේශයේ නොයෙක් සමිති සමාගම්වලට දන්වා එව්ව. අවුරුදු 2 ක් නිකන් ඉඳල එක පාරටම දැන් සමඟි මණ්ඩල පත් කර ගැසට් කරල තිබෙනව. ඒ ගැසට් පත්‍රයේ තිබෙන්නේ සමඟි මණ්ඩල සඳහා සමිති සමාගම් මගින් ඉදිරිපත් කළ පුද්ගලයින්ගේ නම් නොවෙයි. සම්මුඛ පරීක්ෂණ ආදියට පෙනී සිටි අයගේ නම් නොවෙයි. මගේ කොට්ඨාශයේ අළුතෙන් පත් කළ සමඟි මණ්ඩල තුනටම පත් කර සිටින්නේ වෙනත් පුද්ගලයින්.

මේ පත්වීම් කෙරුණේ කොහොමදැයි මා හුඟක් දුරට සොයා බැලුව. අත්තනගල ආසනය සඳහා හතර වරක් තරඟ කරල එක වරක් ඇපයත් නැති වුණු පරාජිත අපේක්ෂකයාගේ ලැයිස්තුවක් උඩයි, මේ පත්වීම් කර තිබෙන්නේ. කලින් අපි කළා වගේම ඒ නම් ලැයිස්තු ග්‍රාම සේවක මහත්වරුන්ට යවා තිබෙනව. සමහර ග්‍රාම සේවක මහත්වරුන්ට බල කර තිබෙනව, මේ නම් රෙකමදාරු කර යවන්න කියා. මේ පත් කර තිබෙන්නේ මා කලින් මතක් කළ පරාජිත අපේක්ෂකයාගේ ලැයිස්තුවේ නම් කර තිබෙන උදවියයි. මටත් එක්තරා ලැයිස්තුවක් එව්ව. මේ පුද්ගලයින් සුදුසුද කියා දන්වා එවන්න කියා. එයින් එක්කෙනෙක් දෙන්නෙක් හොඳ නැති බව දන්වා මා ඒ ලැයිස්තු ආපසු එව්ව. එහෙත් පත් කර තිබෙන්නේ ඒ ලැයිස්තුවේ නම් සඳහන් වුණු අය නොවෙයි. එයින් සමහරක් පත් කර තිබෙනව.

ගරු සභාපතිතුමනි, ඊටත් වඩා ලස්සණ සමඟි මණ්ඩලවල සභාපතිවරුන් තෝරා ගෙන තිබෙන හැටියි. ඩී. ආර්. ඩී. මහත්වරුන්ගෙන් ඉල්ලා යවා තිබෙනවා සමඟි මණ්ඩල සභාපතිවරුන් වශයෙන් පත් කරන්ට සුදුසු අයගේ නම් යෝජනා කර එවන්න කියා. ඒ මහත්වරුන් නම් වග යක් යෝජනා කර එවා තිබෙනව. ඒ පුද්ගලයින් නොවෙයි පත් කර තිබෙන්නේ. ඩී. ආර්. ඩී. මහත්වරු යෝජනා කර එවා තිබෙන්නේ මගේ කොට්ඨාශයේ සමඟි මණ්ඩල තුනේ කලින් හිටපු සභා පතිවරුන් තුන් දෙනාම නැවත පත් කරන්න කියායි. එහෙයහොන පේරුවට කලින් පත් වී හිටියේ, නිව්ටබ්‍රව ගුරු අභ්‍යාස විද්‍යාලයේ අවුරුදු ගණනාවක් ප්‍රධානාචාර්යවරයා හැටියට සේවය කර තිබෙන ඩී. එෆ්. අතුකෝරළ මහත්මයායි. බෙම්මුල්ල පේරුවේ සමඟි මණ්ඩලයේ සභාපති හැටියට කලින් පත් කර හිටියේ, පළාතේ බොහොම ප්‍රසිද්ධ ආයුර්වේද වෛද්‍ය වරයකු වන වීරවර්ධන නමැති මහත්මයායි. මේ දෙදෙනාත්, ඒ වගේම ඔබගේ පේරුවට කලින් පත් කර හිටිය සභාපති මහත්මයාත් පත් කරන ලෙස ඩී. ආර්. ඩී. මහත්වරුන් විසින් අධිකරණ අමාත්‍යාංශයට රෙකමදාරු කර එවා තිබුණ. ඒ එකක් වත් භාර නොගෙන සභාපතිවරුන් තුන් දෙනෙකු ඒ සමඟි මණ්ඩල තුනට අළුතින් පත් කර තිබෙනව.

එහෙයහොන සමඟි මණ්ඩලයේ සභා පති හැටියට පත් කර සිටින මහත්මයාට විරුද්ධව මිනීමැරුම් තබුවක් තිබුණු බව පාර්ලිමේන්තු ලේකම්තුමා දන්නවා දැයි මා දන්නේ නැහැ. හැබැයි, ඔහු ඒ තබුවෙන් තිදහස් වුණා. තවත් ඔහුට විරුද්ධව තබන්න තබුවක්—maintenance—තිබුණ. වුවමනා නම් ඒ තබන්න ලබන මහත්මියගේ නමත් දෙන්නම් ගරු ඇමතිතුමාට පිකක් සොයා බලන්න. ගම් පහ අමරසිංහ වෙදහමින්ගේ දුටු තබන්න වශයෙන් මාසයකට රුපියල් 20 බැගින් දැනටත් ඒ සමඟි මණ්ඩලයේ සභාපති හැටියට පත් කර සිටින රුපසිංහ මහත්මයා ගෙවනව. ඒ වගේම බොරු ජ්‍යෙෂ්ඨ සහතික පත්‍ර වගයක් ශිෂ්‍යයින්ට දීම සම්බන්ධයෙන් තබු කීපයක් ඔහුට විරුද්ධව පවරා තිබී ඒ සම්බන්ධයෙන්

විසර්ජන කෙටුම්පත් පනත, 1967-68

—කරක සභාව

[සිද්ධිමත් බණ්ඩාරනායක මිය.]

ඔහුට දඩ ගසා තිබෙනවා. එහෙයවෙහෙ පේරුව සමඟ මණ්ඩලයේ සභාපති හැටියට පත් කරගෙන සිටින්නේ මේ පුද්ගලයායි. ගුරු අභ්‍යාස විද්‍යාලයේ ප්‍රධානාචාර්ය වශයෙන් සේවය කර තිබෙන, පළාතේ කාගේත් හොඳහිත දිනාගෙන හොඳින් වැඩ කටයුතු කරගෙන ගිය අතුකෝරළ මහත්මයා අස් කර දැමීම. ඒ තැනැත්තා අස් කොට මේ තැනැත්තා පත් කළා. සමඟ මණ්ඩල සභාපතිවරුන් හැටියට පත් කොට සිටින මේ අය ගැන මහජනයා විශ්වාසයක් තබයිද? තම තමන්ගේ ආරා වුල් බේරුම් කර ගැනීම සඳහා මේ අය ඉදිරිපිට යන්නට ඔවුන් තුළ කැමැත්තක් නැහැ. සමහර විට මෙම පත්වීම් පිළිබඳ විස්තර පාර්ලිමේන්තු ලේකම්තුමා නොදන්නවා විය හැකියි. සෙනෙවිරත්න මහතා එවූ ලැයිස්තුව අනුව පත්වීම් දුන්නා විය හැකියි. මෙහෙයවෙන පේරුව සමඟ මණ්ඩලයට පත් කොට සිටින සෙනෙවිරත්න මහතා පරාජිකා වුණු පුද්ගලයෙක්. ගම්සභාපතිවරයකු හැටියට රූපියල් විසිපන්දහක් වංචා කිරීම සම්බන්ධයෙන් මෙම ආණ්ඩුව විසින්ම ඔහු නිලයෙන් ඉවත් කළ අතර නැවත මෙම ආණ්ඩුව විසින්ම ඔහු සමඟ මණ්ඩලයකට පත් කරනු ලබ සිටිනවා. ඔහු නියෝජනය කළ ගම්කාරිය සභා කොට්ඨාශය සඳහා තරඟ කොට පැරදුණු ඔහුගේ සහෝදරයාත් සමඟ මණ්ඩලයකට පත් කොට සිටිනවා. ඒ වගේම ඒ මහතාගේ බාප්ප ලාත් පත් කොට සිටිනවා. නැදැයත් ඔක්කොම වගේ පත් කරලා.

ඕබඩ පේරුවේ සමඟ මණ්ඩලයට එක ගමෙන් තුන් හතර දෙනකු පත් කර ඇති අතර කරුණු සොයා බැලීමේදී ඒ සියල්ලන්ම සෙනෙවිරත්න මහතාගේ නැදැයන් බව අපට පෙනී ගියා. එක ගමේ එක පවුලේ තුන් හතර දෙනා පත් කොට සිටිනවා. අප්පලා පුතාලා ඔක්කොම පත් වෙලා.

බෙම්මුල්ල පේරුව සමඟ මණ්ඩලයට අවුරුදු තුනක් තිස්සේ අංශ භාග රෝගයෙන් පෙළෙන—ලෙඩ ඇදේ පසුවන—වෙද මහත්මයකු පත් කර සිටිනවා. ඔහු සමඟ මණ්ඩල රැස්වීමට යන තේ

කෙසේදැයි මා දන්නේ නැහැ. සමහර විට ඔහුගේ ගෙදර ඔහුගේ ඇඳ ලඟ සමඟ මණ්ඩල රැස්වීම් පවත්වනවා නම් ඔහුට ඒවාට සහභාගි වන්නට පුළුවන් වේවි. ඒ වගේම ඒ මණ්ඩලයටත් පියා සහ පුතා පත් කර සිටිනවා. සියලුම පත්වීම් දී ඇත්තේ එකම විධියටයි. අප බලයේ සිටිද්දී නම් සෑම ගමකින්ම නියෝජිතයන් තෝරා ගත්තා. එහෙත් දැන් සිදු වී තිබෙන්නේ කුමක්ද? සමහර ගම්වලින් තුන් හතර දෙනා තෝරාගෙන ඇති අතර සමහර ගම්වලින් එක්කෙනකුවත් නැහැ. සෙනෙවිරත්න මහතා එවූ ලැයිස්තු අනුව මෙම පත්වීම් දුන්නා මිස පාර්ලිමේන්තු ලේකම්තුමා නම් මේ අය ගැන විස්තර නොදන්නවා ඇති. සමඟ මණ්ඩලවලට සාමාජිකයන් පත් කර ඇත්තේ කෙසේද යන්න ගැන දැක්වෙන ලිපියක් දැනට ටිකකට කලින් අගලවන්නේ ගරු මන්ත්‍රීතුමා (ආචාර්ය කොල්වින් ආර්. ද සිල්වා) විසින් කියවන්නට යෙදුණා. රත්නපුරයේ ගරු මන්ත්‍රීතුමාට (ආටිගල මයා.) යැවිය යුතුව තිබුණත්, වැරදීමකින් දෙහිඔව්වට ගරු මන්ත්‍රීතුමාට (විරසේකර මයා.) යවා ඇති එම ලිපියෙහි සඳහන් වී ඇති කරුණු වලින් දැනට කටයුතු කරගෙන යන තත්ත්වය අපට හොඳින් පැහැදිලි වෙනවා. එක්සත් ජාතික පක්ෂයේ උදවිය සමඟ මණ්ඩලවලට පත් කිරීම ගැන අපේ කිසිම තරහක් නැහැ. හැබැයි, ඒ අය සුදුස්සන් විය යුතුයි. අපේ විරුද්ධත්වය ඇත්තේ නුසුදුස්සන් පත් කිරීම ගැනයි. අත්තන ගල්ල කොට්ඨාශය තුළින් නම් එක්සත් ජාතික පක්ෂයට සම්බන්ධ සුදුසු පුද්ගලයන් සොයා ගන්නට නැති බව අප පිළිගන්නට ඕනැ. ඒ ප්‍රදේශයෙහි එක්සත් ජාතික පක්ෂය ඒ තරමටම බංකළොත් වෙලා. ඒකයි, මේ වගේ උදවිය සමඟ මණ්ඩලවලට පත් කරන්නට සිදු වී තිබෙන්නේ.

ඕබඩ පේරුවේ සමඟ මණ්ඩලයේ සභාපති වශයෙන් සිටි පී. පී. සිරිවර්ධන මහතා 1957 සිටම එහි වැඩ කළා. ලංකාවේ සමඟ මණ්ඩල වැඩ කරන ආකාරය ගැන සොයා බලන්නට විදේශයන්ගෙන් යම් යම් අය ආවා නම් ඒ අය පිටත් කෙළේ ඕබඩ පේරුවේ සමඟ මණ්ඩලය වෙතටයි. ඒ තරම දක්ෂ විධියට එහි කටයුතු කෙරුණා.

විසර්ජන කෙටුම්පත් පනත, 1967-68

—කාරක සභාව

පී. පී. සිරිවර්ධන මහතා සමගි මණ්ඩල සභාපතිවරුන්ගේ සංගමයක්ද පිහිටුවා ගත්තා. තවමත් ඒ මහතා එහි සභාපති වරයා හැටියට වැඩ කරනවා යයි මා හිත නවා. සමගි මණ්ඩල ගෙන යා යුත්තේ කෙසේදැයි ඒ මහතාගෙන් අනෙක් අයට උපදෙස් ලැබෙනවා. සාර්ථක අන්දමින් කටයුතු කරගෙන ගිය ඒ සමගි මණ්ඩල සභාපතිතුමාත් අස් කර කිසිම දැනුමක් නැති පිරිත් අවුත් එහි පදිංචි වී සිටින ගමේ අය සමග වැඩි සම්බන්ධතාවක් නැති කෙනෙකු දැන් එයට පත් කර සිටිනවා.

පර්සි වික්‍රමසිංහ මියා. (කඹුරුපිටිය)

(කි.ප්‍ර. පෝර්ණි ඛිකරාමසිංහ—කම්පුරුපිටිය)

(Mr. Percy Wickremasinghe—Kamburupitiya)

අධිකරණ ඇමතිතුමාට දෙවියන්ගේ හාල් කැවිලා.

සිරිමාවෝ බණ්ඩාරනායක මිය.

(කි.ප්‍ර.සිරිමාවෝ බණ්ඩාරනායක)

(Mrs. Sirimavo Bandaranaike)

සාමදාන විනිශ්චයකාරවරුන්, හොඳ වැදගත් වෙද මහතුන් ඒ පළාතෙ ඉන්නවා. අප බලයේ සිටිද්දී සමගි මණ්ඩල වලට පත් කෙළේ ඒ අයයි. එහෙත් දැන් ඒ අය පත් කරන්නේ නැතිව ගමේ කිසිම සම්බන්ධයක් නැති අයවලුන් පත් කරනු ලබ සිටිනවා. සමගි මණ්ඩලවලින් පසු ගිය කාලයේ විශාල සේවයක් සිදු වුණු බව ඒ සම්බන්ධයෙන් කථා කළ ගරු මන්ත්‍රී වරුන් ප්‍රකාශ කළා. බෙම්මුල්ල පේරුව සමගි මණ්ඩලය අවුරුදු තුනක් තුළ දී නඩු 502 කින් නඩු 393 ක් බේරුම් කර දී තිබෙනවා. විසඳන්නට බැරි ඒවා උසාවිවලට ඉදිරිපත් කර තිබෙනවා. ඒ සමගි මණ්ඩල විසුරුවා හැරීම නිසා විසඳන්නට වේලාවක් නැති වීමෙන් සමහර ඒවා ඉතිරි වී තිබෙනවා. ඒ සමගි මණ්ඩලවලට පත් වීම් කරන්නට ප්‍රමාද වීම නිසා අවුරුදු දෙකක් තිස්සේ නඩු විසඳන්නේ නැතිව තියෙනවා. එහෙයමහොන පේරුවේ නඩු 377 කින් 222 ක් විසඳා තිබෙනවා. බලන්න, කොයි තරම් සේවයක් සිදු වී තිබෙනවාද කියා. මේ සමගි මණ්ඩල ඇති කිරීම, දිවංගත බණ්ඩාරනායක අගමැතිතුමා කළ වැඩවලින් ඉතා වැදගත් වැඩක් හැටියට

සලකන්නට යුළුවන්. ඒ මණ්ඩල මගින් ඒ පළාත්වල දුප්පත් අයට—නීතිඥ ගාස්තු ගෙවාගෙන නඩු කියන්නට බැරි අසරණ අයට—විශාල සේවයක් සිදු වී තිබෙනවා. ඒ කාලයේ සමහර නීතිඥ මහත්වරු මේ සමගි මණ්ඩල ඇති කිරීම ගැන ලොකු විරුද්ධත්වයක් පළ කළා. එහෙත් එයින් විශාල සේවයක් සිදු වුණු බව කවිඳුන් පිළිගන්නවා ඇති. ඒ තරම් විශාල සේවයක් සිදුවුණු ඒ මණ්ඩලවලට අවුරුදු දෙකක් තිස්සේ සාමාජිකයන් පත් නොකර තිබුණා. අවුරුදු දෙකක් බලාගෙන සිටීමෙන් පසුවත් පත් කළ අය කවිද? ගම් වාසීන් කිසිම සැලකිල්ලක් දක්වන්නේ නැති, ගම්වාසීන් සමග සම්බන්ධයක් නැති පිරිසක් මේවාට පත් කර තිබෙන්නේ. මේ අයට පත් කර තිබෙන්නේ නඩු විසඳීමටයි, මේ අයගෙන් සාධාරණ අන්දමින් එය සිදු වේය කියා මහජනයා බලාපොරොත්තු වන්නේ කොහොමද? එයින් සිදු වන්නේ සමගි මණ්ඩල ඉදිරියට යාමට කිසිම කෙනෙකු කැමති නොවීමයි. මේ විධියේ පාරාජිකා වූ මිනිසුන් මේ සමගි මණ්ඩලවල සිටින විට ඒවා සමගි මණ්ඩල නොව අසමගි මණ්ඩල වෙනවා. අද අපේ කොට්ඨාශවල ඇති වී තිබෙන්නේ ඔය විධියේ තත්ත්වයක්. මට පෙර කථා කළ මන්ත්‍රීවරුනුත් ඒ ගැන කිව්වා. මා සිතන විධියට යටියන්නොට මන්ත්‍රීතුමාත් (ආවායඹ එන්. එම්. පෙරේරා) ඒ ගැන කථා කරන්නටයි, බලාපොරොත්තු වන්නේ.

ගරු සභාපතිතුමනි, එහෙයමහොන පේරුවේ සමගි මණ්ඩලයට පත් කර තිබෙන එක මහතකු නඩුවකට අසු වී දඩ ගැසුම් කා සිටින කෙනෙක්. බෙම්මුල්ල පේරුවේ සමගි මණ්ඩලයේ සභාපති හැටියට පත් කර තිබෙන්නේ, තමන්ගේ මුළු කාලයම උසාවිවල ගත කරමින් නිතරම නඩු කියන කෙනෙක්. ඔය විධියේ අයගෙන් සාධාරණත්වයක් බලාපොරොත්තු වන්නේ කොහොමද? ඒ නිසා මා ඇමති තුමාගෙන් ඉතා බැගෑපත්ව ඉල්ලා සිටිනවා, මේ අය අස් කර සුදස්සන් පත් කරන ලෙස. අපේ පක්ෂයේ අය පත් කරන්නටය කියා අප ඉල්ලා සිටින්නේ නැහැ. එහෙත් අපේ කොට්ඨාශවල නම් විශේෂ කරන්නට සිදු වෙයි, එක්සත්

විසර්ජන කෙටුම්පත් පනත, 1967-68

—කාරක සභාව

[සිරිමාවෝ බණ්ඩාරනායක මිය.]

ජාතික පක්ෂයට අයත් සැහෙන උදවිය සොයාගන්නට බැරි නිසා. ඒ නිසයි, සෙන විරත්ත මහත්මයාට මේ අයගේ නම් එවන්නට සිදු වුණේ. මේ පත්කිරීම් ගැන මා ඇමතිතුමාට වෝදනා කරන්නේ නැහැ. සමහරවිට තමන්ගේ පක්ෂයේ අයවම පත් කිරීම, එක්සත් ජාතික පක්ෂයේ ප්‍රතිපත්තිය වන්නට ඇති. අප තේරූ විධියට තේරුවා නම් ඔය දේ සිදු වන්නේ නැහැ. අපේ කාලයේදී පත් කළ යුතු අය සමිති සමාගම්වලින් තෝරා එවූ නිසා දෙපක්ෂයේම අය සිටියා. එය සාධාරණ විධියේ තේරීමක්. මේ අය තේරීමේ කාර්යය පරාජිත වූ අපේක්ෂකයන්ට—පාරාජිකා වූ අයට—භාර දුන් විට මේ විධියට තේරීම පුදුමයක් නොවෙයි. එක්සත් ජාතික පක්ෂයේ ඒජන්තවරුන් හැටියට ඒ පැතිවල වැඩ කරන්නේ ඒ අයයි. ඒ අයගෙන් අසා, ඒ අයට ඕනෑ විධියටයි, පත්වීම් කරන්නේ. මේ විධියට සමගි මණ්ඩලවලට පත් කරනවා නම් සමගි මණ්ඩල නැති කර දැමීම මිට වඩා හොඳයි.

තව එක කරුණක් ගැන සඳහන් කරන්නට මා බලාපොරොත්තු වෙනවා. කොලොන්නාවේ මන්ත්‍රීතුමන් (ඉලංග රත්න මයා.) ඒ ගැන සඳහන් කළා. අග මැති ඝාතන නඩුවේදී, ආණ්ඩුව වෙනුවෙන් කපා කිරීමට 'ග්‍රේෂන්' මහත්මයා නීතිඥයකු වශයෙන් ගෙන්වීම ගැන, ආණ්ඩු පක්ෂයේ මන්ත්‍රීවරයකු ඊයේ පෙරේදා සෙනෙට් සභාවේදී ප්‍රශ්න වශයක් ඇසුවා. කොලොන්නාවේ මන්ත්‍රීතුමා දැන් ඒ ගැන විස්තරයක් කළා. එතුමා ඒ කාලයේ දහනායක අගමැතිතුමාගේ කැබිනට් මණ්ඩලයේ ඇමති කෙනකු හැටියට සිටි නිසා ඒ සිද්ධිය පිළිබඳව මට වඩා හොඳට විස්තර දන්නවා. දහනායක අග මැතිතුමාගේ කාලයේදී ග්‍රේෂන් මහත්මයා ගෙන්වීමට තීරණය කළා. ඒ අවස්ථාවේදී ඔහු පැමිණ සිර භාරයේ සිටි කීප දෙනකු නිදහස් කරන්නටය කියා උප දෙස් දී ගිය බවයි, අපට දැන ගන්නට ලැබුණේ. අපේ ආණ්ඩුව කාලයේදී නඩුව අසන විට, අහේතුවකට මෙන්, ඒ වේලාවේ සිටි නීතිපති ජැන්සේ මහතා අසනීප වුණා. එවකට සොලිසිටර් ජනරාල් වශයෙන් සිටි අමීර් මහත්මයා ගැන කලේ

නොයෙක්, නොයෙක් හේතූන් නිසා, අපේ ආණ්ඩුවේ විශ්වාසයක් නොතිබුණු බව කියන්නට කැමතියි. අපට සිද්ධ වුණා, පිටස්තරින් නීතිඥයකු—ජෝර්ජ් විට්ටි මහතා—පත් කර ගන්න. ඒ අවස්ථාවේ අමීර් මහතා ඒ ගැන අමනාප වී අස් වුණා. කොලොන්නාවේ මන්ත්‍රීතුමා කීව වාගේ, අමීර් මහතා අස් වුණේ භාෂා ප්‍රශ්නය උඩ. සිංහල භාෂාවෙන් වැඩ කර ගෙන යන්න නොහැකිය කියා අස් වුණා. එවකට සිංහල භාෂාවෙන් වැඩ කරගෙන යන්න බැරිය කියා අස් වුණත්, අද නීතිපතිවරයා වශයෙන් නැවතත් වැඩ භාර ගෙන තිබෙනවා. ඊට පසු නඩුව රාජාධිකරණයට ගියා.

සූ. භා. 11.30

ආණ්ඩුව වෙනුවෙන් අපට නීතිඥයකු ගන්න සිද්ධ වුණා. එවකට සිටි අධිකරණ ඇමති සෑම පී. සී. ප්‍රනාන්දු මහතා පොදු රාජ්‍ය මණ්ඩලීය රැස්වීමට මා වෙනුවෙන් සහභාගි වන්න ගිය අවස්ථාවේදී කැබිනට් මණ්ඩලයෙන් එතුමාට නියෝගයක් දුන්නා ආණ්ඩුව වෙනුවෙන් නඩුවට ඉදිරිපත්වීමට සුදුසු නීතිඥයකු සොයා බලන්නටය කියා. ඒ අන්දමට නීතිඥයකු ගන්නට තීරණය කළ අවස්ථාවේදී ග්‍රේෂන් මහතා ඉදිරිපත් වී කීවා, කවුරුත් ගන්න බැහැ. මාව ගන්න ඕනෑ, මාවයි “රිචින්” කර තිබෙන්නේ, එම නිසා මගේ ගාස්තු ගෙවන්නේ නැතුව වෙනත් කෙනෙකුට ඉදිරිපත් වෙන්න ඉඩ දෙන්න බැහැයි කියා. ගාස්තු වශයෙන් පවුම් දාහක් ගෙවන ලෙස ඉල්ලා සිටියා. ඒ අතර ඔහුගේ දෙවනියා වශයෙන් පෙනී සිටි කෙලොක් මහතාට පවුම් හත්සිය පණහක් පමණ ගෙවන්න සිදු වුණා. වෙනත් කරන්න දෙයක් නැති නිසාත්, ප්‍රශ්නය විසඳන්න ඕනෑ නිසාත්, ඒ අන්දමට කටයුතු කරන්න වුණා. පසුව අධිකරණ ඇමතිතුමා එසේ ගෙවන්න ඕනෑ ගාස්තු ගෙවීමට තීරණය කර, වෙනත් නීතිඥයකු නඩුවට ගත්තා. අන්න ඒ අන්දමටයි ග්‍රේෂන් මහතා කටයුතු

විසර්ජන කෙටුම්පත් පනත, 1967-68

—කාරක සභාව

මේ පිළිබඳව කිව්ලාත් සෙනෙට් මන්ත්‍රී වරයා ඇසූ ප්‍රශ්නයකට අධිකරණ ඇමති තුමා පිළිතුරු දී තිබෙනවා. කෙසේ වුණත් ඇති වුණු නියම තත්ත්වය ඒකයි. මේ ප්‍රශ්නය අසා තිබෙන්නේ, මගේ සහෝදරයාට විරුද්ධව තිබුණු අල්ලස් නඩුව පිළිබඳව ආණ්ඩුව වෙනුවෙන් පෙනී සිටින්නා ග්‍රේෂන් මහතා මෙරටට ගෙන්වීම ගැන රටේ උද්ඝෝෂණයක් පවතින නිසා එය වසා ගන්නටයයි මා විශ්වාස කරනවා. නමුත් මේ නඩු දෙක එකිනෙකට සංසන්දනය කරන්න පුළුවන්ද? එකක්, මේ රටේ අගමැතිවරයා—බණ්ඩාරනායක මහත්මයා වශයෙන් නොවෙයි—අගමැති මැරීම සම්බන්ධ ප්‍රශ්නයක්. අනික් කාරණය, පලි ගැනීමේ නඩුවක්. මේ නඩු දෙකම එක හා සමානද කියා මා අහන්න කැමතියි. පළමුවන කාරණයේදී, ග්‍රේෂන් මහතාට එපමණ විශාල මුදලක් ගෙවන්න සිද්ධ වුණේ ග්‍රේෂන් මහතාගේ ගාස්තු ගෙවන තුරු වෙනත් කෙනෙකුට පෙනී සිටින්න ඉඩ දෙන්න බැරි යයි කී නිසයි. මෙහිදී සඳහන් කළ යුතු දෙයක් තිබෙනවා. ග්‍රේෂන් මහතා මෙවැනි පියවරක් ගත්තත්, ඒ මහතාට, හිටපු අගමැතිතුමා කළ උදව් ඔහු අමතක කර තිබෙනවා. ශ්‍රේෂ්ඨාධිකරණයේ නඩු කාරයකු වශයෙන් සිට එයින් අස් වුණු අවස්ථාවේදී අධිනීතිඥයකු වශයෙන් උසාවියේ පෙනී සිටීමට අවකාශ සලසා දී තිබෙනවා. නමුත් ඒ කාරණයේදී ගාස්තු ගෙවන තුරු ඉඩ දෙන්නට බැරියයි කියා සිටියා. ඔන්න ඕකයි ඇති වුණු සිද්ධිය. එසේ නැති නම් ග්‍රේෂන් මහතාට ගාස්තු ගෙවන්න මහජන මුදල් වැය කරන්න ඕනෑ කමක් නැහැ. ඒ මහතාට ගාස්තු නොගෙවා වෙනත් නීතිඥයකු පත්කර ගන්න ඉඩ තිබුණේ නැහැ.

ගරු සභාපතිතුමනි, මගේ සහෝදරයාට විරුද්ධව තිබුණු නඩුවේදී ග්‍රේෂන් මහතාට එන්න පුළුවන් වුණා. එසේ වුණත් එදා අමීර් මහතා නඩුවට ඉදිරිපත් නොවී අසනීපය කියා ඒ කටයුත්ත ග්‍රේෂන් මහතාට භාර දී ලංකාවෙන් නොසිට පැන ගියා. ඒවායින් ඇති වුණු ප්‍රතිඵල ගැන අප දන්නවා. අමීර් මහතා නීතිපති වශයෙන් පත් කළේ මන්ද කියාත් අප දන්නවා. විනිශ්චයකාරවරුන් දෙදෙනෙකු විසින් අතර අපේ රටේ ඇතැම් අය නවීන විද්‍යාව

මගේ සහෝදරයාට විරුද්ධව නඩුවක් නැතැයි ඉවත් කළ බව අප දන්නවා. නමුත් ඇති වුණු තත්ත්වය මොකක්ද? පසුගිය මැතිවරණ කාලයේදී වේදිකාවක් වේදිකාවක් ගානේ ගොස් අප විවේචනය කළ කෙනෙක් නීතිපති වශයෙන් පත් කිරීමට හේතුව අප කවුරුත් දන්න නිසා මා විස්තර කරන්න වුවමනා නැතැයි කල්පනා කරනවා. නීතිපති අමීර් මහතා, බලංගොඩ ආසනය සඳහා මගේ සහෝදරයා සමග තරඟ කළ අඩුසාලි මහතාගේ මස්සිනා. මොහු නීතිපති වශයෙන් පත් කරගෙන තිබෙනවා නම් අප සාධාරණයක් බලාපොරොත්තු වන්නේ කොහොමද? මේ ගැන මීට වඩා විස්තර කරන්න මා බලාපොරොත්තු වෙන්නේ නැහැ, මැද කොළඹ තුන්වන ගරු මන්ත්‍රීතුමාත්, කොලොන් නාවෙ ගරු මන්ත්‍රීතුමාත් විස්තර කළ නිසා.

ගරු සභාපතිතුමනි, ස්වදේශ කටයුතු භාර ඇමතිතුමා අගමැති වශයෙන් පත්ව සිටි කාලයේදී, එම නඩුව විභාග කළ අන්දම ගැන ඇමතිවරුන් තුළ උද්ඝෝෂණයක් ඇති වුණු නිසා, රාත්‍රී 12 ට ඇමති මණ්ඩලයක් ඉවත් කළ බව තමුන් තාන් සේට මතක ඇති. මේ කාරණා ගැන මෙපමණවත් විස්තර කළේ වැරදි අවබෝධයක් ඇති කරන්න උත්සාහයක් දරන බව පෙනී යන නිසයි.

විශේෂයෙන් සාම මණ්ඩල ගැන කථා කිරීමට අවස්ථාව සලසා දීම ගැන තමුන් තාන් සේට ස්තුතිවන්ත වෙමින් මගේ වචන ස්වල්පය අවසන් කරනවා.

ප්‍ර. බී. ඒ. වීරකෝන් මයා. (වත්තේ ගම)

(**ශ්‍රී. ටී. ඩී. ආ. වීරකෝන්—வத்தேகம்**)
(**Mr. P. B. A. Weerakoon—Wattegama**)

ගරු සභාපතිතුමනි, මේ අවස්ථාවේ වචන ස්වල්පයක් කථා කිරීමට ඉඩ දීම ගැන මා තමුන් තාන් සේට ස්තුතිවන්ත වෙනවා. රස පරීක්ෂක දෙපාර්තමේන්තු වේ ලේඛන පරීක්ෂක අංශය මීට වඩා සංවිධානය කළ යුතු යයි ද, ශක්තිමත් කළ යුතු යයි ද මා පළමුවෙන්ම කියනවා. එක් අතකින් නවීන විද්‍යාව දියුණු වේගයෙන් යන අතර අනෙක් අතට අපේ රටේ ඇතැම් අය නවීන විද්‍යාව

විසර්ජන කෙටුම්පත් පනත, 1967-68

—කාරක සභාව

[විරකෝන් මයා.]

උපයෝගී කරගෙන නොයෙක් විධියේ වංචනික දේවල් කරන්නට පටන්ගෙන තිබෙන බව පෙනෙනවා. හොර අත්සන් තැබීම සහ හොර චෙක්පත් ලියවීම විශාල වශයෙන් සිදු වේගන යනවා. අපට මේ වැනි වංචනික ක්‍රියාවන් ගැන නිතර නිතර පුවත්පත් මගින් දැන ගන්නට ලැබෙනවා. විභාග දෙපාර්තමේන්තුවෙන් නිකුත් කරනු ලබන සහතික පත්‍ර හැටියට හොර සහතික පත්‍ර මුද්‍රණය කර විකුණනු ලබන බවත් අපට අහන්නට ලැබෙන අවස්ථා අනන්තයි. ඒවා මිලයට ගත් ඇතැම් අය තමන් එස්. එස්. සී. විභාග යෙන් නැත්නම් එච්. එස්. සී. විභාග යෙන් සමර්ථ වී සිටින බව පෙන්වා ආණ්ඩුවේ ආයතනවල සහ පෞද්ගලික ආයතනවලත් රක්ෂාවල් ලබා ගත්තවා. එපමණක් නොව, මන්ත්‍රීවරුන් යැවූ ඒවා හැටියට විදුලි පණිවුඩ—ටෙලි ග්‍රෑම්—යවා මිනිසුන් රවටන්නන් සිටින බවත් පැහැදිලිව පෙනෙන්නට තිබෙනවා. මේ ක්‍රමයට ගුරු මාරුවීම් පවා ලබා ගත් අය සිටින බව අත්දැකීම් අනුව මට කියන්නට පුළුවනි. මා යැවූ හැටියට පෙනෙන්නට වෙනත් අයකු රජයේ දෙපාර්තමේන්තුවකට ලියුම් යවා තිබෙනවා. ඒ සම්බන්ධයෙන් දැනට විභාගයක් පවත්වනු ලබන නිසා ඒ ගැන විස්තර කරන්නේ නැහැ. ග්‍රාම සේවකයන් හැටියට සේවය කර එයින් අස් කරන ලද ඇතැමුන් දැන් ගුරුවරුන් හැටියට පත්වීම් ලබා සිටින බව මා දන්නවා. ඒ ලියුම්වලට දෙපාර්තමේන්තුවේ අධ්‍යක්ෂවරයා අත්සන් කර තිබෙනවා. මේ අන්දමට නොයෙක් විධියට හොර අත්සන් තැබීම් වැඩි වෙලා තිබෙනවා. ඒ නිසා Physics, Chemistry වැනි නවීන විද්‍යා විෂයයන් හොදාකාර හදාල, අපක්ෂපාත, යුතුකම් ඉෂ්ට කරතැයි විශ්වාස කළ හැකි, දේශපාලන පක්ෂයකට ගැවිලාවන් තැනි අය මේ ධුරවලට පත් කරන ලෙස මා ඉල්ලා සිටිනවා. දැනට සිටින නිලධාරීන් සංඛ්‍යාව ප්‍රමාණවත් නැහැ. ඒ අයට වැඩත් වැඩිසි. දැනට කරනවාට වැඩියෙන් වැඩ කරන්නට ඒ අයට පුළුවන්කමක් ඇතැයි මා හිතන්නේ නැහැ. විශ්ව විද්‍යාල සිය ඉගෙනීමක් ලබා පිට වන අය අතරෙන් දක්ෂයින් තෝරාගෙන මෙහිදීත්

පුහුණුවක් දී පිටරටත් යවා වැඩි දුරටත් පුහුණු කර මේ කාර්යය ඉතාමත් දක්ෂ ලෙස කරන්නට පුළුවන් පිරිසක් ඇති කර ගන්නා ලෙස ගුරු පාර්ලිමේන්තු ලේකම් තුමාට මතක් කරන්නට කැමතියි. ඒ වාගේම පොලීසියත් සමග සහයෝගයෙන් වැඩ කරගෙන යාමට ඒ උදවියට නියම කරන ලෙසත් මතක් කරමින් මගේ වචන සවිලය අවසන් කරනවා.

කළුගල්ල මයා.
(திரு. கல்கல்ல)
(Mr. Kalugalla)

ගුරු සභාපතිතුමනි, වැඩි වේලාවක් ගත නොකර ප්‍රශ්න කිහිපයක් කෙරෙහි පමණක් ගුරු පාර්ලිමේන්තු ලේකම්තුමාගේ සැලකිල්ල යොමු කරන්නටයි මා බලාපොරොත්තු වන්නේ. පෞද්ගලික පත්විම් ගැන මා කිසිදාක පාර්ලිමේන්තුවේදී කරුණු ඉදිරිපත් කළේ නැහැ. එහෙත් මා නියෝජනය කරන කැගල්ල මැතිවරණ කොට්ඨාශයේ පින්තවල ගම්කාර්ය ප්‍රදේශයේ සමගි මණ්ඩලයේ සභාපතිවරයා හැටියට දිසානායක තැමනි මහතකු පත් කර සිටිනවා. ඒ මහත්මයා ජන්ද පෙත්සම් දෙකක සාක්ෂි දී තිබෙනවා. කරඩු පොණේ විවිධ සේවා සමුපකාර සමිතියෙන් රුපියල් දාහක් වංචා කර තිබෙන බව තමන්ගේම සාක්ෂියේදී ඔහු පිළිගෙන තිබෙනවා. තඩුවට සාක්ෂිකාරයන් සෙවීමට ගමක් ගානේ ගිය කෙනකු හැටියට උසාවියේදී තමන්ම පිළිගෙන තිබෙනවා. විනිශ්චයකාර බුල්ජන්ස් මැතිතුමා පිළිගන්නවා පෙත්සම්කාරයන් මේ පෙත්සම් දමා තිබෙන්නේ මුදල් ජාවාරමක් සඳහා බව. එවැනි පුද්ගලයකු තමයි මේ සමාදාන මණ්ඩලයේ සභාපති ධුරයට පත් කර සිටින්නේ. නිකම් නියෝජිත පදවියකට නොවෙයි, සභාපති පදවියට. එම නිසා අද මේ සමාදාන මණ්ඩලය විහිළුවක් වී තිබෙනවා. යම් යම් ආරාමුල් පිළිබඳව මේ සභාපති මිනිසුන් කැඳවුවාම ඒ උදවිය, “නුඹ හොරෙක්, නුඹ තක්කඩියෙක්, නුඹ බොරු සාක්ෂිකාරයෙක්, නුඹ සපකාර සමිතියක රුපියල් 1,000 ක් කොල්ලකපු මිනිහෙක්, නුඹට පුළුවන්ද අපට විනිශ්චයක් දෙන්න, පලයන් මිනිහො යන්න” ය කියා ආපසු යනවා. එම නිසා මේ සමාදාන මණ්ඩල විහිළුවක්

විසර්ජන කෙටුම්පත් පනත, 1967-68

—කාරක සභාව

නොකරන මෙන් මා ඉල්ලා සිටිනවා. සියලුම සාමාජිකයන් එක්සත් ජාතික පක්ෂයේ අය වුවාට මට කමක් නැහැ. නමුත් කිසිම කාලයක් නැති හොඳ පුද්ගලයින් මේවාට පත් කරන්න. අවසාන වශයෙන් මේ සමාදාන මණ්ඩලවලට නියෝජිත වරුන් මට වඩා කල්පනාකාරී වන මෙන් මා පාර්ලිමේන්තු ලේකම්තුමාගෙන් ඉල්ලා සිටිනවා. ඒ පුද්ගලයා ඒ ස්ථානයේ සිටිනවා නම් ඇත්ත වශයෙන්ම මට දේශපාලන වශයෙන් හුඟක් ප්‍රයෝජනයි. නමුත් සමාදාන මණ්ඩලය විහිළු වක් වී තිබෙනවා.

තවත් කාරණයක් තිබෙනවා. 1956 දී සිංහල පනත ඇති වුණා. 1959 සිට විශ්ව විද්‍යාලවලත් සිංහල භාෂා මාධ්‍යයෙන් උගන්වන්නට පටන් ගත්තා. 1968 සිට විශ්ව විද්‍යාලයේ වෛද්‍ය අංශයේත් ඉගෙනීම ස්වභාෂාවෙන් දෙන්නට කටයුතු කරගෙන යනවා. දැන් අධ්‍යාපනයේ හැම අංශයකම සිංහල හා දෙමළ භාෂා තිබෙනවා. උසාවිවල වැඩ කරන භාෂාව පිළිබඳව 1961 දී අප පනත් කෙටුම්පතක් සම්මත කර ගත්තා. ඒ පනත අනුව ලංකාවේ කොයි කොයි උසාවි සිංහලෙන් වැඩ ගෙන යන්නට වුවමනා ද කියා අධිකරණ ඇමතිතුමාට තීරණය කරන්නට පුළුවනි. 1961 දී කළුතර, පානදුර සහ ගම්පහ උසාවිවල වැඩ සිංහලෙන් ගෙන යන්නට වුවමනා කියා එවකට සිටි අධිකරණ ඇමතිතුමා තීරණය කළා. ඒ සඳහා සිංහල ලඝු ලේඛකයන් පවා බඳවා ගත්තා. ඒ වැඩ පිළිවෙළ අනුව ඒ උසාවිවල සිංහල භාෂාවෙන් සහ ඉංග්‍රීසි භාෂාවෙන් වාර්තා දෙකක් තැබුවා. ඒ අවධියේදී රාජ්‍ය ඇමතිතුමාගේ සහෝදර කෝබට් ජයවර්ධන විනිශ්චය කාරතුමාත් ඒ වැඩ පිළිවෙළට හුඟක් සහයෝගය දුන්නා. එතුමාගේ උසාවියේත් සිංහලෙන් එක් වාර්තාවකුත් ඉංග්‍රීසි භාෂාවෙන් එක් වාර්තාවකුත් තැබුවා. ඒ අන්දමට පොලිස් උසාවිවලත් ස්වභාෂාවෙන් වැඩ කර ගෙන ආවා. නමුත් වර්තමාන අධිකරණ ඇමතිතුමා ඒ සියල්ලම තතර කළා. අද ඒ වැඩ පිළිවෙළ අහෝසි වී තිබෙනවා. සිංහල හා දෙමළ භාෂාවලින් අධිකරණ කටයුතු කළ යුතුය කියා මේ ගරු සභාවේ දෙපක්‍ෂයම අදහස් කරනවා. එම නිසා අඩු වශයෙන් මහේස්ත්‍රාත් උසාවි

වල වැඩවත් සිංහල භාෂාවෙන් හා දෙමළ භාෂාවෙන් කරන්නට මූලික වැඩ පිළිවෙළක් ඇති කළ යුතුයි. මේ කාරණය සම්බන්ධව අගලවන්නේ ගරු මන්ත්‍රීතුමා (ආවාය් කොල්වින් ආර්. ද සිල්වා) දීර්ඝ ලෙස කථා කළ නිසා මා ඒ පිළිබඳව තව දුරටත් කථා කරන්නේ නැහැ.

තවත් කාරණයක් තිබෙනවා. බස් රථ අනතුරුවලින්, කාර් අනතුරුවලින් පසුවන්දි සඳහා ඉල්ලුම් පත්‍ර රක්ෂණ සංස්ථාවට අවුරුද්දකට 1,000 ක් පමණ ලැබෙනවා. කාර් රථ, බස් රථ හදිසි අනතුරුවලට භාජන වී බොහෝ විට මිනිසුන් ජීවිතක්ෂයට පත් වෙනවා. ඒවාගේම මේ රථවාහනවලට හැපෙන මිනිසුන් තවත් නොයෙකුත් කරදරවලට භාජන වෙනවා. දුප්පත් කෙනෙකුගේ දරුවකු හෝ වෙනත් නෑදෑයකු හෝ මෙවැනි අනතුරකට බිලවුණොත් උසාවියේ නඩුවක් පවරා වන්දි ලබා ගන්නට සිදු වෙනවා. නමුත් දුප්පත් කෙනෙකුට උසාවියේ නඩුවක් පවරන්නට විශාල වියදමක් දරන්නට සිදු වෙනවා. හදිසි අනතුරුවලට භාජන වන පුද්ගලයන් පිළිබඳව වන්දි ලබාගැනීමට උසාවියට යැම නතර කළ යුතුය කියා මා අදහස් කරනවා. උසාවියට නොගොස් “ට්‍රේබ්‍යුනල්” එකක් මාර්ගයෙන් මේවා බේරුමක් කරන්නට පුළුවනි. ඒ සඳහා අළුතෙන් නීති සම්පාදනය කරන්නට පුළුවනි. එවැනි වැඩ පිළිවෙළක් ඇති කළොත් දුප්පත් අයට විශාල යහපතක් අත් වෙනවා. මා කියන අන්දමේ “ට්‍රේබ්‍යුනල්” එකක් තිබෙනවා නම් අනතුරට භාජන වූ දුප්පත් තැනැත්තකු විශාල මුදලක් වියදම් නොකර උසාවියට නොගොස් සිදු වී තිබෙන අලාභය සඳහා සැහෙන වන්දියක් ලබා ගන්නට පුළුවන් වෙනවා. එවැනි වැඩ පිළිවෙළක් වහාම ආරම්භ කරන මෙන් මා පාර්ලිමේන්තු ලේකම්තුමාගෙන් ඉල්ලා සිටිනවා.

තවත් කාරණයක් තිබෙනවා. කොළඹින් නුවරත් අද එල්ලුම් ගහට නියම වූවත් විශාල සංඛ්‍යාවක් සිටිනවා. අසවල් මාසයේ අසවල් දවසේ අප එල්ලා මරනවාය යන චේතනාවෙන් මේ අය පසු වෙන්නේ. නමුත් මේ අය අතරත් අද නොයෙක් විධියේ රණ්ඩු දබර, කෝලාහල ඇති වන බව පෙනෙන්නට තිබෙනවා. “සන්” පත්‍රයේ

විසර්ජන කෙටුම්පත් පනත, 1967-68

—කාරක සභාව

[කළුගල්ල මයා.]

පළ කර තිබුණු එවැනි සිද්ධියක් මා දුටුවා. එල්ලුම් ගහට නියම වී සිටින අපට මේ අන් දමට වද නොදී අපව එල්ලා අවසානයක් කරන්නටය කියා ඒ උදවිය කියා තිබෙනවා.

පු. සා. 11.45

එසේ ඉන්නේ, අධිකරණ ඇමතිතුමාගේ විනිශ්චය එන තුරුයි. එසේ බලා නොසිට මොකක් නමුත් කළයුතු බවයි, අප කියා සිටින්නේ. එක්කෝ එල්ලන්නට ඕනෑ. එසේ නැතිනම් සමාව දෙන්නට ඕනෑ. ඔය අන්දමට අවුරුදු ගණන් ගතවන තුරු සිර ගෙදර තබාගෙන සිටීම වැරදි සහගතයි.

අවසාන වශයෙන් මට තව කාරණයක් කියන්නට තිබෙනවා. ඉඩම් ආරාචුල් පිළිබඳ සිද්ධීන් උඩ උසාවියට පැමිණෙන උදවිය සඳහා හොඳ ක්‍රියා මාර්ගයක් යෙදවෙත් එය රටේ ජනතාවගේ සන්නේෂයට හේතු වෙනවා ඇති. අද දිස්ත්‍රික් උසාවිවලත් මහෙස්ත්‍රාත් උසාවිවලත් සියයට 75 ක් පමණම තිබෙන්නේ ඉඩම් නඩුයි; බෙදුම් නඩුයි. නීතිඥයකු මගින් පැමිණිල්ල ඉදිරිපත් කොට අවුරුදු හතර පහ දහය පහළොව ගත වෙනවා, ඒ පිළිබඳ තීරණය ලැබෙන විට. එවැනි ඉඩම් ආරාචුල් ඉතා කෙටි කාලයකදී අඩු වියදමක් දරා අවසන් කර ගන්නටයි, හැම දෙනාම බලාපොරොත්තු වන්නේ. එමනිසා සාම මණ්ඩල පත් කළා වාගේම ඉඩම් නඩු පිළිබඳව ක්‍රියා කිරීමටත් දක්ෂ විනිශ්චයකාරවරුන්ගෙන් සමන්විත මණ්ඩලයක් අධිකරණ කොමිසම මාර්ගයෙන් හැම දිස්ත්‍රික්කයක් තුළම ඇති කිරීම සඳහා පාර්ලිමේන්තුව ඉදිරියට පනත් කෙටුම්පතක් ගෙනාවෙත් හොඳයි. එවැනි හැම නඩුවක්ම අධිකරණ කොමිසම මගින් පත් කරන විනිශ්චයකාර මණ්ඩලය ඉදිරියේ නීතිඥවරුන් නොමැතිව විභාග කොට එමගින් සමථයකට පත් නුනොත් පමණක් උසාවියට ඉදිරිපත් කළ යුතුය කියා නීතියක් පැනවෙන පනතක් ඉදිරිපත් කළහොත් ලංකාවේ උසාවිවලට යන දහස් ගණන් දුප්පත් අහිංසකයන්ට ඉන් ලොකුම වාසියක් වෙනවා ඇති. එමගින් රජයටද ලොකු ප්‍රශංසාවක් හිමි වෙනවා ඇති. [බාබා කිරීමක්] නොයෙකුත් ප්‍රශ්න පිළිබඳව දීර්ඝ වශයෙන් කතා කරන්නට හැකිකම තිබෙන්නේ මෙම ප්‍රශ්න

වික විතරයි, මා සඳහන් කරන්නට කල්පනා කරන්නේ. මෙම කරුණු පිළිබඳව නැවත වරක් තමුන්නාන්සේලාගේ අවධානය යොමු කරන මෙන් මා ඉල්ලා සිටිනවා. මගේ කොට්ඨාශයේ සිදුවුණු වැරදි පත්වීම සංශෝධනය කරනු ඇතැයි මා විශ්වාස කරන බව නැවත වරක් ප්‍රකාශ කරමින් මගේ වචන ස්වල්පය අවසාන කරනවා.

ආචාර්ය එන්. එම්. පෙරේරා

(கலாநிதி என். எம். பெரேரா)

(Dr. N. M. Perera)

May I draw the attention of the hon. Parliamentary Secretary to the Act of 1958 itself. Section 3 makes it quite clear that appointments to conciliation boards must be based on recommendations made by various societies. Section 3 (3) says :

“The Village Committee of any village area for which a Panel of Conciliators is to be constituted, every Rural Development Society and every Praja Mandalaya in that village area and every such co-operative society in that village area. .”

must send in their nominees or recommendations to the Minister. The Minister of Justice shall take into consideration such recommendations. It is quite clear that the recommendations must come from those societies and not from any outside individuals. In my area, certainly these bodies have not been consulted. Nobody is consulted and nobody is informed.

නයිනා මරික්කාර් මයා.

(ஐராப் நயினா மரிக்கார்)

(Mr. Naina Marikar)

We published a notice in the government gazette.

ආචාර්ය එන්. එම්. පෙරේරා

(கலாநிதி என். எம். பெரேரா)

(Dr. N. M. Perera)

How many people read the gazette, Sir? In point of fact, amended Section 3 of the Act made it obligatory on the part of those societies to make the recommendation. In other words, the law says you must get the recommendation, and the law

විසර්ජන කෙටුම්පත් පනත, 1967-68

—කාරක සභාව

made it obligatory on the particular societies to make the recommendation. Therefore, at least the Hon. Minister must take the initiative there.

In my own area—I do not wish to mention the names though I have a full list of the names—one hundred per cent of them are from the U.N.P. There is not one person who is not from the U. N. P.—[*Interruption*]. Some of these people are of doubtful character. How can you expect people to go before these conciliation boards and get justice?

My worry is that under the law the people are obliged to go before the conciliation board and they must get a certificate from the chairman. If the chairman is a partisan man that certificate will not be forthcoming for a number of months and the poor man will be denied the justice he should get.

We cannot go on in this way. The whole thing is unfair. It is certainly creating a lot of dissatisfaction in my area. In the old village committee the chairman is left out and the U.N.P. members are put in.

Please reconsider the whole matter. So far as I know most of the members of the board are unsatisfactory—[*Interruption*]. Under the Act the people have to be from the village area. In my area a person from Megodapotha Pattu has been appointed to Kutulgala Pattu as chairman, which is against the law. Through sheer ignorance you have sanctioned this.

සිරිමාවෝ බණ්ඩාරනායක මිය.

(திருமதி சிறிமாவோ பண்டாரநாயக்க)
(Mrs. Sirimavo Bandaranaike)

A sad state of affairs.

ආචාර්ය එන්. එම්. පෙරේරා

(கலாநிதி என். எம். பெரேரா)
(Dr. N. M. Perera)

The people who have put up the papers to you have led you up the garden path.

I remember, you sent me three lists. I have replied to them promptly. Please read out the replies. Not one of those lists can be accepted as satisfactory. Notwithstanding that, not one change has been made in the list you put forward. Why did you send a letter to us asking for our suggestions if you are not prepared to consider our suggestions? Why are you carrying out this sham? Do not insult Members of Parliament like this.—[*Interruption*]. You ask Members of Parliament to send the information presumably because you want us to make reasonable suggestions, but you have not accepted a single one of them.

නයිනා මරිකාර් මයා.

(ஜனப் நெய்வினா மரிக்கார்)

(Mr. Naina Marikar)

In a number of instances, we have.

ආචාර්ය එන්. එම්. පෙරේරා

(கலாநிதி என். எம். பெரேரா)

(Dr. N. M. Perera)

So far as our party is concerned, we have been completely ignored.

One other point, and that is in regard to prison reforms, which are long overdue. I think a substantial memorandum has been sent up to you by the Prisons Reforms Society. You may not agree with everything they say, but there are reasonable suggestions put forward which I think should receive your careful consideration.

සභාපති

(அக்கிராசனார்)

(The Chairman)

The hon. Second Member for Akurana. He must finish by 12 o'clock. I am sorry I have no time to allow other Members to speak—[*Interruption*]. One Member took almost two hours.

ආචාර්ය එන්. එම්. පෙරේරා

(கலாநிதி என். எம். பெரேரா)

(Dr. N. M. Perera)

He is a specialist in the subject.

விசேஷத் திருவிழைப் பணம், 1967-68

—கூடுதல் பணம்

பி. சி. பி. கி. பி. (அங்குரத் தேர்தல் மன்றம்)

(ஐ.சி. ஏ. ஸி. எஸ். ஹமீத்—அக்குறணி இரண்டாம் அங்கத்தவர்)

(Mr. A. C. S. Hameed—Second Akurana)

As the hon. Member for Yatiyan-tota (Dr. N. M. Perera) said, prison reforms have to be considered very seriously. Further, I wish to bring to the notice of the hon. Parliamentary Secretary two important issues. One is the case of short-term prisoners. During the last ten years, out of the intake of prisoners every year, roughly about 80 per cent. are short-term prisoners. A short-term prisoner is declared as one who has been sentenced for a period of less than six months and most of these short-term prisoners are sentenced in default of the payment of the fines, and normally the fines are very small. What happens is that when a man fails to pay a fine of Rs. 200 to Rs. 300, he is sentenced to serve a term of imprisonment for a period of six months, and the State spends roughly about a thousand rupees to maintain him in prison. There is a Fines Ordinance which makes provision for the magistrate to call for a 'Means Report'. All that has to be done is that the Fines Ordinance has to be amended. As it stands at present the Fines Ordinance says that when a man defaults in the payment of a fine, the magistrate "may" call for a means report. If the Ordinance can be amended to say that the magistrate "shall" call for a means report, the whole question can be got over. Now, what happens is that 80 per cent of the short-term prisoners are there for non-payment of fines. When you take a man in for six months, you break his home life. he has no place in society when he comes out, his children are looked down upon when they go to school.

The next point is about reconvicted criminals. If you study the figures for the last ten years, you will find that roughly about 40 to 50 per cent of the prisoners every year are reconvicted prisoners. Now this shows that you do not have the necessary psychiatric

treatment. If a man is mentally ill, you must send him to prison. You may try to correct him, but you will never succeed in doing so.—[Inter-ruption]. The simple reason is, whatever the hon. Junior Minister has to say, if people are mentally ill they must be treated. And the fact that in Ceylon during the last ten years, 40 to 50 per cent of the prisoners are reconvicted prisoners, shows that the prisons do not have the necessary facilities to treat them. They have to be given psychiatric treatment. This problem has to be looked into.

The third one is the question of industries. Prisoners are given some sort of training in certain industries. All that I have to say is that the authorities must decide firstly whether the training given in the prisons is with the idea of rehabilitating the prisoners or of keeping them occupied while in prison. If it is to keep them occupied, certainly the present industries are all right; but if you want to rehabilitate them, the present industries will not carry them anywhere. For instance, take the case of ekel-broom making. Do you honestly think, Sir, that a man who gets a training in ekel-broom making can go out into the world and make a living? I just cannot understand the scheme. There are a number of industries like to servicing of cars, even the washing of cars, and the repairing of punctured tyres, in which they can be trained and which will equip them to earn a living.

I hope the hon. Parliamentary Secretary will address his mind to this question.

சபாபதி

(அக்கிராசனர்)

(The Chairman)

Order, please! The Sitting is suspended till 2 p.m.

உத்தரவு 20 ஏற்கனவே வைக்கப்பட்டு ஏற்கனவே உத்தரவு, ஏ. க. 2 0 வைக்கப்பட்டு உத்தரவு.

அதன்படி அமர்வு இடைநிறுத்தப்பட்டு, மீண்டும் பி. ப. 2 மணிக்கு ஆரம்பமாகிறது.

Sitting accordingly suspended till 2 p.m., and then resumed.

විසර්ජන කෙටුම්පත් පනත, 1967-68

—කුරක සභාව

හමීඩ් මයා.

(ஜனாப் ஹமீத்)

(Mr. Hameed)

When we adjourned for lunch I was dealing with the question of the rehabilitation of prisoners. I have two more important issues to raise with the hon. Parliamentary Secretary.

For the past so many years nothing definite has been done with regard to the question of parole for prisoners. I hope the Ministry of Justice will look into that question and work out a scheme as early as possible.

The second matter is the classification of prisoners. To my knowledge, in this country prisoners are not classified, so that you have in prisons veteran prisoners, newcomers, and first offenders all mixed up together. It is not a very healthy thing to mix first offenders with veteran prisoners.

There is one other point on which I should like to address the hon. Parliamentary Secretary. Just now there is an officer of the Attorney-General's Department in Canada on a two-year scholarship offered under the Colombo Plan. The scholarship is tenable for two years. This officer has completed one year already. He has done extremely well. I remember, earlier the present Attorney-General and the Clerk of the House were recipients of this very scholarship. The Clerk of the House had done very well. In Canada today you find the thesis written by the Clerk of the House in every library. I mention this fact with certain amount of pride and happiness. All that has to be done in this instance is that the officer who has already been in Canada and who has done well should be allowed to continue the second year as well. After all, it is not costing the Attorney-General's Department anything. The scholarship is financed under the Colombo Plan. If the officer is recalled before he completes his second year,

the Canadian authorities themselves are bound to take a dim view of scholarships to Ceylon. Therefore I make a very strong appeal to the hon. Parliamentary Secretary to see that this officer who is already there under a Colombo Plan scholarship, who has done brilliantly in the first year, is allowed his second year as well so that he could benefit fully from the training and studies and in return the country could benefit.

නයිනා මරිකාර් මයා.

(ஜனாப் நயினா மரிக்கார்)

(Mr. Naina Marikar)

Mr. Chairman, I am very glad that the Votes of the Ministry of Justice have been very carefully considered by several Members of this House. I appreciate very much some of the constructive criticisms that have been made on the Floor of this House by hon. Members, some of whom spoke with responsibility, and some exaggerated because they were not in possession of the full facts. Therefore, it is my duty now to deal with the points that have been raised in order to clarify the policy of the Ministry of Justice in relation to those matters and also to apprise them of the actual achievements of the Ministry during this year.

I find that this year the main subjects for comment on the Floor of this House are really two important ones. Of course one is the question of conciliation boards and the other relates to the conduct of the Attorney-General. It is true that Members also spoke about prison reforms, about the appointment of J.Ps, and one or two other matters. I propose first of all to deal with these two main topics in order to meet some of the criticisms and to set right the misguided conceptions of some of the Members who have raised these issues.

I must say in all fairness to the Hon. Minister of Justice that as far as conciliation boards are concerned,

විසර්ජන කෙටුම්පත් පනත, 1967-68

—කාරක සභාව

[නයිත මරික්කාර් මය.]

the matter is now under my authority and jurisdiction. The Hon. Minister has delegated to me the power of constituting conciliation boards and the composition of those boards is my responsibility not merely in terms of the Act but in the spirit in which the board has to be constituted. Today, as in the last so many years the conciliation board is really doing a very useful and important work.

The hon. Member for Agalawatta (Dr. Colvin R. de Silva) spoke at length in his own histrionic way and I agree with most of the observations he made as to the purpose and objects of a conciliation board. When one assesses the true value, the true contribution of the conciliation boards in settling differences, in settling disputes among the ordinary people it will be said that they have contributed a great deal to the administration of justice in this country. In areas where these boards have functioned they have not only settled disputes, but also prevented any kind of tension. Above all, this has saved a large number of the ordinary people from the expense they would have incurred if they had gone to courts.

I want to inform hon. Members of the number of conciliation boards we have at the moment functioning all over the country. We have constituted these boards not only in the Sinhala-speaking areas such as down south and up-country, but also, for the first time, in the Tamil-speaking areas—in the Northern and the Eastern Provinces, places like Mannar, Jaffna, Kayts and so on. This was one area which had been sadly neglected by the last Government and we felt that it was necessary that this facility should be given to the members of the public in areas such as in the Eastern and the Northern Provinces.

At the moment there are 204 conciliation boards as at 31.8.67. We intend to constitute more conciliation boards particularly, in those areas

where conciliation boards do not function at the moment. Hon. Members will also be interested to know the number of cases that they have settled so far. The total number of cases they have dealt with is about 18,486, of which nearly 43 per cent. have been settled. I have with me, in terms of districts and electoral areas, the number of civil and criminal cases the conciliation boards have heard and adjudicated upon during this period. It is very heartening to find that there has been such a high degree of success in this field of settling disputes among the people.

The conciliation boards have heard 10,506 civil cases and 7,980 criminal cases. I am appraising hon. Members of these facts in order to show how very important the conciliation boards have become in the life of the people of this country.

Criticisms have been made against us that in constituting these conciliation boards we have been politically partial. I sometimes wonder whether hon. Members appreciate the difficulties we have to face. Under the Act, first of all, we have to issue a gazette notice asking the co-operative societies, the *praja mandalayas*, the D. R. Os and the gramasevakas to send in names. You will admit that this is a very inadequate provision, because, there may be other people who may be interested in sending in names. The Act itself does not make this exclusive, and in practice we have received names of people from other sources as well. Very often, we find that the names of some of the very important, deserving people who should be on these conciliation boards are not suggested by some of these societies. In fact, one of our difficulties is that some of these societies do not send in any names at all. Then what do we do? Once the names are sent in, we forward them to the D. R. O. for report. Sometimes we get as many as 80 to 100 names. The D. R. O. through the gramasevakas have to supply us with certain material information regarding the

பிசுரீசன கெலுபிசன் பனா, 1967-68

—கூரக ஸ்தல

character of the people who have been suggested, their qualifications, their standing in society, whether they are social workers, whether they have been convicted of any offence, and so on. You will see that it is nearly impossible for the D.R.O. or the gramasevaka who are people new to the area and who do not know very much about the people, to give us a fair and full report. Sometimes, they do not know anything about the offences some of these members have committed. And when they send in their report we select, out of the large number of names sent in, a reasonable number for appointment.

There are some village councils which have a large number of wards, as much as 20. There are other village councils which have a more limited number say, six, seven or eight. We try to fix the number in proportion to the area, and we think—at least I think—that a conciliation board should not be unwieldy, should not have too many members.

பிசுரீசன கெலுபிசன் பனா.

(திருமதி சிறிமாவோ பண்டாரநாயக்க)

(Mrs. Sirimavo Bandaranaike)

Some of the wards in my electorate have as many as 30 members.

நயினா மரிகார் மனா.

(ஜனாப் நயினா மரிகார்)

(Mr. Naina Marikar)

That is precisely my difficulty. I have got, roughly, the areas of the village councils. There are some.—
[Interruption].

பிசுரீசன கெலுபிசன் பனா.

(திருமதி சிறிமாவோ பண்டாரநாயக்க)

(Mrs. Sirimavo Bandaranaike)

You have appointed three or four from some villages, and none from others.

டி. ஸா. 2.15

நயினா மரிகார் மனா.

(ஜனாப் நயினா மரிகார்)

(Mr. Naina Marikar)

I shall deal with that. I am glad the hon. fair Leader of the Opposition is very persistent in seeing that these boards are properly constituted. I shall give her a very satisfactory reply.

பிசுரீசன கெலுபிசன் பனா.

(திருமதி சிறிமாவோ பண்டாரநாயக்க)

(Mrs. Sirimavo Bandaranaike)

I will not be satisfied, whatever reply you may give.

நயினா மரிகார் மனா.

(ஜனாப் நயினா மரிகார்)

(Mr. Naina Marikar)

The Composition of these boards, therefore, varies from area to area. Sometimes the board is fairly large, and one cannot help it, because the area that has to be covered by it is a fairly large one and, therefore, it has to have a fair number of members. We see to it that members are fairly representative of the whole area in terms of occupation and other interests. The entire objective is to have conciliation boards which will be acceptable to the people at large.

பிசுரீசன கெலுபிசன் பனா.

(திருமதி சிறிமாவோ பண்டாரநாயக்க)

(Mrs. Sirimavo Bandaranaike)

It is not so in my area.

நயினா மரிகார் மனா.

(ஜனாப் நயினா மரிகார்)

(Mr. Naina Marikar)

There may be variations. I think the hon. and fair Leader of the Opposition will appreciate the difficulties we have got to face. So, in constituting these boards we have to seek the co-operation and assistance of all our Members. It is true that this is not specifically laid down in the Act. In fact, some hon. Members think that we should not consult M.Ps at

විසර්ජන කෙටුම්පත් පත, 1967-68

—කාරක සහාව

[නයිතා මරික් කාර් මයා.]

all, because it tends to lend a political bias to the boards. But, I think, in all fairness, when we are attempting to constitute a board, the Member of Parliament and other leading personalities of the area who are able to give us advice and assistance in constituting a board which will be acceptable to the people at large should be consulted because we must see that those people are of good character, that they have the necessary qualifications and, above all, that they will be impartial and fair. These are the criteria, which are not easily applicable in all places. Of course, there may be a number of appointments, either as chairmen of local bodies or as members, which are rather unfortunate or which should not have been made. The fault lies not in us, because the Members of Parliament of the area and others whom we consult should give us proper and adequate advice that will not—

සිරිමාමා බණ්ඩාරයාගේ මිය.

(திருமதி சிறிமாவோ பண்டாரநாயக்க)

(Mrs. Sirimavo Bandaranaike)

You never consulted us in regard to the appointment of chairmen.

නයිනා මරික්කාර් මයො.

(ஐனாப் நயினா மரிக்கார்)

(Mr. Naina Marikar)

May I take the case referred to by the hon. Leader of the Opposition?

ගරු සෙල්වන් ජයසිංහ (වැඩබලන
කර්මාන්ත හා සිව්වර ඇමති)

(கௌரவ ம. ஷெல்ற்றன் ஜயசிங்ஹ—பதில்
கைத்தொழில், கடற்றொழில் அமைச்சர்)

(The Hon. D. Shelton Jayasinghe—
Acting Minister of Industries and
Fisheries)

The hon. Leader of the Opposition is in a bellicose mood.

සිරිමාවෝ බණ්ඩාරනායක මිය.

(திருமதி சிறிமாவோ பண்டாரநாயக்க)

(Mrs. Sirimavo Bandaranaike)

He has done a great wrong in my
area.

නයිනා මරික්කාර් මයා.

(ஐனாப் நயினா மரிக்கார்)

(Mr. Naina Marikar)

May I say in all fairness that the practice I am adopting is quite contrary to the practice that was there before our time when Members of Parliament were never consulted and most of the conciliation boards were packed. That is my understanding of the boards that have been constituted during your time. I think it was not correct ; it was not fair. But we want to get the best possible conciliation boards and, therefore, with that view I saw to it that the Members of the areas were written to and their views made known to me.

The hon. and fair Leader of the Opposition raised one or two matters regarding the conciliation boards in her area, and I want to disabuse her mind of one fact. We were impartial and fair and there was no delay on our part. There are four conciliation boards in her area—Egodapotha, Oya-badaperuwa, Bemmulla and Aluth-gamperuwa.

සිරිමාවෝ බණ්ඩාරනායක මිය.

(திருமதி சிறிமாவோ பண்டாரநாயக்க)

(Mrs. Sirimavo Bandaranaike)

Aluthgamperuwa is not in my area.

නයිනා මරික්කාර් මයා.

(ஜனாப் நயினா மரிக்கார்)

(Mr. Naina Marikar)

Will you please listen to me ? I shall explain. She was complaining about a delay, and I am now trying to explain how this delay occurred. Aluthgamperuwa is a V. C. area ; it was divided into two V. C. areas—Aluthgamperuwa and Oyabada-peruwa. Actually, we had gazetted it long before. We could not have constituted a board unless this V. C. lapsed, because there was already a conciliation board functioning for that area. It lapsed on 31st July 1967, and at that point of time we had two V.Cs—Aluthgamperuwa and Oyabada-peruwa. Before it lapsed we had

விசேஷ கமிட்டி உதவி, 1967-68

—காரக கமிட்டி

already gazetted and called for names, and names were sent. After the lapse of the Oyabadaperuwa V. C. on 31st July, all the V. C. areas were gazetted at the same time.

சிரிமாவோ பண்டாரநாயக்க தலைவர்.

(திருமதி சிறிமாவோ பண்டாரநாயக்க)

(Mrs. Sirimavo Bandaranaike)

There was no change in the other two V. Cs. The change occurred only in the Oyabodaperuwa. In Egodapotha and Bemmulla there was no change. I do not know why the conciliation boards of those V. Cs were not constituted.

நயினா மரிக்கார் தலைவர்.

(ஜனாப நயினா மரிக்கார்)

(Mr. Naina Marikar)

We gazetted them all, and a list was sent to the hon. and fair Leader of the Opposition for her observations. She wrote to us on 26th January 1967 stating that she did not receive the list. Then we sent another copy of the list under registered cover. On 11th February 1967 she wrote back to us expressing her surprise that certain names were not included in the list and stating very generously that 90 per cent of her constituents were fit and proper persons to serve on the boards. She said that she could not make any distinction between one person and another and say that some were suitable and some were not. She also accused us of deliberately delaying the constitution of the boards by sending the list of names several times. According to her, she was very anxious that these boards should be constituted, because she raised this matter on the last occasion on the Floor of the House and was very keen to see to it that her area did not suffer by the absence of these boards.

On 19th April 1967 she wrote to us recommending that five names she suggested should be included in the Board for Bemmulla.

சிரிமாவோ பண்டாரநாயக்க தலைவர்.

(திருமதி சிறிமாவோ பண்டாரநாயக்க)

(Mrs. Sirimavo Bandaranaike)

Those names were from the list you sent.

நயினா மரிக்கார் தலைவர்.

(ஜனாப நயினா மரிக்கார்)

(Mr. Naina Marikar)

Yes. You wanted five names to be included. That was done, thereby showing how accommodating I was as far as the hon. and fair Leader of the Opposition is concerned.

சிரிமாவோ பண்டாரநாயக்க தலைவர்.

(திருமதி சிறிமாவோ பண்டாரநாயக்க)

(Mrs. Sirimavo Bandaranaike)

My complaint is regarding the three chairman you have appointed.

நயினா மரிக்கார் தலைவர்.

(ஜனாப நயினா மரிக்கார்)

(Mr. Naina Marikar)

The list also had to be sent to the M.P. for Mirigama for her observations, because part of the area came under her electorate. She also sent her observations saying, in the usual way, that all the persons in the list belonged to a certain political party and as such she did not approve of them.

Now, Sir, that is a position we cannot help. When we select persons from a particular area to a board, we cannot avoid selecting persons who belong to a certain party, namely, those who interest themselves in social work or those who take part in some kind of political work. If we divorce those two elements completely, whom do we have? So, it is impossible to select persons who are completely politically neutral. We must arrive at a happy medium. We have got to have a mixture of both.

சிரிமாவோ பண்டாரநாயக்க தலைவர்.

(திருமதி சிறிமாவோ பண்டாரநாயக்க)

(Mrs. Sirimavo Bandaranaike)

May I ask this question? Were these names suggested by various societies, as was done during our time?

விசேஷ கௌரவப் பதவி, 1967-68

நயினா மரிகார் மஹா.

(ஜனாப் நயினா மரிகார்)

(Mr. Naina Marikar)

The normal procedure is to gazette it. Societies send in names.

சிரிமாவோ பண்டாரநாயக்க மஹா.

(திருமதி சிரிமாவோ பண்டாரநாயக்க)

(Mrs. Sirimavo Bandaranaike)

But these names were not sent by societies. That is my complaint.

நயினா மரிகார் மஹா.

(ஜனாப் நயினா மரிகார்)

(Mr. Naina Marikar)

I can check it up, Sir. I am not certain of the position.

சிரிமாவோ பண்டாரநாயக்க மஹா.

(திருமதி சிரிமாவோ பண்டாரநாயக்க)

(Mrs. Sirimavo Bandaranaike)

These are names sent in by Mr. Seneviratne.

நயினா மரிகார் மஹா.

(ஜனாப் நயினா மரிகார்)

(Mr. Naina Marikar)

Mr. Seneviratne may have sent in names just as other persons sent in names. Various organizations also send in names. But that does not compel us to include all those names. We can only consider those names. We get a number of names suggested by persons who are not named under the Act. The idea is to see that deserving people of the area are selected to these boards.

The hon. and fair Leader of the Opposition mentioned the chairmen of certain boards and specially referred to Bemmulla. Mr. K. A. D. S. Wijeratne is the Chairman of the Bemmulla Conciliation Board.

சிரிமாவோ பண்டாரநாயக்க மஹா.

(திருமதி சிரிமாவோ பண்டாரநாயக்க)

(Mrs. Sirimavo Bandaranaike)

The Chairman of the Bemmulla Conciliation Board, is, I think. Mr. Karunasekera. There is no Mr. Wijesekera there as Chairman.

—காரக கலாவி

நயினா மரிகார் மஹா.

(ஜனாப் நயினா மரிகார்)

(Mr. Naina Marikar)

I may be mixing up the two names Sir. Anyway, the hon. fair Leader said that Mr. Wijeratne was a litigant and so on and so forth. According to the D. R. O's report, he is a first class trained teacher, of good character, a social worker and possessing assets of about—

சிரிமாவோ பண்டாரநாயக்க மஹா.

(திருமதி சிரிமாவோ பண்டாரநாயக்க)

(Mrs. Sirimavo Bandaranaike)

Which one are you talking of?

நயினா மரிகார் மஹா.

(ஜனாப் நயினா மரிகார்)

(Mr. Naina Marikar)

K. A. D. S. K. Wijeratne of Bemmulla.

சிரிமாவோ பண்டாரநாயக்க மஹா.

(திருமதி சிரிமாவோ பண்டாரநாயக்க)

(Mrs. Sirimavo Bandaranaike)

I did not complain about Bemmulla. I mentioned about Egodapotha Peruwa.

நயினா மரிகார் மஹா.

(ஜனாப் நயினா மரிகார்)

(Mr. Naina Marikar)

I shall come to that. The Egodapotha Peruwa Chairman is R. A. Rupesinghe. According to the report we have received, he is the principal of a private school, the Wijesekera Vidyalaya, Gampaha. The D. R. O. reports that he is a man of very good character and a good social worker. —[Interruption.] If the hon. and fair Leader of the Opposition thinks that he was involved in a murder case and had to pay maintenance because of misconduct, then it was her duty to have brought that fact to our notice. We are always willing—

சிரிமாவோ பண்டாரநாயக்க மஹா.

(திருமதி சிரிமாவோ பண்டாரநாயக்க)

(Mrs. Sirimavo Bandaranaike)

You gazetted it. You did not ask us about him.

விசேஷக் கெடுதலின் பதன, 1967-68

—கூடுதல் கலா

நடிகை மென்காட் மெ.

(ஜனாப் நயினா மரிக்கார்)

(Mr. Naina Marikar)

Our policy is that if at any time any hon. Member makes an accusation against a chairman saying that he is a man of bad character, or that he has been convicted of a fraud, or of any other offence—

சிரிமாவோ பண்டாரநாயக்க மெ.

(திருமதி சிறிமாவோ பண்டாரநாயக்க)

(Mrs. Sirimavo Bandaranaike)

They produce false certificates.

நடிகை மென்காட் மெ.

(ஜனாப் நயினா மரிக்கார்)

(Mr. Naina Marikar)

—we are willing to investigate and have him removed. That is always our policy. We do not want to have as chairman—

சிரிமாவோ பண்டாரநாயக்க மெ.

(திருமதி சிறிமாவோ பண்டாரநாயக்க)

(Mrs. Sirimavo Bandaranaike)

I have mentioned it now. You can remove him now.

நடிகை மென்காட் மெ.

(ஜனாப் நயினா மரிக்கார்)

(Mr. Naina Marikar)

Certainly, we shall inquire into it. But will you give us more particulars? Sometimes people say, "Oh, he is no good. He has committed fraud," without giving any particulars as to what offence he has committed. How can anyone expect us to act on such a statement?—[Interruption.]

சிரிமாவோ பண்டாரநாயக்க மெ.

(திருமதி சிறிமாவோ பண்டாரநாயக்க)

(Mrs. Sirimavo Bandaranaike)

I know that he is paying maintenance.

நடிகை மென்காட் மெ.

(ஜனாப் நயினா மரிக்கார்)

(Mr. Naina Marikar)

On that statement, how are we to go on a voyage of discovery? Surely, hon. Members should be more responsible. We go on the D. R. O's

report. The D. R. O's report may not altogether be foolproof. Surely, hon. Members who, on the Floor of this House, accuse certain persons of being corrupt and so on, must make it their duty to give us full particulars. They should not make vague allegations and compel us to go on a voyage of discovery. If you say the man has committed fraud, you must give sufficient data on which we could at least make inquiries.

சிரிமாவோ பண்டாரநாயக்க மெ.

(திருமதி சிறிமாவோ பண்டாரநாயக்க)

(Mrs. Sirimavo Bandaranaike)

I gave you the name of the person to whom he is paying maintenance.

நடிகை மென்காட் மெ.

(ஜனாப் நயினா மரிக்கார்)

(Mr. Naina Marikar)

The hon. and fair Leader of the Opposition is making the allegation for the first time on the Floor of this House. She has never written to us earlier. She has not informed us at all except to say now that she does not like so and so because he is such and such. If she had written to us earlier, we would have made inquiries.

சிரிமாவோ பண்டாரநாயக்க மெ.

(திருமதி சிறிமாவோ பண்டாரநாயக்க)

(Mrs. Sirimavo Bandaranaike)

You gazetted it. That is the only way we came to know about it.

நடிகை மென்காட் மெ.

(ஜனாப் நயினா மரிக்கார்)

(Mr. Naina Marikar)

We have the power to remove such people.

சிரிமாவோ பண்டாரநாயக்க மெ.

(திருமதி சிறிமாவோ பண்டாரநாயக்க)

(Mrs. Sirimavo Bandaranaike)

If you choose to go on Mr. Seneviratne's advice, you may do so.

விசேஷக் கௌரவப் பதவி, 1967-68

—கூடுதல் உரை

நயினா மரிகார் மஹா.

(ஜனாப் நயினா மரிகார்)

(Mr. Naina Marikar)

If the hon. Leader of the Opposition was sufficiently responsible, she should have brought such matters to our notice. As a matter of fact, we have given more consideration to her than to anybody else—

சிரிமாவோ பண்டாரநாயக்க மஹா.

(திருமதி சிறிமாவோ பண்டாரநாயக்க)

(Mrs. Sirimavo Bandaranaike)

Oh! Thank you.

நயினா மரிகார் மஹா.

(ஜனாப் நயினா மரிகார்)

(Mr. Naina Marikar)

—by sending the letters and asking her to look into these names.

சிரிமாவோ பண்டாரநாயக்க மஹா.

(திருமதி சிறிமாவோ பண்டாரநாயக்க)

(Mrs. Sirimavo Bandaranaike)

You think you have. Is that why you took two years in spite of my protest?

நயினா மரிகார் மஹா.

(ஜனாப் நயினா மரிகார்)

(Mr. Naina Marikar)

I have explained to you how this happened.—[Interruption].

Then I come to the Chairman of Oyabodaperuwa, Mr. C. V. Seneviratne. She made some allegations against him. Our report is that he is a person of good character. She says he is not known, but the D.R.O's report is otherwise. We are always willing to review any case.

After all, the hon. fair Member, as Leader of the Opposition, has a responsibility; and as a responsible person, when she makes an allegation, she must be sure of her facts.

சிரிமாவோ பண்டாரநாயக்க மஹா.

(திருமதி சிறிமாவோ பண்டாரநாயக்க)

(Mrs. Sirimavo Bandaranaike)

I am certain of my facts. Otherwise, I would not have said that

நயினா மரிகார் மஹா.

(ஜனாப் நயினா மரிகார்)

(Mr. Naina Marikar)

I accept that. But if you would only give more details about these allegations, we could inquire into them, and if they are proved, we shall have such people removed. I give you that assurance.

சிரிமாவோ பண்டாரநாயக்க மஹா.

(திருமதி சிறிமாவோ பண்டாரநாயக்க)

(Mrs. Sirimavo Bandaranaike)

I hope you will.

டி. லா. 2.30

நயினா மரிகார் மஹா.

(ஜனாப் நயினா மரிகார்)

(Mr. Naina Marikar)

Then, the hon. Member for Agalawatta flourished a list about Dehiowita Panwala Korale; and he roared and roared, giving the indication that there is something funny, fishy and fraudulent in our sending this list. What are the facts? This list was sent to Mr. Dhanapala Weerasekera and not to Dhanapala Attygalle, although he made a suggestion that there might have been a comedy of errors because it was sent to him.

In the list there were certain names, opposite some of which were marked "U.N.P." Well, what is the furore and what is the criticism about this? We are not trying to hide anything. We have sent a list of members for his scrutiny. We have declared their so-called political affiliations. That was a matter which was brought to our notice. We are not accepting it as accurate and factual. Having received that list, what does the hon. Member for Dehiowita (Mr. Weerasekera) do? He does nothing. We gave him two weeks' time. He does not write at all. He does not even protest and ask, "Why are you appointing only those who are U.N.Pers? Why do you not appoint members of other parties as well?" He does not do that. He waited for nearly three long months and ultimately has given notice of a Question to be raised on

විසර්ජන කෙටුම්පත් පනත, 1967-68

—කාරක සභාව

the Floor of this House. The hon. Member for Agalawatta seeks to impute in that document a kind of activity which is politically motivated when members of conciliation boards are appointed. If this is the kind of co-operation I get from Members of the Opposition, are we to be blamed when something goes wrong? Surely, when a list is sent we do not have to say, as the hon. Leader of the Opposition knows, whether those mentioned in it are politically affiliated to a particular party.

සිරිමාවෝ බණ්ඩාරනායක මිය.

(තිருමති சிறிமாவோ பண்டாரநாயக்க)
(Mrs. Sirimavo Bandaranaike)

I do not know who voted for me.

නයිනා මරිකාර් මිය.

(ஜனாப் நயினா மரிக்கார்)
(Mr. Naina Marikar)

You will not know the names of all those who voted for you, but the names would indicate whether they are U.N.P., S.L.F.P. or some other 'P', or whether they are politically neutral. There is no hide and seek in this matter.

It was said on the Floor of this House that the Ministry of Justice was committing a kind of knavish act when setting up these conciliation boards. I do think the hon. Member for Agalawatta, who gets worked up with all the enthusiasm and evangelistic ferocity for a cause, sought to make this appear as something degrading and disgraceful. So I do want hon. Members to consider the way in which we sent this document to the hon. Member for Dehiowita.

Then there was the complaint of the hon. Member for Habaraduwa (Mr. Prins Gunasekera) about the conciliation board in his area. He said the members of it are all supporters of the United National Party; so he does not approve of it. Surely, that is not the answer. If he wants some of the other members to be included, he should say so. We are always consulting hon. Members and trying to get their views. My

Ministry's policy has been to mix up people with varying interests and never to appoint a chairman who is politically active to a conciliation board.

සිරිමාවෝ බණ්ඩාරනායක මිය.

(திருமதி சிறிமாவோ பண்டாரநாயக்க)
(Mrs. Sirimavo Bandaranaike)

What is the use of your saying all this? You have done it.

බී. වයි. තුඩාවේ මිය. (මාතර)

(திரு. பி. வை. துடாவை—மாத்தறை)
(Mr. B. Y. Tudawe—Matara)

මාතර, මඩිහ-ගොඩගම සමගි මණ්ඩලයේ සභාපති ජස්ටින් විජයවර්ධන මහත්මයායි. භූම තැනම එක්සත් ජාතික පක්ෂයේ වේදිකාවල කටා කරන, මාතරින් කවුරුපිටියෙනුත් පැරදුණු එක්සත් ජාතික පක්ෂයේ අපේක්ෂකයා ජස්ටින් විජයවර්ධන මහත්මයායි.

නයිනා මරිකාර් මිය.

(ஜனாப் நயினா மரிக்கார்)
(Mr. Naina Marikar)

He is a very good man.

තුඩාවේ මිය.

(திரு. துடாவை)
(Mr. Tudawe)

ගිහින් බලන්න මින, පළාතේ මහජනයා කියන්නේ මොනවාද කියා.

නයිනා මරිකාර් මිය.

(ஜனாப் நயினா மரிக்கார்)
(Mr. Naina Marikar)

That is the way in which we constitute a conciliation board. As far as possible we try and avoid any kind of political bias both in the composition of conciliation boards as well as in the appointment of chairmen.

Now, the matter I want to deal with in great detail is the question concerning the present Attorney-General. The hon. Third Member for Colombo Central (Mr. Keuneman) in his speech made the great charge that the present holder of this post was a political appointee, that he was partisan, and

විසර්ජන කෙටුම්පත් පනත, 1967-68

—කාරක සභාව

[නයිතා මරික්කාර් මයා.]

that he exercised judicial powers in order to harass and victimize political opponents of this Government. And he used a picturesque phrase ; he said the Attorney-General had the finesse of a butcher in an abattoir —a phrase which, I think, is very unbecoming for an hon. Member of this House to have used. Anyway, he proceeded to give instances where these powers and “questionable” methods have been adopted by the present Attorney-General. I thought the hon. Third Member for Colombo Central had first delivered the sentence and thereafter commenced the trial. He referred to four cases. I want to deal with them a little more fully.

The first question he raised was with regard to the Dodampe Mudalali case. He asked, “Why did the Attorney-General send a Crown Counsel for the coroner’s inquest?” He thought that was very unusual. The second point he raised was with regard to the conduct of the Crown Counsel. He said that the conduct of the Crown Counsel was not that of an *amicus curiae* but that he took charge of the proceedings. The hon. Member said that there was no justification at all for the Crown Counsel to have been at the inquest because as it is alleged there seemed to have been some connection between the inquest and the alleged coup case at that point of time. Then the third point he raised was that the Crown Counsel led the evidence of only the C. I. D. witnesses and not that of the other witnesses, thereby inducing and compelling the magistrate to arrive at a favourable decision and protect a certain interest. He also said that Mr. A. C. de Zoysa, the Crown Counsel who was sent for the coroner’s inquiry, went there to object to the re-opening of the inquest and to demand the right to cross-examine witnesses.

I want to meet all this criticism. The Crown Counsel who was sent to lead evidence at this inquest was sent

at the request of the Inspector-General of Police who sought the assistance of a Crown Counsel, and not because the Attorney-General wanted to take charge of the proceedings. There is nothing unusual in Crown Counsel participating in an inquest. After all, an inquest has a specific purpose. If one looks at the Code one will see that an inquest is held mainly where a person has committed suicide or where a person has been killed by an animal or by machinery or by accident or where a person has died suddenly from a cause which is not known.

The hon. Member said no Crown Counsel was sent for the inquest of the late Mr. Bandaranaike. You will see, Sir, that under the terms of the section dealing with inquests, the Bandaranaike assassination case is not caught up and probably that was the reason a Crown Counsel was not sent. Anyway, that is neither final nor conclusive. In the Sathasivam case a Crown Counsel was sent for the inquest. Mr. J. A. P. Cherubim who was a Crown Counsel at that time was sent for the inquest proceedings.

It is incorrect to say that at the first inquest the evidence adduced by the Crown Counsel was confined only to that of the C. I. D. officers, because in regard to the death of Dodampe Mudalali the evidence of B. Dingiri Mahatmaya of Pathagala, who was a civilian, who accompanied Dodampe Mudalali from Ratnapura to the C. I. D. office, was placed before the inquiring magistrate. In the case of Corporal Tillakawardena the evidence of Corporal Mayadunne, an army man, was also adduced at the inquest. Therefore, you will see that these witnesses were not C. I. D. officers and that certainly they were people who were not hostile to the interests of the deceased.

What happened at the second inquest? Even at the second inquest crown counsel was present. Once again it was at the request of the

விசர்சன கெடுதிலுன் பதன, 1967-68

—காரக பனவி

I. G. P. As hon. Members will remember, this case was re-opened by certain people who were interested in Dodampe Mudalali. On such an occasion it was the duty of the court to have assistance, particularly when it was clear that the purpose of a second inquest was to have the verdict altered. Originally, the magistrate thought it was one of suicide.

At the re-opened inquest the witnesses listed were suspects in the coup case. They were Hondamuni and Sirisena. At the investigation held, not by the C. I. D. but by the Fort Police, into the two deaths they made statements denying any knowledge of the circumstances which led to the death of Dodampe Mudalali. They had given entirely different evidence when it was investigated by the Fort Police. In fact, these witnesses had earlier made statements to the magistrate confessing to their own participation in an attempt to overthrow the Government. I ask, was it not necessary to bring these facts to the notice of the court?

The magistrate welcomed the presence of Crown Counsel. He also authorized him to put any question the court thought necessary in ascertaining the truth.

The witnesses who testified at the re-opened inquest were demonstrated as having made wholly different statements in regard to the very same facts that they were now testifying to. Acting upon the supposed verification of what they said in the court, the police, on this occasion, caused a further investigation to be made on the second finding of the magistrate.

Then Crown Counsel invited the court to issue process and to take proceedings against the police officers who may have been concerned because the revised verdict was one of homicide. Naturally, the magistrate was asked to take proceedings against the people who were responsible for the death of Dodampe Mudalali.

The independent investigation which consisted largely of scientific evidence totally negated the theory of homicide and once again demonstrated the falsity of the witnesses who were seeking now to serve their own ends. The police themselves moved thereafter to have this further material placed before the magistrate.

It was suggested then that the purpose of this move was to get sufficient evidence to help the police in the *coup* case. Both Hondamuni and Sirisena—[*Interruption*].

பீனாவி ஸோய்சா மீ. (தென்னு கெடுதிலு)
(திரு. பெர்னாட் சோய்ஸா—கொழும்புத் தெற்கு)

(Mr. Bernard Soysa—Colombo South)

This so-called scientific evidence was led earlier also.

சிரிமாவோ பண்டாரநாயக்க மீ.

(திருமதி சிரிமாவோ பண்டாரநாயக்க)

(Mrs. Sirimavo Bandaranaike)

Further scientific evidence.

நைனா மரிகார் மீ.

(ஜனாப் நயினா மரிகார்)

(Mr. Naina Marikar)

No, there was a special investigation after the magistrate had come to the conclusion that it was homicide. The police investigated independently and came to the conclusion that it could not have been homicide. The matter is now before the Supreme Court. Of the witnesses who testified at the re-opened proceedings it was only Hondamuni who claimed that he saw Dodampe Mudalali lying naked in a room and this, of course, was in total conflict with what he had stated to the Fort Police where he said he knew nothing about this case. On being questioned, the room indicated by him turned out to be a store-room in which there is not even a window.

சிரிமாவோ பண்டாரநாயக்க மீ.

(திருமதி சிரிமாவோ பண்டாரநாயக்க)

(Mrs. Sirimavo Bandaranaike)

Then how did he fall?

விசர்த்த கெடுபிசன் பனா, 1967-68

—காரக கலாவ

அ. லா. 2.45

நயினா மரிகார் மலா.

(ஜனாப் நயினா மரிகார்)

(Mr. Naina Marikar)

This matter is fairly important because the only evidence placed before the magistrate was that of two persons who had already made confessionary statements to the magistrate to the effect that they had participated in an attempt to overthrow the Government. Whereas, at the investigation by the Fort Police into this very matter they had stated something wholly different to their statement before the magistrate.

So, it was very necessary for the court to have the assistance of Crown Counsel. The allegation of the hon. Third Member for Colombo Central (Mr. Keuneman) that the Attorney-General was interested in leading evidence in order to arrive at a desired result, that he was trying to suppress evidence in order to protect certain people, is really fantastic and is a concoction and an imagination of the hon. Third Member for Colombo Central.

மர்னாவி சோய்ஸா மலா.

(திரா. பெர்னாட் சோய்ஸா)

(Mr. Bernard Soysa)

You are an advocate for an imposter.

நயினா மரிகார் மலா.

(ஜனாப் நயினா மரிகார்)

(Mr. Naina Marikar)

Now I shall come to the third matter that he raised, and that is the charge of bribery against Dr. Mackie Ratwatte. The hon. Member made an accusation that the Attorney-General had intervened in this case and made it a sort of personal issue, and even alleged that he took part in the Balangoda election. I am advised to say that Mr. Ameer never participated in the Balangoda election. He did make speeches elsewhere before he was Attorney-General but not at Balangoda.

பிரிமாவோ வந்தவரனாயக மலா.

(திராமதி சிறிமாவோ பண்டாரநாயக்க)

(Mrs. Sirimavo Bandaranaike)

He can deny it now.

நயினா மரிகார் மலா.

(ஜனாப் நயினா மரிகார்)

(Mr. Naina Marikar)

In the course of that allegation the hon. Member also said, "Well, in the *coup* case you did not even oppose the leave to appeal." Our position had been that those *coup* accused had a right of appeal to the Privy Council and if we opposed the application it would have meant a denial of the right of appeal. There was a further reason. In that case very important constitutional matters were involved, and, therefore, we thought it right and proper that there should be no objection to that application for leave to appeal. As you know the matters involved in that particular case were about retroactive legislation and so on and so forth. In fact the last Government had retained Sir Geoffrey Lawrence for a fee of £7,690 just to oppose the leave to appeal—that amounts to about Rs. 100,253. Eventually we had to pay him a sum of nearly Rs. 9,000 as a retainer fee. I am not saying that, if there was a case of great constitutional importance the Crown had not the right to retain anyone whom they thought worthy who would be able to put the case there in the Privy Council. But so long as we have our own men, competent men I do not see why we should retain counsel in England however eminent they may be.

The charge made against the Attorney-General for his action in the Mackie Ratwatte case is that there was a difference of opinion as to whether there was a case. The hon. Member said in order to justify that that the two courts—the trial court as well as the Supreme Court—had dismissed the case even without calling for the defence by way of a reply.

விசேஷ கெடுதலின் பதன, 1967-68

—கூடுதல் பதன

சிரிமாவோ பண்டாரநாயக்க தீர்மானம்.

(திருமதி சிறிமாவோ பண்டாரநாயக்க)

(Mrs. Sirimavo Bandaranaike)

Two Attorneys-General thought that there was no case.

நயினா மரிகார் தீர்மானம்.

(ஜனாப் நயினா மரிகார்)

(Mr. Naina Marikar)

I shall come to that. If you will be patient I shall give you all the details. The hon. Third Member for Colombo Central quoted an extract from the judgment and said that the whole thing was farcical, and that there was absolutely no substance. He says that by quoting this extract from the trial judges judgement: "I do not think this prosecution has been launched with any hope of success either on the facts or on the law."—

சிரிமாவோ பண்டாரநாயக்க தீர்மானம்.

(திருமதி சிறிமாவோ பண்டாரநாயக்க)

(Mrs. Sirimavo Bandaranaike)

That is the general opinion.

நயினா மரிகார் தீர்மானம்.

(ஜனாப் நயினா மரிகார்)

(Mr. Naina Marikar)

What happens? I just want to be very brief with the facts.

சிரிமாவோ பண்டாரநாயக்க தீர்மானம்.

(திருமதி சிறிமாவோ பண்டாரநாயக்க)

(Mrs. Sirimavo Bandaranaike)

What happened was that the accused was acquitted with honour.

நயினா மரிகார் தீர்மானம்.

(ஜனாப் நயினா மரிகார்)

(Mr. Naina Marikar)

She is emotionally worked up.

சிரிமாவோ பண்டாரநாயக்க தீர்மானம்.

(திருமதி சிறிமாவோ பண்டாரநாயக்க)

(Mrs. Sirimavo Bandaranaike)

Naturally.

நயினா மரிகார் தீர்மானம்.

(ஜனாப் நயினா மரிகார்)

(Mr. Naina Marikar)

In fairness to me, I think she should listen with patience. You will remember that in this case the complaint was made to the Bribery Commissioner on 30.6.1965 by one Cader

Sultan that he had given a bribe of Rs. 5,000 to Dr. Mackie Ratwatte through one Dr. Seevaratnam. It is not suggested that either the Attorney-General or his brother-in-law who contested Dr. Ratwatte's brother at Balangoda had anything to do with initiating the complaint. It is not suggested that they were the people who set up Cader Sultan to make this complaint.

சிரிமாவோ பண்டாரநாயக்க தீர்மானம்.

(திருமதி சிறிமாவோ பண்டாரநாயக்க)

(Mrs. Sirimavo Bandaranaike)

Why not?

நயினா மரிகார் தீர்மானம்.

(ஜனாப் நயினா மரிகார்)

(Mr. Naina Marikar)

No. The complaint was made on 30.6.65, and the Bribery Commissioner, a very experienced and able lawyer in whom, I believe, the hon. fair Leader of the Opposition has great confidence—he was appointed by her during the time of the last Government—investigated the complaint and examined the evidence with a full understanding of the implications of this case—it was no ordinary case—and he was of the view that there was a *prima facie* case; and he sent the case, as was required by the Act, to the Attorney-General for indictment. At that time, the Deputy Solicitor-General, Mr. Ananda Pereira, and a Crown Counsel went into the papers and examined the evidence—

சிரிமாவோ பண்டாரநாயக்க தீர்மானம்.

(திருமதி சிறிமாவோ பண்டாரநாயக்க)

(Mrs. Sirimavo Bandaranaike)

What did Mr. Ananda Pereira say?

நயினா மரிகார் தீர்மானம்.

(ஜனாப் நயினா மரிகார்)

(Mr. Naina Marikar)

—and they reported that both accused should be indicted.

சிரிமாவோ பண்டாரநாயக்க தீர்மானம்.

(திருமதி சிறிமாவோ பண்டாரநாயக்க)

(Mrs. Sirimavo Bandaranaike)

Mr. Ananda Pereira said so?

විසර්ජන කෙටුම්පත් පනත, 1967-68

—කාරක සභාව

නයිනා මරිකාර් මයා.

(ஜனாப் நயினா மரிக்கார்)

(Mr. Naina Marikar)

Yes. Then, what happened? The then Attorney-General subsequently discussed the evidence with the Deputy Solicitor-General, Mr. Ananda Pereira, and the then Attorney-General said: "Since I am retiring, let the matter be considered by my successor". Thereafter, on 30.1.66 the then Acting Attorney-General, Mr. Tennekoon, went into the matter, and he took a different view. He said that there was no case, that the evidence had not sufficient material for Dr. Ratwatte to be indicted. He took that view. Subsequently, both the Deputy Solicitor-General and the Crown Counsel were of that view. And the then Acting Attorney-General, Mr. Tennekoon, returned the papers saying, "Since there is no case, I return the papers to the Bribery Commissioner".

Well, we had a new Attorney-General. And the Bribery Commissioner, maintaining that there was a *prima facie* case, sent the papers once again to the Attorney-General for consideration.

සිරිමාවෝ බණ්ඩාරනායක මය.

(திருமதி சிறிமாவோ பண்டாரநாயக்க)

(Mrs. Sirimavo Bandaranaike)

හොරුගේ අම්මගෙන් ජෝන අනන්ව වගේ!

නයිනා මරිකාර් මයා.

(ஜனாப் நயினா மரிக்கார்)

(Mr. Naina Marikar)

The Attorney-General, after careful examination of the evidence, felt that there was a case—[*Interruption*]. She does not want to hear what I am going to say. So, the Attorney-General went into the matter carefully, discussed it with the Deputy Solicitor-General, Mr. Ananda Pereira, also, and he came to the view that there was a *prima facie* case and he indicted Dr. Mackie Ratwatte on the footing that this bribe had been tendered and received. Well, Sir, the Act says that if there is a

prima facie case it is the duty of the Attorney-General to indict. In fact, there was at the early stages a fairly strong view that there was a *prima facie* case although subsequently they took a different view. It does not alter the position that a third party can bring his mind to bear upon a particular question and come to a different decision altogether.

අ. හ. 3

The only question is, could you not say that there has been an honest appraisal by the Attorney-General of the evidence placed before him? You get a large number of cases where people are indicted not only of minor offences but serious offences like murder; but what happens in the Supreme Court? They get off either because the witnesses go back on their evidence or due to some defect in the evidence before the Supreme Court. It is unfair and improper to charge the Attorney-General with having been motivated by a sense of hatred, that he wanted somehow to see that Dr. Mackie Ratwatte was netted in and have both him and his family disreputed. I do not think it is fair to say that.

What happened? Subsequently there was a trial, and after the trial was over the prosecution case was closed, and the trial judge asked the Attorney-General to address him as to how the evidence led in the case implicated the first accused. He did it. I am told that it was about 3.30 P.M. or so that he finished, and subsequently Mr. Chitty was also asked to address him, which he did. What does it mean? Surely, when the trial judge says, "Please address me on this evidence and how it implicates the first accused", at that point of time he had some doubt as to how he is implicated. Having accepted the evidence—that is the point I want to emphasize—of the prosecution he wanted the Attorney-General to address him as to how that particular part of the evidence implicated the first accused. I am emphasizing that because subsequently when he made the order he said, "I do not believe the witness at all." If that was so, then should he have

விசாரணை கெட்டுப்பதன் பதன, 1967-68

—கூடுதல் உரை

under Section 210 of the Criminal Procedure Code asked the Attorney-General or Mr. Chitty to address him? The only reasonable, logical and irresistible inference that one could have drawn is that at that point of time, after the address, he had accepted the evidence.

Then what happened? He did not deliver the judgment. He does not deliver the judgment even one month later. He puts it off by another week and finally delivers the judgement in which he says, "I totally disbelieve". If that was so, then according to Section 210 of the Criminal Procedure Code his duty was to have acquitted him straightway without asking for any kind of address by the Attorney-General. That shows that he had not acted in accordance with the provision laid down in the Criminal Procedure Code. He had some doubts in his own mind. It has taken one month and one week for him to deliver the judgment in a case which had created history and a furore in the country. Surely, one must seriously think about the question: how did the mind of the judge work? Surely, if I were in that position or anyone of us were in that position, we would have straightway delivered the judgment within one or two days. Why should he take one month if he was so sure in his own mind?

I am stressing that to show that the Attorney-General was justified in believing that there was a *prima facie* case, and that is why he appealed. I do not want to read the judgment because it will take a long time. He appealed because he thought that the trial judge had misdirected himself both in point of law and in point of fact. That is a view that the Attorney-General can take and could have taken in the circumstances of this particular case, and nobody can say that it was done with a view to continuing this harassment of Dr. Mackie Ratwatte.

In appeal this matter was argued by Mr. Gratiaen for the Crown. It was alleged that Mr. Gratiaen was brought down specifically to argue

this case. It is not correct; it is not true. The hon. Member raised this matter at the Adjournment and I replied to it. Mr. Gratiaen was coming down here in order to appear in another case—the Shell Co. Case—and he was specifically told that he would be retained only if the case was taken up during his stay. It is a deliberate falsehood to say that Mr. Gratiaen was got down to argue this case. Perhaps, some people might ask: "Why did not the Attorney-General argue it himself?" The explanation for it is this: The trial judge in his judgment had made certain observations and comments which reflect both on his integrity and his competence. He made, for example, that statement: "I do not think that the prosecution has been launched with any hope of success either on the facts or on the law." A sentence like that is a reflection both on the integrity and competence of the Attorney-General, and he thought it prudent and proper that he should not go and argue that case.

Even the Supreme Court in its judgment refers to the reason why the trial judge did not conform to section 210 of the Criminal Procedure Code. So the next best thing that he did, and I think rightly too, was not to conduct himself in a case where the judge was capable of being charged with being injudicious, to put it at the very lowest level, and to ask the Solicitor-General, Mr. Walter Jayewardene to appear. Mr. Walter Jayewardene was unable to appear in this case because he had already been consulted previously in this case, and therefore he refused to have anything to do with it.

He was hoping to try and get some other senior person to appear in this case because this was a matter of importance to everybody, particularly to the Government—

பிரிமாவோ பண்டாரநாயக்க விச.

(திருமதி சிறிமாவோ பண்டாரநாயக்க)
(Mrs. Sirimavo Bandaranaike)

Why?

விசேஷக் கௌரவப் பதவி, 1967-68

—கூடுதல் கனம்

நயினா மரிகார் மஹா.

(ஜனாப் நயினா மரிகார்)

(Mr. Naina Marikar)

Because it involved a question of bribery; it involved a question of legal procedure—

சிரிமாவோ பண்டாரநாயக்க மஹா.

(திருமதி சிரிமாவோ பண்டாரநாயக்க)

(Mrs. Sirimavo Bandaranaike)

The cat is out of the bag.

நயினா மரிகார் மஹா.

(ஜனாப் நயினா மரிகார்)

(Mr. Naina Marikar)

—it involved so many other things. There is nothing wrong in somebody else arguing it in appeal. One cannot expect a raw junior to appear when Mr. Chitty, a person of great erudition and learning, is arguing the case for the other side.—[*Interruption*]. Mr. Chitty being a lawyer quite capable of presenting a case formidably, we must have a counsel of the same stature as Mr. Chitty, and therefore the Attorney-General was perfectly justified in getting the services of Mr. Gratiaen who happened to be here at that time.

It is true that in appeal the case was dismissed. I do not want to read the judgment—

கூடுதல்

(அக்கிராசனார்)

(The Chairman)

I think the hon. Parliamentary Secretary must finish soon.

நயினா மரிகார் மஹா.

(ஜனாப் நயினா மரிகார்)

(Mr. Naina Marikar)

I am making this long statement in order to show that the Attorney-General acted as he did very properly, that he had not looked at this case with any political motivation, although accidentally and unfortunately there were fortuitous circumstances which seem to suggest that he might have been politically

motivated. We are very happy that Dr. Mackie Ratwatte was exonerated—

சிரிமாவோ பண்டாரநாயக்க மஹா.

(திருமதி சிரிமாவோ பண்டாரநாயக்க)

(Mrs. Sirimavo Bandaranaike)

Are you sincere in saying that?

நயினா மரிகார் மஹா.

(ஜனாப் நயினா மரிகார்)

(Mr. Naina Marikar)

I am. I am very sincere in stating this because I think a charge of bribery is a very serious one in respect of any person—

சிரிமாவோ பண்டாரநாயக்க மஹா.

(திருமதி சிரிமாவோ பண்டாரநாயக்க)

(Mrs. Sirimavo Bandaranaike)

There is nothing else to say now.

நயினா மரிகார் மஹா.

(ஜனாப் நயினா மரிகார்)

(Mr. Naina Marikar)

In respect of any person a charge of bribery is a very serious one and that is why we had to take the precaution necessary in order to give such a person who is charged with such an offence every right of protection through the medium of the courts.

One other point, Sir. It was alleged that where there is an acquittal it is not customary, conventional or proper for the Attorney-General to appeal. I think that is a very wrong view because we have a series of cases where in the interests of justice, in spite of an acquittal, the Attorney-General has appealed not only to the Supreme Court but also to the Privy Council. I cite the case of Livera, a case of acquittal by the Supreme Court which was sent up in appeal to the Privy Council. There is the Reid case, a case of bigamy in which the accused was convicted here in the Supreme Court but was acquitted by the Privy Council, the case having been taken there by the Attorney-General.

විසර්ජන කෙටුම්පත් පනත, 1967-68

—කාරක සභාව

So it is futile and, I think, stupid to say that the Attorney-General should not appeal from an acquittal. He should appeal if he thinks there is justification for an appeal.

Then, in regard to the case of Michael Baas : I think the magistrate is completely wrong there. According to the Criminal Procedure Code the Magistrate can at any stage discharge an accused if he is of opinion that the evidence against him is insufficient. The Section reads as follows :

“162. (1) If the Magistrate considers that the evidence against the accused is not sufficient to put him on his trial, the Magistrate shall forthwith order him to be discharged as to the particular charge under inquiry ; but such discharge shall not be a bar to any subsequent charge in respect of the same facts : ”

The Criminal Procedure Code also gives the Attorney-General the right to commit a person or to order the magistrate to commit a person or to lead evidence. That, if I may say so, is mandatory. It is true that the magistrate here came to a different conclusion. He thought that the evidence was insufficient to justify the indictment of certain people, but that does not mean that the Attorney-General cannot ask the magistrate to commit a person, because it is an inherent right the Attorney-General has to direct a magistrate to commit an accused when the magistrate is of the view that the evidence available is sufficient or not.

Section 391 reads thus :

“Whenever a Magistrate's Court shall have discharged an accused under the provisions of section 162 and the Attorney-General shall be of opinion that such accused should not have been discharged the Attorney-General may direct it to commit such accused to the court nominated by the Attorney-General or order a Magistrate of such court to reopen the inquiry and may give such instructions with regard thereto as to him shall appear requisite ; and thereupon it shall be the duty—”

I stress the words, “it shall be the duty”—

“—of such Magistrate to carry into effect such instructions.”

What has happened in this case ? The magistrate writes a long judgment, a contradictory judgment, and certainly an irrelevant one. He says in that judgment among other things that it is the duty of the court to repair injury, and so on—a new jurisprudence, a nonsensical jurisprudence.

Anyway, the magistrate commits Premasiri the first accused and releases the others ; whereas, I am told, the evidence is such, that it involves all the accused, and therefore it is not possible to proceed with the trial of the first accused without the others coming in.

That is also again used as an instance of political vendetta where the Attorney-General is said to be using his powers to harass Michael Baas.

The Attorney-General, may I say, has the right not only to commit a person but even to quash proceedings. There was a case where the hon. Member for Yatiyantota (Dr. N. M. Perera) gave evidence for the prosecution and the hon. Member for Agalawatte (Dr. Colvin R. de Silva) intervened. Proceedings were reopened and the magistrate was asked to commit the accused to the Supreme Court. It is true that the accused was acquitted in the Supreme Court, but this illustrates the power of the Attorney-General and shows that in this case the Attorney-General had exercised that power without regard to the politics of personalities involved. I wish I had a little more time to deal with these matters in greater detail.

A number of matters were raised about prison reforms. It was said that a large number of prisoners were in prison for non-payment of fines. Then there was the question of the recidivists, those people who come back to prison after leaving it or serving their sentence. There was also a request that there should be a commission to go into the whole question of prison reforms. I wish I had a little more time to deal with these matters. A committee has been

විසර්ජන කෙටුම්පත් පනත, 1967-68

—කාරක සභාව

[නයිනා මරික්කාර් මය.]

set up to consider ways and means of improving the conditions of prisoners and ways in which they can be rehabilitated so that they can get back into society. The committee is also considering the question of cadre, salaries, and so on. I do not know whether I have enough time to deal with all those matters.

සහතිකය

(அக்கிராசனார்)

(The Chairman)

You have exceeded your time.

නයිනා මරික්කාදි මයා.

(ஜனாப் நயினை மரிக்கார்)

(Mr. Naina Marikar)

I give an assurance to hon. Members that these matters will be looked into. If I have not specifically dealt with any matter, it is because I do not have the time. I wish I had another one hour to deal with all these matters. I know that the Votes of another Ministry have to be taken up. Once again I thank hon. Members for their kind participation in this Debate.

සහ ප්‍රති

(அக்கிராசனார்)

(The Chairman)

Are you pressing your amendment?

සිරිමාවෝ බණ්ඩාරනායක මිය.

(திருமதி சிறிமாவோ பண்டாரநாயக்க)

(Mrs. Sirimavo Bandaranaike)

No.

“ 105 වන ශීඝ්‍රයෙහි 1 වන සම්මතය සඳහා රු. 8,08,964 ක මුදල උප ලේඛනයට ඇතුළත් කළ යුතුය ” යන ප්‍රශ්නය විමසන ලදින්, සභාසම්මත විය.

105 වන ශීඝ්‍රයෙහි 1 වන සම්මතය උප ලේඛන
යෙහි කොටසක් හැටියට තිබිය යුතු යයි නියෝග
කරන ලදී.

“ 105 ஆம் தலைப்பு, 1 ஆம் வாக்குப்பணம், ரூ. 8,08,964 அட்டவணையிற் சேர்க்கப்படுமாக ” எனும் வினா விடுக்கப்பட்டு ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டது.

105 ஆம் தலைப்பு, 1 ஆம் வாக்குப்பணம் அட்டவணையில் இணையப் பணிக்கப்பட்டது. Digitized by Nool

Question, "That the sum of Rs. 808,964 for Head 105, Vote No. 1, be inserted in the Schedule", put, and agreed to.

Head 105, Vote 1, ordered to stand part of the Schedule.

2 වන සම්මතය.—පාලන ශාස්ත්‍ර—පුනරාවර්තන
වියදම, රු. 39,200

வாக்குப்பணம் இல. 2.—பரிபாலனச் செலவுகள்—
மீண்டுவரும் செலவு ரூபா 39,200

Vote No. 2.—Administration Charges—
Recurrent Expenditure, Rs. 39,200

“105 වන ශීඝ්‍රයෙහි 2 වන සම්මතය සඳහා රු. 39,200 ක මුදල උප ශ්‍රේණියට ඇතුළත් කළ යුතුය” යන ප්‍රශ්නය විමසන ලදීත්, සභාසම්මත විය.

105 වන ශීථියෙහි 2 වන සම්මතය උප ඥාන
යෙහි කොටසක් හැටියට නිබ්බ සූත්‍ර යයි නියෝග
කරන ලදී.

“ 105 ஆம் தலைப்பு, 2 ஆம் வாக்குப்பணம் ரூபா 39,200 அட்டவணியிற் சேர்க்கப்படுமாக ” எனும் வினா விடுக்கப்பட்டு ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டது.

105 ஆம் தலைப்பு, 2 ஆம் வாக்குப்பணம் அட்டவணை யில் இணையப் பணிக்கப்பட்டது.

Question, "That the sum of Rs. 39,200 for Head 105, Vote No. 2, be inserted in the Schedule", put, and agreed to.

Head 105, Vote 2, ordered to stand part of the Schedule.

3 වන සම්මතය.—පාලන ශාස්ත්‍ර—මූලධන විසඳම,
රු. 15,000

வாக்குப்பணம் இல. 3.—பரிபாலனச் செலவுகள்—
ஆக்கப்பொருட்செலவு, ரூபா 15,000

Vote No. 3.—Administration Charges—
Capital Expenditure, Rs. 15,000

“ 105 වන ශීඝ්‍රයෙහි 3 වන සම්මතය සඳහා රු. 15,000 ක මුදල උප ලේඛනයට ඇතුළත් කළ යුතුය ” යන ප්‍රශ්නය විමසන ලදිත්, සභාසාමික විය.

105 වන ශීඝ්‍රයෙහි 3 වන සම්මතය උප ලේඛන
යෙහි කොටසක් හැටියට තිබිය යුතු යයි නියෝග
කරන ලදී.

“ 105 ஆம் தலைப்பு, 3 ஆம் வாக்குப்பணம் ரூபா 15,000 அட்டவீனயிற் சேர்க்கப்படுமாக ” எனும் வினா விடுக்கப்பட்டு ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டது.

105 ஆம் தலைப்பு, 3 ஆம் வாக்குப்பணம் அட்டவணை
யில் இணையப் பணிக்கப்பட்டது

விசேஷ கெடுதலின் பதன, 1967-68

—கூடுக ஸ்தல

Question, "That the sum of Rs. 15,000 for Head 105, Vote No. 3, be inserted in the Schedule", put, and agreed to.

Head 105, Vote 3, ordered to stand part of the Schedule.

4 வன ஸ்தல.—தேயுதலேன் னுல விசின் ஸபன
ஸேல—புதருவர்தன விசுல, ரூ. 50,000

வாக்குப்பணம் இல. 4.—திணைக்களத்தால் அளிக்கப்
படும் சேவைகள்—மீண்டு வருஞ்செலவு ரூபா 50,000

Vote No. 4.—Services provided by the
Department—Recurrent Expenditure,
Rs. 50,000

"105 வன ஸ்தலேன் 4 வன ஸ்தலேன் ஸதன
ரூ. 50,000 க இடல ரூ லேனலப ஈதுலன் கல
புது" ஸத புள்தல விஸன லேன், ஸஸஸ்தல
வி.

105 வன ஸ்தலேன் 4 வன ஸ்தலேன் ரூ லேன
லேன் ஸுலபன் ஸுலபல நில்ல புது ஸத நில்ல
கர்த லே.

"105 ஆம் தலைப்பு, 4 ஆம் வாக்குப்பணம் ரூபா
50,000 அட்டவணியிற் சேர்க்கப்படுமாக" எனும் வினா
விடுக்கப்பட்டு ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டது.

105 ஆம் தலைப்பு, 4 ஆம் வாக்குப்பணம் அட்டவணி
யில் இணையப் பணிக்கப்பட்டது.

Question, "That the sum of Rs. 50,000 for Head 105, Vote No. 4, be inserted in the Schedule", put, and agreed to.

Head 105, Vote 4, ordered to stand part of the Schedule.

106 வன ஸ்தல.—தேயுதலேன் ரூபா

1 வன ஸ்தல.—கூடுக ஸ்தலேன் ஸுலபல ஸுலபல
பதனவி ஸத ஈதுலன் லேன, ரூ. 27,98,562

106 ஆம் தலைப்பு.—மாவட்ட நீதிமன்றங்கள்
வாக்குப்பணம், இல. 1.—பணியாளரின் ஆளுக்கூரிய
வேதனமும் பிறபடிகளும் ரூபா 27,98,562

HEAD 106.—DISTRICT COURTS

Vote No. 1.—Personal emoluments and
other allowances of staff, Rs. 2,798,562

"106 வன ஸ்தலேன் 1 வன ஸ்தலேன் ஸதன
ரூ. 27,98,562 க இடல ரூ லேனலப ஈதுலன் கல
புது" ஸத புள்தல விஸன லேன், ஸஸஸ்தல
வி.

106 வன ஸ்தலேன் 1 வன ஸ்தலேன் ரூ லேன
லேன் ஸுலபன் ஸுலபல நில்ல புது ஸத நில்ல
கர்த லே.

"106 ஆம் தலைப்பு, 1 ஆம் வாக்குப்பணம், ரூபா
27,98,562 அட்டவணியிற் சேர்க்கப்படுமாக" எனும்
வினா விடுக்கப்பட்டு ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டது.

106 ஆம் தலைப்பு, 1 ஆம் வாக்குப்பணம் அட்டவணி
யில் இணையப் பணிக்கப்பட்டது.

Question, "That the sum of Rs. 2,798,562 for Head 106, Vote No. 1, be inserted in the Schedule", put, and agreed to.

Head 106, Vote 1, ordered to stand part of the Schedule.

2 வன ஸ்தல.—கூடுக ஸ்தலேன்—புதருவர்தன
விசுல, ரூ. 2,82,954

வாக்குப்பணம் இல. 2.—பரிபாலனச் செலவுகள்—
மீண்டுவரும் செலவு, ரூபா 2,82,954

Vote No. 2.—Administration Charges—
Recurrent Expenditure, Rs. 282,954

"106 வன ஸ்தலேன் 2 வன ஸ்தலேன் ஸதன
ரூ. 2,82,954 க இடல ரூ லேனலப ஈதுலன் கல
புது" ஸத புள்தல விஸன லேன், ஸஸஸ்தல
வி.

106 வன ஸ்தலேன் 2 வன ஸ்தலேன் ரூ லேன
லேன் ஸுலபன் ஸுலபல நில்ல புது ஸத நில்ல
கர்த லே.

"106 ஆம் தலைப்பு, 2 ஆம் வாக்குப்பணம் ரூபா
2,82,954 அட்டவணியிற் சேர்க்கப்படுமாக" எனும்
வினா விடுக்கப்பட்டு ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டது.

106 ஆம் தலைப்பு, 2 ஆம் வாக்குப்பணம் அட்டவணி
யில் இணையப் பணிக்கப்பட்டது.

Question, "That the sum of Rs. 282,954 for Head 106, Vote No. 2, be inserted in the Schedule", put, and agreed to.

Head 106, Vote 2, ordered to stand part of the Schedule.

107 வன ஸ்தல.—கூடுக ஸ்தலேன் ரூபா
மேலேயுதலேன் ரூபா

1 வன ஸ்தல.—கூடுக ஸ்தலேன் ஸுலபல ஸுலபல
பதனவி ஸத ஈதுலன் லேன, ரூ. 24,73,494

107 ஆம் தலைப்பு.—விண்ணப்ப நீதிமன்றங்
களும் நீதவான் நீதிமன்றங்களும்

வாக்குப்பணம், இல. 1.—பணியாளரின் ஆளுக்கூரிய
வேதனமும் பிறபடிகளும், ரூபா 24,73,494

HEAD 107.—COURTS OF REQUESTS AND
MAGISTRATES' COURTS

Vote No. 1.—Personal emoluments and
other allowances of staff, Rs. 2,473,494

"107 வன ஸ்தலேன் 1 வன ஸ்தலேன் ஸதன
ரூ. 24,73,494 க இடல ரூ லேனலப ஈதுலன் கல
புது" ஸத புள்தல விஸன லேன், ஸஸஸ்தல
வி.

107 வன ஸ்தலேன் 1 வன ஸ்தலேன் ரூ லேன
லேன் ஸுலபன் ஸுலபல நில்ல புது ஸத நில்ல
கர்த லே.

விசேஷ கமிட்டி பதவி, 1967-68

—கூடுதல் பதவி

“107 ஆம் தலைப்பு, 1 ஆம் வாக்குப்பணம், ரூபா 24,73,494 அட்டவணியிற் சேர்க்கப்படுமாக” எனும் வினா விடுக்கப்பட்டு ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டது.

107 ஆம் தலைப்பு, 1 ஆம் வாக்குப்பணம் அட்டவணியில் இணையப் பணிக்கப்பட்டது.

Question, “That the sum of Rs. 2,473,494 for Head 107, Vote No. 1, be inserted in the Schedule”, put, and agreed to.

Head 107, Vote 1, ordered to stand part of the Schedule.

2 வன சுமேதம்.—பாடன ஸர்வ—புனரவர்த்தன
விசேஷ, ரூ. 3,99,658

வாக்குப்பணம் இல. 2.—பரிபாலனச் செலவுகள்—
மீண்டுமும் செலவு, ரூபா 3,99,658

Vote No. 2.—Administration Charges—
Recurrent Expenditure, Rs. 399,658

“107 வன சுமேதம் 2 வன சுமேதம் சுமேதம் ரூ. 3,99,658 க் குடில ரூப லேவனம் அதுதன் கடு
புது” ஸத ப்ரதன் விசேஷ லேதன், சுமேதம்
விச.

107 வன சுமேதம் 2 வன சுமேதம் ரூப லேவன
மேதம் சுமேதம் கடுதன் விசேஷ புது ஸத நிசேஷ
கடுதன் லேதன்.

“107 ஆம் தலைப்பு, 2 ஆம் வாக்குப்பணம் ரூபா 3,99,658 அட்டவணியிற் சேர்க்கப்படுமாக” எனும் வினா விடுக்கப்பட்டு ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டது.

107 ஆம் தலைப்பு, 2 ஆம் வாக்குப்பணம் அட்டவணியில் இணையப் பணிக்கப்பட்டது.

Question, “That the sum of Rs. 399,658 for Head 107, Vote No. 2, be inserted in the Schedule”, put, and agreed to.

Head 107, Vote 2, ordered to stand part of the Schedule.

108 வன சுமேதம்.—பிசுக்கால் துணைக்களம்
மேதன்

1 வன சுமேதம்.—கூடுதல் ஒன்றிய ப்ரதன்
பதவி சுத புதன் துணை, ரூ. 16,07,453

108 ஆம் தலைப்பு.—பிசுக்கால் துணைக்களம்
வாக்குப்பணம், இல. 1.—பணியாளரின் ஆளுக்கூரிய
வேதனமும் பிறபதிகளும், ரூபா 16,07,453

HEAD 108.—FISCAL'S DEPARTMENT

Vote No. 1.—Personal emoluments and
other allowances of staff Rs. 1,607,453

“108 வன சுமேதம் 1 வன சுமேதம் சுமேதம் ரூ. 16,07,453 க் குடில ரூப லேவனம் அதுதன் கடு
புது” ஸத ப்ரதன் விசேஷ லேதன், சுமேதம்
விச.

108 வன சுமேதம் 1 வன சுமேதம் ரூப லேவன
மேதம் சுமேதம் கடுதன் விசேஷ புது ஸத நிசேஷ
கடுதன் லேதன்.

“108 ஆம் தலைப்பு, 1 ஆம் வாக்குப்பணம், ரூபா 16,07,453 அட்டவணியிற் சேர்க்கப்படுமாக” எனும் வினா விடுக்கப்பட்டு ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டது.

108 ஆம் தலைப்பு, 1 ஆம் வாக்குப்பணம் அட்டவணியில் இணையப் பணிக்கப்பட்டது.

Question, “That the sum of Rs. 1,607,453 for Head 108, Vote No. 1, be inserted in the Schedule”, put, and agreed to.

Head 108, Vote 1, ordered to stand part of the Schedule.

2 வன சுமேதம்.—பாடன ஸர்வ—புனரவர்த்தன
விசேஷ, ரூ. 9,24,290

வாக்குப்பணம் இல. 2.—பரிபாலனச் செலவுகள்—
மீண்டுமும் செலவு ரூபா 9, 24,290

Vote No. 2.—Administration Charges—
Recurrent Expenditure, Rs. 924,290

“108 வன சுமேதம் 2 வன சுமேதம் சுமேதம் ரூ. 9,24,290 க் குடில ரூப லேவனம் அதுதன் கடு
புது” ஸத ப்ரதன் விசேஷ லேதன், சுமேதம்
விச.

108 வன சுமேதம் 2 வன சுமேதம் ரூப லேவன
மேதம் சுமேதம் கடுதன் விசேஷ புது ஸத நிசேஷ
கடுதன் லேதன்.

“108 ஆம் தலைப்பு, 2 ஆம் வாக்குப்பணம் ரூபா 9,24,290 அட்டவணியிற் சேர்க்கப்படுமாக ; எனும் வினா விடுக்கப்பட்டு ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டது.

108 ஆம் தலைப்பு, 2 ஆம் வாக்குப்பணம் அட்டவணியில் இணையப் பணிக்கப்பட்டது.

Question, “That the sum of Rs. 924,290 for Head 108, Vote No. 2, be inserted in the Schedule”, put, and agreed to.

Head 108, Vote 2, ordered to stand part of the Schedule.

109 வன சுமேதம்.—அதர்னி ஜனரல்
மேதன்

1 வன சுமேதம்.—கூடுதல் ஒன்றிய ப்ரதன்
பதவி சுத புதன் துணை, ரூ. 11,27,420

109 ஆம் தலைப்பு.—சட்டத்துறை தலைமை
அதிபதி

வாக்குப்பணம், இல. 1.—பணியாளரின் ஆளுக்கூரிய
வேதனமும் பிறபதிகளும், ரூபா 11,27,420

HEAD 109.—ATTORNEY-GENERAL

Vote No. 1.—Personal emoluments and
other allowances of staff, Rs. 1,127,420

“109 வன சுமேதம் 1 வன சுமேதம் சுமேதம் ரூ. 11,27,420 க் குடில ரூப லேவனம் அதுதன் கடு
புது” ஸத ப்ரதன் விசேஷ லேதன், சுமேதம்
விச.

109 வன சுமேதம் 1 வன சுமேதம் ரூப லேவன
மேதம் சுமேதம் கடுதன் விசேஷ புது ஸத நிசேஷ
கடுதன் லேதன்.

விசேஷத் தைபுலிபன் பதன, 1967-68

—கூரக கலா

“109 ஆம் தலைப்பு, 1 ஆம் வாக்குப்பணம், ரூபா 11,27,240 அட்டவணையிற் சேர்க்கப்படுமாக” எனும் வினா விடுக்கப்பட்டு ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டது.

109 ஆம் தலைப்பு 1 ஆம் வாக்குப்பணம் அட்டவணையில் இணையப் பணிக்கப்பட்டது.

Question, “That the sum of Rs. 1,127,420 for Head 109, Vote No. 1, be inserted in the Schedule”, put, and agreed to.

Head 109, Vote 1, ordered to stand part of the Schedule.

2 வன கலிதலய.—பாலன ஸஃது—புனருவர்தன
வியதல, ரூ. 2,53,347

வாக்குப்பணம் இல. 2.—பரிபாலனச் செலவுகள்—
மீண்டு வரும் செலவு, ரூ. 2,53,347

Vote No. 2.—Administration Charges—
Recurrent Expenditure, Rs. 253,347

“109 வன கலிதலய 2 வன கலிதலய கதல
ரூ. 2,53,347 க இடல ருப லேனலயல ஂதுலுன் கல
புதுய” ஂன புல்தல வலகன ருதீன், கலகலிதல
விய.

109 வன கலிதலய 2 வன கலிதலய ருப லேனல
யலகி கலலகன் கலுலயல தலிலய புது யல தலயல
கரத ருதீ.

109 ஆம் தலைப்பு, 2 ஆம் வாக்குப்பணம்
ரூபா 2,53,347 அட்டவணையிற் சேர்க்கப்படுமாக”
எனும் வினா விடுக்கப்பட்டு ஏற்றுக் கொள்ளப்பட்டது.

109 ஆம் தலைப்பு, 2 ஆம் வாக்குப்பணம் அட்டவணையில் இணையப் பணிக்கப்பட்டது.

Question, “That the sum of Rs. 253,347 for Head 109, Vote No. 2, be inserted in the Schedule”, put, and agreed to.

Head 109, Vote 2, ordered to stand part of the Schedule.

110 வன கலிதல.—தலி கலலுலிபன் கரு

1 வன கலிதலய.—கார்டய லுன்லல லுலுலுல
பலிதல கல ஂதலுன் திலு, ரூ. 4,34,186

110 ஆம் தலைப்பு.—சட்டத் தயாரிப்பாளர்

வாக்குப்பணம், இல. 1.—பணியாளரின் ஆளுக்குரிய
வலதனமும் திறபடிகளும், ரூ. 4,34,186

HEAD 110.—LEGAL DRAFTSMAN

Vote No. 1.—Personal emoluments and
other allowances of staff, Rs. 434,186

“110 வன கலிதலய 1 வன கலிதலய கதல
ரூ. 4,34,186 க இடல ருப லேனலயல ஂதுலுன் கல
புதுய” ஂன புல்தல வலகன ருதீன், கலகலிதல
விய.

110 வன கலிதலய 1 வன கலிதலய ருப லேனல
யலகி கலலகன் கலுலயல தலிலய புது யல தலயல
கரத ருதீ.

“110 ஆம் தலைப்பு, 1 ஆம் வாக்குப்பணம்,
ரூ. 4,34,186 அட்டவணையிற் சேர்க்கப்படுமாக” எனும்
வினா விடுக்கப்பட்டு ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டது.

110 ஆம் தலைப்பு, 1 ஆம் வாக்குப்பணம் அட்டவணையில் இணையப் பணிக்கப்பட்டது.

Question, “That the sum of Rs. 434,186 for Head 110, Vote No. 1, be inserted in the Schedule”, put, and agreed to.

Head 110, Vote 1, ordered to stand part of the Schedule.

2 வன கலிதலய.—பாலன ஸஃது—புனருவர்தன
வியதல, ரூ. 6,100

வாக்குப்பணம் இல. 2.—பரிபாலனச் செலவுகள்—
மீண்டு வரும் செலவு, ரூ. 6,100

Vote No. 2.—Administration Charges—
Recurrent Expenditure, Rs. 6,100

“110 வன கலிதலய 2 வன கலிதலய கதல
ரூ. 6,100 க இடல ருப லேனலயல ஂதுலுன் கல
புதுய” ஂன புல்தல வலகன ருதீன், கலகலிதல
விய.

110 வன கலிதலய 2 வன கலிதலய ருப லேனல
யலகி கலலகன் கலுலயல தலிலய புது யல தலயல
கரத ருதீ.

“110 ஆம் தலைப்பு, 2 ஆம் வாக்குப்பணம்
ரூபா 6,100 அட்டவணையிற் சேர்க்கப்படுமாக” எனும்
வினா விடுக்கப்பட்டு ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டது.

110 ஆம் தலைப்பு, 2 ஆம் வாக்குப்பணம் அட்டவணையில் இணையப் பணிக்கப்பட்டது.

Question, “That the sum of Rs. 6,100 for Head 110, Vote No. 2, be inserted in the Schedule”, put, and agreed to.

Head 110, Vote 2, ordered to stand part of the Schedule.

111 வன கலிதல.—லலலல ருபலி

1 வன கலிதலய.—கார்டய லுன்லல லுலுலுல
பலிதல கல ஂதலுன் திலு, ரூ. 12,15,829

111 ஆம் தலைப்பு.—ஊர் தீதலன் தங்கள்

வாக்குப்பணம், இல. 1.—பணியாளரின் ஆளுக்குரிய
வலதனமும் திறபடிகளும், ரூ. 12,15,829

HEAD 111.—RURAL COURTS

Vote No. 1.—Personal emoluments and
other allowances of staff Rs. 1,215,829

“111 வன கலிதலய 1 வன கலிதலய கதல
ரூ. 12,15,829 க இடல ருப லேனலயல ஂதுலுன் கல
புதுய” ஂன புல்தல வலகன ருதீன், கலகலிதல
விய.

111 வன கலிதலய 1 வன கலிதலய ருப லேனல
யலகி கலலகன் கலுலயல தலிலய புது யல தலயல
கரத ருதீ.

விசர்ப்பன கெடுபிபன் பனந, 1967-68

—கூரக ககவ

“ 111 ஆம் தலைப்பு, 1 ஆம் வாக்குப்பணம் ரூ. 12,15,829 அட்டவணியிற் சேர்க்கப்படுமாக ” எனும் வினா விடுக்கப்பட்டு ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டது.

111 ஆம் தலைப்பு, 1 ஆம் வாக்குப்பணம் அட்டவணியில் இணையப் பணிக்கப்பட்டது.

Question, “ That the sum of Rs. 1,215,829 for Head 111, Vote No. 1, be inserted in the Schedule ”, put, and agreed to.

Head 111, Vote 1, ordered to stand part of the Schedule.

2 வன கமலெய.—பாலெ ஸஃது—புநருபரீதன விசுல, ரூ. 1,60,537

வாக்குப்பணம் இல. 2.—பரிபாலனச் செலவுகள்—
மீண்டு வரும் செலவு, ரூ. 1,60,537

Vote No. 2.—Administration Charges—
Recurrent Expenditure, Rs. 160,537

“ 111 வன கமீசெகி 2 வன கமலெய கடுகா ரூ. 1,60,537 க இடல ருப லேனெயெ ஁துலுந் கடு ஁துய ” ஁ந புள்தெய விமகன லுதீந், ககாசமலெ விச.

111 வன கமீசெகி 2 வன கமலெய ருப லேனெயெகி ககாபகன் ஁பெயெ நிநெ ஁து ஁கி நெய்லெ கரந லு.

“ 111 ஆம் தலைப்பு, 2 ஆம் வாக்குப்பணம் ரூபா 1,60,537 அட்டவணியிற் சேர்க்கப்படுமாக ” எனும் வினா விடுக்கப்பட்டு ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டது.

111 ஆம் தலைப்பு, 2 ஆம் வாக்குப்பணம் அட்டவணியில் இணையப் பணிக்கப்பட்டது.

Question, “ That the sum of Rs. 160,537 for Head 111, Vote No. 2, be inserted in the Schedule ”, put, and agreed to.

Head 111, Vote 2, ordered to stand part of the Schedule.

112 வன கமீசெகி.—தெய நெரீதெ மனிடலெ

1 வன கமலெய.—காரீய மனிடலெ பகாடீலெகி பகிநகி கக ஁நெதுந் லுதெ, ரூ. 88,692

112 ஆம் தலைப்பு.—கடன் இணக்கச் சபை

வாக்குப்பணம், இல. 1.—பணியாளரின் ஆளுக்குரிய வேதனமும் பிறபடிகளும், ரூ. 88,692

HEAD 112.—DEBT CONCILIATION BOARD

Vote No. 1.—Personal emoluments and other allowances of staff Rs. 88,692

“ 112 வன கமீசெகி 1 வன கமலெய கடுகா ரூ. 88,692 க இடல ருப லேனெயெ ஁துலுந் கடு ஁துய ” ஁ந புள்தெய விமகன லுதீந், ககாசமலெ விச.

112 வன கமீசெகி 1 வன கமலெய ருப லேனெயெகி ககாபகன் ஁பெயெ நிநெ ஁து ஁கி நெய்லெ கரந லு.

“ 112 ஆம் தலைப்பு, 1 ஆம் வாக்குப்பணம், ரூ. 88,692 அட்டவணியிற் சேர்க்கப்படுமாக ” எனும் வினா விடுக்கப்பட்டு ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டது.

112 ஆம் தலைப்பு, 1 ஆம் வாக்குப்பணம் அட்டவணியில் இணையப் பணிக்கப்பட்டது.

Question, “ That the sum of Rs. 88,692 for Head 112, Vote No. 1, be inserted in the Schedule ”, put, and agreed to.

Head 112, Vote 1, ordered to stand part of the Schedule.

2 வன கமலெய.—பாலெ ஸஃது—புநருபரீதன விசுல, ரூ. 14,035

வாக்குப்பணம் இல. 2.—பரிபாலனச் செலவுகள்—
மீண்டு வரும் செலவு, ரூ. 14,035

Vote No. 2.—Administration Charges—
Recurrent Expenditure, Rs. 14,035

“ 112 வன கமீசெகி 2 வன கமலெய கடுகா ரூ. 14,035 க இடல ருப லேனெயெ ஁துலுந் கடு ஁துய ” ஁ந புள்தெய விமகன லுதீந், ககாசமலெ விச.

112 வன கமீசெகி 2 வன கமலெய ருப லேனெயெகி ககாபகன் ஁பெயெ நிநெ ஁து ஁கி நெய்லெ கரந லு.

112 ஆம் தலைப்பு, 2 ஆம் வாக்குப்பணம் ரூபா 14,035 அட்டவணியிற் சேர்க்கப்படுமாக ” எனும் வினா விடுக்கப்பட்டு ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டது.

112 ஆம் தலைப்பு, 2 ஆம் வாக்குப்பணம் அட்டவணியில் இணையப் பணிக்கப்பட்டது.

Question, “ That the sum of Rs. 14,035 for Head 112, Vote No. 2, be inserted in the Schedule ”, put, and agreed to.

Head 112, Vote 2, ordered to stand part of the Schedule.

113 வன கமீசெகி.—஁லீலஃ ககாபகாபஃ டெபாரீதெந் து

1 வன கமலெய.—காரீய மனிடலெ பகாடீலெகி பகிநகி கக ஁நெதுந் லுதெ, ரூ. 2,05,523

113 ஆம் தலைப்பு.—கெலஞ்ச ஆணெ யாளர் திணெக்களம்

வாக்குப்பணம், இல. 1.—பணியாளரின் ஆளுக்குரிய வேதனமும் பிறபடிகளும், ரூ. 2,05,523

HEAD 113.—DEPARTMENT OF THE BRIBERY COMMISSIONER

Vote No. 1.—Personal emoluments and other allowances of staff, Rs. 205,523

“ 113 வன கமீசெகி 1 வன கமலெய கடுகா ரூ. 2,05,523 க இடல ருப லேனெயெ ஁துலுந் கடு ஁துய ” ஁ந புள்தெய விமகன லுதீந், ககாசமலெ விச.

113 வன கமீசெகி 1 வன கமலெய ருப லேனெயெகி ககாபகன் ஁பெயெ நிநெ ஁து ஁கி நெய்லெ கரந லு.

விசேஷ கமிட்டி உதவி, 1967-68

—கூடுதல் பணம்

"113 ஆம் தலைப்பு, 1 ஆம் வாக்குப்பணம், ரூ. 2,05,523 அட்டவணியிற் சேர்க்கப்படுமாக" எனும் வினா விடுக்கப்பட்டு ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டது.

113 ஆம் தலைப்பு, 1 ஆம் வாக்குப்பணம் அட்டவணியில் இணையப் பணிக்கப்பட்டது.

Question, "That the sum of Rs. 205,523 for Head 113, Vote No. 1, be inserted in the Schedule", put, and agreed to.

Head 113, Vote 1, ordered to stand part of the Schedule.

2 வன சுமையை.—பாடுதல் கட்டி—புதுவட்டி
வெடிக, ரூ. 36,000

வாக்குப்பணம் இல. 2.—பரிபாலனச் செலவுகள்—
மீண்டு வரும் செலவு, ரூ. 36,000

Vote No. 2.—Administration Charges—
Recurrent Expenditure, Rs. 36,000

"113 வன சுமையை 2 வன சுமையை சுமையு
ரூ. 36,000 க் குடி ரூ. லேவியை க் குடி க் குடி
க் குடி" க் குடி க் குடி க் குடி, க் குடி க் குடி
க் குடி.

113 வன சுமையை 2 வன சுமையை ரூ. லேவியை
க் குடி க் குடி க் குடி க் குடி க் குடி க் குடி
க் குடி க் குடி க் குடி க் குடி க் குடி க் குடி

"113 ஆம் தலைப்பு, 2 ஆம் வாக்குப்பணம்
ரூபா 36,000 அட்டவணியிற் சேர்க்கப்படுமாக" எனும்
வினா விடுக்கப்பட்டு ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டது.

113 ஆம் தலைப்பு, 2 ஆம் வாக்குப்பணம் அட்டவணியில் இணையப் பணிக்கப்பட்டது.

Question, "That the sum of Rs. 36,000 for Head 113, Vote No. 2, be inserted in the Schedule", put, and agreed to.

Head 113, Vote 2, ordered to stand part of the Schedule.

114 வன சுமையை.—பாடுதல் கட்டி—புதுவட்டி
வெடிக, ரூ. 9,27,664

1 வன சுமையை.—கூடுதல் கட்டி—புதுவட்டி
வெடிக, ரூ. 9,27,664

114 ஆம் தலைப்பு.—பாடுதல் கட்டி—புதுவட்டி
வெடிக, ரூ. 9,27,664

வாக்குப்பணம், இல. 1.—பணியாளரின் ஆளுக்கூடுதல்
வெடிக, ரூ. 9,27,664

HEAD 114.—REGISTRAR OF THE SUPREME
COURT

Vote No. 1.—Personal emoluments and
other allowances of staff, Rs. 927,664

"114 வன சுமையை 1 வன சுமையை சுமையு
ரூ. 9,27,664 க் குடி ரூ. லேவியை க் குடி க் குடி
க் குடி" க் குடி க் குடி க் குடி, க் குடி க் குடி
க் குடி.

114 வன சுமையை 1 வன சுமையை ரூ. லேவியை
க் குடி க் குடி க் குடி க் குடி க் குடி க் குடி
க் குடி க் குடி க் குடி க் குடி க் குடி க் குடி

"114 ஆம் தலைப்பு, 1 ஆம் வாக்குப்பணம்,
ரூ. 9,27,664 அட்டவணியிற் சேர்க்கப்படுமாக" எனும்
வினா விடுக்கப்பட்டு ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டது.

114 ஆம் தலைப்பு, 1 ஆம் வாக்குப்பணம் அட்டவணியில் இணையப் பணிக்கப்பட்டது.

Question, "That the sum of Rs. 927,664 for Head 114, Vote No. 1, be inserted in the Schedule", put, and agreed to.

Head 114, Vote 1, ordered to stand part of the Schedule.

2 வன சுமையை.—பாடுதல் கட்டி—புதுவட்டி
வெடிக, ரூ. 3,78,133

வாக்குப்பணம் இல. 2.—பரிபாலனச் செலவுகள்—
மீண்டு வரும் செலவு ரூபா 3,78,133

Vote No. 2.—Administration Charges—
Recurrent Expenditure, Rs. 378,133

"114 வன சுமையை 2 வன சுமையை சுமையு
ரூ. 3,78,133 க் குடி ரூ. லேவியை க் குடி க் குடி
க் குடி" க் குடி க் குடி க் குடி, க் குடி க் குடி
க் குடி.

114 வன சுமையை 2 வன சுமையை ரூ. லேவியை
க் குடி க் குடி க் குடி க் குடி க் குடி க் குடி
க் குடி க் குடி க் குடி க் குடி க் குடி க் குடி

"114 ஆம் தலைப்பு, 2 ஆம் வாக்குப்பணம் ரூபா
3,78,133 அட்டவணியிற் சேர்க்கப்படுமாக" எனும்
வினா விடுக்கப்பட்டு ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டது.

114 ஆம் தலைப்பு, 2 ஆம் வாக்குப்பணம் அட்டவணியில் இணையப் பணிக்கப்பட்டது.

Question, "That the sum of Rs. 378,133 for Head 114, Vote No. 2, be inserted in the Schedule", put, and agreed to.

Head 114, Vote 2, ordered to stand part of the Schedule.

115 வன சுமையை.—பாடுதல் கட்டி—புதுவட்டி
வெடிக, ரூ. 60,77,154

1 வன சுமையை.—கூடுதல் கட்டி—புதுவட்டி
வெடிக, ரூ. 60,77,154

115 ஆம் தலைப்பு.—பாடுதல் கட்டி—புதுவட்டி
வெடிக, ரூ. 60,77,154

வாக்குப்பணம், இல. 1.—பணியாளரின் ஆளுக்கூடுதல்
வெடிக, ரூ. 60,77,154

HEAD 115.—DEPARTMENT OF PRISONS

Vote No. 1.—Personal emoluments and
other allowances of staff, Rs. 6,077,154

"115 வன சுமையை 1 வன சுமையை சுமையு
ரூ. 60,77,154 க் குடி ரூ. லேவியை க் குடி க் குடி
க் குடி" க் குடி க் குடி க் குடி, க் குடி க் குடி
க் குடி.

115 வன சுமையை 1 வன சுமையை ரூ. லேவியை
க் குடி க் குடி க் குடி க் குடி க் குடி க் குடி
க் குடி க் குடி க் குடி க் குடி க் குடி க் குடி

விசரீத கெடுபிதன் பதன, 1967-68

—கூரக கலவ

“115 ஆம் தலைப்பு, 1 ஆம் வாக்குப்பணம், ரூபா 60,77,154 அட்டவணியிற் சேர்க்கப்படுமாக” எனும் வினா விடுக்கப்பட்டு ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டது.

115 ஆம் தலைப்பு, 1 ஆம் வாக்குப்பணம் அட்டவணியில் இணையப் பணிக்கப்பட்டது.

Question, “That the sum of Rs. 6,077,154 for Head 115, Vote No. 1, be inserted in the Schedule”, put, and agreed to.

Head 115, Vote 1, ordered to stand part of the Schedule.

2 வன கலமன.—பாடுன கல்து—புனருவீதன விசுடு, ரூ. 43,38,495

வாக்குப்பணம் இல. 2.—பரிபாலனச் செலவுகள்—மீண்டுவரும் செலவு ரூபா 43,38,495

Vote No. 2.—Administration Charges—Recurrent Expenditure, Rs. 4,338,495

“115 வன கலியேகி 2 வன கலமன கடுகா ரூ. 43,38,495 க இடடு ரூ லேவனயடு கருகன் கடுகூய” யன பூந்நய விவன டுதீன், கலகலமன விச.

115 வன கலியேகி 2 வன கலமன ரூ லேவன யேகி கலவகன் கருவயடு நலிய கருகூயகி நியேவ கருத டுதீ.

“115 ஆம் தலைப்பு, 2 ஆம் வாக்குப்பணம் ரூபா 43,38,495 அட்டவணியில் சேர்க்கப்படுமாக” எனும் வினா விடுக்கப்பட்டு ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டது.

115 ஆம் தலைப்பு, 2 ஆம் வாக்குப்பணம் அட்டவணியில் இணையப் பணிக்கப்பட்டது.

Question, “That the sum of Rs. 4,338,495 for Head 115, Vote No. 2, be inserted in the Schedule”, put, and agreed to.

Head 115, Vote 2, ordered to stand part of the Schedule.

3 வன கலமன.—பாடுன கல்து—இடுவன விசுடு, ரூ. 1,89,660

வாக்குப்பணம் இல. 3.—பரிபாலனச் செலவுகள்—ஆக்கப்பொருட் செலவு, ரூபா 1,89,660

Vote No. 3.—Administration Charges—Capital Expenditure, Rs. 189,660

“115 வன கலியேகி 3 வன கலமன கடுகா ரூ. 1,89,660 க இடடு ரூ லேவனயடு கருகன் கடுகூய” யன பூந்நய விவன டுதீன், கலகலமன விச.

115 வன கலியேகி 3 வன கலமன ரூ லேவன யேகி கலவகன் கருவயடு நலிய கருகூயகி நியேவ கருத டுதீ.

“115 ஆம் தலைப்பு, 3 ஆம் வாக்குப்பணம் ரூபா 1,89,660 அட்டவணியிற் சேர்க்கப்படுமாக” எனும் வினா விடுக்கப்பட்டு ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டது.

“115 ஆம் தலைப்பு, 3 ஆம் வாக்குப்பணம் அட்டவணியில் இணையப் பணிக்கப்பட்டது.

Question, “That the sum of Rs. 189,660 for Head 115, Vote No. 3, be inserted in the Schedule”, put, and agreed to.

Head 115, Vote 3, ordered to stand part of the Schedule.

4 வன கலமன.—டேபார்தமேன்ருவ விசின் கலயன கலவ—புனருவீதன விசுடு ரூ. 66,000

வாக்குப்பணம், இல. 4.—நிணைக்களத்தால் அளிக்கப் படும் சேவைகள், மீண்டுவருஞ்செலவு ரூ. 66,000

Vote No. 4.—Services provided by the Department—Recurrent Expenditure, Rs. 66,000

“115 வன கலியேகி 4 வன கலமன கடுகா ரூ. 66,000 க இடடு ரூ லேவனயடு கருகன் கடுகூய” யன பூந்நய விவன டுதீன், கலகலமன விச.

115 வன கலியேகி 4 வன கலமன ரூ லேவன யேகி கலவகன் கருவயடு நலிய கருகூயகி நியேவ கருத டுதீ.

“115 ஆம் தலைப்பு, 4 ஆம் வாக்குப்பணம் ரூபா 66,000 அட்டவணியிற் சேர்க்கப்படுமாக” எனும் வினா விடுக்கப்பட்டு ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டது.

115 ஆம் தலைப்பு, 4 ஆம் வாக்குப்பணம் அட்டவணியில் இணையப் பணிக்கப்பட்டது.

Question, “That the sum of Rs. 66,000 for Head 115, Vote No. 4, be inserted in the Schedule”, put, and agreed to.

Head 115, Vote 4, ordered to stand part of the Schedule.

116 வன கலிய.—காந்ருவே ரக பரீகலக 1 வன கலமன.—காரீய மனீவரெ பாரீவரெ பகிதகி கல கருகன் டுதீன, ரூ. 5,09,850

116 ஆம் தலைப்பு.—அரசாங்க இரசாயன பகுப்பாளர்

வாக்குப்பணம், இல. 1.—பணியாளரின் ஆளுக்குரிய வேதனமும் பிறபடிகளும், ரூபா 5,09,850

HEAD 116.—GOVERNMENT ANALYST

Vote No. 1.—Personal emoluments and other allowances of staff, Rs. 509,850

“116 வன கலியேகி 1 வன கலமன கடுகா ரூ. 5,09,850 க இடடு ரூ லேவனயடு கருகன் கடுகூய” யன பூந்நய விவன டுதீன், கலகலமன விச.

116 வன கலியேகி 1 வன கலமன ரூ லேவன யேகி கலவகன் கருவயடு நலிய கருகூயகி நியேவ கருத டுதீ.

விசர்ச்சன கெடுதலுக்குப் பதன, 1967-68

—கூடுதல் பணம்

“116 ஆம் தலைப்பு, 1 ஆம் வாக்குப்பணம், ரூபா 5,09,850 அட்டவணியிற் சேர்க்கப்படுமாக” எனும் வினா விடுக்கப்பட்டு ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டது.

116 ஆம் தலைப்பு, 1 ஆம் வாக்குப்பணம் அட்டவணியில் இணையப் பணிக்கப்பட்டது.

Question, “That the sum of Rs. 509,850 for Head 116, Vote No. 1, be inserted in the Schedule”, put, and agreed to.

Head 116, Vote 1, ordered to stand part of the Schedule.

2 வன சலுகை.—பாடுதல் ஸ்தலம்—புதுவட்டி
வெடிக, ரூ. 74,025

வாக்குப்பணம் இல. 2.—பரிபாலனச் செலவுகள்—
மீண்டுமும் செலவு ரூபா 74,025

Vote No. 2.—Administration Charges—
Recurrent Expenditure, Rs. 74,025

“116 வன சலுகை 2 வன சலுகை ஸ்தலம்
ரூ. 74,025 க் இடல் ரூப லேவனல் ஸ்தலம்
கல” ஸ்தலம் ப்நலம் விவன லேவ், ஸ்தலம்
வெ.

116 வன சலுகை 2 வன சலுகை ரூப லேவ்
வெல் ஸ்தலம் ஸ்தலம் விவன ஸ்தலம்
கல லேவ்.

“116 ஆம் தலைப்பு, 2 ஆம் வாக்குப்பணம் ரூபா
74,025 அட்டவணியிற் சேர்க்கப்படுமாக” எனும் வினா
விடுக்கப்பட்டு ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டது.

116 ஆம் தலைப்பு, 2 ஆம் வாக்குப்பணம் அட்டவணியில் இணையப் பணிக்கப்பட்டது.

Question, “That the sum of Rs. 74,025 for Head 116, Vote No. 2, be inserted in the Schedule”, put, and agreed to.

Head 116, Vote 2, ordered to stand part of the Schedule.

117 வன சலுகை.—பாடுதல் ஸ்தலம்

1 வன சலுகை.—காடுதல் ஸ்தலம்
புதுவட்டி ஸ்தலம் புதுவட்டி லேவ், ரூ. 2,71,958

117 ஆம் தலைப்பு.—பாடுதல் நம்பிக்கைப்
பாடுதல் ஸ்தலம்

வாக்குப்பணம், இல. 1.—பணியாளரின் ஆளுக்கரிய
வெதனமும் பிறபடிகளும், ரூபா 2,71,958.

HEAD 117.—PUBLIC TRUSTEE

Vote No. 1.—Personal emoluments and
other allowances of staff, Rs. 271,958

“117 வன சலுகை 1 வன சலுகை ஸ்தலம்
ரூ. 2,71,958 க் இடல் ரூப லேவனல் ஸ்தலம்
கல” ஸ்தலம் ப்நலம் விவன லேவ், ஸ்தலம்
வெ.

117 வன சலுகை 1 வன சலுகை ரூப லேவ்
வெல் ஸ்தலம் ஸ்தலம் விவன ஸ்தலம்
கல லேவ்.

“117 ஆம் தலைப்பு, 1 ஆம் வாக்குப்பணம்,
ரூபா 2,71,958 அட்டவணியிற் சேர்க்கப்படுமாக”
எனும் வினா விடுக்கப்பட்டு ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டது.

117 ஆம் தலைப்பு, 1 ஆம் வாக்குப்பணம் அட்டவணியில் இணையப் பணிக்கப்பட்டது.

Question, “That the sum of Rs. 271,958 for Head 117, Vote No. 1, be inserted in the Schedule”, put, and agreed to.

Head 117, Vote 1, ordered to stand part of the Schedule.

2 வன சலுகை.—பாடுதல் ஸ்தலம்—புதுவட்டி
வெடிக, ரூ. 29,250

வாக்குப்பணம் இல. 2.—பரிபாலனச் செலவுகள்—
மீண்டுமும் செலவு, ரூபா 29,250

Vote No. 2.—Administration Charges—
Recurrent Expenditure, Rs. 29,250

“117 வன சலுகை 2 வன சலுகை ஸ்தலம்
ரூ. 29,250 க் இடல் ரூப லேவனல் ஸ்தலம்
கல” ஸ்தலம் ப்நலம் விவன லேவ், ஸ்தலம்
வெ.

117 வன சலுகை 2 வன சலுகை ரூப லேவ்
வெல் ஸ்தலம் ஸ்தலம் விவன ஸ்தலம்
கல லேவ்.

“117 ஆம் தலைப்பு, 2 ஆம் வாக்குப்பணம் ரூபா
29,250 அட்டவணியிற் சேர்க்கப்படுமாக” எனும் வினா
விடுக்கப்பட்டு ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டது.

117 ஆம் தலைப்பு, 2 ஆம் வாக்குப்பணம் அட்டவணியில் இணையப் பணிக்கப்பட்டது.

Question, “That the sum of Rs. 29,250 for Head 117, Vote No. 2, be inserted in the Schedule”, put, and agreed to.

Head 117, Vote 2, ordered to stand part of the Schedule.

විසර්ජන කෙටුම්පත් පනත, 1967-68

—කාරක සභාව

80 වන ශීර්ෂය.—සෞඛ්‍ය අමාත්‍යවරයා

1 වන සම්මතය.—කාර්ය මණ්ඩල පෞද්ගලික පඩිනඩි සහ අනිකුත් දීමනා, රු. 22,62,993

80 ஆம் தலைப்பு.—செளக்கிய அமைச்சர் வாக்குப்பணம், இல. 1.—பணியாளரின் ஆளுக்கூரிய வேதனமும் பிறப்புகளும் ரூபா 22,62,993

HEAD 80.—MINISTER OF HEALTH

Vote No. 1.—Personal emoluments and other allowances of staff, Rs. 2,262,993

අ. හා. 3.15

කළුගෙල්ල මයා.

(திரு. கலுகல்ல)

(Mr. Kalugalla)

I move,

“That the Vote be reduced by Rs. 10.”

ගරු සභාපතිතුමනි, සෞඛ්‍ය අමාත්‍යාංශය යටතේ ඇති 80, 81, 82 යන ශීර්ෂයන් විවාද වන මේ අවස්ථාවේදී එක කරුණක් ගැන පමණක් ගරු සෞඛ්‍ය ඇමතිතුමාට මතක් කරන්නට කැමතියි. අපේ සෞඛ්‍ය ඇමතිතුමා විරුද්ධ පක්ෂයේ හැම දෙනාගේම වාගේ සිත් දිනාගෙන සිටින කෙනෙක්. එතුමා නොයෙක් අවස්ථාවලදී අවංකවත්, එඩිතරවත්, සෘජුවත් තම අදහස් ප්‍රකාශ කර තිබෙනවා. මට පෙනෙන හැටියට නම් එතුමාට අපේ මුදල් ඇමතිතුමාගෙන් වැඩි සහයෝගයක් නොලැබෙන පාටයි. එමෙන්ම ගරු අගමැතිතුමාගෙනුත් එතුමාට වැඩි සහයෝගයක් නොලැබෙන හැඩයි.

“වෛද්‍යවරුන්ට දෙපාර්තමේන්තුවේ වැඩි ඉඩකඩක් ලැබෙන්නේ නැහැ” කියා නොයෙක් වර අපේ සෞඛ්‍ය ඇමතිතුමා ප්‍රකාශ කර තිබෙනවා. එමෙන්ම මෙවර වෛද්‍යවරුන් බඳවා ගැනීම සඳහා මුදල් ලැබී නැති බව නොයෙකුත් ප්‍රකාශවලින් අපට පෙනී ගොස් තිබෙනවා. විශේෂයෙන්ම ලෝක බැංකුව වැනි මුදල් දෙන ආයතන නොයෙක් අවස්ථාවලදී කියන්නේ සෞඛ්‍ය, අධ්‍යාපන, ආදී දෙපාර්තමේන්තු

මේන්තු සමාජ සේවා දෙපාර්තමේන්තු හැටියට සලකා ගෙන එම දෙපාර්තමේන්තු වලට වැය කරන මුදල් ප්‍රමාණය අඩු කරන ලෙසයි. එහි එක අංශයක සිටින අර්ථශාස්ත්‍රඥයින් කියන්නේ එකයි. ඒ අනුව සෞඛ්‍ය, අධ්‍යාපන ආදී දෙපාර්තමේන්තු වලට දෙන මුදල් ප්‍රමාණය හුඟක්ම අඩු කර තිබෙන බව පෙනී යනවා. සෞඛ්‍ය ඇමතිතුමාට මේ වෙන් කර තිබෙන මුදල් ප්‍රමාණය මදි බව අප දන්නවා. වෛද්‍ය වරුන්ගේ විශාල හිඟයක් පවතින බව සෞඛ්‍ය ඇමතිතුමාම පිළිගන්නවා.

වෛද්‍යවරුන් හිඟය කෙසේ වුවත්, එක කරුණක් ගැන කියන්න කැමතියි. විද්‍යාව ඉගෙන ගන්නා පූර්ව ජ්‍යෙෂ්ඨ හා ජ්‍යෙෂ්ඨ පන්තිවල ඉගෙන ගන්නා ශිෂ්‍ය ශිෂ්‍යාවන් 18,000 ක් අද ලංකාවේ සිටිනවා. එමෙන්ම විශ්ව විද්‍යාල ප්‍රවේශ පත්ති දෙකේ ඉගෙන ගන්නා විද්‍යාව හදාරණ ශිෂ්‍ය ශිෂ්‍යාවන්ගේ සංඛ්‍යාව 8,000 ක් පමණ වෙනවා. විශ්ව විද්‍යාලයේ වෛද්‍ය හා දන්න වෛද්‍ය අංශවලට ඇතුළත් වීම පිණිස අවුරුදුපතා හත් අට දාහක ශිෂ්‍ය සිරිසක් විශ්ව විද්‍යාල ප්‍රවේශ පරීක්ෂණයට පෙනී සිටිනවා. මෙය ගරු සෞඛ්‍ය ඇමතිතුමාගේ පමණක් නොවෙයි, මුළු ආණ්ඩුවේම ප්‍රශ්නයක්. මෙතරම් විශාල වියදමක් දරා විශ්ව විද්‍යාල ප්‍රවේශය දක්වාම ශිෂ්‍ය ශිෂ්‍යාවන්ට නොමිලයේ අධ්‍යාපනය ලබා දී විශ්ව විද්‍යාල ප්‍රවේශ විභාගයෙන් හුඟ දෙනෙක්ම අසමත් කරනවා. මෙවරත් විෂයයන් 4 කින් සම්මාන සහිතව සමත් වූ ශිෂ්‍ය ශිෂ්‍යාවන් සිය දහස් ගණනක් විශ්ව විද්‍යාලවලට ඇතුළත් කර නොගත් බව අධ්‍යාපන අමාත්‍යාංශය යටතේ කපා කරද්දී මා විසින් පෙන්වා දෙනු ලැබුවා. අද විභාගයෙන් සමත් වෙලත් විශ්ව විද්‍යාල වලට ඇතුළත් වන්නට බැහැ. අවුරුදු 6 ක් ඉගෙනගෙන විභාගයෙනුත් සමත් වී

විසර්ජන කෙටුම්පත් පනත, 1967-68

—කාරක සභාව

වෛද්‍යවරයකු වශයෙන් විශ්ව විද්‍යාලයෙන් පිට වන විට ගරු ඇමතිතුමා කියන්නේ ඒ අයට රක්ෂාවලේ දෙන්නට මුදල් දී නැත කියලයි. වෛද්‍ය ශිෂ්‍යයන්ගේ අවසාන විභාගය පසු ගිය ජූලි මාසේ පැවැත්වුණා. වෛද්‍ය ශිෂ්‍යයන් කියා සිටිනවා වැඩි දෙනෙකු අසමර්ථ කරන්නායයි ඒ ප්‍රශ්න පත්‍ර බලන උදවියට නියෝගයක් දී තිබෙනවාය කියා. මා දන්නේ නෑ ඒ කාගේ නියෝගයක්ද කියා. ඒ නියෝග ගියේ සෞඛ්‍ය අමාත්‍යාංශයෙන්ද එසේ නැත් නම් අධ්‍යාපන අමාත්‍යාංශයෙන්දැයි මා දන්නේ නැහැ. කෙසේ වෙතත්, හුඟ දෙනෙකු අසමම් කිරීමටයි උත්සාහ කරන්නේ. සමම් වන උදවිය ප්‍රායෝගික වෛද්‍ය පුහුණුවන්නන් හැටියට, “ඉන්ටර්නිස්” හැටියට, අවුරුද්දක් ඉගෙන ගත යුතුයි. සමත්කම් ඇති සෑම දෙනෙකු දෙපාර්තමේන්තුවට බඳවා ගැනීමට අද සෞඛ්‍ය ඇමතිතුමාට මුදල් සපයා දී නැහැ. මා සෞඛ්‍ය ඇමතිතුමාට දොස් කියන්නේ නැහැ. මුදල් ඇමතිතුමා ඒ ගැන කල්පනාවට ගත යුතුයි.

වෛද්‍ය විද්‍යාලයෙන් අවුරුදු 5 ක් ඉගෙනගෙන පිට වන සෑම කෙනෙකුටම “ඉන්ටර්නිස්” හැටියට අවුරුද්දක් පුහුණු වූ පසු දෙපාර්තමේන්තුවට ඇතුළු කර ස්ථිර රක්ෂාවක් දිය යුතුයි. පෞද්ගලිකව වැඩ කිරීමට ඔවුන්ට දක්ෂතාවක්වත් පළ පුරුද්දක්වත් නැහැ. අවුරුදු 10 ක් පමණ—අඩුම ගණනේ අවුරුදු 5 ක්වත්—රෝහල්වල වැඩ කර පළපුරුද්දක් ලැබුණාට පසුව පෞද්ගලික සේවාව සඳහා යන්න පුළුවනි. එහෙත් ඒ සඳහා කිසිම සැලැස්මක් ආණ්ඩුවෙන් සකස් කර නැහැ. එම නිසා වෛද්‍ය පුහුණුව ලැබ පිට වන සෑම වෛද්‍යවරයකුම, සෑම වෛද්‍ය වරියකම අඩු ගණනේ රජයේ රෝහල්වල අවුරුදු 5 ක්වත් සේවය කිරීමට සලස්වා, ඒ අනුව පුහුණුවක් පළපුරුද්දක් ලැබු

ණාට පසුව අස්ව යන්නට සැලැස්මක් ඇති කරනවා නම් ඒත් කමක් නැහැ. එසේ සැලැස්මක් ඇති කළ විට ගම්වලට ගොස් නොයෙක් නොයෙක් ස්ථානවල පෞද්ගලික සේවාවේ යෙදෙන්න ඔවුන්ට පුළුවන් වෙනවා.

තවත් වැදගත් ප්‍රශ්නයක් තිබෙනවා. දැන් වෛද්‍ය විද්‍යාලයේ ඉගෙනගන්නා ශිෂ්‍ය ශිෂ්‍යාවන් තවදුරටත් ඉගෙනීම ගෙන යන්නද ගෙදර යන්නද කියා තීරණයක් ගැනීමට බැරිව සැකයෙන් පසු වෙනවා. ඒ නිසා ඒ සම්බන්ධයෙන් ඇමතිතුමාගෙන් ස්ථිර ප්‍රකාශයක් අපට අවශ්‍යයි. ඉතාමත් අමාරුවෙන් දුක් විඳගෙන ඉගෙනගන්නා ඒ ශිෂ්‍ය ශිෂ්‍යාවන් බෙදියම්මත් වීම සඳහා ඇමතිතුමා ප්‍රකාශයක් කළ යුතුයි, වෛද්‍ය විද්‍යාලයෙන් පිට වන සෑම කෙනෙකුටම අපේ ආණ්ඩුව තිබෙන තුරු රක්ෂාව දෙනවාය කියා.

එපමණක් නොවෙයි, සභාපතිතුමනි, වෛද්‍ය වෘත්තියට ඇතුළු වන්නට අද දහස් ගණනක් බලාපොරොත්තුවෙන් සිටිනවා. අද කලා අංශයේ උපාධිධාරීන් 5,000 කට පමණ රක්ෂාව නැති බව තමුන් තාන්සේ දන්නවා ඇති. 1965 පිට වූ උදවියට රක්ෂාව නැහැ. 1966 පිට වූ උදවියට රක්ෂාව නැහැ. ඒ වාගේම මේ අවුරුද්දේ උදවියටත් රක්ෂාව නැහැ. කලා අංශයට රක්ෂාව අතින් සහනයක් නැති නිසා අද බොහෝ දෙනෙකු වෛද්‍ය හා ඉංජිනේරු අංශවලට බැඳෙනවා. ඒ උදවියටත් අර කලා අංශයේ උදවියට මෙන්ම අනාගතයක් නැති වෙනවා නම් ඔය විශ්ව විද්‍යාල 4 ම වසා දැමීමත් කමක් නැහැ. යම් කිසි ස්ථිර ක්‍රියා මාර්ගයක් තමුන්තාන්සේලා අනුගමනය කළ යුතුයි. එසේ නැත්නම් 7 වෙනි පංක්තිය දක්වා උගන්වා, “අප අධ්‍යාපනය දෙන්නේ ඔය ප්‍රමාණය තෙක් පමණයි, ඉන් එහා ඉගෙනීම සියයට 5

විසර්ජන කෙටුම්පත් පනත, 1967-68

—කාරක සභාව

[කථනේල මයා.]

දෙනෙකුට පමණක් දෙන්න පුළුවන්” කියා ඒ අනුව යම් ක්‍රියා මාර්ගයක් ගන්න ඕන.

පූර්ව ජ්‍යෙෂ්ඨය, ජ්‍යෙෂ්ඨය, විශ්ව විද්‍යාල ප්‍රවේශය යන පංක්තිවල අවුරුදු 4 ක්ම විද්‍යා අංශයෙන් වැඩ කිරීමට ආණ්ඩුවට විශාල වියදමක් දරන්න සිද්ධ වෙනවා. මෙය අපේ පෞද්ගලික ප්‍රශ්නයක් නොව ජනතාවගේ ප්‍රශ්නයක්. වෛද්‍ය ශිෂ්‍යයින් සඳහා කරන විශාල වියදමෙන් ප්‍රයෝජන ලබා ගත යුතු නිසා ඔවුන් අධ්‍යාපනයෙන් කරන්නට එපාය යන ඉල්ලීම මා ගැසූ බොහෝ ඇමතිවුමට ඉදිරිපත් කරනවා. සෞඛ්‍ය ඇමතිවුමා නොයෙක් විධියේ එඩිතර ප්‍රකාශ කර තිබෙනවා. මේ ප්‍රශ්නය සම්බන්ධයෙනුත් රජය වෙනුවෙන් එවැනි ප්‍රකාශයක් එතුමා කරනැයි මා බලාපොරොත්තු වෙනවා. වෙනත් දෙයක් ගැන කථා කරන්නට මා අදහස් කරන්නේ නැහැ. මා කලින් කීවාක් මෙන්, සෞඛ්‍ය ඇමතිවුමා අප කාගේත් ආදරය දිනාගත් හොඳ පුද්ගලයෙක්. එතුමාට වැඩ කරන්නට සිදු වී තිබෙන්නේ නොයෙක් අමාරු කම් මධ්‍යයේයි. එතුමාගේ කටයුතුවලට සම්පූර්ණ සහයෝගය දීමට මා කැමති බව ප්‍රකාශ කරමින් මගේ වචන ස්වල්පය මෙයින් අවසාන කරනවා.

ශ්‍රීමත් රසික් ෆරීඩ් (පත්කරන ලද මන්ත්‍රී—කාරක සභා නියෝජ්‍ය සභාපති)
(භූමාන් ශ්‍රමික පරීක්ෂක—නියමන අභ්‍යන්තර වර්—ප්‍රධාන අමාත්‍යාංශය)

(Sir Razik Fareed—Appointed Member—Deputy Chairman of Committees)

Mr. Chairman, I thank you for having given me an opportunity to speak a few words, especially on a subject which is nearest my heart, namely ayurveda. I have been interested in ayurveda for the past 30 years or so. As a matter of fact, before the present ayurveda college, which is known as the College of Indigenous Medicine, came into being we who were interested in ayurveda fought a battle royal with allopathy, and eventually we won the day, because at that time ayurveda was lacked by men of the highest calibre. We ran the institution which was known as the Oriental Medical

Science Fund and we performed very good service, indeed, until the ayurveda college was reorganized. The Oriental Medical Science Fund was very helpful. Eventually we found that three systems of medicine, namely, ayurveda, siddha and unani, came under one head known as ayurveda and we were very glad about it for the simple reason that ayurveda meant so much for the indigenous people of Lanka.

I understand that the Hon. Minister has gone even to the extent of building an ayurveda hospital in so far away as the North, costing no less than Rs. 1½ million. I can foresee things a little beyond my nose and I can say that, although it may not be the Hon. Minister's intention, those in the ayurveda college hope to send siddha to Jaffna. If that happens, I must warn the people of Jaffna that it is the death knell of siddha.

ගරු එම්. ඩී. එච්. ජයවර්ධන (සෞඛ්‍ය ඇමති)

(කෙළවරේ ගම. ඩී. ඒ. ජයවර්ධන—සභා පාලක මානව)

(The Hon. M. D. H. Jayawardena—Minister of Health)

It is a hospital.

ශ්‍රීමත් රසික් ෆරීඩ්

(භූමාන් ශ්‍රමික පරීක්ෂක)

(Sir Razik Fareed)

I did not speak of the hospital. I said I can foresee that there is a further intention to shift siddha to Jaffna. That is what I meant.

අ. හා. 3.30

With regard to unani, unfortunately the Hon. Minister had misunderstood the position. He had a good intention of making unani as good as ayurveda or siddha. To my mind and even to the ayurvedic people, unani has always been recognized as being even better than ayurveda. I have found that the unani medicines made at the ayurveda college ran short at all times because the ayurvedic doctors as well as the siddha doctors used these medicines for the reason that unani medicines were very efficacious. I do hope that the Hon. Minister and

විසර්ජන කෙටුම්පත් පනත, 1967-68

—කාරක සභාව

his charming Parliamentary Secretary will see that unani will not receive step-motherly attention.

There was a time when the Hon. Minister thought it fit to send about a dozen unani students for post-graduate study in India or Pakistan. Unfortunately, the parents misunderstood the purpose and did not want their children to sit for even the unani examination. The result was most disastrous to unani. It was a Godsend to those who stood against unani.

We have now improved the position. Those of us who are on the board have found ways and means, on the advice of the Hon. Minister, of bringing unani to the same level as ayurveda and siddha.

I appeal once again to the Hon. Minister to see that unani is given its proper place.

සභාපති

(அக்கிராசனார்)

(The Chairman)

In spite of my announcement that there are 25 Members who wished to speak and only three hours have been allocated to this Ministry, several Members are still sending me notes. I shall try to accommodate all Members but I ask them not to blame me if I am unable to do so within the three hours available.

කේ. බී. රත්නායක මයා. (අනුරාධපුර)

(திரு. கே. பி. ரத்னாயக்க—அனுராதபுரம்)

(Mr. K. B. Ratnayake—Anuradhapura)

ගරු සභාපතිතුමනි, සෞඛ්‍ය අමාත්‍යාංශයේ වැය ශීර්ෂය සම්බන්ධයෙන් කැගල්ලේ ගරු මන්ත්‍රීතුමා (කළුගල්ල මයා.) කළ ප්‍රකාශය අනුමත කරන්නට මා කැමතියි. සෞඛ්‍ය ඇමතිතුමා, වර්තමාන රජයේ ඇමති මණ්ඩලයේ සිටින ඇමති වරුන්ගෙන් අවංකව අපක්ෂපාතව වැඩ කරන ඇමතිවරයකු හැටියට හඳුන්වා දෙන්නට අපට පුළුවනි. එතුමා කොපමණ විරිය දැරුවත්, සෞඛ්‍ය දෙපාර්තමේන්තුවෙහි අවුරුදු ගණනක් තිස්සේ තිබෙන ප්‍රශ්න එතුමා හිතන තරම් ඉක්මනින්

නිරාකරණය කර ගන්නට බැරි බව අපට විශ්වාසයි. ඒ ගැන අප පෞද්ගලිකව කනගාටු වෙතවා. සෞඛ්‍ය ඇමතිතුමා දරන ප්‍රයත්නයන් එක්තරා දුරකට කඩා කප්පල් කර දැමීමට සමහර ප්‍රවෘත්ති පත්‍රත් උත්සාහ කරන බව අපට පෙනෙතවා. සෞඛ්‍ය දෙපාර්තමේන්තුව නඟාසිටුවීමට ගරු ඇමතිතුමා දක්වන උනන්දුව එම දෙපාර්තමේන්තුවේ නිලධාරීන් දක්වනවාද යන්න සැක සහිතයි.

සෞඛ්‍ය ඇමතිතුමා සෞඛ්‍ය අමාත්‍යාංශයන් සෞඛ්‍ය දෙපාර්තමේන්තුවත් ඒකාබද්ධ කළා. එය ඉතාමත් වැදගත් විශාල වැඩක්. සෞඛ්‍ය කටයුතු සම්බන්ධව අමාත්‍යාංශයකුත් දෙපාර්තමේන්තුවකුත් තිබෙන විට ලියකියවිලි කටයුතු ආදිය නිකරුණේ අතපසු වෙනවාට කිසිම සැකයක් නැහැ. එම නිසා ගරු ඇමතිතුමා කළ දේ ඉතාමත් යෝග්‍යයි. ඒ සම්බන්ධයෙන් මාත් තව අදහසක් ඉදිරිපත් කරන්නට කැමතියි. දැන් සෞඛ්‍ය දෙපාර්තමේන්තුවත් අමාත්‍යාංශයත් ඒකාබද්ධ කර තිබෙන නිසා, මගේ හැඟීමේ හැටියට නම්, සෞඛ්‍ය දෙපාර්තමේන්තුවට අධ්‍යක්ෂවරයකු වුවමනා කරන්නේ නැහැ. ඒ අංශයත් ඒකාබද්ධ කර තිබෙන නිසා, මගේ හැඟීමේ හැටියට නම්, සෞඛ්‍ය දෙපාර්තමේන්තුවට අධ්‍යක්ෂවරයකු වුවමනා කරන්නේ නැහැ. ඒ අංශ දෙකේම කටයුතු පාලනය කිරීම අමාත්‍යාංශයේ ස්ථිර ලේකම් තුමාට පැවරීමෙන් දැනට වඩා ඉක්මනින් ප්‍රතිඵල ලබා ගන්නට පුළුවන් වෙයි මා විශ්වාස කරනවා. සෞඛ්‍ය අධ්‍යක්ෂ තුමාට මා පෞද්ගලික වෝදනාවක් කරන්නට අදහස් කරන්නේ නැහැ. සෞඛ්‍ය අධ්‍යක්ෂධුරයේ මැන යුගය ගැන කල්පනා කරන විට, බොහෝ අධ්‍යක්ෂවරුන් ඔවුන්ගේ කාලයෙන් වැඩි කොටසක් පිටරටවල ගත කර තිබෙන බව පෙනී යනවා. අපේ සෞඛ්‍ය අධ්‍යක්ෂතුමා ඉතා උසස් තත්ත්වයක් ලබා ඩබ්ලිව්. එච්. ඩී. සංවිධානයේ ඊජනල් අධ්‍යක්ෂවරයකු වශයෙන් පිටරට යාම ගැන අප සන්නේෂ වෙතවා. විශේෂයෙන්ම ලාංකිකයකු එවැනි තත්ත්වයකට පැමිණීම ගැන අප ආඩම්බර වෙතවා. එතුමා ගැනම පමණක්

විසර්ජන කෙටුම්පත් පනත, 1967-68

—කාරක සභාව

[කේ. ඩී. රත්නායක මයා.]

නොවෙයි මා සඳහන් කරන්නේ. මීට පෙර සිටි බොහෝ සෞඛ්‍ය අධ්‍යක්ෂවරුන් නොයෙකුත් සාකච්ඡා ආදිය සඳහා නිතර නිතර පිටරට වලට යාම නිසා මේ රටේ සෞඛ්‍ය දෙපාර්තමේන්තුවේ වැඩ කටයුතු සඳහා කාලය යෙදවීම ඒ අයට අපහසු වී තිබෙනවා. එක් වරක් පිටරට ගොස් නොයෙක් සාකච්ඡා ආදියට සහභාගි වී ආපසු පැමිණ දෙපාර්තමේන්තුවේ යම් වැඩ පිළිවෙළක් ක්‍රියාත්මක කරන්නට මත්තෙන් නැවතත් පිටරට යාමට බොහෝ අධ්‍යක්ෂ වරුන්ට සිදු වී තිබෙනවා. වර්තමාන අධ්‍යක්ෂතුමාට පෞද්ගලිකව දෝෂාරෝපණයක් නොකරන බව නැවත වරක් මා කියන්නට කැමතියි. එතුමා හොඳින් වැඩ කළ නිසාම එතුමාට මේ උසස් තත්ත්වය ලැබෙන්නට ඇති. ඒ ගැන අප සන්තෝෂ වෙනවා.

ඊළඟට මගේ කොට්ඨාශයේ අනුරාධ පුරයේ ආරෝග්‍ය ශාලාව ගැන ගරු ඇමති තුමාගේ අවධානය යොමු කරවන්නට ඕනෑ. මෙම ආරෝග්‍ය ශාලාවෙන් අනුරාධ පුර දිස්ත්‍රික්කයට පමණක් නොව ත්‍රිකුණාමලය, වවුනියාව, මත්තාරම, පොළොන්නරුව ආදී දිස්ත්‍රික්කවලටත් විශාල සේවයක් සිදු වෙනවා. අනුරාධපුර ආරෝග්‍ය ශාලාව ඒ ප්‍රදේශයේ ප්‍රසිද්ධ නගරවල තිබෙන ආරෝග්‍යශාලා අතුරින් ඉතා හොඳ ආරෝග්‍යශාලාවක් හැටියට කවුරුනුත් පිළිගන්නවා. ගරු සෞඛ්‍ය ඇමතිතුමාත්, එතුමාගේ පාර්ලිමේන්තු ලේකම්තුමියත් කීප වතාවක්ම ඒ ආරෝග්‍යශාලාවට ගිහිනි තිබෙනවා. එම නිසා ඒ ආරෝග්‍යශාලාවේ ඇති අඩුපාඩුකම් සම්පූර්ණ කිරීමට ඒ දෙපොළම ක්‍රියා කරනවා ඇතැයි මා බලා පොරොත්තු වෙනවා.

ඒ වුණත් එක් දෙයක් මතක් කළ යුතුයි. අනුරාධපුර ආරෝග්‍යශාලාවට ඇදත් 615 ක් පමණ තිබෙනවා. එහෙත් එම ආරෝග්‍යශාලාවේ නේවාසිකව ප්‍රතිකාර ලබන රෝගීන්ගේ ගණන 700 කට වැඩි බවයි, මගේ අදහස. එම නිසා ඒ අඩුපාඩු කම් ඉතා ඉක්මනින් සපුරාලන්නට ඕනෑ.

ලඟදී සෞඛ්‍ය ඇමතිතුමා අනුරාධපුර ආරෝග්‍යශාලාවට දෙවැනි “ගයිනොක-ලොජිස්ට්” කෙනකු පත් කර තිබීම ගැන

අප විශේෂයෙන් සතුටු වෙනවා. ඒ වාගේම “රේඩියෝලොජිස්ට්” කෙනකුත් පත් කර තිබෙනවා. ඒ “රේඩියෝලො-ජිස්ට්” ගේ නම මා හිතනවා, කුලසේකර මහත්මිය කියා. ඈය ඉතා හොඳින් ඒ වැඩ කරගෙන යනවා. එහෙත් එතුමියට එක අඩුපාඩුවක් තිබෙනවා. මා කලින් කීවා වාගේ, මෙම ආරෝග්‍යශාලාවෙන් දවස කට නේවාසිකව රෝගීන් 700 ක් පමණ කුත්, බාහිර වශයෙන් 500 දෙනකුට වඩාත් ප්‍රතිකාර ලබනවා. එහෙත් මේ “රේඩියෝලොජිස්ට්” ට ආධාර කිරීම සඳහා ඉන්නේ එකම “රේඩියෝග්‍රාෆිපර්” කෙනෙක් පමණයි. මගේ දැනීමේ හැටියට “රේඩියෝග්‍රාෆිපර්” සාමාන්‍යයෙන් සතියකට පැය 30 ක් රාජකාරිය කරන්නට ඕනෑ. ඒ නිසා ඒ මහත්මිය දවස් 3 ක් සම්පූර්ණයෙනුත්, දවස් 3 ක් වැඩ බැහිනුත් වැඩ කරනවා. ඔහු නිවාඩු ගියොත් ඔහු වෙනුවෙන් වැඩ කරන්නට කෙනකු ඇත්තේ නැහැ. එසේම දවසකට “එක්ස්රේ” 70 ක් විතර ගන්නට ඕනෑ බවත් මට දනගන්නට ලැබී තිබෙනවා. එහෙත් “රේඩියෝග්‍රාෆිපර්” වශයෙන් වැඩ කරන්නේ එකම පුද්ගලයකු පමණක් නිසා ඒ වැඩ හුඟක් ප්‍රමාද වෙනවා. එම නිසා මා ඉතා කරුණාවෙන් ගරු ඇමති තුමාගෙන් ඉල්ලා සිටිනවා, වැදගත් ලොකු ආරෝග්‍යශාලාවක් වශයෙන් තිබෙන අනුරාධපුර ආරෝග්‍යශාලාවට “රේඩියෝලොජිස්ට්” කෙනකු ඉන්නා නිසාම ඉතා මත් අඩු ගණනේ තවත් එක “රේඩියෝ-ග්‍රාෆිපර්” කෙනකුවත් පත් කරන හැටියට.

මෙම ආරෝග්‍යශාලාවේ විශේෂඥයන් වශයෙන් “සර්ජන්ලා” දෙදෙනකුත්, “ගයිනොකලොජිස්ට්” ලා දෙදෙනකුත් ඉන්නවා. එසේම අනෙක් සෑම අංශයකටම පාහේත් අවශ්‍ය අය ඉන්නවා. එම ආරෝග්‍යශාලාවට “සර්ජන්” ලා දෙදෙනකු ඉන්නවා වාගේම “පිසිෂන්ලා” දෙදෙනකුත් සිටිය යුතු බවයි, මගේ හැඟීම. දැනට ඉන්නේ එක්කෙනයි. ඔහු නැති අවස්ථාවල රෝගීන්ට විශාල කරදරයකට මුහුණ පාන්නට සිදු වෙනවා. එම නිසා ඒ ප්‍රශ්නයත් නිරාකරණය කර ගැනීමට මා ඉල්ලා සිටිනවා.

කැගල්ලේ ගරු මන්ත්‍රීතුමා (පී. බී. ජී. කටුගල්ල මයා.) කීවා වාගේ, වෛද්‍යවරුන් ගැනීම සම්පූර්ණයෙන්ම අත්හිටුවීමට ගරු සෞඛ්‍ය ඇමතිතුමාට සිදු වී තිබෙනවා. සෞඛ්‍ය දෙපාර්තමේන්තුව වැනි, ඉතාමත් වැදගත් විශිෂ්ට මහජන සේවයක් කරන දෙපාර්තමේන්තුවකට නිලධාරීන් ගැනීම නවත්වා ඔවුන් වෙනුවට වෙනත් දෙපාර්තමේන්තුවලට නිලධාරීන් ගැනීම ගැන අප කණගාටු වෙනවා. අගමැතිතුමාගේ දෙපාර්තමේන්තුවට විශේෂ ප්‍රවෘත්ති නිලධාරියකු පත් කර තිබෙනවා. කලින් සිටි පොලිස්පතිතුමා විශ්‍රාම ගියාට පස්සේ, එතුමාට ඊට වඩා මුදලක්—මා හිතන්නේ, මාසයකට රුපියල් 1,500 කට වඩා මුදලක්—දී ඊට වඩා උසස් තනතුරක් පිරිනමා තිබෙනවා. මා හිතන්නේ මේ දෙදෙනාගේ තනතුරු නැති කළොත්, ඔවුන්ට ගෙවන මුදලින් අඩු ගණනේ දොස්තර මහතුන් 5 දෙනෙකුවත් අළුතින් බඳවා ගන්නට සෞඛ්‍ය ඇමතිතුමාට පුළුවන්කම ලැබෙයි. එම නිසා වෙනත් දෙපාර්තමේන්තුවලට නිලධාරීන් අඩු වුණත් කමක් නැහැ, සෞඛ්‍ය දෙපාර්තමේන්තුවට—මහජනයා අසනීපයෙන් ඉන්න අවස්ථාවල ඔවුන්ට ප්‍රතිකාර සලසන දෙපාර්තමේන්තුවට—අවශ්‍ය නිලධාරීන් අඩු නොකරන හැටියට සෞඛ්‍ය ඇමතිතුමා මාර්ගයෙන් මා ආණ්ඩුවෙන් ඉල්ලා සිටිනවා.

එසේම සෑම දාම පාහේ අප කරුණු කියන නිවාස ප්‍රශ්නය සම්බන්ධයෙන් සෞඛ්‍ය ඇමතිතුමාගේ අවධානය යොමු කරන්නට කැමතියි. ඇමතිතුමා ආරෝග්‍ය ශාලාවට අවශ්‍ය නිලධාරීන්, හෙදි සෞභෝයුරියන් පත් කර තිබෙනවා. එහෙත් ඒ කිසි කෙනෙකුට අවශ්‍ය නිවාස සපයා නැහැ. සමහර වෛද්‍ය විශේෂඥයන් පෞද්ගලික ගෙවල් අරගෙන ආරෝග්‍යශාලාවෙන් හැතපීම තුන හතර ඇතින් පදිංචි වී සිටිනවා. ඒ නිවාසවලට ටෙලිෆෝන් ඇත්තේත් නැහැ. ඒ සියලු දෙනාටම එක වර නිවාස සපයන්නට බැරි බව මා පිළිගන්නවා. එම නිසා අඩු ගණනේ අවුරුද්දකට එක නිවාසය බැගින්වත් සපයනවා නම් මේ ප්‍රශ්නය නිරාකරණය කරන්නට පුළුවන් බව මතක් කරන්නට කැමතියි.

එසේම හෙදි නිවාස ප්‍රශ්නය ගැන පාර්ලිමේන්තු ලේකම්තුමියට මතක් කරන්නට කැමතියි. එම නිවාසවලට කාමර 10 ක් එක් කිරීම සඳහා මීට අවුරුදු දෙකකට පමණ කලින් මුදල් වෙන් කර තිබෙනවා. මේ වන තුරුත් ඒ හෙදි නිවාස ප්‍රශ්නය විසඳීමට ක්‍රියා කර නැහැ. එම නිසා කරුණාකර මේ මුදල් වර්ෂයේදීවත් ඒ නිවාසයට තව කාමර 10 ක් එකතු කරන්නට වැඩ පිළිවෙලක් යොදන මෙන් ඉල්ලා සිටිනවා. මෑතකදී නිවාස ප්‍රශ්නය විසඳන්නට හෙදි සෞභෝයුරියන්ට පෞද්ගලික නිවසක් කුලියට අරගෙන දී තිබෙනවා. එවැනි තවත් පෞද්ගලික නිවාසයක් හෝ දෙකක් ලබාගෙන වෛද්‍ය නිවාස ප්‍රශ්නයන් විසඳන ලෙස ගරු ඇමතිතුමාට මා මතක් කරනවා.

ඉතාම වටිනා ආරෝග්‍යශාලාවක් වන සෑම පහසුකමක්ම තිබෙන මේ ආරෝග්‍ය ශාලාවේ වතුර හා වැසිකිළි ප්‍රශ්නය නොවිසඳුවොත් එය නියම පිරිසිදු තත්ත්වයේ තබාගන්න අමාරුයි. එහෙත් ආඩම්බරයෙන් හා ප්‍රීතියෙන් ප්‍රකාශ කරන්නට ඕනෑ, වතුර සහ වැසිකිළි ප්‍රශ්නය මේ අන්දමට තිබෙද්දීත්, අනුරාධපුර ආරෝග්‍යශාලාව ලංකාවේ තිබෙන පිරිසිදු ආරෝග්‍යශාලාවලින් එකක් බව. මෙම ආරෝග්‍යශාලාවේ ජල ප්‍රශ්නයත් වැසිකිළි ප්‍රශ්නයත් වැඩි කල් යන්ට මත්තෙන් නිරාකරණය කර දෙන ලෙස ගරු ඇමතිතුමාගෙන් ඉල්ලා සිටිනවා.

හාල් සේරු දෙකෙන් එකක් කපා එකක් පිනට දෙන ප්‍රශ්නය උඩ අද ආරෝග්‍ය ශාලාවලට ඇතුළු වන ලෙඩුන්ට විශාල කර දරයකට මුහුණපාන්නට සිදු වී තිබෙනවා. දවසක් දෙකක් ආරෝග්‍යශාලාවේ නැවතී ප්‍රතිකාර ලැබුවත් තම සලාක පොත්වල කූපන් කපාගෙන ගොස් ආරෝග්‍යශාලාවට භාර නොදුන්නොත් බත් වේලක් කන්නට ලැබෙන්නේ නැහැ. සමහර කූපන් දුන් උදවිය බත් ඉල්ලාගෙන කන විට පාන් කන උදවිය කනගාටුවෙන් වගේ බලා සිටින බව ආරෝග්‍යශාලාවලට ගියාම අපට පෙනී යනවා. එම නිසා ගරු ඇමතිතුමාගෙන් පෞද්ගලිකව නොව පොදුවේ රජයෙන් ඉල්ලා සිටිනවා, ආහාර ප්‍රශ්නය කුමක් වුණත් ආරෝග්‍යශාලාවල නැවතී

විසර්ජන කෙටුම්පත් පනත, 1967-68

—කාරක සභාව

[කේ. බී. රත්නායක මයා.]

ප්‍රතිකාර ලබන යමෙකු සිටිනවා නම්, ඒ අයට බත් කන්ට වෛද්‍යවරු නිර්දේශ කරනවා නම්, අඩු ගණනේ ඔවුන්ට දවල් වේලටත් බත් දීමට වැඩ පිළිවෙලක් යොදන්න කියා. මා මීට වඩා දීර්ඝ කාලයක් ගත්ත අදහස් කරන්නේ නැහැ. මේ කරුණු ටික ගරු ඇමතිතුමාගේ අවධානයට යොමු වේයයි මා විශ්වාස කරනවා.

අ. හා. 3.45

වෛද්‍යවාරිය එම්. එච්. සද්ධාසේන
(අම්බලංගොඩ)

(வைத்திய கலாநிதி எம். எச். சத்தாசேன
—அம்பலாங்கொடை)

(Dr. M. H. Saddhasena—Ambalangoda)

ගරු සභාපතිතුමනි, කැගල්ලේ ගරු මන්ත්‍රීතුමා (කළුගල්ල මයා.) විසින් වෛද්‍ය ශිෂ්‍යයන් සම්බන්ධයෙන් අපේ සෞඛ්‍ය ඇමතිතුමාට යම්කිසි චෝදනාවක් හෝ ඉල්ලීමක් කළා. මමත් වෛද්‍ය ශිෂ්‍යයකු හැටියට සිටි කෙනෙක්. 1931 තරම් කාලයේදී මමත් මගේ දකුණු පාර්ශ්වයේ සිටින පත් කරන ලද මන්ත්‍රී වෛද්‍යවාරිය රත්නපාල මහත්මයාත් වෛද්‍ය විද්‍යාලයේ ඉගෙනීම ලැබුවා. අපේ කාලයේදී අවුරුද්දකට තුන්-හතර දෙනකුට වඩා වෛද්‍ය විභාගයෙන් සමර්ථ වුණේ නැහැ. අද ජනගහනය ශීග්‍රයෙන් වැඩි වෙනවා. ජනගහනය වැඩි නිසාදෝ සෞඛ්‍ය ඇමතිතුමා අද උත්පත්ති පාලනයක් ගෙන යන්ට මහත්සි ගන්නවා. ඒ වගේම අද ලංකාවේ අධ්‍යාපන තත්ත්වය දියුණු වට පත් වී තිබෙනවා. අවුරුද්දකට වෛද්‍ය ශිෂ්‍යයින් දෙතුන් සියයක් වෛද්‍යවරුන් වශයෙන් සාමර්ථය ලබනවා. මේ මන්ත්‍රී වරුන් ඇමතිවරුන් වශයෙන් සිටි කාලයේදී මේ අන්දමට කල්පනා කළා නම් අද මෙවැනි තත්ත්වයක් ඇති වෙන්නේ නැහැ. එසේ නොකර රට ආර්ථික පරිහාණියකට පත් වී මුදල් අතින් අමාරුකම් තිබෙන මේ අවස්ථාවේදී ඔවුන් අපේ සෞඛ්‍ය ඇමතිතුමාගෙන් ඉල්ලා සිටිනවා, වෛද්‍ය සහතිකය ලබා ගන්නා සියලු දෙනාටම රජයේ සේවය දෙන්නට කියා. එය කළ නොහැකි දෙයක්.

අද බටහිර වෛද්‍යවරුන් ඉතා සීග්‍රයෙන් වැඩිවීම ගැන අපි ආඩම්බර වන අතර ඔවුන්ට අවුරුදු ගණනක් රජයේ ආරෝග්‍යශාලාවක පළපුරුද්ද ලබා ගන්ට අවස්ථාවක් සලසා දී තිබීම ගැන ගරු ඇමතිතුමාට ප්‍රශංසා කරනවා. රජයේ ආරෝග්‍යශාලාවක සේවය කර පුහුණුවක් ලබා ගැනීමෙන් පසුව පීටිසර ගම්බද පෙදෙස්වල පෞද්ගලික ආරෝග්‍යශාලා පිහිටුවාගෙන කටයුතු කරන්නට ඒ වෛද්‍යවරුන්ට පුළුවන්කම් ලැබෙනවා.

අපේ පත් කරන ලද මන්ත්‍රී ශ්‍රීමත් රසික් fපරිඩ් මහත්මයා ආයුර්වේදය සම්බන්ධයෙන් කපා කළා. ආයුර්වේදය දියුණු කිරීම ඉතා අවශ්‍යයි. අපි සෑම අංශයකින්ම රට ස්වයංපෝෂිත කිරීමට උත්සාහ කරන මේ අවස්ථාවේදී මේ රටේ ආයුර්වේද වෛද්‍ය ක්‍රමය දියුණු කරන්නටත් ක්‍රියා කළයුතු බව මතක් කරන්නට කැමතියි. ලංකා ජනතාවට ආයුර්වේදයෙන් විශාල සහනයක් ලැබෙනවා. ඒ නිසා ආයුර්වේද බෙහෙත් ශාලා සකස් කිරීම සහ ඒවා ලබා දීම කළයුතුයි. මේ සම්බන්ධයෙන් ගරු සෞඛ්‍ය ඇමතිතුමාට පැමිණිල්ලක් කරන්නට මට සිදු වී තිබෙනවා. අම්බලන්ගොඩ නගර සභාව විසින් ආයුර්වේද බෙහෙත් ශාලාවක් පවත්වාගෙන යනවා. 1966 වර්ෂයේ පමණ පටන් ගත් මෙම බෙහෙත් ශාලාවට අවුරුද්දක් ගත වීමෙන් පසුව ආධාර දෙන බව එදා මට කීවා. මෙම බෙහෙත් ශාලාවෙන් දිනකට බෙහෙත් ලබා ගන්නා ප්‍රමාණය තුන් හාර සියයක් පමණ බව කියන්නට පුළුවනි. ඒ තරම් විශාල පිරිසක් බෙහෙත් ලබා ගන්නා මෙම ආයුර්වේද බෙහෙත් ශාලාවට ආධාර ඉල්ලූ අවස්ථාවේදී මට කීවේ නියමිත සංඛ්‍යාවකට පමණක් එසේ ආධාර දෙන බවයි. ලියාපදිංචි කළ බෙහෙත් ශාලාවලට හැර අනෙක් ඒවාට ආධාර දෙන්නේ නැතිලු. මේ සම්බන්ධයෙන් ආයුර්වේද කොමසාරිස්තුමා සමග සාකච්ඡා කළා. “අම්බලන්ගොඩ නගර සභාපතිතුමා විසින් දක්වා ඇති රජයේ ආධාර වහාම දීමට ක්‍රියා කරන ලෙස ඉල්ලමි” යනුවෙන් සඳහන් කරන ලද පළාත් පාලන කටයුතු පිළිබඳ පාර්ලිමේන්තු ලේකම්තුමා විසින් ඉදිරිපත් කරන ලද ලිපියක්ද තිබෙනවා. මේ ආධාර දීමේ කටයුත්ත සඳහා ඒ තරම් විශාල මුදලක් වුවමනා කරන්නේ

විසර්ජන කෙටුම්පත් පනත, 1967-68

—කාරක සභාව

නැහැ. මේ සඳහා වුවමනා කරන්නේ ලක්ෂ ස්වල්පයක් පමණයි. හොඳ සුරැබුහුටි ශරීරයක් ඇති සෞඛ්‍ය ඇමතිතුමාට හොඳ මොලයකුත් තිබෙනවා. ඒ නිසා ඒ ඇමතිතුමාට වන්නිත්‍යයක මුදල් ඇමතිතුමා සමග සටන් කර ඔය මුදල ලබා ගන්නා එක ඒ තරම් අමාරු කාර්යයක් වන්නේ නැහැ. දුප්පත් ජනතාවට බෙහෙත් සැපයීම සඳහා මෙම සුළු මුදල ලබා ගන්නට ක්‍රියා කරන මෙන් මා ඉල්ලා සිටිනවා. ආයුර්වේද කොමසාරිස්තුමාගෙන් මේ ගැන ඇසූ විට එතුමා කීවේ ඉතිරි ආයුර්වේද බෙහෙත් ශාලාවලට ආධාර දීම සඳහා රුපියල් ලක්ෂ දෙකක් තුනක් ලැබුණොත් ප්‍රමාණවත් වන බවයි. දුප්පත් ජනතාවගේ ප්‍රයෝජනය සඳහා එම මුදල ලබා ගන්නට ක්‍රියා කරන්න. විශේෂයෙන්ම දවසකට තුන් හාර සියයක් දෙනා බෙහෙත් ලබා ගන්නා අම්බලන්ගොඩ ආයුර්වේද බෙහෙත් ශාලාවට ආධාර මුදලක් ලබා දෙන්නට ක්‍රියා කරන්න. කෙසේ හෝ මෙම මුදල ලබාගන්න. අම්බලන්ගොඩ නගර සභාවට එම ආධාරය දෙනවාත් එක්කම අනෙක් ප්‍රදේශවලත් ආයුර්වේද බෙහෙත් ශාලා දියුණු කිරීමට ක්‍රියා කරන්න. දැන් අම්බලන්ගොඩ නගර සභාවේ මුදල් තත්ත්වය අනුව තව දුරටත් මෙම බෙහෙත් ශාලාව පවත්වා ගෙන යාම බොහොම අමාරුයි. ඒ නිසා කෙසේ හෝ මෙම ආධාරය ලබා දීමට ක්‍රියා කරන්න.

ඇතැම් විට චීන ගුංඩු නිසා, එසේ නැත් නම් සුවස් ඇළ ප්‍රදේශයේ පවතින කලබල නිසා අපට ඉංගිරිසි බෙහෙත් නොලැබී යන්නට පුළුවනි. දැන් හැම අංශයකින්ම ස්වයංපෝෂිත වන්නට බලාපොරොත්තු වන ලංකාවෙහි ආයුර්වේදය නඟා සිටුවීම ඉතාමත්ම වැදගත් කාරණයක්.

ආරෝග්‍යශාලාවල ප්‍රතිකාර ලබන රෝගීන්ට වෛද්‍ය පහසුකම් නොමිලයේ සපයනවා. එහෙත් බත් වේල සපයන්නේ නැහැ. පොදුවේ රට පුරා සිටින ජනතාවට හාල් සලාකය නොමිලයේ දෙනත් ආරෝග්‍යශාලාවල සිටින රෝගීන්ට බත් වේල සපයන්නට නම් ඔවුන්ගේ හාල් කූපන් ඉදිරිපත් කරන්නට ඕනෑ. සමහර විට හදිසියේ ආරෝග්‍යශාලාවලට ඇතුළු

වන රෝගීන්ට තම හාල් කූපන් පොත ගෙන යාමට අමතක වන්නට ඉඩ තිබෙනවා. ඒ නිසා ඔවුන්ගේ කූපන් පොත ගෙන්වා ගන්නා තුරු ඔවුන්ට දවසකට වේලක්වත් බත් දෙන්නට ඕනෑ. දවසකින් දෙකකින් ඔවුන්ගේ හාල් කූපන ලබා ගෙන ආහාර කොමසාරිස් ධරයාට වුවමනා හාල් ප්‍රමාණය ලබා ගන්නට පුළුවනි. ඒ විධියට ක්‍රියා කිරීමෙන් ආණ්ඩුවට පාඩුවක් වන්නේ නැහැ. ආණ්ඩුවට පාඩුවක් නොවන විධියට ඒ පිළිබඳව ක්‍රියා කරන්නට පුළුවනි. ලෙඩුන්ට නොමිලයේ බෙහෙත් සපයනවා. ඉදුම් හිටුම් සපයනවා. ඒ තරම් කරන්නට පුළුවන් නම් බත් වේල දෙන්නට අපහසු වන්නට බැහැ. ඒ නිසා මා අර කී අන්දමට ආණ්ඩුවට පාඩුවක් නොවන ලෙස ඒ ප්‍රශ්නය විසඳා ගන්නට පුළුවනි. හැමදාම ශ්‍රමදානයෙන් හාල් එකතු කර දෙන්නට මහජනයාට පුළුවන කමක් නැහැ. අම්බලන්ගොඩ ප්‍රදේශයෙන් අප ඒ විධියට හාල් එකතු කර දුන්නා එහෙත් ඒක හැමදාම කරන්නට බැහැ. හදිසියේ ආරෝග්‍යශාලාවට ඇතුළු වුණු කෙනකුට බත් වේලක් දීම ආණ්ඩුවේ යුතුකමයි. පසුව ඔහුගේ හාල් කූපන් ලබා ගන්නට පුළුවනි. ආණ්ඩුවට පාඩුවක් නොවන විධියට රෝගීන්ට බත් සැපයීමට ක්‍රියා කළ යුතුයි. අපි බෙහෙත් දෙනවා; දොස්තර මහත්වරුන් දෙනවා; චිත්තස්මානාවන් දෙනවා. එහෙත් බත් ටික දෙන්නේ නැහැ. මොකක්ද මේකේ තේරුම? මේක කරන්නට පුළුවන් දෙයක්ද? ලෙඩකු ආරෝග්‍යශාලාවට ඇතුළු වන විටම හාල් පොත ගෙන යන්නට බැරි වුණොත් දවස් දෙකකින් තුනකින් හෝ හාල් පොත ලබාගෙන කූපන් ටික ගෙන ආහාර කොමසාරිස්තුමාට යවනවා නම් ආණ්ඩුවට පාඩුවක් වන්නේ නැහැ. දුප්පත් මනුෂ්‍යයාට අවශ්‍ය බත් ටිකත් දෙන්නට පුළුවන්.

ගරු සභාපතිතුමනි, මී ලඟට මගේ කොට්ඨාශය ගැන යමක් කියන්නට මා අදහස් කරනවා. මගේ කොට්ඨාශයේ ප්‍රසූතිය නවත්වන්නට—උත්පත්ති පාලනයක් ගෙන යන්නට—සෞඛ්‍ය ඇමතිතුමා මහත්සි ගන්නවා. ගරු පාර්ලිමේන්තු ලේකම්තුමි 1965 සැප්තැම්බර් 8 වැනිදා

ප්‍රසිද්ධ කෙටුම්පත් පනත, 1967-68

—කාරක සභාව

[වෛද්‍යවාර්ග්‍ය එම්. එම්. සද්ධාසේන]

මගේ ඉල්ලීම් කීපයක් ඉටු කිරීමට පොරොන්දු වී තිබෙනවා. එදින හැන්සාඩ් වාර්තාවේ 1825 වැනි තීරුවේ එය සඳහන් වී තිබෙනවා. බටපොළ දුප්පත් ගමක්. බටපොළ ආරෝග්‍යශාලාවේ වෛද්‍ය නිල ධාරිතමාට නිල නිවාසයක් දෙනවාය කියා එතුමා පොරොන්දු වුණා; දුන්නා. බොහොම ස්තූතියි. ජල නළ පහසුකම් දෙනවාය කීව්වා; දුන්නා. බොහොම ස්තූතියි. එහෙත් ළමයින් බෝ වෙනවා වර්ධනය බොහොම වැඩියි. මේ ආරෝග්‍ය ශාලාවේ දියුණුව බලා මෙය කරනවාය කියා 1965 සැප්තැම්බර් 8 වැනිදා එතුමා පොරොන්දු වුණා. ඒ ආරෝග්‍යශාලාවට ගර්භනී වාට්ටුවක් ඉතාමත් අවශ්‍යයි. දුප්පත් ජනපදවාසීන් රාශියක් එහි ඉන්නවා ඒ නිසා ගරු සෞඛ්‍ය ඇමතිතුමනි, කොයි තරම් මුදල් අමාරුකම් තිබුණත් මේ කටයුත්ත කෙසේ හෝ ඉෂ්ට කළ යුතුයි. එහෙම නැත්නම් කානු පල්ලේ ළමයින් බෝ වෙයි. ඒ නිසා බටපොළ ග්‍රාමීය ආරෝග්‍යශාලාව උසස් කර ගර්භනී වාට්ටුවක් මේ අවුරුද්දේ සාදා දෙන ලෙස මා ගරු ඇමතිතුමාගෙන් ඉල්ලා සිටිනවා.

කිරිදිඇළ ප්‍රදේශයේ ජනපද වාසීන් රාශියක් සිටිනවා. ඒ ප්‍රදේශයට මධ්‍ය බෙහෙත් ශාලාවක් ඉතාමත් අවශ්‍යයි. ගාල්ලේ දිස්ත්‍රික් සම්බන්ධතා කමිටුවේ දීත් මෙයට විශාල ප්‍රමුඛස්ථානයක් දී තිබෙනවා. සෞඛ්‍ය අධිකාරිතුමාත්, සෞඛ්‍ය පරීක්ෂකතුමාත්, සෞඛ්‍ය නිලධාරිතුමාත්, ඒ ජනතාවගෙන් මේ ගැන නිර්දේශ කර තිබෙනවා. එහි ආණ්ඩුවේ ඉඩමක් තිබෙනවා. ඒ ඉඩමේ මධ්‍යම බෙහෙත් ශාලාවක් ඇති කර දෙන ලෙස මා ඉල්ලා සිටිනවා. කෙතරම් දුෂ්කරතා තිබුණත් මෙය ඉටු කර දීම ඉතාමත් අවශ්‍යයි. ආණ්ඩුවේ මුදල් නැත්නම් සැලැස්ම මට දෙන්න. ගම්මුත් ලවා එය සාදවා දීමට මම පුළුවන් තරම් මහත්සි ගන්නම්. ඒ තරමට ම මෙය අවශ්‍යයි. 20,000 කට අධික දුප්පත් ජනතාවකට බෙහෙත් විකක් ගැනීමට තැනක් නැහැ.

ගරු සභාපතිතුමනි, මා වැඩි දුර කථා කරන්නේ නැහැ. කාටත් තම තමන්ගේ අදහස් ප්‍රකාශ කිරීමට අවස්ථාව තිබිය යුතු

බවයි, මගේ අදහස. අම්බලන්ගොඩ ප්‍රදේශයේ වැඩ කටයුතු සඳහා හුඟක් මුදල් වෙන් කර තිබෙනවා. එහෙත් ඒ වැඩ කෙරී නැහැ. තමුන්නාන්සේගේ නිල ධාරිත් නිදිද කියා මා අහනවා. හික්කඩුව ආරච්චි කන්දට ඇපොතිකරි නිවාසයක් සඳහා මුදල් වෙන් කර තිබෙනවා. බොර කන්ද ආරෝග්‍යශාලාව සඳහා ඉඩම් අක්කරයක් පරිත්‍යාග කිරීමට, මා ඒ ඉඩම් අයිතිකාරයා සමග කථා කොට ඔහු කැමති කරවාගෙන තිබෙනවා. ඒ සඳහා සැලැස්ම දී තිබෙනවා. එහෙත් අද වන තුරු එය කර නැහැ. අම්බලන්ගොඩ ආරෝග්‍ය ශාලාවේ අළුත් වාට්ටුවට වැඩි දිනවලට වතුර ගලනවා. පැනටරි කාමර සෑදීමට රුපියල් හයදහස් නවසිය ගණනක් සම්මත කර තිබෙනවා. තමුත් මේ වැඩ කරන්නේ නැහැ. මුදල් වෙන් කර තිබෙනවා පමණයි. මා දන්නා හැටියට, මේ සියලුම කටයුතු සඳහා මුදල් වෙන් කර තිබෙනවා. අම්බලන්ගොඩ ආරෝග්‍යශාලාවට පැනටරි කාමර දෙකක් තැනීමට, ජල නල සවි කිරීමට රුපියල් එක් ලක්ෂ හතළිස් දහසක් වෙන් කර තිබෙනවා. ආරච්චිකන්දේ ඇපොතිකරි නිවාසයක් තැනීමට, ඒ වාගේම බොරකන්දේ වෛද්‍ය නිවාස තැනීමට මුදල් වෙන් කර තිබෙනවා. මගේ උත්සාහයේ ප්‍රතිඵලයක් වශයෙන් අක්කර එකක භූමි භාගයක් නොමිලයේම දෙන්න කැමති කරවා ගෙන තිබෙනවා. තමුත් මේ සියල්ලම කටයුතු කෙරෙන්නේ කඩදාසියේ පමණයි. එම නිසා, දැනට මුදල් වෙන් කර තිබෙනවා නම් ඉක්මනින් වැඩ කටයුතු කිරීමට උපදෙස් දෙන ලෙස ඉල්ලා සිටිනවා. නිස් හතළිස් වතාවක් මේ කාර්යයන් සඳහා මා ගියත්, වැඩක් කෙරෙන්නේ නැති බව කතාහදා වෙන් වුණත් සඳහන් කරන්න ඕනැ. මේ වැඩ කටයුතු කෙරෙනවාද නැද්ද කියා සොයා බැලීම තමුන්නාන්සේ සතුව ඇති යුතුකමක්. එම නිසා මුදල් වෙන් කළාට මදි; ඒ වැඩ කටයුතුව කෙරෙනවාද කියා සොයා බලන ලෙස ඉල්ලනවා. [බාධා කිරීමක්] බොහොම වෙලාවට ඉඟුරු, සුදු පුන බිබේ රුජාවලට ඕනැ කරනවා.

විසර්ජන කෙටුම්පත් පනත, 1967-68

—කරක සභාව

සභාපති

(அக்கிராசனார்)

(The Chairman)

Order, please! The Sitting is suspended for half an hour.

දස්විම ඊට අනුකූලව නවකාලිකව අත්සිටුවන ලදීන්, අ. සා. 4.30 ට නැවත පවත්වන ලදී.

அதன்படி அமர்வு இடை நிறுத்தப்பட்டு, மீண்டும் பி. ப. 4.30 மணிக்கு ஆரம்பமாயிற்று.

Sitting accordingly suspended till 4.30 P.M. and then resumed.

පේ. පී. ඔබෙයෙකර මිය. (මිරිගම)

(திருமதி ஜே. பி. ஒபயசேக்கர—மீரிகம)

(Mrs. J. P. Obeyesekere—Mirigama)

Mr. Chairman, at the very outset I should like—I think I am expressing the feelings of most Members of this House—to congratulate the Director of Health Services on his appointment as Regional Director for Asia of the World Health Organization. He was elected President at the last assembly, and now he has been appointed Regional Director for Asia. I am particularly happy about his appointment which has brought credit to our country. I had the privilege in 1960 of being associated with a delegation that represented this country at the W. H. O. Conference in New Delhi, when Dr. Herath Gunaratne was the Secretary of that delegation. We saw for ourselves what a fine representative he was, and I am sure that the honour that has befallen him had to come to him some day.

Now that the Hon. Minister of State is also in the House, I should like to say that at a time when we are looking for experts from abroad it is a good thing that we also have experts who can go abroad. I am sure we are all happy about the appointment of Dr. Herath Gunaratne as Regional Director for Asia.

I have read with interest the report of the planning committee on education, health, housing and man-power. It has covered the field of health under the three categories, curative

services, preventive services, and promotional services. I think that in the field of curative services we have gone very much ahead. We have some of the most brilliant surgeons and physicians in this country, second to none in the world. I think what we lack today are the facilities and the amenities that are needed in our hospitals to give them the opportunity to use their knowledge. I know some of these specialists are often frustrated and leave the department. Some of them even leave the country and go abroad, because, having had their training in various spheres abroad they come back and find that they do not get the necessary assistance or the help from the department to put their knowledge to good use. So, while we say that our curative services are good or reasonably good, some thought should be given to the question of providing the necessary facilities for those doctors to do their work.

It is also important, as was mentioned by the hon. Member for Anuradhapura, to provide quarters to the staff, whether it be doctors, nurses, or even ambulance drivers.

In passing, I should like to mention this. Now that the post of Director of Health is vacant, it might be a good thing to consider the appointment of three people, instead of one, to deal with the three aspects that have been mentioned in this report. If that is done, I am sure the other two aspects, namely, the preventive and the promotional side, which are lagging behind, also would come in line with the standard we have on the curative side today.

A word about private nursing homes. Something should be done about private nursing homes. Their charges are really exorbitant, and a very sad state of affairs exists in some of these nursing homes. I do hope the Hon. Minister will bring in some measure to see that their charges are regulated and that the services provided at these nursing homes are what we expect them to be.

විසර්ජන කෙටුම්පත් පනත, 1967-68

—කාරක සභාව

[මඬයසේකර මිය.]

I wish once again, to emphasize on health education. I do not think sufficient attention is paid to health education. Although we know that prevention is better than cure, not much emphasis is laid on health education in this country. Today we read in the papers that filaria is increasing in Matara, typhoid is spreading in Trincomalee, malaria is again spreading in Colombo, and that rabies is on the increase; hepatitis and various other diseases are prevalent. These are fairly prevalent diseases now, but, along with the facilities we have, if the accent is placed on health education, I am sure much can be done towards controlling the spread of these diseases.

There are facilities available in our hospital for the treatment of diseases like cancer, T.B., leprosy, V.D., polio and so on, but I am sure that our people in the rural areas are unaware that these facilities are available. If only the Hon. Minister and his Parliamentary Secretary address their minds to this problem, I am sure much could be done.

It is a very good thing that they go around the country seeing for themselves the conditions that exist in the hospitals. I read in the newspapers that the hon. Parliamentary Secretary visited the Galle Hospital and was shocked at the conditions existing there. There is nothing like first-hand information in matters of this sort for the hon. and fair Parliamentary Secretary. That is all very good. At the same time she should devote some time to planning a programme of health education. In my view, such a programme should start at the school level and go right through the villages. If this is done you will have your hospitals less congested and clinics less crowded.

The other matter I wish to raise is about promotional services. I think that is a very important aspect of the matter. We have in this country large areas without a proper water-supply and a proper sewage system. These are two facilities which are absolutely urgent.

Even though many hospitals today have their required number of beds, doctors and other staff, we know that the bucket system still exists and that the water-supply is very bad. This is what the report states at page 46 :

“It is also proposed to lay greater emphasis on the health education aspect of the Public Health Programme during the next five years. It is realized that a vast majority of patients seek treatment for diseases which could have been prevented if elementary rules of hygiene and health had been observed. The morbidity arising from worm infestation, gastro-intestinal diseases, malnutrition, etc. apart from increasing the expenditure incurred in providing medical facilities, also affect the vitality and consequently the productivity of the labour force.”

If we want our people to work and concentrate better on the agricultural programme, the first thing to do is to see that they are healthy. It is only then that we can get the best out of them.

The report goes on :

“The most important health promotion programmes are those concerned with environmental sanitation, particularly the provision of safe and adequate water supplies and sanitary disposal of refuse and sewage, etc.”

I think that if the Hon. Minister were to give his mind to this problem and, in the matter of appointing a director, appoints two directors at the same time to tackle this situation, we will progress very satisfactorily.

I would also stress at this point that at the field level more accent be placed in village areas on constructing water-sealed and other types of latrines that are provided by the public health inspectors to the villagers through rural development societies.

All our children at school should be taught to use a toilet properly. If this is done in co-ordination with the Education Department authorities, I am sure our people will soon gain knowledge in the proper use of toilet facilities.

විසර්ජන කෙටුම්පත් පනත, 1967-68

—කාරක සභාව

[මෙය සෝකර මිය.]

I am sure if you use the radio to tell the people on what dates and what times these services are available, I think a lot of good can come through the radio and also through your Health Ministry.

වෛද්‍යවරයා ජී. එම්. ඩී. නාගනාතන්
(නල්ලූර්)

(டொக்டர் எ. எம். வீ. நாகநாதன்—நல்லூர்)

(Dr. E. M. V. Naganathan—Nallur)

I should like to draw the attention of the Hon. Minister to the question of the freezing of the cadre of the specialists. It is true that every year some 15 to 20 young men and others not so young have been sent from the department for specialised training in surgery, medicine and other branches of medicine. When they come back qualified as specialists they are given an allowance of Rs. 500 in addition to their salaries. You know that doctors have been agitating for a higher salary. The higher salary was not given to them, but an allowance was considered. Grade I doctors were given an allowance of Rs. 250, and Grade II doctors got Rs. 150. The specialists were given Rs. 500 which went up to about Rs. 1000 at the end of ten years.

I understand that the cadre of specialists is to be freezed so that when these specialists come back they will only be getting Rs. 150 or Rs. 250 and not Rs. 500. About 15 or 20 people are sent abroad for training because the Government feels that there is a necessity for more and more specialists. The overcrowding in some of our big hospitals is due to the fact that there are no adequate specialists in other big hospitals in outstations. If we had good specialists in Negombo, Panadura, Chilaw and Puttalam there would be no large crowds coming to the Colombo hospitals. So, more specialists are very necessary for the better treatment of patients in almost all the hospitals and you can thus avoid the overcrowding in one or two hospitals as is seen today. We want more specialists. But to freeze the cadre,

I think, is wrong in principle. After all what do you save as between Rs. 250 and Rs. 500 per specialist, and for 15 of them? That works out to approximately Rs. 60,000 a year. I think what is contemplated is a retrograde step, and the cadre should not be freezed. We want many more specialists.

අ. ඩ. 4.45

Then there is the question of the retirement of doctors at the age of 55. I think this is a very unscientific and wrong principle. A general practitioner or a specialist reaches his peak in experience, knowledge and wisdom after 50 or 55 years. Your cutting off from service at 55 the best professors, clinicians and surgeons will result in a great loss to the country and to the medical students of the future.

The explanation given is that it will facilitate the intake of 250 to 300 young medical men after their internship and make room for them. Personally, I feel that it is not going to make room. The number that may retire at 55 will not be 250 or 300 but only 30 or 40. To say that 250 to 300 will retire is wrong arithmetic. Further, your attempt to get rid of doctors at the peak of their career would be a very retrograde step. This question should be looked into.

Unfortunately, medical, professional and technical administration is in the hands of the civil servants. Those men are rather jealous of the superior knowledge of these medical and professional men and the higher salaries and allowances they receive; so they try to keep them down. That state of affairs should cease. The C. C. S. or C. A. S. hierarchy should cease to exist; they should not be allowed to prevent this country from progressing. Even in any other branch of science, whether engineering or technological, or in any national development plan, it is the civil servants who place the damper. I do not say that all of them are that; only some of them. In fact, some are brilliant men, good and true, dedicated to their duties. But the trouble arises because

විසර්ජන කෙටුම්පත් පනත, 1967-68

—කුරක සභාව

of the jealousy shown by certain men who are probably not getting the same pay or the same income as other professional men.

The next point is about the cancer hospitals. We have one hospital in the West. We need more hospitals, one in the North and one in the South. Now cancer is being spotted at an early stage, and early treatment will make a man live a life of a healthy citizen. Earlier it was not possible to spot cancer easily, and cancer patients were depressed in mind and were very worried. If a patient in Jaffna is suspected of having cancer he is brought down from Jaffna to the hospital at Maharagama. He is unable to contact his near and dear ones because of the language difficulty and so on, and that is not conducive to quick relief. Therefore I ask that more cancer hospitals, in addition to the one at Maharagama, be set up in the North, East and South.

Then, in regard to the out-patient's department, there is always a crowd there. It is always like a carnival, pooja or festival every day. We do not have a sufficient number of hospitals in the surrounding towns. So, something must be done to ease the crowd at the O. P. D.

The other matter I wish to raise is this. When a patient is brought from a village to the hospital, a number of people accompany him. Some of them do their shopping, and others avail themselves of the opportunity to obtain some medicine for themselves because it is given free. I think it would be better if a small fee—ten cents for instance—is charged, because, after all, people cannot expect everything to be given to them free. I know that the out-patients' department is utilized by a very large number of people who do not require any medicine. On poya day they come to the Jathika Pola and also go to the General Hospital to get a bottle of medicine. In this way we are compelled to spend millions of rupees uselessly.

I feel that the out-patients' department needs some kind of reorganization to avoid overcrowding and to provide patients with better treatment. For instance, I suggest that patients who go there should, in the first instance, give their names and addresses to a clerk; the cards containing those particulars should be alternately passed on to two apothecaries, who would record the complaints in regard to their health and take their temperature and pulse; when these patients go to the doctors there will be no need to go through all these formalities; the doctors can then proceed to diagnose the ailment and treat them. A simple method like that should be evolved so that patients may be treated effectively and quickly.

Now I come to the question of school medical services. I think this has become a formality. If the system of school medical services is streamlined, I think a better service than at present can be provided to school-children. Their dental needs, throat diseases, tonsillitis, and ailments like rheumatism can be attended to at the very early stages and various infections removed. If you can do this you will improve the health of the nation, and the number of patients coming to the hospitals will drop by almost 80 per cent, so that if we can spend a little more money, and spend a little more time and organize a better school medical service—almost all the children go to school—we will be able to save for the State a large sum of money which is now being uselessly spent in hospitals on medicine and so on.

Many hon. Members have raised the question of the supply of rice in our hospitals and they said that serious patients do not take rice. The patients do not need to take rice on the first day of admission. They can have bread and milk or malted milk. Rice is not an absolute necessity for patients. Today, because of the difficulty we have in obtaining rice it is much better for us to co-operate with the Government in this matter and see that every patient does not

විසර්ජන කෙටුම්පත් පනත, 1967-68

—කාරක සභාව

[වෛද්‍යාචාර්ය ඩී. එම්. ඩී. කාගනාතන්]

take rice. When rice is supplied at the rate of a certain quantity for each patient, and since every patient does not eat rice, the extra rice will be squandered or swindled.

I think hon. Members of Parliament should teach our people not to depend like beggars on the Government for everything. In my constituency I am proud to say that we have built our own central dispensary, our own small rural hospital and co-operative hospital. Why cannot our people be self-dependent and self-respecting instead of expecting the Government to give them even the rice when they go to hospitals?

We, as responsible members of the public and as Members of Parliament must be able to enthuse our people to see that they do not depend on the Government altogether, but stand on their own legs.

I want to refer next to the question of family planning. This is a very serious matter.—[Interruption]. This is not a laughing matter. Ours is a small country and at the present rate of increase in population of 2.5 per cent, we will double our population in 25 years, that is, before 1995. At that time the population will be 24 million. With the present 12 million we have a tremendous problem with regard to housing, medical facilities, food and so on. When we reach the 24 million mark what are we going to do?

Family planning must, therefore, find a definite place on our scheme for national development. We must have a definite method of family planning in order that our population may keep within limits.—[Interruption]. Why are you laughing?

සභාපති

(அக்கிராசனார்)

(The Chairman)

Do not take notice of the interruptions.

වෛද්‍යාචාර්ය කාගනාතන්

(டொக்டர் நாகநாதன்)

(Dr. Naganathan)

This is a very serious matter and hon. Members should not treat this as a joke. I find most hon. Members making a joke of this. I was rather annoyed about it. This is a very serious matter; it concerns our economy; it is caught up with our food problem, our schools, our finances, our hospitals; and in our national living family planning has become a matter of absolute necessity.

I am sorry that the Government has not thought of tackling this problem more resolutely and more determinedly and with better plans. I am only hoping that hon. Members of Parliament will in their own way help the Government in this most important national undertaking.

බී. එච්. බණ්ඩාර මයා. (බදුල්ල)

(திரு. பி. எச். பண்டார—பதுளை)

(Mr. B. H. Bandara—Badulla)

ගරු සභාපතිතුමනි, සෞඛ්‍ය ඇමති තුමාගේ වැය ශීර්ෂය යටතේ පළමුවෙන්ම මේ රටේ වැඩි දෙනකු ප්‍රයෝජනයට ගන්න ආයුර්වේද වෛද්‍ය ක්‍රමය පිළිබඳව සඳහන් කරන්න කැමතියි. මා දන්නවා, ආයුර්වේද වෛද්‍ය ක්‍රමය දියුණු කිරීම පිළිබඳව ගරු ඇමතිතුමාගේ ලොකු උනන්දුවක් තිබෙන බව. නමුත් ආයුර්වේද වෛද්‍ය ක්‍රමය දියුණු කිරීම සඳහාත්, බටහිර වෛද්‍ය ක්‍රමය දියුණු කිරීම සඳහාත් වෙන් කර ඇති මුදල් ප්‍රමාණය ගැන සසඳා බලන විට අහසට පොළොව වාගේ විශාල පරතරයක් ඇති බව පෙනී යනවා. සමාන සැලකිල්ලක් ඇති බවක් පෙනී යන්නේ නැහැ, කුඩම්මාගේ සැලකිල්ලකුයි තිබෙන්නේ. එසේ වුණත් බොහෝ විට බටහිර වෛද්‍ය ක්‍රමයෙන් සුව කරන්න බැරි රෝග රාශියක්ම සුව කරන්න පුළුවන්කමක් ආයුර්වේද වෛද්‍ය ක්‍රමයේ තිබෙනවා.

ගරු සභාපතිතුමනි, අප රට පරාධින වීමත් සමගම අපේ රටේ ලොකු ලොකු උදවිය, අපේ භාෂාව, අපේ සිරිත් විරිත් අත්හැර බටහිර සිරිත් විරිත්, භාෂාව, ආදියට ගැනි වූවා වාගේම සිංහල වෛද්‍ය

විසර්ජන කෙටුම්පත් පනත, 1967-68

—කාරක සභාව

ක්‍රමය නැති නම් ආයුර්වේද වෛද්‍ය ක්‍රමය අත්හැර බටහිර වෛද්‍ය ක්‍රමයට ඇබ්බැහි වුණා. එසේ වුනත් ඒ තත්ත්වය දිගින් දිගට පවත්වාගෙන යන්න වුවමනාවක් නැහැ. සෑම දේශපාලන පක්ෂයකම මැතිවරණ ප්‍රකාශනවල ආයුර්වේද වෛද්‍ය ක්‍රමය දියුණු කිරීම ගැන සඳහන් කර තිබෙනවා පමණක් නොවෙයි ප්‍රතිපත්තියක් වශයෙන් එය දියුණු කිරීම පිළිගෙන තිබෙනවා. බොහෝවිට මෙය වේදිකාවලට පමණක් සීමා වී ඇති බව පෙනී යන්නේ, මැතිවරණයේ අවසානයත් සමගම ඒ ප්‍රතිපත්තිය සම්පූර්ණයෙන්ම අමතකව යන නිසයි. එනිසා මෙය රටේ මහජනතාවට ලොකු හිරිහැරයක් යයි මා කල්පනා කරනවා.

ඒ හැරෙන්නට මේ රටේ පරිසරයට ගැළපෙන වෛද්‍ය ක්‍රමය, එමෙන්ම අප ගන්නා ආහාර, අපේ දේශගුණය ආදිය ගැන කල්පනා කර බලන විට, අපට හිතකර වන වෛද්‍ය ක්‍රමය බටහිර වෛද්‍ය ක්‍රමයට වඩා ආයුර්වේද වෛද්‍ය ක්‍රමය බව පෙනී යනවා. එම නිසා කොයි ආණ්ඩුව බලයට පැමිණියත් ආයුර්වේද වෛද්‍ය ක්‍රමයට මුල් තැන දී කටයුතු කරන ලෙස ඉල්ලන අතර, අපේ වෛද්‍ය ක්‍රමය වේදිකාවට පමණක් සීමා කරන්නේ නැතුව, පහත් තැනකට ඇද දමන්නේ නැතුව, දියුණු කිරීමේ මාර්ග සකස් කරන ලෙසත්. මෙයට වඩා වැඩි සැලකිල්ලක් ලබන අයුරින් කටයුතු කරන ලෙසත් ගරු ඇමතිතුමාගෙන් ඉල්ලා සිටින්න කැමතියි.

මා සන්තෝෂ වෙනවා, ආණ්ඩුවේ ප්‍රතිපත්තිය කුමක් වුණත් ඇමතිතුමා ආයුර්වේදය නගා සිටුවීමට උනන්දුවක් දැක්වීම ගැන. එම නිසා, ගරු ඇමතිතුමා කැබිනට් මණ්ඩලය තුළදී මේ ගැන සටන් කර, මෙයට වඩා වැඩි මුදලක් ආයුර්වේදයේ දියුණුව සඳහා වැය කිරීමට උත්සාහ ගන්න ලෙස ඉල්ලා සිටිනවා. ඇත්ත වශයෙන්ම මේ රටේ සිටින වෛද්‍යවරුන්ගේ මෙන්ම මේ රටේ පොදු ජනතාවගේත් ලොකු උද්ඝෝෂනයක් තිබෙනවා, මෙම වෛද්‍ය ක්‍රමය නගා සිටුවීම පිළිබඳව. එම නිසා පෙරට වඩා සැලකිල්ලක් දැක්විය යුතු බව මෙහිදී නැවත වරක් මතක් කර දෙන්නා කැමතියි.

ගරු සභාපතිතුමනි, ආයුර්වේද වෛද්‍ය වරුන් විශාල සංඛ්‍යාවක් පළාත් පාලන සේවයෙහි යෙදී සිටින බව තමුත්තාත්සේ දන්නවා ඇති. මේ ලගදී යම් යම් කාරණා වශයක් පිළිබඳව සාකච්ඡාවක් පැවති බවත් තමුත්තාත්සේ දන්නවා ඇති. ඇත්ත වශයෙන්ම පළාත් පාලන සේවයේ යෙදී සිටින මෙම ආයුර්වේද වෛද්‍යවරුන්ට ලැබෙන වේතනය සොහොන් පල්ලෙකුට ලැබෙන වේතනයටත් වඩා අඩුයි. සමහර විට රජයේ සේවයේ නිරතව සිටින බටහිර වෛද්‍යවරුන්ගේ වේතනය දෙස බලන විට විශාල පරතරයක් ඇති බව පෙනී යනවා.

අ. හා. 5

කෙරෙන්නේ එකම සේවය නම් දෙදෙනාට දෙවිධියකට සැලකීම වැරදියි. ආයුර්වේද වෛද්‍යවරයාටත් තමන්ගේ තත්ත්වය ආරක්ෂා කරගෙන මිනිසුන් සමග ජීවත් වන්නට පුළුවන්කමක් තිබෙන්නට ඕනෑ. වැටුප් වශයෙන් ලබන මුදල වැඩි කරදරයක් නැතිව එදිනෙදා දිවි පෙවෙන ගෙන යාමට තරම්වත් නොසැහෙනවා නම් එබඳු අවස්ථාවලදී ඇතැම් ආයුර්වේද වෛද්‍යවරුන් යම් විධියකින් නොමග යන්නට පෙළඹුණොත් එය මුළු සේවයටම වදින පහරකැයි කියන්නට පුළුවනි. අවුරුදු ගණනාවක සිට පළාත් පාලන මණ්ඩලවල සේවය කරන ආයුර්වේද වෛද්‍යවරුන් වැඩි වැටුප් ලබා ගැනීමට බලවත් උද්ඝෝෂණයක් කරගෙන යන්නේ තමනට ලැබෙන වැටුප් ප්‍රමාණය ඉතාමත් අඩු නිසයි. ඒ අය ඉදිරිපත් කරන්නේ සාධාරණ ඉල්ලීම් නිසා ඒවා ගැන කල්පනා කර බලා මීට වඩා උසස් වේතනයක් ලබා දීමට ක්‍රියා කරන ලෙස ගරු ඇමතිතුමාට මතක් කරන්නට කැමතියි. සෞඛ්‍ය ඇමතිතුමා වෙත මේ කාරණය ඉදිරිපත් කළාම පළාත් පාලන ඇමතිතුමාට අයත් කාර්යයකැයි කීමෙන්වත්, පළාත් පාලන ඇමතිතුමාට ඉදිරිපත් කළාම සෞඛ්‍ය අමාත්‍යාංශයට අයත් කාර්යයකැයි කීමෙන්වත් මේ ප්‍රශ්නය විසඳන්නට බැහැ. මේ ප්‍රශ්නයෙන් තම තමන් බේරෙන්නට කරන උත්සාහයක් මෙන් එවැනි පිළිතුරු දීමෙන් නම් කවදා වත් මේ ප්‍රශ්නය විසඳෙන්නේ නැහැ. ඒ නිසා මේ අමාත්‍යාංශ දෙකම එකතු වී මේ ප්‍රශ්නය බේරුම් කරන ලෙස ඉල්ලා සිටිනවා.

විසර්ජන කෙටුම්පත් පනත, 1967-68

—කාරක සභාව

[බී. එච්. බණ්ඩාර මයා.]

ගම්පහ සිද්ධායුර්වේද වෛද්‍ය විද්‍යාලය ගැන ගරු ඇමතිතුමා දන්නවා. ගරු ඇමතිතුමා එහි ගොස් තිබෙනවා. රජයෙන් කිසිම ආධාරයක් නොලබා මේ ආයතනය මෙතෙක් කල් විශාල සේවයක් මේ රටට කර තිබෙනවා. දැනටමත් වෛද්‍යවරුන් දහස් ගණනක් බිහි කර තිබෙන මේ ආයතනයට රජයෙන් කිසිම ආධාරයක් නොලැබෙන්නේ එය ඉතාමත් කනගාටුදායක තත්ත්වයක් බව කියන්නට ඕනෑ.

ගරු එම්. ඩී. එච්. ජයවර්ධන

(கௌரவ எம். டி. எச். ஜயவர்தன)

(The Hon. M. D. H. Jayawardena)

ලගදී අසුදාහක් දුන්නා.

බී. එච්. බණ්ඩාර මයා.

(திரு. பி. எச். பண்டார)

(Mr. B. H. Bandara)

ආයුර්වේද ආරෝග්‍යශාලාවක් තැනීම සඳහා ආධාරයක් දෙන ලෙස ඉල්ලා තිබෙනවා. ඒ වෙනුවෙන් ආධාරයක් දීම ගැන ගරු ඇමතිතුමාට ස්තූතිවන්ත වෙනවා. එහෙත් දැනට එහි වැඩ නතර වෙලා තිබෙන බවයි මට කියන්නට තිබෙන්නේ. මගේ මතකයේ හැටියට නම් ඒ සඳහා රජයෙන් ලැබුණේ රුපියල් පණස්දාහක් පමණයි.

ගරු එම්. ඩී. එච්. ජයවර්ධන

(கௌரவ எம். டி. எச். ஜயவர்தன)

(The Hon. M. D. H. Jayawardena)

රුපියල් පණස් දාහයි, තිස්දාහයි; එක තුව රුපියල් අසුදාහක් දුන්නා.

බී. එච්. බණ්ඩාර මයා.

(திரு. பி. எச். பண்டார)

(Mr. B. H. Bandara)

වැඩ නතර කරන තත්ත්වයක් තිබුණු නිසයි මා එසේ ප්‍රකාශ කළේ. විශාල සේවයක් කර තිබෙන ආයතනයක් නිසාත්, තව දුරටත් වැඩි වැඩියෙන් සේවය කිරීමට බලාපොරොත්තු වන නිසාත්, ඒ ගැන සලකා, එම ආයුර්වේද ආරෝග්‍යශාලාව ඉදිකිරීමට අවශ්‍ය මුදල ලබා දීමට ක්‍රියා කරන මෙන් මතක් කරන්නට ඕනෑ.

මා නියෝජනය කරන බදුල්ල මැති වරණ කොට්ඨාශයේ තිබෙන සෞඛ්‍ය ප්‍රශ්න ගැනත් වචනයක් දෙකක් කියන්නට ඕනෑ. බදුල්ලේ ආරෝග්‍යශාලාව උඩ පළාතටම තිබෙන ප්‍රධාන ආරෝග්‍යශාලාව

බව ගරු ඇමතිතුමා දන්නවා. මඩකලපුව, ගල්ඔය, මහියංගනය, නුවරඑළිය, වල පනේ, හපුනලේ සහ හල්දුම්මුල්ල ආදී ප්‍රදේශවලින් විශාල වශයෙන් රෝගීන් මේ ආරෝග්‍යශාලාව කරා පැමිණෙනවා. ක්‍රම ක්‍රමයෙන් ඒ සංඛ්‍යාව වැඩි වෙමින් පවතිනවා. ගරු ඇමතිතුමා බදුල්ලේ ආරෝග්‍යශාලාවට ගිය අවස්ථාවේ එහි අඩු පාඩු දකින්නට ඇති. ඒ කොයි හැටි වෙතත් ගරු ඇමතිතුමාට විශේෂයෙන් මතක් කළ යුතු කරුණු ස්වල්පයක් තිබෙනවා. ඒවා ලුහුඹිත් සඳහන් කරන්නට කැමතියි.

බදුල්ල ආරෝග්‍යශාලාවේ දහහත් වැනි වාට්ටුවේ තත්ත්වය ගරු ඇමතිතුමා දකින්නට ඇතැයි මා කල්පනා කරනවා. එහි ඇදුන් තිබෙන්නේ රෝගීන් හතළිස් දෙනකු සඳහා පමණයි. එහෙත් හැමදාම වාගේ රෝගීන් තුන්හාරසියයක් එහි සිටිනවා. සමහර විට ගරු ඇමතිතුමා නිල ගමනක යෙදෙන බව දැනුම් දුන්නාම රෝගීන් විශාල සංඛ්‍යාවකගේ විකට් කපා යවන නිසා එතුමා යන විට සිටි රෝගීන් සංඛ්‍යාව ඊට වඩා හුඟක් අඩු වුණා වෙන්නට ඇති. නිතර නිතර එහි යන නිසා එහි ඇති නියම තත්ත්වය මා දන්නවා. එහි පවතින තදබදය නම් කොහෙන්ම නොතිබිය යුතු බව කියන්නට කැමතියි.

ගරු එම්. ඩී. එච්. ජයවර්ධන

(கௌரவ எம். டி. எச். ஜயவர்தன)

(The Hon. M. D. H. Jayawardena)

ලබන අවුරුද්දේ අලුත් වාට්ටු කිහිපයක් ඇති කරන්නට යනවා.

බී. එච්. බණ්ඩාර මයා.

(திரு. பி. எச். பண்டார)

(Mr. B. H. Bandara)

එවැනි පියවරක් ගැනීම ගැන ගරු ඇමතිතුමාට ස්තූතිවන්ත වෙනවා. දැන් තිබෙන තත්ත්වය ඉතාමත් නරක නිසා හැකි තාක් ඉක්මනින් ක්‍රියා කළ යුතුව තිබෙන බව කියන්නට ඕනෑ. පිලිකණුවල රෝගීන් විශාල වශයෙන් සිටිම සුදුසු නැහැ. ඒ අය වැස්සට තෙමෙමින්, අව්වට වේලෙමින් දුකසේ කාලය ගත කරනු දකින්නට ගරු ඇමතිතුමා කොහෙන්ම කැමති නොවන බව මා දන්නවා. ඒ කට යුත්ත ඉක්මන් කරන මෙන් ගෞරවයෙන් ඉල්ලා සිටිනවා.

විසර්ජන කෙටුම්පත් පනත, 1967-68

—කාරක සභාව

බදුල්ලේ සාත්තුසේවිකා අභ්‍යාස විද්‍යාලය සම්බන්ධයෙන් කොතෙකුත් කළා කරනවා. කොයි තරම් කළා කළත්, කොයි තරම් මූලික වැඩ කටයුතු කෙරෙන වාස කිව්වත්, තවමත් එහි වැඩ ආරම්භ කළේ නැහ. ඒ නිසා එහි ගොඩනැගිලි ඉදිකිරීමේ කටයුතු ඉක්මන් කරන ලෙස ඉල්ලා සිටිනවා.

විත්තමු මාතාවන්ගේ හිඟය බදුල්ල ප්‍රදේශය කෙරෙහි බෙහෙවින් බල පානවා. මෙහි විත්තමු මාතාවන්ගේ හිඟය විශාල වශයෙන් තිබෙනවා. පළමු වැනි පත්විම ලබා බදුල්ල ප්‍රදේශයේ සේවය කිරීමට විත්තමු මාතාවන් පැමිණෙන නමුත් ඒ අය වැඩ කාලයක් දිගටම ඒ ප්‍රදේශයේ සේවය කරන්නේ නැහැ. කොයි ක්‍රමයකින් හෝ මාස දෙක තුනක් යන විට වෙනත් ප්‍රදේශයකට මාරුවීම් ලබාගෙන ඒ උදවිය ආපසු යනවා. මෙය නිතර නිතර සිදු වන නිසා ප්‍රදේශයට නියම සේවයක් සිදු වන්නේ නැහැ. මේ ගැන සෞඛ්‍ය අධිකාරිතුමාගෙන් විමසුවාම එතුමා කියන්නේ ඒ සම්බන්ධයෙන් එතුමාට කරන්නට දෙයක් නැති බවයි. කොළඹින් ලැබෙන නියෝග අනුව ඒ උදවිය මාරු වී යාම ගැන කරන්නට දෙයක් නැති බව සෞඛ්‍ය අධිකාරියෙන් අපට දැනගන්නට ලැබෙනවා. මේ කර දරය ගැන ගරු ඇමතිතුමා දන්නවා. විත්තමු මාතාවන් ඒ ඒ ප්‍රදේශවල පුහුණු කිරීමේ වැඩ පිළිවෙලක් පසුගිය කාලයේ සූදානම් කර තිබුණා.

ගරු එම්. ඩී. එච්. ජයවර්ධන

(கௌரவ எம். டி. எச். ஜயவர்தன)

(The Hon. M. D. H. Jayawardena)

එහෙම තමයි දැන් කෙරෙන්නේ.

බී. එච්. බණ්ඩාර මයා.

(திரு. பி. எச். பண்டார)

(Mr. B. H. Bandara)

එහෙම කළොත් මාරුවීම් ඉල්ලන්නට වුවමනාවක් ඇති වන්නේ නැහ. ඒ අයගේ ගම් ප්‍රදේශයන් බදුල්ල නම් බදුල්ලෙන් පිටට මාරුවීම් ඉල්ලන්නට වුවමනාවක් ඇති නොවෙන්නට පුළුවනි. පුහුණු කරන මධ්‍යස්ථාන උභව ප්‍රදේශයේම පිහිටෙව්වොත් උභව ප්‍රදේශයෙන්ම තෝරා ගනු ලැබූ අයට උභව ප්‍රදේශයේදීම

පුහුණුව ලබන්නටත්, උභව ප්‍රදේශයේම සේවය කරන්නටත් පුළුවන් වේවි. ඒ ප්‍රශ්නය ගැනත් සැලකිල්ලක් දක්වා ක්‍රියා කරන මෙන් මා ඉල්ලා සිටිනවා.

රීළඟට, බදුල්ලේ සෞඛ්‍ය සේවා අධිකාරි කාර්යාලයෙන් කෙරුණු දූෂණ වැඩක් පිළිබඳව මා නමුත්තාත්සේගේ අවධානය යොමු කරවනවා. බදුල්ලේ සෞඛ්‍ය සේවා අධිකාරි කාර්යාලයට සම්බන්ධ උභව ප්‍රදේශයේ ආරෝග්‍යශාලා කීපයකට තාවකාලික කම්කරුවන් හතළිස් ගණනක් අවශ්‍ය වී තිබුණා. නමුත් සෞඛ්‍ය සේවා අධිකාරි කාර්යාලයේ යම්කිසි නිලධාරියෙක් අල්ලස් අරගෙන හොර විදුලි පුවත් යවා තාවකාලික කම්කරුවන් හැට ගනනකට පත්වීම් දුන්නා. රැකිරක්ෂා කාර්යාලයෙන් නොඑවූ අයට පවා පත්වීම් දුන්නා. තාවකාලික කම්කරුවන් හතළිස් ගණනයි අවශ්‍යව තිබුණේ. නමුත් හැට ගණනකට පත්වීම් දුන්නා. මාස හතරක් පහක් ගත වන විට මේ හොරේ අසුවුණා. දැන් ඒ කම්කරුවන් සියලු දෙනාගේම වැඩ නවත්වා තිබෙනවා. එයින් අර අහිංසක කම්කරුවන්ට වෙන රක්ෂාවක් ලබා ගන්නටත් බැරි වුණා; තිබුණු රක්ෂාවත් නැතිව ගියා. මේක යම්කිසි නිලධාරියෙක් අල්ලස් අරගෙන කළ වංචාවක්. මේ කාරණය පිළිබඳවත් පරීක්ෂණයක් කර ඒ කම්කරුවන්ට සහනයක් සලසා දෙන මෙන් මා ඉල්ලා සිටිනවා.

ඒ සමගම, මුළු ලංකාවේම ආරෝග්‍යශාලා වල සේවය කරන සුළු සේවකයන්ගේ ඉල්ලීම් රාශියක් තිබෙන බව මා මතක් කරනවා. ඒවා එකින් එකට මා විස්තර කරන්නේ නැහැ. ගරු ඇමතිතුමා ඒවා ගැන දන්නවා. ගරු ඇමතිතුමා මේ ඉල්ලීම් පිළිබඳව සාකච්ඡාවක් පවත්වා තිබෙනවා. මේ සුළු සේවකයන්ගේ ප්‍රශ්න සැහෙන ප්‍රමාණයකටවත් විසඳීමට කටයුතු කරන මෙන් මා ඉල්ලා සිටිනවා.

අවසාන වශයෙන්, දැනට වැඩ නවත්වා සිටින දොස්තර හඩ්සන් සිල්වා මහත්මයා ගැනත් මා වචනයක් කියන්නට ඕනෑ. දැනට ඒ මහත්මයාගේ වැඩ නවත්වා තිබෙනවා. හඩ්සන් සිල්වා මහත්මයා තමන්ගේ රාජකාරියට අමතරව අක්ෂි දාන සංගමයේ සභාපති වශයෙන් වැදගත් ජාතික සේවාවක් කරනවා. ඒ මහත්මයා

විසර්ජන කෙටුම්පත් පනත, 1967-68

—කාරක සභාව

[බී. එච්. බණ්ඩාර මයා.]

මේ රටේ පමණක් නොවෙයි පිටරටවලත් කීර්තියක් ලබාගෙන තිබෙනවා. අක්ෂිදාන සංගමයේ ව්‍යාපාරය නිසා ඒ මහත්මයා මුළු ලංකාවටම කීර්තියක් ලබා දී තිබෙනවා. ඒ අන්දමට මහජනතාවට සේවය කරන ඒ මහත්මයාගේ වැඩ නැවැත්වීම පිළිබඳව මහජනතාව තුළ ලොකු විරුද්ධත්වයක් තිබෙනවා. ඒ විධියේ දොස්තර මහත් වරුන් අපට තවත් අවශ්‍යයි. හඩ්සන් සිල්වා මහත්මයා තමන්ගේ රාජකාරියට අමතරව ඉතාම වැදගත් ජාතික සේවාවක් කරන රටට හිතවත් මහත්මයෙක්. ඒ මහත්මයා සෞඛ්‍ය දෙපාර්තමේන්තුව පිළිබඳව යම් යම් දේවල් ප්‍රකාශ කළාය කියන පළියටම වැඩ නැවැත්වීම සුදුසු නැත කියා මහජනතාව කල්පනා කරනවා. ඇත්ත වශයෙන්ම ඒ මහත්මයාගේ වැඩ නැවැත්වීම පිළිබඳව මහජනතාවගේ බලවත් විරුද්ධතාවයක් තිබෙනවා. එම නිසා නැවතත් ඒ මහත්මයාට සේවය ලබා දෙන්නට ක්‍රියා කරන මෙන් මා ඉල්ලා සිටිනවා.

ඇලික් අලුවිහාරේ මයා. (මාතලේ)

(திரு. அலிக் அலுவிறா—மாதலே)

(Mr. Alick Aluwihare—Matale)

ගරු සභාපතිතුමනි, සෞඛ්‍ය අමාත්‍යාංශයේ වැය ශීථි යටතේ වචන ස්වල්පයක් කපා කරන්නට අවස්ථාව ලබාදීම ගැන මා පළමුකොට තමුන්නාන්සේට ස්තූති කරනවා.

මාතලේ ආරෝග්‍යශාලාවේ තත්ත්වය පිළිබඳව මා පළමුකොටම ගරු ඇමතිතුමාගේ අවධානය යොමු කරවිය යුතුව තිබෙනවා. මාතලේ මහාරෝග්‍යශාලාව මාතලේ කොට්ඨාශයට පමණක් නොවෙයි තවත් කොට්ඨාශ හයකට පමණ බලපානවා. දඹුල්ල, ලන්ගල, රත්තොට, පොළොන්නරුව, හිගුරක්කොඩි ආදී ප්‍රදේශවල ජනතාවටත් මාතලේ මහාරෝග්‍යශාලාව බලපානවා. දැනට අවුරුද්දකට හෝ අවුරුදු එකහමාරකට පමණ කලින් ගරු ඇමතිතුමාත් පාර්ලිමේන්තු ලේකම්තුමියත් මාතලේ මහාරෝග්‍යශාලාවට පැමිණ එහි තිබෙන අඩුපාඩුකම් ලියා ගෙන පැමිණි බව මට මතකයි. නමුත් මේ දක්වා ඒ අඩුපාඩුකම් පිළිබඳව කිසිම දෙයක් කර නැහැ. මාතලේ ආරෝග්‍යශාලාව මාතලේ කොට්ඨාශයට පමණක් නොව තවත් කොට්ඨාශ

හයකට බලපාන බව මා දැන් මතක් කළා. එම නිසා විශේෂ උනන්දුවක් දක්වා මේ ආරෝග්‍යශාලාවේ අඩුපාඩුකම් පිළිබඳව සොයා බලන මෙන් මා ඉල්ලා සිටිනවා.

මාතලේ ආරෝග්‍යශාලාවට පත්ව එන දොස්තර මහත්වරුන් කොයි අන්දමට මාරු කරනවාද කියා මා දන්නේ නැහැ. මේ දොස්තර මහත්වරුන් ගරු ඇමතිතුමා මාරු කරනවාද, නැත්නම් සෞඛ්‍ය දෙපාර්තමේන්තුවේ නිලධාරීන් මාරු කරනවාද කියා මා දන්නේ නැහැ. මාතලේ ආරෝග්‍යශාලාවේ අද සිටින දොස්තර හෙට නැහැ. අද සිටින දොස්තර නොවෙයි හෙට ඉන්නේ. කොයි විධියට මේ දොස්තර වරුන් මාරු කරනවාද කියා මා දන්නේ නැහැ. මාතලේ සෞඛ්‍ය සේවා අධිකාරී තුමාගේ රෙකමේදාරු උඩ මේ මාරුවීම් කරනවාද, නැත්නම් වෙනත් නිලධාරීන්ගේ උපදෙස් අනුව මේ මාරුවීම් කරනවාද, නැත්නම් යම් යම් මන්ත්‍රීවරුන්ගේ උපදෙස් අනුව මේ මාරුවීම් කරනවාද කියා මා දන්නේ නැහැ. කුමන පිළිවෙළකට මේ මාරුවීම් කරනවාද කියා මා දැනගන්නට සතුටුයි.

ඒවාගේම මේ ආරෝග්‍යශාලාවට වුවමනා තරම් දොස්තර මහත්වරුන් නැහැ. ඒවාගේම වුවමනා අවස්ථාවට දොස්තර මහත්වරුන් ආරෝග්‍යශාලාවේ සිටින්නේ නැහැ. හිගුරක්කොඩි, පොළොන්නරුව, දඹුල්ල, ලන්ගල ආදී ප්‍රදේශවලින් සමහර විට අමාරු ලෙඩුන් ගෙනෙනවා. එවැනි අවස්ථාවල ආරෝග්‍යශාලාවේ දොස්තර මහත්වරුන් නැහැ. මා ඒ කිට්ටුව සිටින නිසා මහජනතාව දවගෙන ඇවිත් මේ ආරෝග්‍යශාලාව තිබෙනවාට වැඩිය වසා දමනවා නම් හොඳය කියා මට පැමිණිලි කරනවා. මේ පැමිණිලි පිළිබඳව ටැලිපෝන් කර බලන විට කවුරුත් නැහැ. මා ඒ පැමිණිලි පිළිබඳව සොයා බලන සෑම අවස්ථාවකදීම දොස්තර මහත්වරුන් නැහැ; ඩී. එම්. ඩී. මහත්මයාත් නැහැ; එස්. එච්. එස්. මහත්මයාත් නැහැ. කවුරුවත් නැහැ. මාතලේ මහාරෝග්‍යශාලාවේ පවතින මේ කණගාටුදායක තත්ත්වය පිළිබඳව වහාම අවධානය යොමු කරන මෙන් මා ගරු ඇමතිතුමාගෙන් ඉල්ලා සිටිනවා.

මාතලේ ආරෝග්‍යශාලාවේ බෙහෙත් අඩුපාඩුකම් තිබෙනවා. කොට්ඨාශ හයක ජනකායකට බලපාන මාතලේ

විසර්ජන කෙටුම්පත් පනත, 1967-68

—කාරක සභාව

ආරෝග්‍යශාලාවේ සමහර අවස්ථාවලදී වුව මනා කරන බෙහෙත් නැහැ. කුමන පිළිවෙළකට මේ ආරෝග්‍යශාලාවට බෙහෙත් සපයනවාද කියා මා දන්නේ නැහැ. මාතලේ ආරෝග්‍යශාලාවේ බෙහෙත් නැත කියා මා එක් අවස්ථාවක එවකට ඇමතිවරිය වශයෙන් වැඩ බැලූ පාර්ලිමේන්තු ලේකම්තුමියට විදුලි පණිවුඩ යක් යැව්වා. මා සිතන විදියට ඒ සතිය තුළදීම වාගේ මාතලේ රෝහලට යම්කිසි බෙහෙත් ප්‍රමාණයක් යැව්වා.

ඒවාගේම මාතලේ වතුර ප්‍රශ්නයන් බොහොම තදින් පවතිනවා. මාතලේ නගර සභාවටත් වතුර නැහැ; ආරෝග්‍ය ශාලාවටත් වතුර නැහැ. ලෙඩුන්ට කැම ගෙන යන අවස්ථාවලදී තමන්ගේ ගෙවලින් බෝතල්වලට වතුර ගෙන ගොස් දෙන්නටයි, සිදු වී තිබෙන්නේ. මේ පිළිබඳව මින් පෙරදීත් අමාත්‍යාංශයට පවා මා දැනුම් දී තිබෙනවා. ගරු ඇමති තුමාටත් එතුමාගේ පාර්ලිමේන්තු ලේකම්තුමියටත් මාතලේ ආරෝග්‍ය ශාලාවේ වතුර නොමැතිකමේ දුෂ්කරතාව මා පෙන්වා දී තිබෙනවා. [බාධා කිරීමක්] අතේ මත්දා, ටෙන්ඩර් නම් කැඳවන බව කියනවා. මට ඒ ටෙන්ඩර් බාර දෙනවා නම් මා වතුර අරගෙන දෙනවා [බාධා කිරීමක්] ඒ ගැන මට කියන්නට බැහැ. තමුන්නාත්සේලා මට බලය දෙනවා නම් ටෙන්ඩර් එක භාර ගෙන මාතලේට වතුර පහසුව සලස්වා දෙන්නට මා පොරොන්දු වෙනවා. මාතලේ ප්‍රදේශයට ආසන 4යි, අයිති. එහෙත් තව ආසන දෙකක ජනතාවත් එම ආරෝග්‍ය ශාලාවට එනවා. ඒ අනුව බලන විට ආසන හයකම ජනතාවට මේ කරදරවලට මුහුණ දෙන්නට සිදු වී තිබෙනවා. ඒ පළාත්වල ජනතාවට ඇස් ආබාධ ඇතිවූ විට නුවරට යාමටයි, සිදු වී තිබෙන්නේ. ගිය අවුරුද්දේත් මෙම වැය ශීඝ්‍රය යටතේ කතා කරමින් මා ගරු ඇමතිතුමාගෙන් ඉල්ලා සිටියා, මාතලේ ආරෝග්‍ය ශාලාවට ඇස් වැට්ටු වක් ලබා දෙන්නට බැරි නම් එම ආරෝග්‍ය ශාලාවලට පැමිණෙන ඇස් ලෙඩුන් පරීක්ෂා කර බැලීම සඳහා සතියකට වරක්වත් නුවර සිට දොස්තර කෙනෙක් එවන්නටය කියා. බාහිර ලෙඩුන්ට බෙහෙත් දෙන ස්ථානය ගරු ඇමතිතුමා විසින්

ලේකම්තුමිය විසින් පරීක්ෂා කර බලා තිබෙනවා. බෙහෙත් දෙන ස්ථානයේ එක කාමරයයි තියෙන්නේ. ඒ කාමරයට එක ජනේලයක් පමණක් තිබෙනවා. එම ජනේලයෙන් තමයි, බෙහෙත් දෙන්නේ. බෙහෙත් ගන්නට එන උදවිය බොහෝ දුර සිට එම ජනේල් කවුළුව දක්වා පෝලිම් ගැසී සිටිනවා. මා එක් දිනක් මාතලේ ආරෝග්‍ය ශාලාවට යන අවස්ථාවේදී එහි සිටි සී. එම්. ඩී. මහතා බෙහෙත් ගන්නට පැමිණ සිටි ලෙඩුන් එලවා ගන්නවා මා දුටුවා. ඒ ගැන ප්‍රශ්න කළ අවස්ථාවේදී කිවේ ඉඩ නැති නිසා එසේ එලවූ බවයි. පාරේ සිට ජනේලය දක්වාම පෝලිම. බෙහෙත් දෙන්නට දෙදෙනෙක් සිටිනවා. මේ පිළිබඳව තමුන්නාත්සේලාගේ අවධානය යොමු කරන ලෙස මා ඉල්ලනවා. බොහෝ දෙනා වැස්සට තෙමී තෙමී අවිවට වේලි වේලි මෙම පෝලිමේ සිටින බව පෙනෙනවා. සමහර දෙනා උදේ පටන් දවල් 12 වන තුරු රැඳී සිට බෙහෙත් ගැනීමට නොහැකි වී ආපසු ගොස් නැවත සවස 3 ට එනවා; 3 සිට 4.30 වන තුරුම පෝලිමේ සිට ඒත් බෙහෙත් ලබා ගැනීමට නොහැකිව ආපසු යන බව පෙනෙනවා.

මාතලේ ආරෝග්‍ය ශාලාවට හරකුන් ගෙන් වන හිරිහැරය වැළැක්වීම සඳහා මේ වනතුරුත් කිසිදු වැඩ පිළිවෙළක් ගෙන නැහැ. මා එම ප්‍රදේශයේ මත්ත්‍රි වරයා වන්නට ඉහත එම ආරෝග්‍ය ශාලාවේ වැඩ බැලූ සී. එම්. ඩී. කෙනෙක් සිටියා, සංගක්කාර නමින්. ඒ මහත්මයා මා පෞද්ගලිකව හඳුනන කෙනෙක්. ඔහු ඇවිත් වරක් පුවක්ගස් වගයක් ඉල්ලා සිටියා, ආරෝග්‍ය ශාලාව වටේට වැටක් බැඳීම පිණිස. ඒ ඉල්ලීම අනුව මා එදා පුවක්ගස් ලොරියක් ලබා දුන්නා. ඒ සිඬිය මේ අවස්ථාවේදී මට මතක් වුණ නිසයි ප්‍රකාශ කළේ. ඒ සමගම මම කියන්නට කැමතියි, ගිය මාසයට පෙර මාසයේදී පමණ මාතලේ ආරෝග්‍ය ශාලාවේ අංක 14 දරණ වාට්ටුවේ මා දින රික් පමණ නතරවී සිටින විට ඇතිවූ සිද්ධියක් ගැන. ඒ දිනවල එහි සිටි සී. එම්. ඩී. මහතා දැන් ලංකාවෙන් පිට ගොස් සිටිනවා යැයි මා සිතනවා. එක් දිනක් රාත්‍රී 11 ට පමණ එම වාට්ටුවට හරක් ආවා. ඒ අවස්ථාවේදී මා ඔහුට පණිවුඩයක් යවා විමසුවා, රාත්‍රී 11 ට බෙහෙත් ලබා ගන්නට හරකුන්

විසර්ජන කෙටුම්පත් පනත, 1967-68

—කාරක සභාව

[අච්ඡිකාර් මයා.]

පැමිණෙනවාද කියා. හරකුන්ට දවල් කාලයේදී බෙහෙත් නොදෙනත් රාත්‍රී කාලයේදී බෙහෙත් දෙනවාදැයි මා විමසුවා. එහෙත් ආරෝග්‍ය ශාලාව වටේට වැටක් බැඳීමට කම්බි යතාදිය ලැබෙන්නේ නැති බවයි මට දැනගන්නට ලැබුණේ. එවේලේම මම ලොග් පොත ගෙන්වා ගෙන මේ ගැන එහි සඳහන් කළා. එස්. එච්. එස්. මහතාට මේ පිළිබඳව දන්වන ලෙස කිව්වා. මාතලේ ආරෝග්‍ය ශාලාවේ එස්. එච්. එස්. මහතාත් අතිකුත් දෙස්තර වරුනුත් එකට වැඩ කරන්නේ නැති බවයි, මට එවේලේ වැටහී ගියේ. ඒ දෙයොල්ල දෙපැත්තට වෙලා කඹ අදිනවා වාගෙයි පෙනෙන්නේ. “ගොණා ගොඩට; මීම මඩට” යනුවෙන් අපේ ගම්බද කතා වක් තිබෙනවා. ඒ කියමන අනුව ගොණා ගොඩටත් මීමා මඩටත් අදින්නා වාගේ වැඩ කරන නිසා වෙන්තට ඇති, මාතලේ ආරෝග්‍ය ශාලාවේ ඔවුනි තත්ත්වයක් පවතින්නේ. දෙපාර්තමේන්තුවෙන් යම්කිසි නිලධාරියකු යවා වහාම මේ ගැන පරීක්ෂා කර බලන ලෙස මා ඉල්ලා සිටි තවා. මාතලේ මහා රෝහලේ ගෙවන වාට්ටුව ගැන කීමට පවා කනගාටුදයකයි. දඹුල්ලේ මන්ත්‍රීතුමාත් එහි හිටියද නැද්ද කියා මට හරියටම මතක නැහැ. ඉතාමත් පැරණි ගොඩනැගිල්ලක් වන ඒ රෝහල් ගොඩනැගිල්ලේ කුමර තුනක් පමණක් තිබෙනවා. සියලුම සැප පහසුකම් තිබෙන කොළඹ ගෙවන වාට්ටුවක අය කරන්නේ රුපියල් 10ක් නමුත් කිසිම සැප පහසුකමක් නැති මාතලේ රෝහලේ ගෙවන වාට්ටුවේ රුපියල් 20ක් අය කරනවා.

ගරු එම්. ඩී. එච්. ජයවර්ධන

(கௌரவ எம். டி. எச். ஜயவர்தன)

(The Hon. M. D. H. Jayawardena)

කොළඹ රුපියල් 30යි.

අලුවිහාරේ මයා.

(திரு. அலுவிறார)

(Mr. Aluwihare)

මට දැනගන්න තිබෙන හැටියට රුපියල් 10යි. ඇස් ශල්‍යකර්මයක් කිරීමට පැමිණ සිටින හමුදා නමක් මා සමග කිව්වා, රුපියල් 10යි අය කරන්නේ නිසිය.

ගරු එම්. ඩී. එච්. ජයවර්ධන

(கௌரவ எம். டி. எச். ஜயவர்தன)

(The Hon. M. D. H. Jayawardena)

ඒ ඇස් රෝහලේ.

අ. හා. 5.15

අලුවිහාරේ මයා.

(திரு. அலுவிறார)

(Mr. Aluwihare)

කෙසේ වෙතත් මාතලේ හරියට නිදා ගන්න ඇදක්වත් නැහැ. තමුත්තාත් සේත් ඒ ස්ථානයට ගොස් බැලුවා; එය කඩා දමා අලුත් වාට්ටුවක් සාදන්න ඕනැය කිව්වා. එත් තවමත් කිසිවක් සිදු වී නැහැ. පසු ගිය ආණ්ඩුවේ අවුරුදු නවයේදී ම මාතලේ නගරයට යමක් ලැබුණේ නැහැ. මේ අවුරුදු දෙකහමාරෙන් කිසිවක් ලැබුණේ නැහැ. ඒ නිසා ඉතුරු අවුරුදු දෙකහමාර ගත වන්න කලින්වත් ගරු ඇමතිතුමාගේ අවධානය යොමු කර, මාතලේ ගැන අනුකම්පා කර ඒ යුතුකම් ඉෂ්ට කර දෙන ලෙස ඉල්ලා සිටිනවා.

ඒ වාගේම සභාපතිතුමනි මාතලේ රෝහලේ සුළු සේවක පිරිස ඉතාමත් දුඃඛිත තත්ත්වයකයි, සිටින්නේ. ලෙඩුන්ගේ කැන කුණු අත ගාමිත් ඉතා මත් අමාරුවෙන් ස්වකීය සේවය ඉටු කරන ඒ සේවක පිරිසට කෑම කන්නවත් තැනක් නැති වීම ඉතාමත් කනගාටු දායකයි. ඒ වාගේම ඒ අයට විවේක ගන්න තැනක්වත් නැහැ. ඉතාමත් දුක් මහන්සි වී වැඩ කරන ඔවුන්ට ඒ විධියේ අත්‍යවශ්‍ය පහසුකම්වත් සලසා දෙන්න වටිනවා. ඉස්තෝප්පුව දිගට අල්මාරි දෙකක් හරස් කරගෙනයි ඔවුන් කෑම කන්නේ. ලෙඩුන්ගේ කැන කුණු සහ වමනය ආදී ගඳ නිසා ඒ ස්ථානයේත් කෑම කන්නට ඔවුන්ට ඉතාමත් අමාරුයි. විශේෂයෙන් ලෙඩුන්ට උවදාත් කරන, ඔවුන්ගේ කැන කුණු අත ගාන සේවක පිරිස ඉතාමත් දුක් මහන්සියෙන් යුක්තවයි වැඩ කරන්නේ. එම සේවක පිරිස ගැන ගරු ඇමතිතුමා අනුකම්පා කර, ඔවුන්ගේ ලැදියාව ආණ්ඩුවටත් ඇති වන අයුරු ඔවුන් වෙනුවෙන් ඉටු විය යුතු මූලික වශයෙන් සැලකෙන ඒ පහසුකම් සලසා දෙන ලෙස ඇමතිතුමාගෙන් ඉල්ලා සිටිනවා.

විසර්ජන කෙටුම්පත් පනත, 1967-68

—කාරක සභාව

මාතලේ රෝහලේ අඩුපාඩු කම් ගැන කීමේ දී මා සඳහන් කරන්න කැමතියි, මෙය මාතලේ නගරයට හෝ මාතලේ කොට්ඨාශයට පමණක් සීමාවන රෝහලක් නො වන බව. මාතලේ ඇතුළු රත්තොට, දඹුල්ල, ලක්ගල, හිඟුරක්ගොඩ, පොලොන්නරුව ආදී කොට්ඨාශ රිකට් මේ ආරෝග්‍ය ශාලාවෙන් සේවය සැලසෙන නිසා ඇමති තුමා විශේෂයෙන් ඒ ප්‍රදේශවල සිටින මහ ජනතාව වෙනුවෙන් අනුකම්පා කර එම රෝහල මහජනතාවට අවශ්‍ය පහසුකම් වලින් යුක්ත හොඳ ආරෝග්‍යශාලාවක් බවට පරිවර්තනය කරන ලෙස මා ඉල්ලා සිටිනවා.

තුඩාවේ මයා.

(**ශ්‍රී. ශ්‍රී. ශ්‍රී. ශ්‍රී.**)

(**Mr. Tudawe**)

ගරු සභාපතිතුමනි, මාතලේ අඩුපාඩු පෙන්වා දීමෙන් පසුව, මාතර අඩුපාඩු පෙන්වා දීමටයි මා අදහස් කරන්නේ. අඩු පාඩු පෙන්වා දෙන්නට කලින්, මිලිගම මන්ත්‍රීතුමිය විසින් ද සඳහන් කරන ලද මාතර ප්‍රදේශයේ බරවා රෝගය පිළිබඳ ප්‍රශ්නය ගැන වචනයක් කියන්න ඕනි. බරවා රෝග මර්දන ව්‍යාපාරයෙන් කොතරම් සතුටුදායක ප්‍රතිඵල ලැබී තිබෙනවාද කිව්වොත් මාතර ප්‍රදේශයේ එන්න එන්නම බරවා රෝගය ශීඝ්‍රයෙන් වැඩි වී යොස් දැන් මාතර නගරය මහ ජනයාට ජීවත් වීමට නුසුදුසු ස්ථානයක් බවට පරිවර්තනය වී තිබෙන බව කතාශ්‍රවණයෙන් සඳහන් කළ යුතුව තිබෙනවා.

ගරු එම්. ඩී. එච්. ජයවර්ධන

(**ශ්‍රී. ශ්‍රී. ශ්‍රී. ශ්‍රී.**)

(**The Hon. M. D. H. Jayawardena**)

ඔක්තෝබර් මාස 1 වෙනිදා අලුත් ශාඛාවක් විවෘත කරනවා.

තුඩාවේ මයා.

(**ශ්‍රී. ශ්‍රී. ශ්‍රී. ශ්‍රී.**)

(**Mr. Tudawe**)

ඔක්තෝබර් 1 වෙනිදා ශාඛාවක් විවෘත කරනවාලු. ඇමතිතුමාට ඒ ගැන බොහෝම ස්තූතියි. මා ඉල්ලා සිටිනවා එය විවෘත කරනවා වාගේම ඒ ශාඛාව හරියාකාර ක්‍රියාත්මක කරවීමේ තත්ත්වයට පමුණු වනවා ඇත කියා.

ගරු එම්. ඩී. එච්. ජයවර්ධන

(**ශ්‍රී. ශ්‍රී. ශ්‍රී. ශ්‍රී.**)

(**The Hon. M. D. H. Jayawardena**)

එතැන ස්ථිරයක් කරවන්න එපා.

තුඩාවේ මයා.

(**ශ්‍රී. ශ්‍රී. ශ්‍රී. ශ්‍රී.**)

(**Mr. Tudawe**)

ස්ථිරයක් කරවන්නේ නැහැ. ඇමති තුමා කරන්න යන්නේ බොහෝම වැදගත් වැඩක්. මාතර මහජනතාවට ඉතාමත් අවශ්‍ය දෙයක්. අපේ සම්පූර්ණ සහ යෝග්‍ය ඒ ව්‍යාපාරයට අප දෙන බව මා සඳහන් කරන්න කැමතියි. ඒ මොකද? විශේෂයෙන්ම අද මේ අතින් ඒ ජනතාව මහත් අමාරුවකට මුහුණ පා සිටින නිසයි.

බරවා රෝගය පමණක් නොවෙයි, සභා පතිතුමනි, අද රටේ ඉතාම භයානක අන් දමින් තිබෙන රෝගයක් තමයි ක්ෂය රෝගය. යාපනේ වෛද්‍ය සම්මේලන අවස්ථාවේදී ගරු ඇමතිතුමා ප්‍රකාශ කර තිබුණා, මේ රටේ ක්ෂය රෝගීන් 66,000 ක් සිටිනවාය කියා. රජයේ සංඛ්‍යා ලේඛන වල ඒ ගණන දැක්වුණත් මා හිතන හැටියට නම් ඊට වැඩි ක්ෂය රෝගීන් සංඛ්‍යාවක් මේ රටෙහි සිටිනවා. අවුරුද්දකට 6000 ක් ක්ෂය රෝගයෙන් මැරෙන බව එක් වෛද්‍යවරයෙක් එම සම්මේලනයේදී පැහැදිලි වශයෙන්ම ප්‍රකාශ කර තිබෙනවා. මෙය ඉතා කණගාටුදායක තත්ත්වයක්. අද තිබෙන නවීන වෛද්‍ය ප්‍රතිකාර ක්‍රමවල හැටියට ක්ෂය රෝගයෙන් මිනිසුන් මැරෙන්නට වුවමනාවක් නැහැ. එවැනි තත්ත්වයක් තිබියදී මෙතරම් විශාල ගණනක් අවුරුද්දකට ක්ෂය රෝගයෙන් මිය යාම ඉතාමත් අවාසනාවන්තයි. බරවා රෝගයට මෙන්ම ක්ෂය රෝගයටත් විරුද්ධව විශාල මර්දන ව්‍යාපාරයක් ගෙන යාමට අද අපට සිදු වී තිබෙනවා. මේ කාරණය ගැන වැඩි වශයෙන් කථා කරන්නට මා අදහස් කරන්නෙ නැ.

දැන් මගේ කොට්ඨාශයෙහි තිබෙන ආරෝග්‍ය ශාලාවක් සම්බන්ධයෙන් වචන ස්වල්පයක් කියන්නට බලාපොරොත්තු වෙනවා. අපායක් තිබෙනවා යයි මිනිසුන් කියනවා. මා නම් එය දැක

විසර්ජන කෙටුම්පත් පත, 1967-68

—කාරක සභාව

ගරු යූ. බී. වන්නිනායක (මුදල් ඇමති)

(கௌரவ பூ. பி. வண்ணினாயக்க—நிதி அமைச்சர்)

(The Hon. U. B. Wanninayake—Minister of Finance)

අපායවල් කීපයක්ම තිබෙනවා.

තුඩාවේ මයා.

(திரு. துடாவ)

(Mr. Tudawe)

අපායවල් කීපයක්ම තිබෙනවායයි ගරු මුදල් ඇමතිතුමා කියනවා. ඒ කොයි හැටි වෙතත් අපායක් බලන්නට ඕනෑ කරන කෙනකු මාතර ආරෝග්‍ය ශාලාවට යා යුතුයි.

ආචාර්ය එන්. එම්. පෙරේරා

(கலாநிதி என். எம். பெரேரா)

(Dr. N. M. Perera)

ඒ එක අපායක්.

තුඩාවේ මයා.

(திரு. துடாவ)

(Mr. Tudawe)

එහි සමහර වාට්ටුවලට නාසය අල්ලා ගන්නේ නැතිව කෙනකුට යන්නට බැහැ. ඒ තරමට ඒවා ගද ගහනවා. මාතලේ ප්‍රදේශයේ එක් ආරෝග්‍ය ශාලාවකට හරකුන් ඇතුළු වන බවක් මාතලේ ගරු මන්ත්‍රීතුමා (ඇලික් අළුවිහාරේ මයා.) කීවිවා. මා සදහන් කරන මේ ආරෝග්‍ය ශාලාවට යම් යම් අය හරකුන් ඇතුළු කර නවා. ලෙඩුන් කා බී ඉතිරිවන දෙයින් හරකුන් තර කර ගැනීමට සමහර අය මෙම ආරෝග්‍යශාලාවට ඕනෑකමින්ම හරකුන් ඇතුළු කරනවා. මෙහි සේවකයින් හරියාකාර ඔවුන්ගේ යුතුකම් ඉෂ්ට කරන්නේ නැහැ. මෙය ඡන්දදායක කොට්ඨාශ 10 කට තිබෙන ප්‍රධාන ආරෝග්‍ය ශාලාවක් වුවත් මෙහි තත්ත්වය ඉතා මත් කණගාටුදායකයි. මේ තත්ත්වය වෙනස් කිරීම සඳහා දැන් අළුත් ආරෝග්‍යශාලාවක් හදාගෙන යන නමුත්, නිලධාරීන් හා සේවකයන් ඔවුන්ගේ යුතුකම් හරි හැටි ඉෂ්ට කරන්නේ මේ ආරෝග්‍ය ශාලාවේ තත්ත්වයත් මීට වඩා සතුටුදායක අන්දමකට සකස් කරන්නට පුළුවන් බව විශේෂයෙන් මතක් කරන්නට ඕනෑ. මෙහි සිටින වෛද්‍ය නිලධාරීන්ට සිදු වී තිබෙනවා දොස්තර

ඔහුගේ යුතුකම් හරියාකාර ඉෂ්ට කරන්නේ නැහැ. පිරිසිදුකමක් ඇත්තේම නැහැ. එම නිසා, දැනට මේ ආරෝග්‍ය ශාලාවේ තිබෙන අසතුටුදායක තත්ත්වයට ප්‍රධාන හේතුව නිලධාරීන්ගේත් සේවකයන්ගේත් නොසැලකිල්ල බව මා කියා සිටිනවා. මේ ආරෝග්‍යශාලාවේ තත්ත්වය ගැන මීට කලින් අවස්ථාවකදී මා මෙහි කරුණු කීවායින් පසු එකී වෛද්‍ය නිලධාරියා පෙරටත් වඩා නොසැලකිලිමත් අන්දමින් කටයුතු කරනවා. උදේ පැයකට වැඩි කාලයක් ඔහු ආරෝග්‍යශාලාවෙහි ගත කරන්නේ නැහැ. ඉල්ලා අස්වීමේ ලියකියවිලි පවා ඔහු දෙපාර්තමේන්තුවට ඉදිරිපත් කර තිබෙන බවත් මට ආරංචියි. මේ තත්ත්වය තිබෙනතුරු ආරෝග්‍ය ශාලාවේ වෛද්‍ය වරුන් පවා ඔවුන්ගේ කටයුතු හරියාකාර කරන්නේ නැහැ.

ගර්භනී මවුවරුන් 110 ක් සිටින වාට්ටුවෙහි ඇදත් තිබෙන්නේ 11 ක් පමණයි. ගර්භනී මවුවරුන් 10 දෙනකුට එක ඇදයි. අද ඒ මවුවරුන් වාට්ටුවේ අතන මෙනන ලාග සිටිනවා. ගර්භනී මවුවරුන්ට ප්‍රතිකාර කරන්නට පුළුවන් වෛද්‍යවරුන් දෙදෙනකු මෙම ආරෝග්‍ය ශාලාවෙහි සිටි තත් ඒ දෙදෙනාගේ මත හේදත් කුළුල් කා ගැනීමත් නිසා ඔවුන්ගේ කටයුතුත් හරියාකාර ඉෂ්ට වන්නේ නැහැ.

මෙම ආරෝග්‍යශාලාවේ තිබෙන තදබදය අඩු කර ගැනීම සඳහා මා ගරු සෞඛ්‍ය ඇමතිතුමාගෙන් එක් ඉල්ලීමක් කරනවා. වල්ගම සෞඛ්‍ය මධ්‍යස්ථානයක් තිබෙනවා. එහි සංචාරක බෙහෙත් ශාලාවක් ඇති කරන ලෙස මඩිහ-ගොඩගම ගම්කාරිය සභාව ඉල්ලා තිබෙනවා. ඊට අවශ්‍ය සියලුම උපකරණ ලබා දීමටත් එම ගම් කාරිය සභාව සූදානම්. එම නිසා එහි සංචාරක බෙහෙත් ශාලාවක් පිහිටුවා වෛද්‍යවරයකු හෝ දෙදෙනෙකු හෝ පත් කොට සතියකට වරක් දෙකක් බෙහෙත් දීමේ වැඩ පිළිවෙළක් යෙදවෙත් මාතර ආරෝග්‍ය ශාලාවෙහි අද තිබෙන තදබදය බොහෝ දුරට අඩු කර ගන්නට පුළුවන් වෙනවා.

දැනට අවුරුදු දෙක තුනකට පමණ කලින් මෙම ආරෝග්‍යශාලාවෙහි විශාල වෙනසක් සිදු වී තිබෙනවා. ඒ අනුව, අද රෝගීන්ට සිදු වී තිබෙනවා දොස්තර

විසර්ජන කෙටුම්පත් පනත, 1967-68

—කාරක සභාව

මහත්වරුන්ගේ ගෙවල්ට යන්නට. ඒ කාලයේ දොස්තර මහතාත් හමු වන්නට ඔවුන්ගේ ගෙවල්වලට යන්නට ලොකු බියක් තිබුණා. දොස්තර මහතාගේ ගෙවල්වලට ඒ කාලයේ කාටවත් එන්නට දෙන්නේ නැහැ. ඒ ගෙවල්වල ගේට්ටු වසා තිබෙනවා. “දොස්තර මහත්මයා ඉන්නවාදැයි” ඇහුවොත් ආරෝග්‍යශාලාවට යන්නට කියනවා. දැන් ලෙඩුන්ගේ නැයන් හය නැතිව දොස්තර මහතාගේ ගෙවල්වලට ගොස් පහාව දී ලෙඩුන්ට වුවමනා කරන දේවල් ඉෂ්ට කර ගන්නවා.

මාතර ආරෝග්‍යශාලාවේ 9 වැනි වාට්ටුවේ හේමවන්දු නමින් උපස්ථායකයකු ඉන්නවා. අවුරුදු ගණනාවක සිට ඔහු වැඩ කරන්නේ එම වාට්ටුවේමයි. ඔහු ඒ වාට්ටුවෙන් වෙනස් කළොත් නිවාඩු යනවා. එසේ නිවාඩු ගොස් ආපසු කෙසේ හෝ එම වාට්ටුවටම එනවා. ඔහු තමයි, මේ පහා ක්‍රමය ගෙන යන මිනිසා. යම් යම් ශල්‍යකර්ම කරවා ගත යුතු ලෙඩුන්ගේ නැයන්ට ඔහු කියනවා, “ඔහොම බලා ගෙන ඉඳලා බැහැ; ගිහින් දොස්තර මහත්මයා හමු වෙන්න” කියා. දොස්තර මහත්මයාව පෞද්ගලිකව මුණගැසුණාට පසුව තමයි, ශල්‍යකර්මය කෙරෙන්නේ. මේ උපස්ථායකයා හැමදාමත් ඒ වාට්ටුවේම ඉඳගෙන මේ විධියට නොයෙකුත් දූෂණ ක්‍රියා කරනවා. ඒ උපස්ථායකයා එම ආරෝග්‍යශාලාවේ අරක්කු පවා විකුණන බව මට දැන ගන්නට ලැබී තිබෙනවා. මේ තැනැත්තා එම වාට්ටුවෙන් ඉවත් කිරීමට ඒ වෛද්‍යවරුන් ක්‍රියා කරන්නේ නැහැ. ඒ වෛද්‍යවරුන් මේ උපස්ථායකයා සමඟ එකතු වී මේ පහා ගැනීමේ ව්‍යාපාරය කර ගෙන යනවා. මෙසේ එක පුද්ගලයකු අවුරුදු ගණනාවක් එකම වාට්ටුවේ සේවය කිරීම වෙනස් කිරීමට ක්‍රියා කරන්නේ නැත්තේ ඇයිදැයි ඇමතිතුමාගෙන් ප්‍රශ්න කරන්නට කැමතියි.

ගරු එම්. ඩී. එච්. ජයවර්ධන
 (කෙළරාව எம். டி. எச். ஜயவர்தன)
 (The Hon. M. D. H. Jayawardena)

සුළු සේවකයන් සේවා ස්ථානවලින් වෙනස් කරන්න එපායැයි කියමින් තමුන් තාත්සේලාමයි, විරුද්ධ වෙන්නේ.

තුඩාවේ මයා.
 (திரு. துடாவ)
 (Mr. Tudawe)
 වාට්ටුවලින් වෙනස් කිරීම ගැන—

ගරු එම්. ඩී. එච්. ජයවර්ධන
 (கௌரவ எம். டி. எச். ஜயவர்தன)
 (The Hon. M. D. H. Jayawardena)
 ඒකටත් විරුද්ධයි.

තුඩාවේ මයා.
 (திரு. துடாவ)
 (Mr. Tudawe)

අප විරුද්ධ නැහැ. ඒ සේවකයන් කළ යුතු වැඩ ලැයිස්තුවක්—“ඩියුටි ලිස්ට්” එකක්—ඉදිරිපත් කර නැහැ. එම නිසා ආරෝග්‍යශාලාවල වැඩ හරියාකාරව කරන්නට බැරි තත්ත්වයක් ඇති වී තිබෙනවා.

රීළඟට දන්න වෛද්‍යාගාර ගැන වචන ස්වල්පයක් කපා කරන්නට මා බලාපොරොත්තු වෙනවා. පාඨශාලාවලට දන්න වෛද්‍යාගාර සැපයීමේ වැඩ පිළිවෙළක් ඇමතිතුමා විසින් ක්‍රියාත්මක කරගෙන යනවා. ඒ වැඩ පිළිවෙළ තවත් පුළුල් කිරීම අවශ්‍යයි. සමහර පාඨශාලාවලට සපයා ඇති දන්න වෛද්‍යාගාර හරියාකාරව ක්‍රියාත්මක නොවෙනවා පමණක් නොව ඒවායේ ඇති උපකරණ නාස්ති වී, දිරාපත් වී ඇති බව දැනගන්නට ලැබී තිබෙනවා. උඩුගම මහා විද්‍යාලයට දුන් දන්න වෛද්‍යාගාරයේ උපකරණ වැඩක් ගන්නේ නැතිව පැත්ත කට දමා තිබෙනවා. [බාධා කිරීම්] මාතර ජන්දදායක කොට්ඨාශයටම තිබෙන්නේ, එකම දන්න වෛද්‍යාගාරයයි.

ගරු එම්. ඩී. එච්. ජයවර්ධන
 (கௌரவ எம். டி. எச். ஜயவர்தன)
 (The Hon. M. D. H. Jayawardena)
 තෙලිජ්ජවිලට දී තිබෙනවා.

තුඩාවේ මයා.
 (திரு. துடாவ)
 (Mr. Tudawe)

තෙලිජ්ජවිල අයත්, අකුරුස්ස ජන්දදායක කොට්ඨාශයටයි. එම නිසා, ලුමුත් 1200 ක් පමණ ඉගෙන ගන්නා ඒ විද්‍යාලයට අංග සම්පූර්ණ දන්න වෛද්‍යාගාරයක් දෙන ලෙස මා ඉල්ලා සිටිනවා.

විසර්ජන කෙටුම්පත් පනත, 1967-68

—කුරක සභාව

[තුඩුවේ මය.]

වැඩි දිග කථාවක් නොකරන හැටියට සහාපතිතුමා කීවා. එතුමා මා දෙස බලා ගෙනම වාගේ ඉන්නවා. එම නිසා ඒ සම්බන්ධයෙන් මා මීට වඩා කථා කරන්නට බලාපොරොත්තු වන්නේ නැහැ. අපේ රටට වුවමනා කරන වෛද්‍යවරුන් ගැන සලකා බැලුවාම, දැනට ඉන්නා ප්‍රමාණය කොහෙන්ම නොසැහෙන බව අවසාන වශයෙන් මතක් කරන්නට කැමතියි. එක් දවසක් මේ ගරු සභාවේදී, සමාජවාදී රටක් වන යුගෝස්ලෝවියාවේ ජනගහණයෙන් සෑම 450 කටම එක වෛද්‍යවරයා බැගින් ඉන්නා බව කීමට කවුදෝ කැගසා කීවා, “මොන වාර්තාවක් බලාගෙනද කියන්නේ” කියා. ප්‍රස්ත කාලයේ සඟරුවක් බලන අවස්ථාවේදී මා දුටුවා, සමාජවාදී සෝවියට් සමූහාණ්ඩුවේ ජෝර්ජියාවේ සෑම මිනිසුන් 10,000 කටම වෛද්‍යවරුන් 30 බැගින් ඉන්නා බව. ඒ කියන්නේ, සෑම මිනිසුන් 300 කටම එක් කෙනකු බැගින් වෛද්‍යවරුන් ඒ රටේ ඉන්නා බවයි. ඒ රටේ තත්ත්වය එසේ වුණත්, අපේ රටේ තත්ත්වය මොකක්ද?

මාතර ආරෝග්‍යශාලාවේ ඉන්නේ එකම ශල්‍ය වෛද්‍යවරයකු පමණයි. ඔහු නිවාඩු ගියාම වැඩ කරන්නට කෙනකු නැහැ. දවාලට හදිසි බරපතළ තුවාලකරුවන් ගෙනාවාම ඔවුන් වෙනුවෙන් කටයුතු කරන්නට කෙනකු නැහැ. මා මේ සම්බන්ධයෙන් මීට කලින් කියා තිබෙනවා. මා නැවත වරක් කියනවා, තවත් එක ශල්‍ය වෛද්‍යවරයකුවත් මාතර ආරෝග්‍යශාලාවට අවශ්‍ය බව. එහෙම නැත්නම් ලෙඩුන්ගේ ජීවිත බේරා ගන්නට ප්‍රචවන්කමක් නැහැ.

අ. සා. 5.30

විමලා කන්නන්ගර මිය. (සෞඛ්‍ය අමාත්‍යගේ පාර්ලිමේන්තු ලේකම්)

(තිරුමති ඩිමලා කන්නංගරා—ජනාධිපතිගේ මහත්මියගේ පාර්ලිමේන්තු ලේකම්)

(Mrs. Wimala Kannangara—Parliamentary Secretary to the Minister of Health)

I wish to speak a few words regarding the health education programme, to which reference was

made by the hon. Member for Mirigama (Mrs. Obeyesekere). There is no question of a battle between us. She is really anxious to know the details of this programme and, in fact, she raised this matter during the Second Reading Debate too.

I wish to inform the hon. Member for Mirigama that specialized campaigns are being carried on in 15 S. H. S. divisions in V. D., T. B., Filariasis and Malaria; and also such specialized projects as the National Blood Transfusion Service and the Lady Ridgeway Children's Hospital. Health education activities are systematically undertaken in ante-natal and post-natal clinics throughout the Island and in maternity homes. In these programmes the expectant and nursing mothers are taught the value of personal hygiene, nutrition, immunization and sanitation. These services are performed by public health nurses, public health inspectors and midwives.

These educational programmes are continued in the pre-school clinics and in the schools. An important activity that was undertaken in the schools is the mass B. C. G. immunization programme. Through an intensive educational programme it has been possible to immunize about 1½ million school-children so far. Under the second five-year B. C. G. plan it is proposed to provide B. C. G. vaccination to another one million children.

Action has already been taken to X-ray school teachers. So far over 23,000 teachers have been X-rayed. Teachers of all the teacher training colleges are also being trained in health education.

This success in school health education has been possible due to the close co-ordination that exists between the Ministries of Health and Education through the network of local government institutions.

I do not want to take any more time. I shall give more details regarding health education at some other time.

විසර්ජන කෙටුම්පත් පනත, 1967-68

—කරක සභාව

ආර්. එම්. අප්පුහාමි මයා. (බණ්ඩාර වෙල)

(*திரு. ஆர். எம். அப்புஹாமி—பண்டார வலா*)

(Mr. R. M. Appuhamy—Bandarawela)

ගරු සභාපතිතුමනි, සෞඛ්‍ය අමාත්‍යාංශයේ වැය ශීර්ෂ යටතේ වචන ස්වල්පයක් ප්‍රකාශ කරන්නට ඉඩක් ලබා දීම ගැන තමුන් තාන්සේට මා ස්තූතිවන්ත වෙනවා. ඈත පිරිසර යන්න එන්න අපහසු දුර්ග මාර්ගවලින් ගහන ඉතාමත්ම අමාරු ප්‍රදේශවල ජීවත් වන පිරිස දෙස බලන විට, අදත් කට්ටඩියන් ලවා තුල් මතුරවා ලෙඩ රෝග සුව කර ගන්නට බලා පොරොත්තු වන පිරිසක් සිටින බව නොකියා බැහැ. සෞඛ්‍ය උපදෙස් තබා සෞඛ්‍ය වෛද්‍ය නිලධාරියකු හෝ වින්නමු මාතාවක් හෝ නොදුටු පිරිසක් එහි ජීවත් වන පිරිස අතර අදත් සිටින බව මේ අවස්ථාවේදී මතක් කරනවා. ඊට හේතුව නම් ඒ ප්‍රදේශවලට තවමත් සෞඛ්‍ය පහසුකම් ලැබී නොමැති වීම බවයි මට කියන්නට තිබෙන්නේ.

බණ්ඩාරවෙල ආරෝග්‍යශාලාව ගැන මා මුලින්ම මතක් කරන්නට බලාපොරොත්තු වෙනවා. ඒ ආරෝග්‍යශාලාව පිහිටුවා තිබෙන්නේ බණ්ඩාරවෙල පළාත් ආණ්ඩු සභා සීමාව තුළයි. මා එහි ගොස් ඒ ආරෝග්‍යශාලාවේ ශ්‍රේණිය කුමක්දැයි ඒ වෛද්‍ය නිලධාරීතුමන්ගෙන් ප්‍රශ්න කළ අවස්ථාවේ ඒ මහත්මයා කිව්වා, “පෙරිපරල් යුනිට්” කියා. සිංහලෙන් කියන්නේ මොකක්දැයි මා ඇහුවාම ඒ මහත්මයා පොතක් පෙරළල බලල කිව්වා, “පර්යන්තික ආරෝග්‍යශාලාව” කියා. බණ්ඩාරවෙල ආරෝග්‍යශාලාව ග්‍රාමීය ආරෝග්‍යශාලාවක්ද, දිස්ත්‍රික් ආරෝග්‍යශාලාවක්ද කියා නොදන්න පිරිසක් තවමත් සිටින බව මා කියන්නට ඕනෑ. මේ ආරෝග්‍යශාලාව මෙම ශ්‍රේණියේ තිබුණත් දිනපතා මේ ආරෝග්‍යශාලාවෙන් බෙහෙත් ලබා ගැනීමට රෝගීන් 300 කට අධික සංඛ්‍යාවක් පැමිණෙනවා. එහි නේවාසිකව සිටින ලෙඩුන්ගේ සාමාන්‍ය ගණන 78 ක් තරම වෙනවා. මාසයකට ඒ ආරෝග්‍යශාලාවේදී දරුවන් ප්‍රසූත කරන ගර්භණී මාතාවන්ගේ ගණන 100 කට අධික බව එහි සංඛ්‍යා ලේඛන අනුව පෙනී යනවා. මේ

ආරෝග්‍යශාලාවේ තත්ත්වය පිළිබඳ විශේෂයෙන්ම පාර්ලිමේන්තු ලේකම්තුමිය දන්නවා ඇති. මේ ලිහදී ඒ ප්‍රදේශයේ බුදු මැදුරකට මුල්ගල් තැබීමේ උත්සවයකට එතුමිය සහභාගී වෙන්නට ගිය අවස්ථාවේ මේ ආරෝග්‍යශාලාවටත් ගිය බව මට මතකයි. ඒ ආරෝග්‍යශාලාවේ පවතින ඉඩකඩ මදිකම නිසා ලෙඩුන්ට විදින්නට සිදු වී තිබෙන හිරිහැර හා කිසිම පහසුකමක් ඒ ස්ථානයේ ලෙඩුන්ට නොමැති බව එතුමියට පෙනී යන්නට ඇති. එතුමිය එහි ගිය අවස්ථාවේ ඒ ආරෝග්‍යශාලාවට මාතෘ නිවාසයක් ලබා දෙනවා යයි පොරොන්දු වූ බව මට දැනගන්නට ලැබී තිබෙනවා. ඒ මාතෘ නිවාසය ලැබුණොත් අනික් වාට්ටුව පිරිමි ලෙඩුන් සඳහා පාවිච්චි කරන්නට පුළුවන්කම ලැබෙනවා. එවැනි වාට්ටුවක්වත් නොලැබුණොත් මේ ආරෝග්‍යශාලාවේ පවතින තදබදය මග හරින්නට පුළුවන්කමක් නැහැ.

අද බණ්ඩාරවෙල ආරෝග්‍යශාලාවට බණ්ඩාරවෙල අවටින් පමණක් නොව ඉතා ඈත ප්‍රදේශවලින් පවා ප්‍රතිකාර ලබා ගැනීමට රෝගීන් පැමිණෙනවා. දැනට එහි තිබෙන ප්‍රධාන අඩුපාඩුව වශයෙන් මා මේ අවස්ථාවේදී සඳහන් කරන්නට කැමතියි, වාට්ටු හිඟකම. එම නිසා පාර්ලිමේන්තු ලේකම්තුමිය දුන් පොරොන්දුව මේ අවුරුද්ද ඇතුළතදීම ඉටු කරනවා ඇතැයි මා විශ්වාස කරනවා.

ඊළඟට මේ ආරෝග්‍යශාලාව දිස්ත්‍රික් ආරෝග්‍යශාලාවක තත්ත්වයට උසස් කළ යුතු බව ගරු ඇමතිතුමා පිළිගන්නවා ඇති.

ගරු එම්. ඩී. එච්. ජයවර්ධන
(*கௌரவ எம். டி. எச். ஜயவர்தன*)
(The Hon. M. D. H. Jayawardena)
හපුතලේ තියෙනවා, දිස්ත්‍රික් ආරෝග්‍යශාලාවක්. එතැන ඉඳල හැතප්ම 3 1/2 යි.

අප්පුහාමි මයා.
(*திரு. அப்புஹாமி*)
(Mr. Appuhamy)
හපුතලේ ආරෝග්‍යශාලාව හුඟක් කලින් පටන් ගත්ත එකක්. ඊට වඩා ලෙඩුන් විශාල සංඛ්‍යාවක් ප්‍රදේශයේ මධ්‍යස්ථාන

විසර්ජන කෙටුම්පත් පනත, 1967-68

—කාරක සභාව

[අප්‍රසාම් මයා.]

යක් හැටියට තිබෙන බණ්ඩාරවෙල ආරෝග්‍යශාලාවට එනවා. හපුතලේ ආරෝග්‍යශාලාවෙන් වැඩි වශයෙන් ප්‍රයෝජන ලබන්නේ වතුකරයේ ජනතාවයි. එම නිසා බණ්ඩාරවෙල ආරෝග්‍යශාලාව හපුතලේ ආරෝග්‍යශාලාවට වඩා වැදගත්කමක් තිබෙන ආරෝග්‍යශාලාවක් බැවින් මෙම ආරෝග්‍යශාලාව දිස්ත්‍රික් ආරෝග්‍යශාලාවක තත්ත්වයට උසස් කරන ලෙස ඉල්ලා සිටිනවා. මේ පිළිබඳව පරීක්ෂණයක් පැවැත්වූ සහකාර සෞඛ්‍ය අධිකාරීවරයකු වන මුතුකුමාරන් නමැති මහත්මයා නිර්දේශ කර තිබෙනවා, මේ ආරෝග්‍යශාලාව දිස්ත්‍රික් ආරෝග්‍යශාලාවක් හැටියට උසස් කරන්න සුදුසුයි කියා.

දැනට එහි තිබෙන්නේ ඇදන් 44 යි. එදා පාර්ලිමේන්තු ලේකම්තුමිය එහි යන විට නිලධාරී මහතූන් කොයි විධියට ආරෝග්‍යශාලාව සකස් කර තිබුණදැයි මා දන්නේ නැහැ. එහි අඩි 20×15 කාමරයක් තිබෙනවා. මාරාවත් ආරෝග්‍යශාලාවට ඇතුළු වන විට පැදුර බැගින් අරගෙන යා යුතුයි. අර කුඩා කාමරයේ මව්වරුන් 25ක් 30ක් සිටිනවා. සමහර විට, පාර්ලිමේන්තු ලේකම්තුමිය ඒ තත්ත්වය දුටු නිසා වන්නට ඇති, අර විධියේ පොරොන් දුවක් වුණේ.

විමලා කන්නන්ගර මිය.

(திரும்பதி விமலா கன்னங்கரா)

(Mrs. Wimala Kannangara)

සුමානසක් ඇතුළත ඇදන් සහ පුටු යැව්වා.

[අප්‍රසාම් මයා.]

(திரு. அப்புஹாமி)

(Mr. Appuhamy)

එහෙම නම් එතුමියගේ ගමනෙන් සේවයක් සිදු වී තිබෙනවා.

එක් දවසක් ප්‍රශ්නයක් ඇසූ අවස්ථාවේදී දිස්ත්‍රික් වෛද්‍ය නිලධාරී මහත්මයාකු ලබා දෙන බවට ගරු සෞඛ්‍ය ඇමතිතුමා පොරොන් දු වුණා. ඒ පොරොන් දුව අනුව හොඳ දිස්ත්‍රික් වෛද්‍ය නිලධාරී මහත්මයාකු එහි එවීම ගැන මා එතුමාට ස්තූතිවන්ත වෙනවා.

ඒ ආරෝග්‍යශාලාවේ ලිපිකරුවන්ගේ වැඩ කරන්නේත් වෛද්‍යවරුන්මයි. වෛද්‍යවරුන් ලිපිකරු වැඩ කිරීම නිසා ලෙඩුන්ට බාධාවක් වී තිබෙනවා. එසේ හෙයින් හැකි තරම් ඉක්මනින් එම ආරෝග්‍යශාලාවට ලිපිකරුවකු සපයා දෙන ලෙස මා ඉල්ලා සිටිනවා.

දිස්ත්‍රික් වෛද්‍ය නිලධාරී මහතාගේ නිවාසය පිහිටියේ ආරෝග්‍යශාලාවේ සිට සැතපුම් එකයි කාලක් පමණ දුරින් විම නිසා ලොකු කරදරයක් ඇති වී තිබෙනවා. රාත්‍රි කාලයේදී හෝ එසේ නැත්නම් වෛද්‍යවරයා ආරෝග්‍යශාලාවේ නොසිටින අවස්ථාවකදී හෝ අසාධ්‍ය රෝගියකු ගෙන එනු ලැබුවහොත් ටෙලිෆෝන් මගින් ඒ බව වෛද්‍ය නිලධාරීතුමාට දන්වා එතුමා ගෙන්වා ගන්නා විට පැය භාගයක් පමණ ගත වෙනවා. ප්‍රතිකාර නො කළහොත් අසාධ්‍ය රෝගියකු සමහර විට මේ කාලය තුළ මිය යන්නටත් පුළුවනි. අසාධ්‍ය රෝගියකු සම්බන්ධයෙන් සලකන විට ඒ තරම් කාලයක් අපතේ යැවීම ලොකු පාඩුවක්. එසේ හෙයින් දිස්ත්‍රික් වෛද්‍ය නිලධාරී තුමාගේ නිවාසය සඳහා ආරෝග්‍යශාලාව අසල ඇති ගොඩනැගිල්ලක් යොදා ගත යුතුව තිබෙනවා. එවැනි ගොඩනැගිල්ලක් රජයට අත්පත් කර ගැනීමට කටයුතු කර ගෙන ගොසිනුත් තිබෙන හෙයින් ඉක්මනින් ඒ යාර දෙසියක් පමණ ඇතිත් තිබෙන ගොඩනැගිල්ල පවරාගෙන එය දිස්ත්‍රික් වෛද්‍ය නිලධාරීතුමාගේ නිවාසය බවට පත් කරන ලෙස මා ඉල්ලා සිටිනවා.

පසුගිය අගෝස්තු 5 වැනිදා “දිනමිණ” පත්‍රයෙහි “බණ්ඩාරවෙල රජයේ රෝහලේ සේවයට වෛද්‍යවරයෙක් නැ” යනුවෙන් ප්‍රවෘත්තියක් පළ වී තිබුණා. රාත්‍රි කාලයේ සේවය සඳහා ඉන්නේ ඇපෝතිකරු මහත්මයාකු බව මා දන්නවා. ඒ මහතා වැඩ නොකරන දිනවල තවත් යාර දෙසියයක් පමණ ඇතිත් ඇති නිවසක පදිංචි අනෙක් ඇපෝතිකරී මහතා වැඩ කරන්නට මිනෑ. හදිසි රෝගියකු ගෙනාවොත් ඒ ඇපෝතිකරී මහතා කැඳවා ගන්නා විට විනාඩි 15ක් පමණ ගත වෙනවා. “රාත්‍රි කාලයේදී හදිසියේ අසාධ්‍ය රෝගියකු ඇතුළත් කිරීමට නොහැකිය” යනුවෙන් “දිනමිණ” ප්‍රවෘත්තියේ සඳහන් වෙතත්, එහි නම් සත්‍යතාවක් ඇතැයි මා හිතන්නේ

විසර්ජන කෙටුම්පත් පනත, 1967-68

—කාරක සභාව

නැහැ. ප්‍රශ්නය වී ඇත්තේ ආසන්නයේම නිවාස නැති නිසා වෛද්‍යවරුන් පැමිණෙන විට ප්‍රමාද වීමයි.

බණ්ඩාරවෙලට ජල ප්‍රශ්නයක් හෝ ඉඩම් ප්‍රශ්නයක් හෝ නැති නිසා මා විශේෂයෙන් මතක් කරන්නේ පුළුවන් තරම් ඉක්මනින් වාට්ටු ඉදි කරන ලෙසයි.

සෞඛ්‍ය දෙපාර්තමේන්තුවේ සේවය කරන සුළු සේවකයන් ගැනත් මතක් කරන්නට කැමතියි. සුළු සේවකයන් අතින් විශාල වැඩ කොටසක් ඉටු වෙනවා. රාත්‍රි කාලයේදී සේවය කරන විට සමහර විට පැය දොළහක්ම වැඩ කරන්නට ඔවුන්ට සිදු වෙනවා. 1965 මහා මැතිවරණයෙන් පසුව බදුල්ලේ සහ බණ්ඩාරවෙල සිටි ඒ විධියේ සේවකයන් කීප දෙනෙකු ඇත ප්‍රදේශවලට මාරු කර යවා සිටිනවා. ඒ උදවිය ලබන්නේ ඉතාමත්ම සුළු වැටුපක්. දුප්පත් පිරිසක් වූ ඒ උදවියට ඒ සුළු වැටුපෙන් තම අඹු දරුවන් තබන්නා කරන්නට සිදු වෙනවා. හුවමාරු ක්‍රමයට මාරු වීමට කැමති අය ඉන්නවා. ඒ අතර මට තම තමන්ගේ ගම් ප්‍රදේශවලට මාරු වීමට කැමති, දැනට ඇත ප්‍රදේශවල සේවය කරන අයට එසේ මාරුවීම් ලබා දුන්නොත් ඒ අයට එයින් ලොකු සේවයක් සැලසෙන බව මතක් කරන්නට කැමතියි. මගේ ඉල්ලීම් පිළිබඳව තමුන් තාත්සේගේ සැලකිල්ල යොමු කරනවා ඇතැයි බලාපොරොත්තු වෙමින් මගේ වචන සවලාස අවසාන කරනවා.

බර්නාඩ් සොයිසා මයා.

(තිரு. පෙරිනාට්. ශෝය්සා)

(Mr. Bernard Soysa)

There are a number of matters which I would have liked to bring to the notice of the Hon. Minister, but within the limited time that is available I will confine myself to what I consider the most important.

The first is in regard to the accident service that was inaugurated in Colombo. I must congratulate the Hon. Minister on his starting something which was very good. It was functioning very well. But I wish to

bring to the notice of the Hon. Minister that it is no longer what was expected of it.

ශ්‍රී ඩී. ඩී. ජයවර්ධන

(කෙළරාච්ඡා. ඩී. ඩී. ජයවර්ධන)

(The Hon. M. D. H. Jayawardena)

We have patched up the differences between the doctors and it is working all right again.

බර්නාඩ් සොයිසා මයා.

(තිரு. පෙරිනාට්. ශෝය්සා)

(Mr. Bernard Soysa)

I hope so. Originally there was a 24-hour service, with a surgeon on duty for every period of eight hours; there were three surgeons in all, and a case received attention immediately.

Now, these were general surgeons who had orthopaedic practice and may be some degree of neuro-surgical practice of their own. So, other than the more complicated cases for which the consultation services were available, they would attend to the cases themselves.

ශ්‍රී ඩී. ඩී. ජයවර්ධන

(කෙළරාච්ඡා. ඩී. ඩී. ජයවර්ධන)

(The Hon. M. D. H. Jayawardena)

Professional jealousy.

බර්නාඩ් සොයිසා මයා.

(තිரு. පෙරිනාට්. ශෝය්සා)

(Mr. Bernard Soysa)

What happened was that representations were made. I do not know from whom or why. But this pattern changed, and the kind of service that a person who was admitted got was something a little better than first aid attention.

The orthopaedic surgeon was on call. Until he was able to come, nothing very much could be done for the patient. Now the orthopaedic surgeon functions at the clinics of the orthopaedic unit. He also has his own beds there. If he came on call to the accident service clinic, then that much time is taken away from his clinic and from

විසර්ජන කෙටුම්පත් පනත, 1967-68

—කුරක සභාව

[බර්තෘචි සොයිසා මයා.]

the beds that he has normally to attend to. On the other hand, if he does not come to the accident service clinic, to that extent the accident service is neglected. The original system under which you had a surgeon on duty all the time on the spot, who attended to the cases and called in the orthopaedic surgeon or the neuro-surgeon on the consultation service, where such attention was required, to attend to those cases which were beyond him or in regard to which he thought he needed somebody else's advice worked well; to that extent the system worked well.

The Hon. Minister said that the differences have been patched up, and that the service ought to function well. I trust it will return to the *status quo*, that is the *status quo* at the time of the establishment of the accident service.

ගරු එම්. ඩී. එච්. ජයවර්ධන

(கௌரவ எம். டி. எச். ஜயவர்தன)
(The Hon. M. D. H. Jayawardena)

Actually orthopaedic surgeons are now coming to work right through the 24 hours.

බර්තෘචි සොයයිසා මයා.

(திரு. பெர்னாட் சோய்ஸா)

(Mr. Bernard Soysa)

I do not know whether there is an administrative problem that will arise there again.

වෛද්‍යාචාර්ය නාගනානන්

(டொக்டர் நாகநாதன்)

(Dr. Naganathan)

We have got more surgeons.

ගරු එම්. ඩී. එච්. ජයවර්ධන

(கௌரவ எம். டி. எச். ஜயவர்தன)

(The Hon. M. D. H. Jayawardena)

All depends on the spirit in which they work.

බර්තෘච්ඡෙදොප්පාදොප්පාදොප්පාදො.

(திரு. பெர்னாட் சொய்ஸா)

(Mr. Bernard Soysa)

I do not like to enter into a discussion of spirits.

గర్భ చిత్రి. షి. చిత్రి. పయవికీర్తన

(கௌரவ எம். டி. எச். ஜயவர்தன)

(The Hon. M. D. H. Jayawardena)

I am not one of those who take it.

වෛද්‍යාචාර්ය නාගනානන්

(டொக்டர் நாகநாதன்)

(Dr. Naganathan)

Do not get disturbed.

බර්තෘච්ඡෙසොධිසං මයා.

(திரு. பெர்னாட் சோய்ஸா)

(Mr. Bernard Soysa)

Not with the inspiration that you provide. The follow up at the accident service was also subject to the same limitations. With the orthopaedic surgeon attending to those cases, the follow up had to be at the orthopaedic clinic. In other words, an accident case had to take its turn with all the other persons who called at the clinic.

ගරු එම්. ඩී. එච්. පසවර්ධන

(கௌரவ எம். டி. எச். ஜயவர்தன)

(The Hon. M. D. H. Jayawardena)

We are making some changes in that.

අ. ඩා. 5.45

බර්තෘචි සොයිසා මය.

(திரு. பெர்னாட் சொய்ஸா)

(Mr. Bernard Soysa)

You are making some changes in that also. The second matter is in regard to the attention that is paid to those who are mentally ill. We have the clinics at the General Hospital and elsewhere. We have institutions at Mulleriyawa, at Angoda and at Pelawatta. And now if you take the number of patients at Angoda, Mulleriyawa and Pelawatta, it is quite clear that the congestion at Angoda has not in any sense been relieved as a result of the functioning of the other two institutions. There is no proper or equitable distribution of patients as among these three hospitals. I do not know the reason for it but it would appear that there has been a complete breakdown recently

විසර්ජන කෙටුම්පත් පතන, 1967-68

—කරක සහතික—

in the administration of these hospitals, not merely on the part of the patients who are admitted there. I am not blaming the doctors in charge of this work. All that I am saying is that the hospital administration in so far as the Ministry of Health is concerned is not able to make the arrangements that are necessary for the proper distribution of patients among these institutions.

The Hon. Minister must be very much concerned with the Mulleriyawa Hospital because it is either in his constituency or on the border of his constituency—Kottawa. Comparatively speaking that hospital is neglected.

Then I come to the Infectious Diseases Hospital. During the regime of Dr. V. Nadarajah who was the Chief Medical Officer of Health of the Colombo Municipality, public health services within the Colombo Municipality were improved. He was a very valuable officer whom we needlessly lost to Ghana. During his period adequate steps with the aid of modern drugs and modern methods were taken for combating the invasion of these diseases of an infectious nature. And the good work is being carried on by his successors. As a result the number of patients who would require admission from time to time to the I.D.H. became fewer than it used to be in the past. I see that now it is neglected. The buildings are not even repaired. It would appear that not even the enthusiastic hon. Parliamentary Secretary to the Minister of Health has visited that place. She has visited a number of places but not the I.D.H.

గర్భ పత్రి. వి. పత్రి. పశువర్గము

(கௌரவ எம். டி. எச். ஜயவர்தன)
(The Hon. M. D. H. Jayawardena)

I visited that hospital.

බර්තෘච්ඡි භෞතෙහි මයා.

(திரு. பெர்னாட் சோய்ஸா)
(Mr. Bernard Soysa)

As a patient or as Minister ?

ගරු ජම්. ඩී. ජම්. ජයවර්ධන

(கௌரவ எம். டி. எச். ஜயவர்தன)

(The Hon. M. D. H. Jayawardena)

When 400 employees at Walkers got poisoned I visited the place. In fact, I was there for three days.

බර්තෘති සොබිසා මයො.

(திரு. பெர்னாட் சோய்ஸா)

(Mr. Bernard Soysa)

I am glad the Hon. Minister has seen for himself what really has happened to this hospital.

ගුණ ප්‍රමි. ක්‍රි. ප්‍රමි. ප්‍රසවකේතන

(கௌரவ எம். டி. எச். ஜயவர்தன)

(The Hon. M. D. H. Jayawardena)

What do you expect? When there are no small pox cases the place will naturally be abandoned.

බර්තෘච්ඡෙදොක්තො මයො.

(திரு. பெர்னாட் சோய்ஸா)

(Mr. Bernard Soysa)

With the possibility of patients being admitted there the buildings ought to be repaired. You cannot allow the buildings to be abandoned.

గర్భ చిత్రీ. ఐ. చిత్రీ. త్తవదేదేన

(கௌரவ எம். டி. எச். ஜயவர்தன)

(The Hon. M. D. H. Jayawardena)

They are not abandoned. Although they are not repaired, in case of a serious outbreak of an epidemic buildings will be put up overnight. Cadjan sheds will be put up to accommodate the patients.

බර්තෘනි සොසිසා මය.

(திரு. பெர்னாட் சோய்ஸா)

(Mr. Bernard Soysa)

In any case, I should like the Hon. Minister to state what exactly his policy is in regard to this place. What does he intend to do?

The next matter I want to bring to his notice is a plea that I have made before this, in regard to this conflict between the specialists and the administration. This is a quarrel that has come down over the years. I do

விசேஷ கமிட்டி உறுது, 1967-68

—காரை கலாவி

[வெணாவி கமிட்டி கலா.]

not want to take sides in this matter, but there is one important remedy for it. Make hospital administration itself a speciality. The hon. Member for Nallur (Dr. Naganathan) waxed eloquent on his demand that hospital administration should be taken away from the civil servants. I say there is one solution for this problem, and that is to make hospital administration itself a speciality—

வெணாவி கமிட்டி கலா.

(கெளரவ எம். டி. எச். ஜயவர்தன)

(The Hon. M. D. H. Jayawardena)

Three doctors will be appointed next month.

வெணாவி கமிட்டி கலா.

(திரு. பெர்னாட் சோய்ஸா)

(Mr. Bernard Soysa)

—when persons qualified and trained as specialists can take charge of hospital and medical administration. You can give them the same status as specialists. Then that gap which exists today between the administrators and the specialists, the differences in attitude towards each other, can be eliminated.

வெணாவி கமிட்டி கலா.

(கெளரவ எம். டி. எச். ஜயவர்தன)

(The Hon. M. D. H. Jayawardena)

I am in full agreement with you.

வெணாவி கமிட்டி கலா.

(திரு. பெர்னாட் சோய்ஸா)

(Mr. Bernard Soysa)

I am glad the Hon. Minister is in full agreement with me.

வெணாவி கமிட்டி கலா.

(கெளரவ எம். டி. எச். ஜயவர்தன)

(The Hon. M. D. H. Jayawardena)

Not always, sometimes only.

வெணாவி கமிட்டி கலா.

(திரு. பெர்னாட் சோய்ஸா)

(Mr. Bernard Soysa)

The other matter is about the school medical service which the hon. Member for Nallur quite correctly described as something that has degenerated to mere routine

வெணாவி கமிட்டி கலா.

(கெளரவ எம். டி. எச். ஜயவர்தன)

(The Hon. M. D. H. Jayawardena)

Both of you are agreed there.

வெணாவி கமிட்டி கலா.

(திரு. பெர்னாட் சோய்ஸா)

(Mr. Bernard Soysa)

It is rarely that I agree with the hon. Member for Nallur.

This is a matter on which both the hon. and fair Member for Mirigama (Mrs. Obeyesekere) and the hon. and fair Parliamentary Secretary to the Minister of Health exchanged ideas on the Floor of the House. I am reminded of certain lines that I do not like, much but which appear to be appropriate, Sir Walter Scott's apostrophe to woman :

"Oh woman, in our hours of ease,

Uncertain, coy and hard to please,

When pain and anguish wring the brow,

A ministering angel thou."

Just as one swallow does not make a summer, so these two angels do not necessarily create a paradise, and as far as the school medical service is concerned it is far from being anything like a paradise! The routine jobs like B. C. G. inoculation and vaccination are undoubtedly done, but detailed examination of the school child to find why he or she is dull in class is not looked into. I know of three instances that were brought to my notice where the child was said to be dull. The real reason was that the child was deaf; the child was hard of hearing. The child was very bright, the child was very intelligent, but the child was given a seat at the back of the class from which he could not hear or follow the lessons. The child was considered dull, and the Hon. Minister of Education under his grading system applied between the ages of 8 and 14 would probably relegate that child to the backwaters of education.—[Interruption]. It is because the Hon. Minister of Health has not been careful and has not examined that child

විසර්ජන කෙටුම්පත් පනත, 1967-68

—කාරක සභාව

to see what was wrong. I should like a little more attention paid to the school medical service, to tighten up this examination so that it will not become a mere routine examination but one in which the child is given proper attention. On that matter I do not think the exchange of ideas between Mirigama and Galigamuwa has finally settled the problem. These are the matters which I principally want to bring to his attention.

The next matter which I want to raise concerns the Hon. Minister of Education as well, and that is the restriction of the numbers admitted to the university for medical training. Some 40 odd persons have been shut out although in the opinion of the university authorities and by their standards they are qualified for admission to a medical course. The Hon. Minister says, "I cannot absorb all the doctors who pass out. I have not the money to do that. There are other more urgent requirements in the country and our Government is spending money on things according to certain priorities. I cannot absorb the doctors."

I do not want to quarrel with the Hon. Minister on this matter at the Committee stage. But, Sir, his Ministry itself admits that you are training doctors and producing them not only for the public service but also for the private sector. On that basis I do not understand why you should restrict the number to a certain arbitrary figure that the university authorities dictate. I think the Hon. Minister of Health must have some say in the matter. I made some inquiries in regard to this matter and I was told that the bed strength in Peradeniya and here in Colombo was not sufficient to cope with the number demanding admission to the medical course. If that is so, I am sure the Colombo North and Colombo South hospitals can be opened up for that purpose. Let those who knock at the doors of the university for admission to a medical career be admitted as long as they

are competent to follow that course. The question of whether you are going to guarantee employment or not is quite another question altogether. But the Hon. Minister of Health must insist with his Colleague, the Hon. Minister of Education, that there must be no restriction if the applicants are qualified to follow that course. That, Sir, is the final plea I want to make to the Hon. Minister.

ආර්. එම්. ධර්මදාස බණ්ඩා මයා. (බිබිලේ)

(திரு. ஆர். எம். தர்மதாச பண்டா—பிபிலே)

(Mr. R. M. Dharmadasa Banda—Bibile)

ගරු සභාපතිතුමනි, සෞඛ්‍ය අමාත්‍යාංශයේ වැය ශීර්ෂය යටතේ කඩා කිරීමට පෙර මා මතක් කරන්න කැමතියි, විරුද්ධ පාර්ශ්වයේ ගරු මන්ත්‍රීවරුන් රාශියක්ම අපේ ඇමතිතුමාගේ සේවය ගැන වර්ණනා කළ බව. එසේ නම්, ආණ්ඩු පක්ෂයේ මන්ත්‍රී වරයකු වශයෙන් අමුතුවෙන් වර්ණනා කිරීම අවශ්‍ය යයි මා කල්පනා කරන්නේ නැහැ. කෙසේ වුණත් අපේ ප්‍රදේශවලට—විශේෂයෙන්ම බිබිලේ, මයිසංගනය ආදී ප්‍රදේශවලට—බලපා ඇති වැදගත් ප්‍රශ්න යක් ගැනයි පළමුවෙන්ම සඳහන් කරන්න යන්නෙ. ගරු සභාපතිතුමනි, පසුගිය දවස් වල සමහර අය වේදිකාවලට නැගී කියන්න පටන් ගත්තා, අපේ ඩී. එස්. සේනානායක අගමැතිතුමා විසින් ආරම්භ කරන ලද මැලේරියා මර්ධන ව්‍යාපාරය සාර්ථක අන්දමින් කරගෙන ගියාය, මැලේරියා රෝගය සම්පූර්ණයෙන්ම රටින් තුරන් කළාය, කියා. මේ නිසා, පසුගිය ආණ්ඩුව ලෝක සෞඛ්‍ය සංවිධානයෙන් ආධාර මුදල් ලබාගත් නමුත් මැලේරියා මර්ධනය සඳහා කළ යුතු බෙහෙත් විදිම් ආදිය සම්පූර්ණයෙන්ම නතර කර දමිමා. එහි ප්‍රතිඵලයක් වශයෙන් නැවතත් මැලේරියා රෝගය ශීඝ්‍ර ලෙසින් පැතිර යන බවට ආරංචි ලැබී තිබෙනවා. දැන් කොළඹ පවා මැලේරියා රෝගය පැතිර ඇති බව ප්‍රචාර්ති පත්‍ර වලින් හෙළිදරව් වෙනවා. එපමණක් නොවෙයි, පසුගිය මාසය තුළදී මයිසංගන ප්‍රදේශයෙන් මැලේරියා රෝගීන් හත් දෙනකුද, බිබිලේ ප්‍රදේශයෙන් රෝගීන් 20 දෙනකුද සොයා ගන්නට යෙදුණ නිසා, මේ රෝගය නැවත වරක් රට පුරා පැතිරී යන

විසර්ජන කෙටුම්පත් පනත, 1967-68

—කාරක සභාව

[ආර්. එම්. ධර්මසාස බණ්ඩා මයා.]

බවට ලකුණු පෙනෙනවා. එමනිසා ගරු ඇමතිතුමාගේ විශේෂ අවධානය මේ සඳහා යොමු කරවන්න කමතියි. ගරු ඇමතිතුමා මේ පිළිබඳව ඉක්මන් පියවරක් නොගත හොත් මොනරාගල දිස්ත්‍රික්කයේ පමණක් නොවෙයි, බදුල්ල දිස්ත්‍රික්කයේ පමණක් නොවෙයි, මුළු ලංකාවේම අස්සක් මුල්ලක් තාර මෙම රෝගය පැතිර යන බවට කිසිම අනුමානයක් නැහැ. කොළඹ නගරයේ පවා මෙම රෝගය පැතිර ඇති නම් අනිකුත් නගර ගැන අමුතුවෙන් කියන්න වුවමනා කරන්නේ නැහැ. මේ තත්ත්වය ගැන ගරු ඇමතිතුමාට මා දෙස් නගන්නේ නැහැ. මා දෙස් නගන්නේ පසුගිය රජයටයි. ඒ මන්ද? ලෝක සෞඛ්‍ය සංවිධානයෙන් ආධාර මුදල් ලැබෙද්දී පවා මැලේරියා මර්ධන ව්‍යාපාරය සම්පූර්ණයෙන්ම අඩපන කර දමා තිබුණා. සෑම ශාඛාවකම වාගේ මැලේරියා මර්ධන කටයුතුවල නිරතව සිටි සේවකයින් ඉවත් කර දමමා. ඒ හේතුව නිසා, 1965 දී නතර කරන්න තිබුණු මැලේරියා මර්ධන ව්‍යාපාරය 1963 දී නතර වුණා. මෙහි ප්‍රතිඵලයක් වශයෙන් අද—1967 දී—මැලේරියා රෝගය භයානක අන්දමින් නැවතත් හිස ඔසවා තිබෙනවා. එම නිසා මේ කාරණය ගැන ඇමතිතුමාගේ විශේෂ අවධානය යොමු කොට මැලේරියා රෝගය මර්ධනය කර දැමීමට කටයුතු යොදන ලෙස නැවතත් ඉල්ලා සිටිනවා.

ගරු සභාපතිතුමනි, මා නියෝජනය කරන බිබිලේ ආසනයේ ඇති ආරෝග්‍ය ශාලාවට ගොඩනැගිල්ලක් ලබා දෙන ලෙස අවුරුදු ගණනාවක් තිස්සේ, 1956 සිට 1965 දක්වා, ඉල්ලා සිටියා. මොන හේතුවක් නිසාද කියන්න දන්නේ නැහැ, ඒ පිළිබඳව පසුගිය රජය ක්‍රියා කළේ නැහැ. මේ රජය බලයට පැමිණියාට පසුව ජනතාවගේ ඉල්ලීම අනුව එම ආරෝග්‍ය ශාලාවට ගොඩනැගිල්ලක් ලබාදීමට ගරු ඇමතිතුමා උනන්දුවීම ගැන මා ස්තූතිවන්න වෙනවා.

අ. හා. 6

මැදගම ආරෝග්‍ය ශාලාවේ ඇදන් 110ක් පමණ තිබෙන අතර වාට්ටු අටක් තිබෙනවා. එහෙත් සෑම වාට්ටුවක්ම වාගේ වණ්ඩාවට තෙමෙනවා. සෑම වාට්ටුවක්ම

වාගේ ගරා වැටෙන තත්ත්වයෙනුයි තිබෙන්නේ. මේ නිසා වාට්ටු තුනක්ම සම්පූර්ණයෙන්ම වසා දමා තිබෙනවා. මෙම ආරෝග්‍ය ශාලාව අක්කරයක් පමණ ඉඩමක පිහිටියත් එහි අලුතෙන් ගොඩනැගිලි ඉදි කිරීමට අමාරු තත්ත්වයක් පවතිනවා. එම නිසා ගරු ඇමතිතුමාගේ අවධානය මේ කාරණය ගැනත් යොමු කර වෙනත් ස්ථානයකට මෙම ආරෝග්‍ය ශාලාව ගෙන ගොස් අලුතෙන් ගොඩනැගිලි ඉදි කර අංග සම්පූර්ණ දිස්ත්‍රික් ආරෝග්‍ය ශාලාවක් බවට පමුණුවන ලෙස ඉල්ලා සිටිනවා. මෙහිදී කතාශාවෙන් නමුත් සඳහන් කළ යුතු කාරණයක් තිබෙනවා. ඇදන් 30 ක් ඇති ආරෝග්‍ය ශාලාවල පවා සෞඛ්‍ය හෙදියන් සිටියත්, ඇදන් 110 ක් ඇති මැදගම ආරෝග්‍ය ශාලාවට හෙදියන් ලබාදීමට මේ වනතෙක් ක්‍රියා කර නැහැ. ලංකාවේ ඇති දිස්ත්‍රික් ආරෝග්‍ය ශාලා වලින් හෙදියන් නොමැති එකම ආරෝග්‍ය ශාලාව මෙය යයි මා සිතනවා. ඇමතිතුමා නියෝග කළත් හෙදියන් මෙම ආරෝග්‍ය ශාලාවට පත් කිරීමට අවහිර කරන නිලධාරීන් සිටින බව පෙනී යනවා. එක් අවස්ථාවකදී නිලධාරී මහත්මයකු කීවා, හෙදියන් ලබා දෙන්න අමාරු වී ඇත්තේ හෙදි නිවාස නැතිකම බව. නමුත් හෙදි නිල නිවාස හදන්නටයයි ඉල්ලුවාම හෙදියන් නොමැති නිසා හෙදි නිවාස තැනීමේ අවශ්‍යතාවක් නැති බව කියනවා. එහෙනම් මේ ප්‍රශ්නය විසඳන්නේ කොහොමද? මා බලාපොරොත්තු වෙනවා, ගරු ඇමතිතුමාගේ කථාවේදී මෙයට පිළිතුරක් ලැබෙනවා ඇත කියා. හෙදියන් නැතිව නිවාස දෙන්නට බැරි නම්, නිවාස නැතිව හෙදියන් දෙන්නට බැරි නම්, මෙවැනි ආරෝග්‍ය ශාලාවකට අළුතෙන් හෙදියන් පත් කර යවන්නේ කෙසේද යන්න ගැන මා ඇමතිතුමාගෙන් පිළිතුරක් බලාපොරොත්තු වෙනවා. ඒ සම්බන්ධව ඇමතිතුමාට කරුණු සැල කර සිටි අවස්ථාවේ ගොඩනැගිලි පෙන්නුවා. ඒවා දෙන්නටත් සූදානම් වී තිබෙනවා.

මගේ ආසනයට පමණක් නොව මුළු මොණරාගල දිස්ත්‍රික්කයටම එකම ගිලන් රථයක් පමණක් තිබීම ලොකුම අඩුපාඩු වක් වී තිබෙනවා. මගේ බිබිලේ ආසනයේ අත්තිම කෙළවරේ සිටින රෝගියකුට

විසර්ජන කෙටුම්පත් පනත, 1967-68

—කාරක සභාව

ගිලන් රථය අවශ්‍ය වුණොත් එය හැතැපීම 30 ක් ඇත යා යුතුයි. අනික් පැත්තෙන් බදුල්ලේ ආරෝග්‍යශාලාවට යන්නට හැතැපීම 70 ක් ඇත යන්නට ඕනෑ. ගිලන් රථ සැපයීමේදී පළමු වැනි ස්ථානය බිබිලට දෙන්නටය කියා 1965 දී නියෝග කළා. ඊට පසු ලංකාවට ගිලන් රථ ගෙන්වා තිබෙන බවත් පෙනෙනවා. එහෙත් තවම ගිලන් රථය ලැබී නැහැ. සෞඛ්‍ය දෙපාර්තමේන්තුවේ නිලධාරී මහත්වරුන් බිබිලේ වැනි ප්‍රදේශවලට ගිලන් රථ ලබා දීමට අකැමැත්තක් දක්වනවාද, දියුණු නගරබද පළාත්වලටම ගිලන් රථ ලබා දීමට කැමැත්තක් දක්වනවාද යන්න මා දන්නේ නැහැ. ඒ අඩුපාඩු සකස් කර දෙන ලෙසත් මා ගරු ඇමතිතුමාගෙන් ඉල්ලා සිටිනවා.

ගරු සභාපතිතුමනි, මුළු මොණරාගල දිස්ත්‍රික්කයටම එකම අංග සම්පූර්ණ ආරෝග්‍යශාලාවක් වත් නැහැ. මොණරාගල දිස්ත්‍රික්කයට අංග සම්පූර්ණ ආරෝග්‍යශාලාවක් සෑදීම සඳහා දැන් මුල් පියවර දමා අවසානයයි. මුල් පියවර රැගෙන පමණක් නවත්වන්නේ නැතිව ඉතාම කෙටි කාලයකින් මොණරාගල දිස්ත්‍රික්කයට අංග සම්පූර්ණ ආරෝග්‍යශාලාවක් ඇති කර දෙන මෙන් මා ගරු ඇමතිතුමාගෙන් ඉල්ලා සිටිනවා.

නොකියාම බැරි තවත් කරුණක් තියෙනවා. උඟව ප්‍රදේශය ලංකාවේ සිතියමෙන් කපා හරින්නට උත්සාහ කරන—ඒ ප්‍රදේශය පිළිකුල් කරන—සමහර නිලධාරීන් සිටින බව කණගාටුවෙන් කියන්නට ඕනෑ. බදුල්ලට හෙදි අභ්‍යාස විද්‍යාලයක් ලබා දීමට තීරණය කර අවුරුදු කීපයක් ගත වී තිබෙනවා. මේ බදුල්ලේ හෙදි අභ්‍යාස විද්‍යාලය ගොඩනගන්නේ නැත්තේ මොන හේතුවක් නිසාද යන්න මා දන්නේ නැහැ. මේ මුදල් වර්ෂයේදීත් මෙය ගොඩනගන්නට අපහසුවක් තිබෙනවාය කියා මට ආරංචියි. බදුල්ලේ ඉදි කරන්නට බලාපොරොත්තු වන හෙදි අභ්‍යාස විද්‍යාලය ඉක්මනින්ම ඉදි කරන ලෙස උඟවේ ජනතාව වෙනුවෙන් මා ඉල්ලා සිටිනවා. එපමණක් නොවෙයි, මොණරාගල දිස්ත්‍රික්කයත්, බදුලු දිස්ත්‍රික්කයත් ඇතුළත් මුළු උඟව ප්‍රදේශයටම සිටින්නේ එකම සහකාර සෞඛ්‍ය අධ්‍යක්ෂවරයකු පමණයි.

මා හිතන හැටියට බදුල්ල දිස්ත්‍රික්කයත් මොණරාගල දිස්ත්‍රික්කයත් දෙකම පාලනය කරන්නට එතුමාට බැහැ. මොණරාගල දිස්ත්‍රික්කයට වෙනම සහකාර අධ්‍යක්ෂවරයකු ඉල්ලා සිටි විට එසේ දීමට පොරොන්දු වුණා. කතරගම සිට මහඔය දක්වා—මයියංගන සීමාව දක්වා—විශාල ප්‍රදේශයක් මේ දිස්ත්‍රික්කයට ඇතුළත් වෙනවා. ඒ නිසා මොණරාගල දිස්ත්‍රික්කයට වෙනම සහකාර අධ්‍යක්ෂවරයකු පත් කර එම දිස්ත්‍රික්කය ඔහු යටතේ පාලනය වීමට කටයුතු යොදන ලෙස මා ගරු ඇමතිතුමාගෙන් ඉල්ලා සිටිනවා.

අවසාන වශයෙන්, මැදගම ආරෝග්‍යශාලාව වෙනත් තැනකට ගෙන ගොස් අංග සම්පූර්ණ දිස්ත්‍රික් ආරෝග්‍යශාලාවක් ඇති කර දෙන ලෙසත්, ඇදන් 110 ක් තිබෙන ඒ ආරෝග්‍යශාලාවට හෙදියක් පත් නොකර තිබෙන්නේ කුමක් නිසාද යන්න සොයා බලා එම ආරෝග්‍යශාලාවට ඉක්මනින්ම හෙදියන් ලබා දීමට කටයුතු කරන ලෙසත් ගරු ඇමතිතුමාගෙන් ඉල්ලා සිටින අතර, මේ ප්‍රදේශය දියුණු කිරීමට කර තිබෙන වැඩ කටයුතු ගැන බිබිලේ ඡන්ද දායකයන් වෙනුවෙන් ගරු ඇමතිතුමාට ස්තූති කරමින් මගේ වචන ස්වල්පය අවසාන කරනවා.

ආචාර්ය එන්. එම්. පෙරේරා

(කලාත්‍රිති என். எம். பெரேரா)

(Dr. N. M. Perera)

Before the Hon. Minister replies, may I ask one question? I want to know why he does not reply to my letters. I have sent him a number of letters—

ගරු එම්. ඩී. එච්. ජයවර්ධන

(கௌரவ எம். டி. எச். ஜயவர்தன)

(The Hon. M. D. H. Jayawardena)

About what?

ආචාර්ය එන්. එම්. පෙරේරා

(கலாத்திரிதி என். எம். பெரேரா)

(Dr. N. M. Perera)

One letter was about the hospital at Teligama. We wanted an additional D. M. A. I made a suggestion, but it has not been accepted.

විසර්ජන කෙටුම්පත් පත, 1967-68

—කාරක සභාව

ශ්‍රී එම්. ඩී. එච්. ජයවර්ධන

(කෙළරඹු எம். டி. எச். ஜயவர்தன)

(The Hon. M. D. H. Jayawardena)

I wrote a letter to the hon. Member, asking him what date is suitable for him to go round the electorate with me, to which I have not received a reply.

ආචාර්ය එන්. එම්. පෙරේරා

(கலாநிதி என். எம். பெரேரா)

(Dr. N. M. Perera)

I only want him to reply to my letters. I wrote him a letter about a pre-natal clinic at Moradana on 12th December 1966.

විමලා කන්නන්ගර මිය.

(திருமதி விமலா கன்னங்கரா)

(Mrs. Wimala Kannangara)

He made a request for a house officer for Kitulgoda, and a house officer has been appointed.

ආචාර්ය එන්. එම්. පෙරේරා

(கலாநிதி என். எம். பெரேரா)

(Dr. N. M. Perera)

I am glad to hear that. All I am saying is that I should like him to reply to my letters.

ශ්‍රී එම්. ඩී. එච්. ජයවර්ධන

(கெளரவ எம். டி. எச். ஜயவர்தன)

(The Hon. M. D. H. Jayawardena)

I am grateful to hon. Members for the criticisms made regarding my Ministry. Hon. Members have offered various suggestions; those suggestions will be very carefully considered. I must say that I have been to almost every medical institution in the Island, except a very few, where I have written to the M.Ps but I have not received replies.

The time at my disposal is very short, and I have to deal with the matters raised quickly.

Firstly, there is the question raised by several hon. Members in regard to the school medical service. The school medical service is one of the things I intend improving. The initial step was taken this year with

the appointment of 84 medical officers of health to all the health units previously manned by public health inspectors. In the new Education Bill there will be special provision that every school-going child should be examined at least three times within ten years. That provision was included in consultation with my Ministry. The Bill will be before Parliament soon. Hon. Members will see that we have already thought on the lines that they have suggested.

The hon. Member for Nallur (Dr. Naganathan) made a suggestion as to how people who come to the O. P. D. should be admitted. I would invite him to go and see the new system of admission in the General Hospital. The patients who come for the first time are taken to the right-hand side, and thereafter to the left-hand side, of the building. Instead of apothecaries, we have fully-qualified doctors now, and all the tests can be taken and the patient sent out of the hospital within half an hour on this new uniflow system. The entrance is through Regent Street and the exit through De Saram Place. I am happy to say that the new system is working well. A new medical officer is being appointed, Dr. Wickremasinghe from Kandy, who is a F.R.C.S. and a M.S., a fully-qualified surgeon, and he will be in charge of the O. P. D. from the 1st of October.

You will also see, if you go to the O. P. D., the new clinics which are there. I propose to issue a brochure and publish a notice in the papers, so that the public would know on which days the clinics are open and which doctors will be working on particular days. Today, most people are ignorant as to how they can get specialized treatment, or even how they can get admitted to hospital. A new section is being built on De Saram Road from where people will be directed to the various clinics. It will help the public to find out where to go. A new O. P. D. is to be constructed in Kandy and for this a sum of Rs. 15 lakhs is being provided. Now the difficulty in regard to Kandy is that there is no room and

විසර්ජන කෙටුම්පත් පනත, 1967-68

—කුරක් සහාය

the architects find it difficult to design the building. Originally they wanted a single storey building, but now they want it to be a four storeyed building, and with the rising costs I do not know how much money will be involved at the end. We are taking urgent steps to have the O. P. D. in Kandy constructed.

Now, Sir, the hon. Member for Colombo South (Mr. Bernard Soysa) referred to the accident service. I am happy to tell him that the differences of opinion that existed between the orthopaedic surgeons and the general surgeons have been now settled. The orthopaedic surgeons said that the general surgeons should not have anything to do with their patients. As a result of a conference we had in the Ministry we have been able to iron out these differences and we shall have to see how it works. The orthopaedic surgeons have undertaken to do a 24-hour job and nobody else should touch their patients.

We hope to have the follow-up clinics. We hope to appoint a fully qualified surgeon to the Thalagolla Hospital where patients put in plaster rest three to four weeks and then are brought in time to cut the plaster by the surgeon who attends to it. So, these are some of the improvements we have added to the service in Colombo.

Then reference was made to the question of diet in hospitals by the hon. Member for Anuradhapura (Mr. K. B Ratnayake), and the hon. Member for Nallur replied to that. He said that those patients who come to the hospital for a few days' stay—four to five days—should not really be worried about their rice ration coupons being surrendered but that they should really be worried as to how they could get themselves cured. People who have to stay a long period like those suffering from leprosy and cancer are given rice without their having to surrender their coupons.

The next question, raised by the hon. Member for Mirigama (Mrs. Obeyesekere), was with regard to private nursing homes. I did not want to touch upon this question of private nursing homes because of the inadequate facilities available at the general hospital. These private nursing homes do some service, and if I clamp down on them without having adequate room in the General Hospital for the patients who come there, I would greatly inconvenience these people. However, I shall take steps to see that private nursing homes are kept clean. Certain inquiries have been made and reports have been submitted. I can assure the hon. Member for Mirigama that before long necessary steps will be taken.

The question of charges made by them will be dealt with when I come to the general question of private practice for government medical officers. When that system is abolished some of these charges would immediately come down due to the large number of surgeons resigning from Government Service to join the private sector. This question is bound up with the question of allowing government medical officers the right of private practice. I shall deal with it when I come to the question of recruitment. That is one of the most serious points that was raised in this Debate. I shall explain the government policy.

අ. නා. 6.15

The hon. Member for Mirigama also referred to the question of promotional services. I should like to state that after I became the Minister we have laid emphasis on the question of supply of water services to hospitals. In 1965-66 eighteen hospitals have been supplied with water, and sewage has been provided to six hospitals. Where the urban councils are prepared to give us the water we are prepared to provide the water supply scheme and sewage immediately. Thus, you will see that these are some of the minor improvements we have been able to achieve. In 1965-66 we have

විසර්ජන කෙටුම්පත් පනත, 1967-68

—කුරක සහම

[ශ්‍රී එම්. ඩී. එම්. ජයවර්ධන]

given water supply to eighteen hospitals and sewage to six hospitals. In 1966-67 so far water service has been given to eleven hospitals and sewage to three hospitals and at the present moment we are providing water service to ten other hospitals and sewage to four hospitals. I can assure hon. Members that water service and sewage will be provided to hospitals as quickly as possible and we have given highest priority to this matter. For next year too I have got provision to provide water supply services to any hospitals that need them. We have got a limited staff to attend to all these. There are eleven vacancies for engineers, and with the available staff we shall do everything possible to expedite the provision of water supply to hospitals because without an adequate supply of water it is not possible to keep the hospitals clean and you will always complain that the hospitals are stinking.

I have already dealt with the question of recruitment of doctors during the Second Reading Debate. During this year we require Rs. 8 million to get the additional staff. The only staff provided for my Ministry for next year is the present staff. No additional doctors can be appointed next year except to fill 43 vacancies. This is a matter on which I have addressed the Treasury and the Cabinet, and I hope that soon there will be some relief provided in the matter of recruitment of the additional doctors that we require.

I may inform hon. Members that this position has been envisaged by me, and I have presented a Cabinet Paper on the subject. I am unable to divulge the contents of the Cabinet Paper, but the general scheme proposed by me is that some doctors who have reached the age limit should be compulsorily retired.

There is also a scheme whereby young medical interns who are taken in would be attached to distant hospitals and paid Rs. 250 a month as honorarium for two years. Thereafter

they will be able to set themselves up in private practice. This scheme has been accepted by Government. Under this scheme any young doctor who wishes to set himself up in private practice can do so after working for two years in a hospital. While working in hospitals in a distant part of the country, he can run a private dispensary or a nursing home. In the course of working in the hospitals he will get to know patients and thus be able to establish himself in private practice.

It is also my policy to see that co-operative hospitals are encouraged, and with that purpose in view we have set aside a sum of money to grant loans to co-operative hospitals to enable them to put up buildings. Co-operative hospitals will be given X-ray, pathological and other facilities at half the rates they are being charged today. Also, they will be permitted to import machinery and equipment duty free.

This concession will be given not only to co-operative hospitals but also to anybody running a private hospital of which the charges are supervised by us. Any individual who runs a private hospital will be allowed the facility of importing, duty free, machinery and equipment for use in the hospital.

Our idea is to see that the rich are catered for elsewhere and that Government hospitals are reserved mainly for poor people. As a step towards that objective, no new hospitals in future will have paying wards. We are trying to cater for the poor people in government hospitals while leaving it to private hospitals to look after the rich. Middle-class people who do not like to be warded in government hospitals can go to one of the co-operative hospitals if their ailments are not serious.

That, in brief, is the outline of the scheme we have in view. I am addressing the Cabinet again on this subject of the recruitment of doctors who will be passing out of the medical college

විසර්ජන කෙටුම්පත් පනත, 1967-68

—කුරක සභාව

and who, as things stand now, cannot be absorbed in government service. It is very necessary that we should make room for them. It is only in government hospitals that they can gain valuable experience.

A question was raised by the hon. Member for Badulla (Mr. B. H. Bandara) regarding the training of midwives. We are taking in midwives on an area basis, that is, on the basis of the D. R. O. divisions, and on a population basis. This year's recruitment is on those bases. Our idea is to see that midwives are appointed to areas from which they were selected. We want to avoid the clamour for transfers.

The question of the incidence of filariasis was raised by the hon. Member for Matara (Mr. Tudawe). I gave a detailed explanation on this subject during the Second Reading Debate when the hon. Member for Agalawatta (Dr. Colvin R. de Silva) raised the question. We have already opened a new decentralized unit at Kalutara where several areas like Moratuwa, Panadura, Induruwa, Kalutara and Ambalangoda have been covered. We have supplied this unit with 14 microscopes, 2 clerks, 5 labourers, and 35 filariasis control assistants who have been recruited. Similarly, another decentralized unit has been opened in Matara where the areas of 22 public health inspectors have been covered.

I am glad to inform the House that the incidence of filariasis is going down in these areas although new areas of infection are being detected. I am sorry, Sir, that Chilaw too has been found to be one such area. The new areas are Kataragama, Tissamaharama, Chilaw, Ambalantota and Tangalla. We hope to operate in these areas very soon.

We are carrying out an experiment in sterilizing the male mosquito with a view to controlling the disease. I hope our experiment will be successful. This is an experiment that has

been carried out in the U. S. A. In the "Weekly Times" of 28th June—one of the popular American magazines—you find an article on "The control of filariasis by the sterilization of the male mosquito."

As a matter of fact, we sent one of our assistants abroad for specialized training; but when he came back it was found that he had given bogus qualifications, and we had to get rid of him. When I say, "bogus", I mean that after he applied he was interviewed in London and he gave his qualifications. Those qualifications were accepted then. Subsequently, on verification on a petition, we found that he did not possess those qualifications.

ආචාර්ය එන්. එම්. පෙරේරා
(කලාතිඨි භෞ. භෞ. පෙරේරා)
(Dr. N. M. Perera)

Is he a non-Ceylonese?

ශ්‍රී එම්. ඩී. එච්. ජයවර්ධන
(කෙළරඹ භෞ. ඩී. ඒ. ජයවර්ධන)
(The Hon. M. D. H. Jayawardena)

He is very much a Ceylonese. Like you, he said he possessed the double Ph. D.

ආචාර්ය එන්. එම්. පෙරේරා
(කලාතිඨි භෞ. භෞ. පෙරේරා)
(Dr. N. M. Perera)
Ha! Ha!

ශ්‍රී එම්. ඩී. එච්. ජයවර්ධන
(කෙළරඹ භෞ. ඩී. ඒ. ජයවර්ධන)
(The Hon. M. D. H. Jayawardena)

We have recruited several other doctors for this service, and we are sending out one again for this very specialized study of the sterilization of the male mosquito.

I now come to the T.B. service. I am glad to inform the House that the T.B. service has made a definite impression on the health of the nation, and the number of cases has declined so much that we have now hope our experiment will be successful. This is an experiment that has

දිසර්පන කෙටුම්පත් පනත, 1967-68

—කාරක සභාව

[ශ්‍රී එම්. ඩී. එම්. ජයවර්ධන]

who are at Angoda to Ragama. There are about 300 cases of T.B. at Angoda and they will be removed to Ragama.

We have several other hospitals which are almost empty. There are about five wards empty at Kandana and several wards at Welisara.

In the South, improvements are being made to the Wirawila hospital. The construction of the road is to cost Rs. 3 lakhs and many amenities are to be provided for this hospital. I hope all the patients from Galle, Walasmulla, Matara and other hospitals will be taken to Wirawila.

In Colombo we shall have the Welisara hospital, the Ragama hospital, and the Kandana hospital. I hope to close down the Wathupitiwala hospital. We shall have a T.B. hospital in Puttalam and another in the North at Kankasanturai.

We are trying out a new experiment at Jaffna with bi-weekly treatment. The same thing will be done at Kurunegala. I am happy to inform the House that we are also starting a new scheme of vaccination of children at birth with the new BCG vaccine.

I have no time to reply in detail to all matters that were raised. I can tell you that there has been a reduction in the incidence of T.B., and we are tackling the problem very successfully.

I am also happy to say that the C.N.A.P.T. is being given every assistance. They deserve every encouragement, and I am encouraging them in every way to work towards the eradication of T.B.

Then I come to the psychiatry service, which was referred to by the hon. Member for Colombo South. Unfortunately, there is trouble here too among the doctors. Whenever we try to transfer a doctor we find that he resorts to some ruse or excuse to remain in Colombo. He says he is senior, or that he has got a specialist degree, or that

he was first appointed to Angoda. We have consulted the G.M.O.A. on how this problem should be tackled. When we transferred one doctor, articles appeared in the newspapers, supposed to have been written by certain doctors, who have never worked at Angoda condemning the entire health and medical administration.

It is true that there is overcrowding. We have done much to reduce overcrowding. I do not want to go into details now. As I mentioned a minute ago, we are removing T.B. patients to Ragama, making room for 300 more people. We have reduced the congestion from over 5,000 to 3,900 at Angoda. We have opened a new psychiatry ward in Mulleriyawa. Several more wards will be opened.

We also want to improve Pelawatta. Now, when we want to improve Pelawatta and appoint a doctor there, immediately that doctor resigns. A doctor from my own constituency has been appointed to that area, and he is threatening to resign and go to Canada. Whoever may resign, the health services must go on. We have got to transfer some doctors to Pelawatta. I cannot understand why doctors do not want to go just 25 miles from Colombo to Pelawatta, which is in the Agalawatta Electorate. No doctor wants to go there. I cannot understand it. I hope it is not because of the new Member. I hope the new Member's presence there will attract some doctors to that area.

වෛද්‍යවරයා නැතැයි

(டொக்டர் நாகநாதன்)

(Dr. Naganathan)

He is also a doctor. Why not appoint him?

ආචාර්ය එන්. එම්. පෙරේරා

(கலாநிதி என். எம். பெரேரா)

(Dr. N. M. Perera)

I think the hon. Doctor from Nallur is the best doctor for that place.

විසර්ජන කෙටුම්පත් පනත, 1967-68

—කුරුක සභාව

ශ්‍රී එම්. ඩී. එච්. ජයවර්ධන

(கௌரவ எம். டி. எச். ஜயவர்தன)

(The Hon. M. D. H. Jayawardena)

Now, Sir, we have opened decentralized wards in several hospitals. In Kankasanturai, the decentralized ward is very popular. Sixty people were admitted, and of them forty have gone back cured. In Kandy, it is the same story. In Kalutara, we are opening one. We shall open such wards in Galle as soon as the T.B. wards are removed from there. In the Eastern Province, we shall be opening a psychiatry ward.

Unfortunately, unlike in other diseases, psychiatry cases seem to be on the increase. As a matter of fact, we are running short of the necessary drugs for the treatment of psychiatry cases and we have sent an immediate order for these drugs.

We have also opened a new training school to train nurses in psychiatry work. In Ratnapura, too, a psychiatry ward has been opened and is very popular although no doctor wants to go there too.

The question was raised with regard to the steps taken to prevent malaria raising its ugly head again. I expected this to be the most popular question to be raised. I am happy to inform hon. Members that additional provision in a sum of Rs. 1.4 million has been set apart for the eradication of malaria. Some people seem to be frightened that the incidence of malaria has gone up. There has been a decline in the number of positive cases of malaria from 1,596 in 1959 to 16 in 1962-63.

In keeping with the strategy of malaria eradication and the recommendations of W.H.O., spray operations were interrupted throughout the endemic areas from 1.5.1964. Subsequent to the cessation of spray operations and the increased development activities sponsored by the National Government, particularly in the endemic dry zone, focal outbreaks of malaria have occurred in aggregations of people who have moved into the previously malarial

areas and the number of positive cases had increased from 29 in 1963-64 to 439 in 1965-66.

The phenomenon of focal outbreaks with cessation of spray operations is not peculiar to this country and has been seen to a much greater extent in other tropical countries. The National Government has taken adequate steps to combat the focal outbreaks and to ensure the complete eradication of the disease within the next few years, such as (1) case detection activities being intensified from 1965 and the personnel engaged in this activity being increased from 315 in 1962-63 to 483 in 1965-66; (2) spray operations being resumed in the affected localities with the establishment of 11 spray units; (3) presumptive treatment to all fever cases being introduced from 1965 to a population of over 2 million in the endemic dry zone; (4) action being taken to prevent importation of malaria from outside territories by blood filming of all Ceylon nationals from malarial territories. There were 31 cases detected in 1964-65 and 39 in 1965-66. Action has also been taken to prevent induced infections arising from blood transfusions by taking blood smears from all blood donors and blood recipients. Further, close liaison has been established between the Anti-Malaria Campaign and the departments concerned with development activities.

And this year, increased provision in a sum of Rs. 1.4 million has been obtained by which we are hoping to establish three more regional offices for malaria-control work. I am hoping that malaria would be controlled. The officers are taking steps to see that this scourge does not raise its ugly head once more in Ceylon.

Sir, I shall now deal with the question that some of the other Members raised, namely the question of quarters for doctors and nurses. Now this is a subject to which priority is to be given next year. We are building quarters for

විසර්ජන කෙටුම්පත් පනත, 1967-68

—කුරක සහාය

[ගරු එම්. ඩී. එම්. ජයවර්ධන]

doctors and nurses next year, but not a single central dispensary will be constructed next year. We will be concentrating on well-made quarters for medical officers, water and sewerage for hospitals. Those are the matters which will be attended to next year.

Now, regarding Ambalangoda electorate, I wish to say that for Borakanda Peripheral Unit a sum of Rs. 3,450 has been approved for repairs to the maternity home. Then, the hon. Member mentioned that a sum of Rs. 16,000 had been approved last financial year. There is no record of that. Water supply estimated to cost Rs. 33,000 has been approved by the C.P.H.E. For the water supply scheme for this hospital, tenders are awaited. An estimate of Rs. 74,500 has been approved for the next financial year for the medical officer's quarters. The land has been donated, and action is being taken to acquire the land.

For repairs to Batapola Rs. 3,650 has been approved. An estimate of Rs. 46,500 for the apothecary's quarters was approved during the last financial year. This building has been completed and is already in occupation. A sum of Rs. 18,000 has been approved in the financial year for the supply of electricity. Progress of the work is awaited. There are a large number of proposals for quarters in the next financial year. Quarters will be provided at Batapola Aratchchikande and Borakanda.

අ. න. 6.30

The hon. Member for Matale (Mr. Aluwihare)—he is not here—complained of delays in Matale as regards the water supply scheme. The hon. Member was Mayor of Matale, and I wish to tell him that the delay was on the part of the Municipal Council, Matale. This year a sum of Rs. 300,000 has been provided for the new water supply scheme from Milakande. The delay in providing this was due to the delay by the Municipal Council

to give us permission. Now we have called for tenders, and the tenders closed on 6.6.1967. I do not have the latest information with regard to this. I am unable to say whether the tenders have been accepted.

Also, we normally allocate Rs. 50,000 for a constituency. But in the case of Matale a sum of Rs. 300,000 was released on 31.7.1967 for a maternity ward of 72 beds. That contract also has been given out.

The hon. Member for Matara complained about the Matara hospital. He knows the history of that hospital. It was to have been built on a new site on a property belonging to the hon. Member for Nuwara Eliya (Mr. Ranaweera). The last Government changed their mind and decided to have it at the old spot. When they did that, they found that a bridge had to be built before the hospital was put up. Then the bridge was built. Now the hospital is being built, and a sum of Rs. 5 lakhs has been obtained this year to complete the work of the hospital.

The hon. Member for Matara complained about the D.M.O., Matara. He told me one day in the House that the D.M.O. was his friend. Now he says that the D.M.O. takes bribes. I would request him to advise his friend not to take bribes. He also mentioned that the D.M.O. has sent in his papers for retirement. That shows the department has taken some action.

With regard to the Bandarawela peripheral unit, I wish to say that it is close to Diyatalawa, which is an important military station. We have to have a hospital which is central to both Bandarawela and Diyatalawa. By common agreement we decided to improve the Haputale hospital. I have seen the Bandarawela peripheral unit. It is a new one. I have suggested certain improvements, especially to the O.P.D., in order to expand it. A doctor has been appointed to Bandarawela. It may not be possible to take up any more new work in the Bandarawela peripheral unit.

විසර්ජන කෙටුම්පත් පනත, 1967-68

—කරුණ සභාව

With regard to the Medagama hospital, I am willing to help the hon. Member for Bibile (Mr. Dharmadasa Banda). Money has been provided but unfortunately he and I disagreed on the site. He wanted a new hospital built on a new site. We referred the matter to the Treasury and to the engineers, and the engineers' report is awaited as to whether new buildings could be put up at the old site of the Medagama hospital. It all depends on the view the engineers take. If the engineers take the view that new buildings could be put up on the old site, then we will have no alternative but to continue building on the old site because Rs. 1 million cannot just be thrown away and a new hospital built on a new site.

With regard to the Badulla nursing home, three times tenders have been called for but nobody is willing to take the contract because of the non-availability of glass, sanitary-ware and other building material.

The hon. Member for Nallur said that nothing is being done about family planning. I want to tell him that much is being done although we are not advertising that fact. We have got Dr. Rabot, who has just returned from the U. S. A. fully trained and we have also Dr. P. A. D. Perera, another, hardworking man, who resigned and who has been attached to the family planning unit. We hope to cover the entire area in three years' time. We are taking only one-third of the Island at a time. The area has been divided into sections. I am happy that already 22,000 people have come to the family planning clinics to obtain the pills or contraceptives they require. The target is 55,000 a year, and in 10 years if we can have 550,000 people practising family planning we should be able to reduce the birth rate to one-third the present population growth, which will be manageable. I wish to inform the hon. Member for Nallur that the work is proceeding smoothly. The Family Planning Association of Ceylon is doing good work. We are

having a seminar on family planning, and I would invite the hon. Member to attend it. If he has any questions regarding family planning he can ask them there.

Another question raised by the hon. Member for Badulla was about Dr. Hudson Silva. It is not necessary for me to reply to him. I appreciate the work of the Eye Donation Society but I think the public are mistaken. The hon. Member for Yatiyantota (Dr. N. M. Perera) also asked a question the other day about the Eye Donation Society. The public are under the wrong impression that the eyes are collected by the Eye Donation Society. Eyes are collected by the Department of Health. We pay for the doctors who travel. We store the eyes. The Eye Donation Society does the propaganda for us. That is all it does. I wish to encourage this society. In government service we have got certain rules, and those in government service have to obey them. I received a letter from this same doctor asking me to appear at his inquiry. That is a matter on which he cannot give me any orders. It is a matter for the inquiring officer. I am prepared to give evidence if the inquiring officer invites me to do so. I do not think it is right for a Minister to appear before an inquiring officer, but this is what this particular doctor has asked me to do. I wish to say that personally I have no objection to going before an inquiring officer, but I think there is some objection to a Minister appearing before a public officer.

Any government official, whatever valuable service he may render, has certainly to obey government rules as long as he is in government service. In fact we are determined to see that there is discipline in the department. An officer cannot think that he has a right to criticize the department in foul language. I do not wish to say anything more on that matter except that I have nothing personal against this particular doctor. I only wish to see that government rules are obeyed.

විසර්ජන කෙටුම්පත් පනත, 1967-68

—කුරක සභාව

[ශ්‍රී ඒම්. ඩී. එම්. ජයවර්ධන]

Lastly, I come to the question of ayurveda. We are doing much to improve ayurveda. I must say that before I took charge as Minister the position was such that the students were able to frighten the examiners and get the question papers. We have remedied that situation. We have changed the system of admission to the school now. Only those who have come up to the G. C. E. (Advanced Level) standard are admitted. Even sons of doctors are seeking admission to the School of Indigenous Medicine. I am glad to inform the House that discipline has been enforced in that school. Proper registers are maintained. Attendance is now properly marked. In those days the students marked the registers. Nobody knew who passed the examinations and nobody kept any registers. Now registrars have been appointed and the school is being conducted properly.

The new school will be opened by the Hon. Prime Minister in November. It has classrooms and a laboratory.

We have expanded the research institute. We want to appoint a botanist and a bio-chemist. We have advertised these posts but, unfortunately, the response has been poor because the scale of salary is low.

We have appointed Dr. Alwis as the principal. He is a fully-qualified man. He is a graduate of the London University (B. A. General); he has obtained honours in the D. I. M. S. examination and also honours in the Calcutta examination.

We are hoping to move the siddha system entirely to Jaffna. The difficulty now is that we do not get Tamil-speaking patients in Colombo. The Tamil-speaking patients are in Jaffna. So, it is far better to have the siddha system in Jaffna so that those physicians can treat patients according to their system of medicine. Therefore, it is my intention to move the siddha section to Jaffna.

Regarding the unani system, I certainly want to send students on scholarship. I have spoken to the High Commissioners concerned. Students will be sent to India and Pakistan for training. Today we are in an absurd situation. There are only two lecturers for the entire unani section. Some of the unani students are Sinhalese. All the unani students have to be taught by these two lecturers, and that is impossible. So, I want to get more people trained abroad. Thereafter we shall improve the unani system.

In the College of Ayurveda, we want to raise the standard of ayurveda to what it was in the time of the Sinhalese kings, but in a scientific way. Therefore, we have lectures in anatomy and physiology. We also teach the students modern methods of diagnosis. But they are not doctors; they are ayurvedic physicians. We are hoping to improve the system on those lines.

I am glad that almost everyone interested in the ayurveda system is pleased with the progress we are making in ayurveda.

Regarding the minor employees of the Department of Health, about whom several Members spoke, I am glad to inform the House that we have had no major strike in our department. The employees are confident that their grievances will be looked into. I am very happy to state that I am obtaining the co-operation of even unions that are politically opposed to us because they know that they get a fair hearing and justice in the Department of Health nowadays.

Regarding O. P. Ds, we have to open a few more in Colombo provided the Planning Secretariat approves them. At present there is immense congestion at the O. P. Ds. We have 2,000 people a day seeking treatment in Colombo alone; in Kalubowila the number is 1,600; in Ragama 1,200; and in Kalutara about 700. Therefore

விசேஷ கெடுபிசன் பதன, 1967-68

—காரக சபை

Question, "That the sum of Rs. 172,518,500 for Head 81, Vote No. 4, be inserted in the Schedule", put, and agreed to.

Head 81, Vote 4, ordered to stand part of the Schedule.

5 வன சமீமன—தேபார்கமேன்துல விசின் சபயன
சேல—இலென விசுல, ரூ. 1,01,10,320

வாக்குப்பணம் இல. 5.—திணைக்களத்தால் அளிக்கப்
படும் சேவைகள்—ஆக்கப்பொருட் செலவு,
ரூபா 1,01,10,320

Vote No. 5.—Services provided by the
Department—Capital expenditure,
Rs. 10,110,320

"81 வன ஸீயசேகி 5 வன சமீமன சடக
ரூ. 1,01,10,320 க இடல ரூ லேவனல அதுலன்
கல ஸுது" ஸன ப்ரள்தய விமசன லேன், சபாசமீமன
விச.

81 வன ஸீயசேகி 5 வன சமீமன ரூ லேவன
சேகி கைலசன் ஸுபில விநில ஸுதுசகி நியேல
கரன லே.

"81 ஆம் தலைப்பு, 5 ஆம் வாக்குப்பணம் ரூபா
1,01,10,320 அட்டவணியிற் சேர்க்கப்படுமாக" எனும்
வினா விடுக்கப்பட்டு ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டது.

81 ஆம் தலைப்பு, 5 ஆம் வாக்குப்பணம் அட்டவணை
யில் இணையப் பணிக்கப்பட்டது.

Question, "That the sum of Rs. 10,110,320 for Head 81, Vote No. 5, be inserted in the Schedule", put, and agreed to.

Head 81, Vote 5, ordered to stand part of the Schedule.

82 வன ஸீயசேகி.—தாபுர்வேட தேபார்கமேன்துல

4 வன சமீமன.—தேபார்கமேன்துல விசின் சபயன
சேல—புனரவர்கன விசுல, ரூ. 48,74,966

82 ஆம் தலைப்பு.—ஆயுள்வேத
திணைக்களம்

வாக்குப்பணம் இல. 4.—திணைக்களத்தால் அளிக்க
கப்படும் சேவைகள், மீண்டு வருஞ் செலவு, ரூபா
48,74,966

HEAD 82.—DEPARTMENT OF AYURVEDA

Vote No. 4.—Services provided by the
Department—Recurrent expenditure,
Rs. 4,874,966

"82 வன ஸீயசேகி 4 வன சமீமன சடக
ரூ. 48,74,966 க இடல ரூ லேவனல அதுலன்
கல ஸுது" ஸன ப்ரள்தய விமசன லேன், சபாசமீமன
விச.

82 வன ஸீயசேகி 4 வன சமீமன ரூ லேவன
சேகி கைலசன் ஸுபில விநில ஸுதுசகி நியேல
கரன லே.

"82 ஆம் தலைப்பு, 4 ஆம் வாக்குப்பணம் ரூபா
48,74,966 அட்டவணியிற் சேர்க்கப்படுமாக" எனும்
வினா விடுக்கப்பட்டு ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டது.

82 ஆம் தலைப்பு, 4 ஆம் வாக்குப்பணம் அட்டவணை
யில் இணையப் பணிக்கப்பட்டது.

Question, "That the sum of Rs. 4,874,966 for Head 82, Vote No. 4, be inserted in the Schedule", put, and agreed to.

Head 82, Vote 4, ordered to stand part of the Schedule.

5 வன சமீமன.—தேபார்கமேன்துல விசின் சபயன
சேல—இலென விசுல, ரூ. 2,64,000

வாக்குப்பணம் இல. 5.—திணைக்களத்தால் அளிக்க
ப்படும் சேவைகள்—ஆக்கப்பொருட் செலவு
ரூபா 2,64,000

Vote No. 5.—Services provided by the
Department—Capital expenditure,
Rs. 264,000

"82 வன ஸீயசேகி 5 வன சமீமன சடக
ரூ. 2,64,000 க இடல ரூ லேவனல அதுலன்
கல ஸுது" ஸன ப்ரள்தய விமசன லேன், சபாசமீமன
விச.

82 வன ஸீயசேகி 5 வன சமீமன ரூ லேவன
சேகி கைலசன் ஸுபில விநில ஸுதுசகி நியேல
கரன லே.

"82 ஆம் தலைப்பு, 5 ஆம் வாக்குப்பணம் ரூபா
2,64,000 அட்டவணியிற் சேர்க்கப்படுமாக" எனும்
வினா விடுக்கப்பட்டு ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டது.

82 ஆம் தலைப்பு, 5 ஆம் வாக்குப்பணம் அட்டவணை
யில் இணையப் பணிக்கப்பட்டது.

Question, "That the sum of Rs. 264,000 for Head 82, Vote No. 5, be inserted in the Schedule", put, and agreed to.

Head 82, Vote 5, ordered to stand part of the Schedule.

டி. ஓ. 6.42

சபாபதி

(அக்கிராசனர்)

(The Chairman)

Order, please! The Hon. Deputy
Chairman of Committees will now
take the Chair.

විසර්ජන කෙටුම්පත් පත, 1967-68

අනතුරුව නියෝජ්‍ය කථානායකතුමා මූලාසනයෙන් ඉවත් වූයෙන්, කාරකසභා නියෝජ්‍ය සභාපතිතුමා [ශ්‍රීමත් රසික් fපරිච්ඡි, ඕ.බී.ඊ.] මූලාසනා රැස් විය.

அதன்பிறகு, உபசபாநாயகர் அவர்கள் அக்கிராசனத்
தினின்று நீங்கவே, குழுக்களின் உப அக்கிராசனர்
[ஸ்ரீமான் ருசித் பரீத், ஒ.பி.ஈ.] தலைமைதாங்கினார்.

Whereupon MR. DEPUTY SPEAKER left the Chair, and MR. DEPUTY CHAIRMAN OF COMMITTEES [SIR RAZIK FAREED, O.B.E.] took the Chair.

125 වන ශ්‍රීතිය.—පළාත් පාලන අමාත්‍ය
වරයා

1 වන සම්මතය.—කාර්ය මණ්ඩල පොද්ගලික පති
නති සහ අනිකුත් දීමනා, රු. 42,87,058

125 ஆம் தலைப்பு.—உள்ளுராட்சி
அமைச்சர்

வாக்குப்பணம் இல. 1.—பணியாளரின் ஆளுக்குரிய வேதனமும் பிற படிகளும், ரூ. 42,87,058

HEAD 125.—MINISTER OF LOCAL GOVERNMENT

Vote No. 1.—Personal emoluments and other allowances of staff, Rs. 4,287,058

පරිසර විකූලය.හ මයා.

(திரு. பேர்ஸி விக்ரமசிங்ஹ)

(Mr. Percy Wickremasinghe)

“වැය සම්මතය රු. 10 කින් අඩු කළ යුතුය” යන යෝජනාව මා ඉදිරිපත් කර නවා.

ගරු නියෝජ්‍ය සභාපතිතුමනි, පළාත් පාලන අමාත්‍යාංශයේ වැය ශීඝ්‍රී යටතේ ගරු මන්ත්‍රීවරුන් විශාල සංඛ්‍යාවක් කළා කරන්නට බලාපොරොත්තුවෙන් සිටිනවා. එම නිසා මගේ කළාව පළාත් පාලන අමාත්‍යාංශයේ එක කොටසකට, එනම් ගම් කායඪී සභාවලට පමණක්, සීමා කරන්නට මා අදහස් කරනවා.

ප්‍රථමයෙන්ම මාතර දිස්ත්‍රික්කයේ ගම් කායඝී සභාවක සභාපතිවරයකු හැටියට මා, පසුගිය වර්ෂය තුළදී ගම්කායඝී සභාවල කටයුතු පිළිබඳව උනන්දුවෙන් කටයුතු කිරීම හැනත්, අපට සහයෝගය හා ආධාරය දීම හැනත් මාතර දිස්ත්‍රික්කයේ සහකාර පළාත් පාලන කොමසාරිස්තුමාටත් සහකාර පළාත් පාලන කාර්යාලයේ නිලධාරී

—කාරක සිතුව

මහතාගේ වත්, ඒ වාගේම පළාත් පාලන දෙපාර්තමේන්තුවෙන්, මගේ කෘතඥතාව ප්‍රද කරනවා.

ව්‍යාපාරික පදනමක් පොදු අරමුණක්
ලෙසින් වැඩ සිටිය යටතේ අප මේ ගැන සභා
වේදී ඉදිරිපත් කරන වැදගත් කාරණයක්
නිබන්ධනය. 1960 සිටම අප මේ කාරණය
ව්‍යාපාරික පදනම ඉදිරිපත් කරනවා. එනම්,
පොදු පොදු ආයතනවලට ඉඩම් ලබා
ගැනීමේ ප්‍රශ්නයයි. පොදු පොදු ආයතන
වලට ඉඩම් ලබා ගැනීමේදී නොයෙකුත්
දූෂිතකරණයන්ට මුහුණ පාන්නට සිදුවී
වෙනවා. එම නිසා පොදු පොදු ආයතන
වලට වුවමනා ගොඩනැගිලි තැනීමත් අති
කුත් අවශ්‍ය කටයුතු කිරීමත් බොහෝ
සෙසින් ප්‍රමාද වෙනවා. ඉඩම් ලබා ගැනීම
ඉඩම් අමාත්‍යාංශය යටතේ තිබෙන්නේ.
අද මෙවැනි තත්ත්වයක් පවතින්නට
එක තමයි මූලික හේතුව. අප කොයි තරම්
උනන්දුවෙන් යෝජනාවල් සම්මත කර
ප්‍රදේශයේ සිටින පොදු පොදු කොමසාරිස්වරුන්
මාර්ගයෙන්, පොදු පොදු ඇමතිතුමා
මාර්ගයෙන් ඉදිරිපත් කළත්, ඉඩම්
අමාත්‍යාංශයේදී එවා සිටිත් පරිදි
ප්‍රමාද වෙනවා. එක පුද්ගලයෙක් නොවෙයි.
ගොඩනැගිලි ආදිය තනන්නට පොදු
පොදු අමාත්‍යාංශයෙන් අපට මුදල් ලැබුණත්,
ඉඩම් ගැනීම පිළිබඳව ඉඩම් අමාත්‍යාංශයේ
පවතින ප්‍රමාදය නිසා ඒ ගොඩනැගිලි
තැනීමාදී කටයුතුත් බොහෝ සෙසින්
ප්‍රමාද වෙනවා. ඒ නිසා මීට ප්‍රථම
යෙන් අප යෝජනා කළේත්, දැන් මේ
ආණ්ඩුවෙන් ඉල්ලා සිටින්නේත්, ඉඩම්
පවරා ගැනීම සම්බන්ධයෙන් ඉඩම් අමාත්‍යාංශයේ
ස්ථිර ලේකම් තුමාට තිබෙන බලතල හා
සමාන බලතල සම්පූර්ණයෙන්ම පොදු පොදු
අමාත්‍යාංශයේ ස්ථිර ලේකම්තුමාටත්
පැවරීමට ක්‍රියා කරන ලෙසයි. ඒ විධියේ වැඩ
පිළිවෙළක් සකස් කර ක්‍රියාත්මක වන්නට
සැලැස්සුවොත් ඉඩම් ලබා ගැනීම සම්බන්ධයෙන්
පොදු පොදු අමාත්‍යාංශයේ ස්ථිර ලේකම්තුමාටම
කටයුතු කරන්නට පුළුවන් වන නිසා
ප්‍රමාද නොවී අවශ්‍ය ඉඩම් ලබා ගන්නට
පුළුවන් වෙනවා. එවිට මේ ප්‍රශ්නය
සම්පූර්ණයෙන්ම සතුටුදායක ලෙස නිරාකරණය
කර ගන්නට පුළුවන් වෙනවා. මා කල්පනා
කරනවා.

විසර්ජන කෙටුම්පත් පනත, 1967-68

—කාරක සභාව

[පරිසි වික්‍රමසිංහ මහා.]

අ. හා. 6.45

පළාත් පාලන ආයතනවලට—විශේෂ යෙන්ම ගම්කාර්ය සභාවලට—මහා ආණ්ඩුවෙන් ආධාර මුදල් දීම සම්බන්ධයෙන් වචනයක් දෙකක් කියන්නට තිබෙනවා. ගම්කාර්ය සභාවලට ආධාර දීමේදී පළාත් පාලන අමාත්‍යාංශය අදත් අනුගමනය කරන්නේ මෙතෙක් අනුගමනය කරන ලද පැරණි සිරිතමයි. ඒ නිසා ලබන මුදල් වර්ෂයේදීත් පැරණි ප්‍රතිපත්තිය—මෙතෙක් කල් අනුගමනය කරගෙන ආ තේරුමක් නැති ප්‍රතිපත්තිය වෙනස් කරන ලෙස මා මේ අවස්ථාවේදී ගරු පාර්ලිමේන්තු ලේකම්තුමාගෙන් ඉල්ලා සිටිනවා.

ලක්ෂ සංඛ්‍යාත ආදායම් ලබන ගම්කාර්ය සභා මෙන්ම ඉතා සුළු ප්‍රමාණයක ආදායමක් ලබන ගම්කාර්ය සභාත් ලංකාවේ තිබෙනවා. විශාල ආදායමක් ලැබෙන ගම්කාර්ය සභා මෙන්ම සුළු ආදායමක් ලැබෙන ගම්කාර්ය සභා තිබෙන බව කාටත් රහසක් නොවන නමුත්, ආධාර මුදල් බෙදන විට කාටත් බෙදන්නේ එක හැන්දෙන්ම බවයි පෙනෙන්නේ. වැඩි යෙන් ආදායම් ලැබෙන ආයතනවලටත්, අඩුවෙන් ආදායම් ලැබෙන—කිසිම ආදායමක් නැති තරම් සුළු ප්‍රමාණයක් ලැබෙන—ආයතනවලටත් එක ආකාරයටයි ආධාර දෙන්නේ. මෙය වැරදි ප්‍රතිපත්තියක් බව කියන්නට කැමතියි.

ඇඟ බද්ද වෙනුවට දෙන ආධාර ක්‍රමය කුත් තිබෙනවා. ඒ ආධාර මුදල එක්තරා විශේෂ ක්‍රමයක් අනුව ගණන් බලා දෙන බව තමුන් තාන්සේ දන්නවා. ඒ වාගේම විශේෂ වැඩ කටයුතු සඳහා දෙන ආධාර මුදලකුත් තිබෙනවා. මා සභාපතිවරයා හැටියට කටයුතු කරන ගම්කාර්ය සභාවටත්, ඊට වඩා විශාල ආදායමක් ලැබෙන ගම්කාර්ය සභාවකටත් දෙන්නේ එම මුදල් ප්‍රමාණයමයි. පළාතේ විශාලත්වය, ජනගහනය, ගම්කාර්ය සභාවේ ආදායම් මාර්ග, ආදායම් තත්ත්වය වැනි කරුණු ගැන සලකා ආධාර දෙනවා නම්—අඩු ආදායමක් ලැබෙන ගම්කාර්ය සභාවලට වැඩි ආදායමක් ලැබෙන ආකාරයට ආධාර දෙනවා නම්—දැනට කෙරෙන සේවයට වඩා උසස් සේවයක් ඒ ඒ ගම්කාර්ය සභා මගින් ඒ ඒ කොට්ඨාශවලට

ලබා දෙන්නට ඉදිරිපත් වීමට පුළුවන් තත්ත්වයක් ඇති විය හැකි බව මතක් කරන්නට කැමතියි.

දෙනු ලබන ආධාර මුදල දෙපාර්තමේන්තුවෙන් නිකුත් කළොත් එය ගම්කාර්ය සභාවේ අරමුදල් ගිණුමට ඇතුළත් වන්නේ නැහැ, ගම්කාර්ය සභාවෙන් කෙරෙන්නට තිබෙන වැඩ සම්බන්ධව ඇස්තමේන්තු සකස් කර ටෙන්ඩර් කැඳවන තුරු. ඒ අනුව සලකන විට දෙපාර්තමේන්තුවෙන් එක ආධාරයට ආධාර දෙකක් දෙන අවස්ථා තිබෙන බව මේ ප්‍රශ්නය ගැන කතා කරද්දී ගරු පාර්ලිමේන්තු ලේකම්තුමාට මතක් කරන්නට කැමතියි. කාර්යාලයක් නැති ගම්කාර්ය සභා ගැන විශේෂ උනන්දුවක් දක්වා මුලදීම කටයුතු කරගෙන ගිය ගරු පාර්ලිමේන්තු ලේකම්තුමා මුදල් අවශ්‍ය ගම්කාර්ය සභාවලට මුදල් පවා වෙන් කර ගෙන ගියා. මගේ සභාපතිත්වයෙන් ගෙන යන ගම්කාර්ය සභාවටත් මුදලින් රුපියල් එකොළොස් දහක්ද දොළොස් දහක්ද ලැබුණා. නවත් වැඩියෙන් මුදල් ප්‍රමාණයක් නැවතත් නිකුත් කළා. ඒ ගැන බොහොම සන්තෝෂ වෙනවා. ඉස්සර වෙලා ලැබුණු මුදල් ප්‍රමාණය අනුව ඇස්තමේන්තු සකස් කර ටෙන්ඩර් පවා කැඳවා තිබුණා. ඒ මුදල් ප්‍රමාණය මදි බව ගරු පාර්ලිමේන්තු ලේකම්තුමා පිළිගන්නවා. ඒ නිසා අමාරුවෙන් තමයි ඇස්තමේන්තු සකස් කළේ. ලැබුණු මුදල් ප්‍රමාණය ඉක්මවා ඇස්තමේන්තුව සකස් කර තිබෙනවා. ඊට වැඩි ගණනකට ටෙන්ඩරය දී තිබෙනවා. දෙවැනි කොටස ආවාම වැඩිපුර වුවමනා මුදල ගෙවන්නට පුළුවනි. දෙපාර්තමේන්තුවෙන් දෙන ලද මුදලින් නියම ප්‍රයෝජනය ගන්නට නම් දැන් වෙලා තියෙන්නේ වෙනම ටෙන්ඩරයක් කැඳවන්නටයි. සැප්තැම්බර් 20 වැනිදාට පෙර ඒ මුදලින් ප්‍රයෝජන ගන්නට කටයුතු නොකළොත් ආදායම් වර්ෂය අවසන් වෙනවාත් සමග ඒ මුදල ආපසු මහ ආණ්ඩුවට යනවා. මෙය අපට නොතේරෙන ප්‍රශ්නයක් වී තිබෙනවා. ඒ නිසා මේ ප්‍රශ්නය කෙරෙහි සැලකිල්ල යොමු කර, කරදරයක් හිරිහැරයක් නොවන විධියට, මහ ආණ්ඩුවෙන් දෙන මුදල් ප්‍රමාණය කෙලින්ම ගම්කාර්ය සභාවට ලැබෙන්නට

විසර්ජන කෙටුම්පත් පනත, 1967-68

—කාරක සභාව

සලස්සනවා නම් හොඳයි. ඒ ගැන ගරු පාර්ලිමේන්තු ලේකම්තුමාගේ අවධානය යොමු කරන්නට කැමතියි.

වැඩ ඕවර්සියර්වරුන් නොවෙයි මේ ඇස්තමේන්තු සකස් කරන්නේ. ඇස්තමේන්තු සකස් කරන්නේ පළාත් පාලන සේවයේ සිටින වැඩ පරිපාලක මහතුන්, පළාත් පාලන කොමසාරිස්තුමාගේ අනුමැතිය ඇතිවයි. මේ විධියට ඇස්තමේන්තු දෙක තුනක් පිළියෙල කරන්නටත්, දෙතුන් වරක් ටෙන්ඩර් කැඳවන්නටත් සිදු වෙතොත් ලැබෙන මුදල ආපසු මහ ආණ්ඩුවට යන නිසා කරදරයකට හිරිහැරයකට මුහුණ පාන්නට සිද්ධ වෙනවා.

ගම්සභා පාරවල් පිළිබඳ ප්‍රශ්නයන් ඉතා උග්‍ර අන්දමින් පවතිනවා. මෙම ප්‍රශ්නවලදී ගම්සභාපතිවරුන්ට තම බලය යොදා ක්‍රියා කරන්නට පුළුවන්කමක් නැති බවයි පෙනෙන්නේ. යම්කිසි ගම්සභා පති වරයකු වැරදි අන්දමට ක්‍රියා කළ පළියට මුළු මහත් ලංකාවේම සිටින ගම්සභා පතිවරුන් කෙරෙහි අවිශ්වාසයක් ඇති කර ගෙන කටයුතු කිරීම දියුණුවට බාධාවක් ලෙස පෙන්වන්නට පුළුවනි. යම්කිසි ජල ගැල්මකට අසු වීම නිසා පාලමක් කැඩී ගියායැයි සිතමු. එම පාලම කැඩීම හේතු කොටගෙන පළාතේ මහජනතාවටත් පාසල් ශිෂ්‍යයන්ටත් ගමන් කිරීමට අපහසු තත්ත්වයක් පැන නැගුණේයයි සිතමු. එවැනි අවස්ථාවකදී එම පාලම සකස් කර දීම සඳහා ගම්සභාපතිවරයාට තිබෙන බලය කුමක්ද? ගම් සභාපතිවරයා සභාවක් කැඳවන්නට ඕනෑ. ඊළඟට ඇස්තමේන්තුවක් සකස්කොට සම්මත කරගෙන ටෙන්ඩර් කැඳවා එම පාලම සාදන්නට කොන්ත්‍රාත් දෙන්නට ඕනෑ. එසේ කරන්නට මත්තෙන් පළාතේ ජනතාවගේ අමාරුකම මගහැරලීම පිණිස තාවකාලිකව පාලම සාදන්නටවත් නියෝගයක් තිබුත් කරන්නට ගම්සභාපතිවරයාට බලයක් නැහැ. යම් විධියකින් එසේ කළොත් අවුරුද්ද අවසානයේදී ගණන් පරීක්ෂක දෙපාර්තමේන්තුවෙන් විත් සොයා බලනවා. අන්තිමේදී ගම්සභාපතිවරයාගේ ඇඟ උඩින් තමයි ඒ මුදල යන්නේ. කොතෙක් අවශ්‍ය වුවත් හදිසි කටයුත්තක් කිරීම සඳහා ගම්සභාවකට බලය නැහැ. සමහර විට නිබේන

වලටත් අනිකුත් උපකරණවලටත් අවශ්‍ය කරන රිසිට් යනාදිය ඉදිරිපත් කොට ඕවර්සියර් තැනගේ පරීක්ෂාව යටතේ එවැනි වැඩක් කළත් ගණන් පරීක්ෂක දෙපාර්තමේන්තුවෙන් බේරෙන්නට බැහැ. මටත් මෙවැනි ප්‍රශ්නවලට මුහුණ දෙන්නට සිදු වී තිබෙනවා. විශාල ජලගැලීම් නිසා අපේ පළාත්වල ඒදඩු පාලම් පවා කැඩී යනවා. ගංවතුර ගැලීම නිසා එක ගමක් අනෙක් ගමින් වෙන් වී තිබෙන අවස්ථාවල දී මහපාරටවත් තමන්ගේ බඩු ඇඳ ගන්නට බැරි තත්ත්වයක් උදාවෙනවා. එවැනි අවස්ථාවලදී ගම්සභාපති වරයා වශයෙන් එම ස්ථානයට තාවකාලික පාලමක්වත් දමා දෙන්නට ඔහුට සිදු වෙනවා. එසේ වූ විට ඕවර්සියර් තැනගේ පරීක්ෂණ යටතේ තාවකාලික පාලම සාදා රිසිට් පත් යනාදිය ඉදිරිපත් කළත් ගණන් පරීක්ෂක දෙපාර්තමේන්තුවෙන් බේරිල් ලක් නැහැ. මෙවැනි හදිසි අවස්ථාවලදී නීත්‍යානුකූලව යම්කිසි මුදලක් වැය කරන්නට ගම් සභාපතිවරුන්ට බලය දෙන හැටියට මා ඉල්ලා සිටිනවා. ගණන් පරීක්ෂක දෙපාර්තමේන්තුව ඔයතරම් තදේට ඔයතරම් නීතිරීතිවලට අනුව ක්‍රියා කරන්නේ ගම්සභාපතිවරුන්ට එවැනි බලයක් ලැබී නැති නිසායි.

ගම්සභා පාරවල් පිළිබඳව අද පවත්නා තත්ත්වය දෙස බැලූ විට එම පාරවල් සෑම දෘෂ්ටිකෝණයකින්ම ගම්සභාවලටම සීමා වී තිබෙන බවයි පෙනෙන්නේ. වර්ෂයක් පාසා ගම්සභා වලට අයත් පාරවල් වැඩි වෙනවා මිස ගම් සභාවලට අයිති පාරවලින් එක සැතපුමක් වත් අඩු වන්නේ නැහැ. ගම්සභාවලට අයත් පාරවලින් එක සැතපුමක්වත් ගැනීමට රජයේ වැඩ දෙපාර්තමේන්තුව සූදානම් නැහැ. රජයේ වැඩ පිළිබඳ ඇමති තුමාට මේ පිළිබඳව කරුණු ඉදිරිපත් කළ සෑම අවස්ථාවකදී ම රජයේ වැඩ දෙපාර්තමේන්තුවට ගම්සභා පාරවලින් එක සැතපුමක්වත් අළුතින් ලබා ගන්නට පුළුවන් තත්ත්වයක් නැති බවයි කීවේ. එසේ ම ගම්සභා පාරවලට වැඩියෙන් ආධාර දෙන්නේත් නැහැ. ගම්සභාවල ආදායම් තත්ත්වය උසස් වන්නේ ද නැහැ. ගම් සභා ප්‍රදේශවල තත්ත්වය කොතෙක් දුරට වෙනස් වෙනවා ද කීවොත් අද නිබේන අඩි පාර හෙට කරන්න පාරක්

විසර්ජන කෙටුම්පත් පනත, 1967-68

—කාරක සභාව

[පරිසි වික්‍රමසිංහ මහා.]

කරන්නට සිදු වෙනවා. ගම් දියුණු කිරීම උදෙසාත් මහජන ඉල්ලීම් නිසාත් ඒවා කරන්නට සිදු වෙනවා. රජයේ වැඩ දෙපාර්තමේන්තුවට පාරවල් පවරා ගත්තේ නැති නිසා ඒ ඒ ගම්සභාවලට වර්ෂයක් පාසා පාරවල් වැඩ වන අන්දමට අනුව වැඩ වැඩියෙන් ආධාර මුදල් ලැබෙන්නට වැඩ පිළිවෙළක් සකස් කරන ලෙස මා ඉල්ලා සිටිනවා. එසේ නො කරනවා නම් ගම්කාර්ය සභාව මගින් අපට තවත් පාරවල් සකස් කරන්න බැරි තත්ත්වයක් ඇති වෙනවා. සෑම වර්ෂයක් පාසාම, අසුවල් පාර ගන්නය, අසුවල් පාර ගන්නයයි නොයෙක් විධියේ ඉල්ලීම් ගම්කාර්ය සභාවලට ලැබෙනවා. එහෙත් ඒ ඉල්ලීම අනුව වැඩ කිරීමට අපට තිබෙන පාරවලින් එක හැතපීමක්වත් අඩු වී නැහැ. අප ගල් දමා තාර දමා බෝක්කු සකස් කර බස් සේවය සඳහා සුදුසු පරිදි සකස් කර බස් බාවනය කෙරෙන පාරවල්වත් රජයේ වැඩ දෙපාර්තමේන්තුවට භාර ගන්නේ නැහැ. අප කෙසේ හෝ ඒ පාරවල් සකස් කරන්නේ මහජනතාවගෙන් අපට ලැබෙන දෝෂාරෝපණ ඉමක් කොනක් නැති නිසයි. ඒ තරම් කරදර මධ්‍යයේයි අපට ඒ පාරවල් පිළිබඳව තඩත්තු කටයුතු කරගෙන යන්න සිද්ධ වී තිබෙන්නේ.

තවත් ප්‍රශ්නයක්ව තිබෙන්නේ ගල් තාර දමා බෝක්කු සකස් කර ගම්කාර්ය සභා විසින් පාරවල් තැනීමේදීත් රජයේ වැඩ දෙපාර්තමේන්තුවේ ආධාරය සොයන්න ඕනෑ. ඒ මොකද? ඒ සඳහා අවශ්‍ය “රෝලර්” යන්ත්‍රය, තාර උණු කරණ උදුන, ආදී අනිකුත් අවශ්‍ය සෑම යන්ත්‍ර උපකරණයක්ම අප ලබා ගත යුත්තේ ඒ ඒ කොට්ඨාශවල තිබෙන නගර සභාවලින් හෝ රජයේ වැඩ දෙපාර්තමේන්තු ගබඩාවෙනුයි. ගම්කාර්ය සභාව මගින් සාදන පාරක් සඳහා යම් කොන්ත්‍රාත්කරු වකු කොන්ත්‍රාත් ගත්තත්, ඔහුගේ රජයේ වැඩ දෙපාර්තමේන්තුවේ ඉංජිනේරු මහතාගේ ආධාරය ඒ යන්ත්‍රෝපකරණ ආදිය සඳහා ලබා ගත යුතුයි. එම නිසා ඒ ගම්කාර්ය සභාවල වැඩ කටයුතු සඳහා පාවිච්චි කිරීම පිණිස “රෝලර්” යන්ත්‍ර සහ අනිකුත් අවශ්‍ය යන්ත්‍රෝපකරණ වලින් යුත් ගබඩා, පළාත් පාලන කොම

සාරිස්තුමාගේ භාරකාරත්වය යටතේ ඒ ඒ දිස්ත්‍රික්කවල පිහිටුවිය යුතු බැව් අප යෝජනා කරන්න කැමතියි. එවිට සෑම ගම්කාර්ය සභාවකට දැනට වඩා වැඩි සේවයක් කිරීමට පුළුවන් වනවා නො අනුමානයි. ඒ මොකද? ගම්කාර්ය සභා ආදී පළාත් පාලන ආයතන ඒ ඒ ප්‍රදේශ වල තිබෙන කුඩා පාර්ලිමේන්තු වශයෙන් සැලකිය යුතු නිසයි. ඒ ඒ පළාත් පාලන ආයතනවල තිබෙන සෑම ප්‍රශ්නයක්ම පාර්ලිමේන්තුවට ඉදිරිපත් වන්නේ නැහැ. ගමේ පාරවල් තැනීම, ලිං කැණීම, වතුර සැපයීම, වෙළඳ පොළවල් පාලනය කිරීම, ආදී වශයෙන් ගමට වුවමනා කරන විවිධ වූත් වැදගත් වූත් වැඩ කටයුතු ගම් කාර්ය සභා මගින් ඉටු වනවා නම් එවැනි පළාත් පාලන ආයතන පිළිබඳව මීට වඩා සැලකිලිමත් විය යුතුයි.

පළාත් පාලන ආයතනවලට වැඩි ආදායම් ලබා ගැනීම පිළිබඳව වොක්සි කොමිෂන් සභාවෙන් නොයෙක් නිර්දේශ කර තිබෙනව බව තමුත්තාත්සේ දන්නවා ඇති. ඒ වාර්තාවේ නිර්දේශ බොහෝ දුරට ක්‍රියාත්මක වී තිබෙන්නේ වී තමුත් ආදායම් මාර්ග පිළිබඳ නිර්දේශවලින් කියක් අද ක්‍රියාවට පරිවර්තනය කරන්න පුළුවන් වී තිබෙනවා ද? අඩු ගණනේ ගුවන් විදුලි යන්ත්‍ර පාවිච්චි කිරීමට දෙන බලපත්‍රයක ආදායම ලබා ගැනීමටත් ගම්කාර්ය සභාවට බලයක් තිබෙනවා ද? මෝටර් රථවාහන පාවිච්චි කිරීමට බලපත්‍රයක් දී ඉන් ආදායමක් ලබා ගැනීමට ගම්කාර්ය සභාවලට බලයක් තිබෙනවා ද? නගර සභාවලට නම් ඒ අයිතිය තිබෙනවා. ගම් කාර්ය සභා තමයි මේ තත්ත්වයට දමා තිබෙන්නේ.

ආදායම් මාර්ග දියුණු කිරීම පිළිබඳව වොක්සි කොමිෂන් සභා වාර්තාවේ නොයෙක් නිර්දේශ සඳහන්ව තිබෙනවා. එහෙත් ඒවා ක්‍රියාත්මක වන්නේ නැහැ; ක්‍රියාත්මක කරන්න වැඩ පිළිවෙළක් ඇත්තේත් නැහැ. ඒ නිසා ගම්කාර්ය සභාවල ආදායම් මාර්ග වැඩි කර ගැනීම ගැන දැන්වත් යම් වැඩ පිළිවෙළක් ආරම්භ කළ යුතු බව මා ප්‍රකාශ කරන්න කැමතියි. එදා පටන් අද දක්වාම තව මත් කරන්නේ අර පැරණි තත්ත්ව

විසර්ජන කෙටුම්පත් පනත, 1967-68

—කාරක සභාව

යෙන්මයි. අද ගම්සභාවල ආදායම් මාර්ග වශයෙන් තිබෙන්නේ අක්කර බද්ද, බයිසිකල් බද්ද, කරත්ත බද්ද, මාර්කට් බද්ද ආදී වශයෙන් වූ බදු කීපයක් පමණයි. අපේ ගම් සභා තවමත් ඉන් එහාට ගමන් කර නැහැ. ඉන් එහාට ගමන් කොට වෙනත් වැඩ පිළිවෙලවල් යොදා බදු මුදල් ආදිය වැඩි කිරීමට ගම්සභා කටයුතු කරන්නේත් නැහැ. මක්නිසාද යත්, දුප්පත් මහජනතාවගේ කර පිට බදු බර පටවන්නට කිසිම ගම් සභා නියෝජිතයෙක්වත් ගම්සභාපතිවරයෙක්වත් කැමති වන්නේ නැහැ. දුප්පත් ජනතාව පිට බදු බර නොපටවා ගම්සභාවල ආදායම වැඩි කර ගැනීමේ වෙනත් ක්‍රම වොක්සි කොමිෂන් වාර්තාවෙහි පෙන්වා තිබෙනවා. ඒවා ක්‍රියාත්මක වී ගම්සභාවල ආදායම වැඩි වුණොත් එය මහ ආණ්ඩුවටත් විශාල සහනයක් වෙනවා. එවිට නිතර නිතර මහ ආණ්ඩුවෙන් ආධාර ඉල්ලන්නට ගම්සභාවලට සිදු වන්නේ නැහැ. අද බොහෝ ගම්සභාවල කටයුතු කරගෙන යන්නට පුළුවන් වී තිබෙන්නේ මහ ආණ්ඩුවේ ආධාර නිසායි. ඒවා නොලැබෙන්නට එම ගම්සභාවල වැඩ කටයුතු මෙලහකටත් ඇණහිට අවසානයයි.

අ. හා. 7

අද මාතර සිට නිස්සමහාරාමය දක්වා සියලුම පළාත් පාලන ආයතන පාලනය වන්නේ එක් පළාත් පාලන කොමසාරිස් වරයකු යටතේයි. එක් පළාත් පාලන ආයතන කාර්යාලයක් අම්බලන්තොට ද කොහේදෝ පිහිටුවා තිබෙනවා. එහෙත් මුළු මාතර දිස්ත්‍රික්කයටම සිටින්නේ එක් පළාත් පාලන කොමසාරිස් වරයෙක් පමණයි. මේ තරම් විශාල ප්‍රදේශයක කටයුතු එක් කොමසාරිස් වරයකුට පමණක් කරන්නට පුළුවන්ද යන බව ගරු පාර්ලිමේන්තු ලේකම්තුමා කල්පනා කර බලන්න. යම්විධියකින් එතුමා ඒ කටයුතු කරනවා නම් ඒ ඉතාමත් අමාරුවෙන් විය යුතුයි. එම නිසා, අප්‍රමාදව සහකාර කොමසාරිස් වරයකු පත් කරන මෙන් මා ඉල්ලා සිටිනවා.

ආර්. ප්‍රේමදාස මයා. (පළාත් පාලන ඇමතිගේ සහ ප්‍රධානති හා ගුවන් විදුලි ඇමතිගේ පාර්ලිමේන්තු ලේකම්)

(ති.රු. ඥා. පිරොමතාස—உள்ளுராட்சி அமைச்சராகும் தகவல், ஒலிபரப்பு அமைச்சராகும் பாராளுமன்றக் காரியதரிசி)

(Mr. R. Premadasa—Parliamentary Secretary to the Minister of Local Government and to the Minister of Information & Broadcasting)

පත් කරනවා.

පර්සි වික්‍රමසිංහ මයා.

(திரு. பேர்ஸி விக்ரமசிங்ஹ)

(Mr. Percy Wickremasinghe)

බොහෝම ස්තූතියි. මා ඒ ගැන බොහෝම සන්නේෂ වෙනවා. එසේ පත් කළ විට දැනට වඩා කාර්යක්ෂම අන්දමින් ඒ ප්‍රදේශයේ කටයුතු කරන්නට පුළුවන් වෙනවා.

ඊළඟට වැඩ පරිපාලක මහත්වරුන් ගැන වචනයක් කිව යුතුයි. වැඩ පරිපාලක මහත්වරුන් සිටින්නේ, ගම්සභා ගණනා වකට එක් කෙනකු බැගින් නිසා, එක් නිලධාරී මහත්මයකුට අයිති එක් ගම් සභාවකට ඔහුට යන්නට ලැබෙන්නේ මාසයකට වරක් පමණයි. මේ නිසා, එම ගම්සභාවල කටයුතු කරන කොන්ත්‍රාත් කරුවන්ට අවසාන රපෝර්තු ලබා ගැනීම, මුදල් ලබා ගැනීම ආදිය සඳහා මාසයක් බලා ඉන්නට සිදු වෙනවා. විශේෂයෙන්ම මෙවැනි තත්ත්වයක් ඇති වී තිබෙන්නේ වැඩ පරිපාලක මහත්වරුන්ට වාහන පහසු කම් ලබා දී නැති නිසායි. ඒ අයගේ ගමන් බිමන් සඳහා අඩු වශයෙන් ජීප් රථවත් ලබා දී නැහැ. ආහාර වගාව සඳහායයි ගෙන්වා තිබෙන ජීප් රථ සිනමා ශාලා ඉදිරිපිටත් මාළු කඩ ලඟත් නවතා තිබෙනු දකින්නට ලැබෙනවා. මේ ගැන ගරු පාර්ලිමේන්තු ලේකම්තුමා උද්ඝෝෂණයක් කොට වැඩ පරිපාලක මහත්වරුන්ගේ එක් කාර්යාලයකට එක් ජීප් රථයක් බැගින්වත් ලබා දීමට කටයුතු යොදන ලෙස මා ඉල්ලනවා. ගම්බද ප්‍රදේශවල වැඩ පරීක්ෂා කිරීමේදී එයින් විශාල පහසු වක් සැලසෙනවා. අද තිබෙන තත්ත්වය අනුව ඒ නිලධාරීන් බස්වලින් ගමනා ගමනය කළ යුතුයි. තමන්ගේම වාහන පාවිච්චි කරන්නට ඒ නිලධාරීන් කැමති

විසර්ජන කෙටුම්පත් පනත, 1967-68

—කාරක සභාව

[පර්සි වික්‍රමසිංහ මයා.]

නැහැ. මෙවැනි තත්ත්වයක් තිබියදී, වැඩ ප්‍රමාද වීම ගැන ඒ අයට දොස් කියන්නට අපට පුළුවන්කමක් නැහැ. ගම්පහා කාර්යාල නැතිම ආදී හදිසි වැඩ කටයුතු සඳහා වැඩ පරිපාලක නිලධාරීන් ගෙන්වා ගැනීමට වාහන පිටත් කර යවන්නට මට සමහර අවස්ථාවලදී සිදු වී තිබෙනවා. එම නිසා සෑම කාර්යාලයකටම ජිප් රථයක් බැගින් සපයා දෙන ලෙස මා ඉල්ලා සිටිනවා.

කාරකසභා නියෝජ්‍ය සභාපති

(சுழங்கனின் உப அக்கிராசனார்)

(The Deputy Chairman of Committees)

මන්ත්‍රීතුමනි, තවත් මන්ත්‍රීවරුන් 25ක් කපා කරන්නට ඉන්නවා.

පර්සි වික්‍රමසිංහ මයා.

(திரு. பேர்ஸி விக்ரமசிங்ஹ)

(Mr. Percy Wickremasinghe)

තව මිනිත්තු 5 කින් පමණ ඉවර කරන්නම්. තමුන්නාන්සේ ඔහොම ඉන්නකොට මටත් කපා කරන්නට හිතෙනවා.

පළාත් පාලන ආයතනවල සේවකයන් සම්බන්ධයෙන් යමක් කිව යුතුව තිබෙනවා. අද පළාත් පාලන ආයතනවල සේවකයන්ගේ වැටුප් ක්‍රමය සංශෝධනය කළ යුතු අවස්ථාවකට පැමිණ තිබෙනවා. අද තිබෙන වැටුප් ක්‍රමය යටතේ ඒ සේවකයන් බොහෝ දෙනා ඉතා අමාරුවෙනුයි ජීවත් වන්නේ. ඇත පිරිසර ගම් සභාවල වැඩ කරන ප්‍රධාන ලිපිකරුවන් වැනි උදව් යට පවා ලැබෙන්නේ ඉතා සුළු වැටුපක් බව අප දන්නවා. ජීවනාධාර, විශේෂ ජීවනාධාර, ගෙවල් කුලී ආදී සියල්ලක්ම එකතු වීත්, ඒ අයට ලැබෙන වැටුප ඉතා මත් අඩුයි. ඒ සුළු වැටුපෙන් එම පළාත් වලම වෙසෙමින්, තමන්ගේ අනෙකුත් කටයුතුන් සම්පූර්ණ කර ගන්නට ඔවුන්ට සිදු වී තිබෙනවා.

පසුගිය වර්ෂයේදී පාර්ලිමේන්තු ලේකම් තුමා කීවා, සේවකයන් පත් කර ගැනීම පිළිබඳව මීට වඩා බලතල පළාත් පාලන ආයතනවලට පැවරීම සඳහා වැඩ පිළිවෙලක් සකස් කිරීමට අදහස් කරනවාය කියා. ඒ ගැන අප බොහොම සන්තෝෂ

වෙනවා. පුළුවන් තරම් ඉක්මණින් එවැනි වැඩ පිළිවෙලක් ඇති කරන අතරම තවත් එක් දෙයක් ගැනත් මතක තබා ගත යුතුව තිබෙනවා. එනම්, එක් ගම් සභාවකින් පත් කෙරුණු සේවකයා ඊළඟට පත් වන නියෝජිත පිරිස නැත්නම් සභා පතිතුමා විසින් අස් කිරීමට බැරි විධියට කටයුතු සලසන්නට ඕනැ. එහෙම නැත්නම් එතැන මහා අවුලක් ඇති වෙනවා. එක් සභාපතිවරයකු යම් සේවකයකු පත් කළාම, ඊළඟට බලයට පත් වන සභාපතිවරයා ඒ සේවකයා අස් කර වෙනත් සේවකයකු පත් කරන්නට ඉඩ තිබෙනවා. අද පළාත් පාලන සේවා කොමිෂන් සභාවෙන් පත් කරන්නේ අවුරුද්දකට රුපියල් 600 කට වඩා වැටුප් ලබන සේවකයනුයි. ඊට වඩා අඩු වාර්ෂික වැටුප් හිමි සේවකයන් පත් කිරීමේ බලය එම පළාත් පාලන ආයතනයේ සභාපතිවරයාට තිබෙනවා. එම නිසා, සේවකයන් පත් කර ගැනීම සම්බන්ධයෙන් පළාත් පාලන ආයතනවලට වඩ වඩාත් බලතල පවරන අතරම, එම සේවකයන්ගේ අවශ්‍යතාවයන් හා අයිතිවාසිකම්ද ආරක්ෂා වන අයුරු වැඩ පිළිවෙලක් සකස් කිරීම ඉතා මත් අවශ්‍ය බව පාර්ලිමේන්තු ලේකම් තුමාට මතක් කරන්නට කැමතියි.

අවසාන වශයෙන්, ගම්සභාවල කොන්ත්‍රාත් දීමේදී අපට මුහුණ පාන්නට වන ප්‍රශ්න රාශියක් තිබෙන බව සඳහන් කරන්නට කැමතියි. ඒ කටයුතු සම්බන්ධයෙන් අවශ්‍ය කරන බඩුවල මිළ ඉහළ යාම නිසා එම වැඩ භාර ගැනීමට අද කොන්ත්‍රාත්කරුවන් මැළි වෙනවා. එම කොන්ත්‍රාත් සම්බන්ධයෙන් ඇස්තමේන්තු සකස් කරන්නේ, ඊට මාසයකට පමණ කලින් බඩුවල තිබුණු මිළ ලැයිස්තුව අනුවයි. එහෙත් මාසයක් පමණ ගත වන විට ඇස්තමේන්තු කළ මිළට වඩා බඩු මිළ ඉහළ යන නිසා කොන්ත්‍රාත්කරුවන් ඒ කොන්ත්‍රාත් භාර ගැනීමට කැමති නැහැ. ඒ නිසා අද මොකක්ද සිදු වී තිබෙන්නේ. ගම්සභා බොහොම අමාරු වෙන් ලබා ගන්නා මුදලින් ගොඩනැගිලි නැතිම සඳහා කොන්ත්‍රාත් දෙනවා. එහෙත් කොන්ත්‍රාත්කරුවන් කියනවා, අද වීදුරු මිළ බොහොම ඉහළයි, වුව මනා කරන අනෙක් බඩුවල මිලත්

විසර්ජන කෙටුම්පත් පනත, 1967-68

—කාරක සභාව

බොහොම ඉහළයි, ඒ නිසා මේ කොන්ත්‍රාත්තුව භාර ගත්තොත් අප අමාරුවේ වැටෙනවා කියා. එම නිසා, යම් අනිදේක වැඩක් තිබෙනවා නම් ඒ අනිදේක වැඩය සඳහා වූ අනිදේක මුදල, ඒ වැඩය කර අවසානයේදී ඒ කොන්ත්‍රාත්තුවෙන්ට ගෙවීමට බලය දෙන්නට ඕනෑ.

මේ කරුණු සියල්ලක්ම පාර්ලිමේන්තු ලේකම්තුමාගේ අවධානයට යොමු කරවන අතර, ගම් සභාවලට මිට වඩා ආධාර ලබා දීමට වැඩ පිළිවෙළක් සකස් කර එමගින් ගම් සභාවල තත්ත්වය උසස් කිරීමට පසු ගිය වර්ෂයේ දැක්වූවාට වඩා ඉදිරියේදී උනන්දුවක් දක්වා අවශ්‍ය පියවර ගන්නා ලෙස ඉල්ලමින්, මේ සම්බන්ධයෙන් මෙතෙක් වේලා කපා කරන්නට ඉඩ දීම ගැන නියෝජ්‍ය සභාපතිතුමාට මගේ ස්තූතිය පළ කරමින් මගේ වචන ස්වල්පය මෙයින් අවසාන කරනවා.

එස්. හෙට්ටිගේ මයා. (හක්මන)

(திரு. எஸ். ஹெற்றிகே—ஹக்மன)

(Mr. S. Hettige—Hakmana)

නියෝජ්‍ය සභාපතිතුමනි, මාරු හා හම්බන්තොට යන දිස්ත්‍රික්කවල ගම් සභා පතිවරුන්ගේ සංගමයේ සභාපති හැටියට, අපේ ගම් සභාපතිවරුන්ට සිය ගම් සභා පාලනය ගෙන යාමට තිබෙන සාමාන්‍ය දුෂ්කරතා ස්වල්පයක් සම්බන්ධවත්, ඒවා මගහරවා ගැනීමට ප්‍රතිකර්ම යෙදිය යුත්තේ කෙසේද යන්නත් පිළිබඳව පාර්ලිමේන්තු ලේකම්තුමාගේ අවධානය යොමු කිරීම සඳහා වචන ස්වල්පයක් කපා කිරීමට අවසරය දීම ගැන පළමු කොට නියෝජ්‍ය සභාපතිතුමාට මගේ ස්තූතිය පළ කරනවා.

රටක් පාලනය කිරීමේදී මහජනයාට කිව්වුවෙන්ම වැඩ කරන ආයතනයක් හැටියට ගම්සභා හඳුන්වන්නට පුළුවන්. එමෙන්ම ගම්වල පසින් තැන්නම් බර කරන්නෙයන්—කාර්වලින් නොවෙයි—යන අයට සේවයක් සිදු වන්නේ ගම්සභා වෙනුයි. එමෙන්ම ගම්වල සිටින දුප්පත් මහජනතාවගේ සැම සුළු කටයුත්තක්ම කෙරෙන්නේ ගම්සභාවලින්. ඒ අනුව ගම් සභාවලින් ගම්බද මහජනතාවට විශාල සේවයක් සිදු වන බව කියන්නට කැම

තියි. එහෙත් ඒ සේවය ගම්වැසියන්ගේ බලාපොරොත්තු ප්‍රමාණයට සපුරාලීමට අපට ලොකු අපහසුකම් ඇති වී තිබෙනවා. එකක් මුදල් ප්‍රශ්නයයි. තවත් එකක් නම් නොයෙක් නොයෙක් නීති රීති නිසා අපට වුවමනා අන්දමට ඉඩම් කැල්ලක් ලබා ගැනීමට හෝ පාරක් කපා ගැනීමට හෝ පහසුකම් තැනි වීමයි. එවැනි ප්‍රශ්නවලදී නොයෙකුත් කරදරවලට මුහුණ පෑමට අපට සිදු වෙනවා. එයින් දෙක තුනක් ගැන සඳහන් කිරීමට මා බලාපොරොත්තු වෙනවා.

අපේ පාරවල් අහවල් තැන සිට අහවල් තැන දක්වා හැතැප්ම 2 යි නැන්නම් 3 යි කියා ගැසට් කර තිබෙනවා. හක්මන සිට කන්දෙගොඩ දක්වා ඇති පාරේ දුර හැතැප්ම 2 යි පළල අඩි 12 යි කියා ගැසට් කර තිබෙනවා. එහෙත් ඒ පාර යන්නේ කොහෙන්ද, මොන මොන ඉඩම් උඩින්ද, කියා සඳහන් කර නැහැ. ඒ නිසා ඇතැම් අය කියනවා “ඔය පාර යන්නේ හක්මන සිට කන්දෙගොඩ දක්වා තමයි; නමුත් මගේ ඉඩම උඩින් නොවෙයි” කියා. එවැනි අවස්ථාවලදී අපට නොයෙකුත් කරදරවලට මුහුණ පාන්නට සිදු වෙනවා. ඒ නිසා කොපමණ කලක් ගත වුණත්, කොතරම් මුදලක් වියදම් වුණත්, අවුරුදු ගණනාවක් නිස්සේ පාවිච්චි කර ඇති පාරවල් මැන ඒවා යන්නේ අහවල් අහවල් ඉඩම් උඩින්ය කියා ගැසට් නිවේදනයක් මගින් ප්‍රසිද්ධ කළොත් එවැනි කරදර ඇති වන්නේ නැහැ.

එමෙන්ම ගම්බද පළාත් දියුණු වන්න, පාරවල් පළල් කිරීමත් අවශ්‍ය වෙනවා. අඩි පාරක් වශයෙන් තිබුණු ඒවා ටික කලකදී කරන්න පාරවල් බවට පත් කරන්නට සිදු වෙනවා. එවැනි අවස්ථාවලදීත් ඉඩම් ලබාගැනීමට අමාරු වෙනවා.

ගම්සභාවකට ඉඩමක් ලබා ගැනීම මහ ආණ්ඩුවට ඉඩමක් ලබා ගැනීම වගේ පහසු නැහැ. ආණ්ඩුවට පවරා ගැනීමේදී නම් 38 ඒ වගන්තිය යටතේ වන්දි පසුව ගෙවන තුරු ඉඩම් අත්පත් කර ගන්න පුළුවන්. එහෙත් ඉතාමත්ම අවශ්‍ය පාරක බඩ දෙක තුනක අවහිරයක් නිසා පාර සම්පූර්ණයෙන්ම වැසීමට අපට සිදු

විසර්ජන කෙටුම්පත් පනත, 1967-68

—කාරක සභාව

[හෙට්ටිගේ මයා.]

වෙනවා. එවැනි අවස්ථාවලදී ගම්සභාපති වරුන් වශයෙන් අපට විශාල කරදරයකට මුහුණ පෑමට සිදු වෙනවා. එවැනි අවස්ථාවලදී ගම්සභාව මගින් එම ඉඩම් ප්‍රමාණය අත්පත් කර ගැනීමට කලක් ගත වෙනවා. එය ගම්බද ජනතාවටත් විශාල කරදරයක්. ඒ නිසා පාරවල් සඳහා ගම්සභාවලට ඉඩම් අත්පත් කර ගැනීමට පහසුකම් සලසා දෙන ලෙස ගරු පාර්ලිමේන්තු ලේකම්තුමා ගෙන් මා ඉල්ලා සිටිනවා. එසේ කළොත් පාරවල් සම්බන්ධව ඇති වන අපේ පුශ්‍ය හුණ හරියක් පහසුවෙන් විසඳා ගැනීමට අපට පුළුවන් වෙනවා.

මිලිගට කොන්ත්‍රාත් දීමේදී අපට ඇති වන අපහසුකම් ගැන වචන දෙක තුනක් මතක් කරන්නට ඕනෑ. මා මිත්‍ර කඹුරු පිටියේ ගරු මන්ත්‍රීතුමා (පර්සි වික්‍රමසිංහ මයා.) කීවාක් මෙන්, කොන්ත්‍රාත්කරු වන්නට අප විසින් යම්කිසි කොන්ත්‍රාත්තුවක් දෙනු ලැබූ විට එම ගිවිසුමේ අන්දමට යම්කිසි කාලසීමාවකදී එය නිම කරන්නට නියමයි. එහෙත් සිරිතක් වශයෙන්ම මාස දෙක තුනක් කල් ඉල්ලනවා. එමෙන්ම කරුණු තිබෙනවා නම් අප කල් දෙනවා. ඒ කොන්ත්‍රාත්කරුවන්ට නියම කරනවා අහවල් යකඩ දැල් දමන්නට ඕනෑ, අහවල් සිලින්ඩර් සවි කරන්නට ඕනෑ, නොමිලර අවේ දැල් දමන්නට ඕනෑ කියා. එහෙත් ඔවුන් කියනවා ඒවා නැත කියා. ඒ නිසා සුළු සුළු උපකරණ—ඒ කියන්නේ සිලින්ඩර්, පයිප්ප, යකඩ දැල් ආදී ගම්සභාවලට අවශ්‍ය වන දේවල්—අවශ්‍ය වූ විටෙක ලබා ගැනීමට හැකි වන පරිදි සෑම දිස්ත්‍රික්කයකම ගබඩා පිහිටුවන්නාය කියා මාතර ගම් සභාපතිවරුන්ගේ සංගමයේ සාකච්ඡාවකට ගරු පාර්ලිමේන්තු ලේකම්තුමා පැමිණි අවස්ථාවකදී අප එතුමාට කියා හිටියා. ඒ සුළු ලාභයෙන් ඒ ගබඩා නඩත්තු කරවන්න පුළුවනි. ගබඩා කුලී හා ගබඩා සේවක වැටුප් ආදිය ඒ සුළු ලාභයෙන් පිරිමසා ගන්න පුළුවනි.

අ. හා. 7.15

මේ හැර මා විශේෂයෙන් කියන්නට කැමතියි, ප්‍රවාහණ ඇමතිතුමාගේ දුම්රිය මාර්ගයේ දෙපස දිරාපත් වෙමින් තිබෙන පරණ

රේල් පිලිවලින් අපට ප්‍රයෝජන ගන්න පුළුවන් බව. ඒවා අපේ ගම්කාර්ය සභාවලට ලැබුණොත් පොඩි බෝක්කු, ඒදඩු, පාලම්, ආදිය සෑදීම සඳහා යොදා ගන්නා පුළුවනි. ඒවා ලැබෙනවා නම් රජයේ දෙන ආධාර මුදල් විකක් අඩු වුණත් කමක් නැහැ. රේල් පාර අයිතේ ඒ පරණ පිලි දිරාපත් වෙමින් තිබෙනවා. පාර්ලිමේන්තු ලේකම්තුමා ප්‍රවාහණ ඇමතිතුමාත් සමග සාකච්ඡා කර ඒ දිරාපත් වන රේල් පිලි අපේ ගම්කාර්ය සභාවලට සපයා දෙනවා නම්, යකඩ හිඟ මේ කාලයේ අපේ කුඩා බෝක්කු, පාලම්, ඒදඩු, ආදිය සෑදීමේ දී ඒවා ප්‍රයෝජනයට ගත්තට පුළුවන් බව නැවතත් මතක් කරන්නට කැමතියි.

පාර්ලිමේන්තු ලේකම්තුමාගේ දුරදර්ශී ක්‍රියාවක් නිසා ගම්කාර්ය සභාපතිවරුන්ට රුපියල් 500 දක්වා විතරක් වැඩ කටයුතු කිරීමට තිබුණු බලතල දැන් රුපියල් 1,000 දක්වා උසස් කර තිබෙනවා. ඒ ක්‍රියාව අපි ඉතා අගය කොට සලකනවා. ගම්සභාපති වරුන්ට දැන් රුපියල් දාහ දක්වා වැය වන වැඩ පිළිබදව ඇස්තමේන්තු හදා කොන්ත්‍රාත් දෙන්නට පුළුවන්කම තිබෙනවා. එහෙත් තව පොඩ්ඩක් නාස් ලනුව දෙපාර්තමේන්තුව අල්ලාගෙන සිටිනවා. මුදල් ගෙවීමේදී ඒ සඳහා කොමසාරිස් තුමාගේ අවසර වුවමනා කරනවා. ඇස්තමේන්තු කර වැඩය කොන්ත්‍රාත් දෙන්නට කොමසාරිස් තුමාගේ අනුමැතිය වුවමනා නැති නමුත්, මුදල් ගෙවීමේදී විතරක් කොමසාරිස්වරයාගේ අනුමැතිය ගත්තට ඕනෑ. එම නිසා රුපියල් 1,000 ක් දක්වා ගම්සභාපතිවරුන් වන අප කෙරෙහි විශ්වාසය තබන ලෙස මා ඉල්ලා සිටිනවා.

ගරු සභාපතිතුමනි, මම සභාපතිව සිටින කන්දපිට්ටලකඩ ගම්කාර්ය සභා ප්‍රදේශය හරහා නොයෙක් විට කිරිමාර නමැති ගඟ පිටාර ගලා යන නිසා හැම අවුරුද්දේම ඒ ප්‍රදේශයේ තිබෙන කුඩා පාලම්, බෝක්කු, ඒදඩු, අඩි පාලම්, ආදිය ප්‍රතිසංස්කරණය කරන්නට මට සිදු වී තිබෙනවා. ලැබෙන සෑම මුදලක්ම වියදම් වෙන්නේ ඔය අඩි පාලම් ආදිය සෑදීම සඳහායි. මගේ හිතමිත්‍ර කඹුරුපිටියේ මන්ත්‍රීතුමා (පර්සි වික්‍රමසිංහ මයා.) කීව්ව වගේ, මෙවැනි විශේෂ කරුණු බලපාන ගම්කාර්ය සභාවලට ආධාර දීමේදී එවැනි කරුණු ගැන

විසර්ජන කෙටුම්පත් පනත, 1967-68

—කාරක සභාව

සලකා බලා විකක් වැඩිපුර මුදලක් එවැනි ගම්කාර්ය සභාවලට වෙන් කළ යුතුව තිබෙනවා. අපේ පසුගිය රැස්වීමේදී සාකච්ඡා කර තීරණය කරගත් පරිදි හම්බන්තොට, තිස්සමහාරාමය, ආදී ප්‍රදේශවල තනන ලිං සඳහා ඉස්සර ගෙව්වාට වඩා වැඩි මුදලක් ගෙවීම සම්බන්ධයෙන් පාර්ලිමේන්තු ලේකම්තුමාට මා ස්තූතිවන්ත වෙනවා. අපේ පළාත්වල නම් පොළොවෙ ඉතා කිට්ටුව වතුර තිබෙනවා. එහෙත් හම්බන්තොට, අම්බලන්තොට, ආදී පළාත්වල ජලය තිබෙන්නෙ පොළොවෙ ඉතා යටයි. එම නිසා ඒ ප්‍රදේශවල තනන ලිං සඳහා වැඩි ආධාර මුදලක් ගම්කාර්ය සභාවලට දෙන්නට ගරු පාර්ලිමේන්තු ලේකම්තුමා ක්‍රියා කිරීම ගැන මා එතුමාට ස්තූති කරනවා.

ඊළඟට හක්මන නගරයට ජලය සැපයීම සම්බන්ධයෙන් එක කාරණයක් පමණක් පාර්ලිමේන්තු ලේකම්තුමාට මතක් කරන්නට කැමතියි. රුපියල් ලක්ෂ ගණනක වියදමින් පළාත් කීපයකට ජල පහසුකම් ඇති කරන්නට යන බවක් පසුගිය පත්‍ර මාර්ගයෙන් අපි දැක්කා. එහෙත් මට කනගාටුයි කියන්න, ඒ ජල පහසුකම් ඇති කරන්නට යෝජනා කර තිබුණු ප්‍රදේශ අතර බෙන්තර ගඟින් එහා පැත්තෙ එකම ගමක් හෝ ගම්කාර්ය සභා ප්‍රදේශයක් හෝ තිබුණේ නැහැ කියා. අපේ මාතර දිස්ත්‍රික්කය, දකුණු පළාත, කාටත් අමතක වෙලාවෙයි. ගරු පාර්ලිමේන්තු ලේකම්තුමනි, හක්මන නගරය පිහිටා තිබෙන්නෙ වියළි කලාපයේයි. ඒ නගරවාසීන් වතුර සපයා ගන්නෙ ඉතා අමාරුවෙනුයි. මාතර දිස්ත්‍රික්ක සම්බන්ධතා කමිටුවේ මුළු මාතර දිස්ත්‍රික්කයෙන්ම හක්මන නගරයට ජලය සැපයීමේ යෝජනා ක්‍රමයට ප්‍රමුඛස්ථානය දී තිබෙන බව මේ අවස්ථාවේ මතක් කරන්නට කැමතියි. එම නිසා පාර්ලිමේන්තු ලේකම්තුමා වශයෙනුත්, පෞද්ගලික මිත්‍රයකු වශයෙනුත් මා තමුන් නාත්සේගෙන් ඉල්ලා සිටිනවා, හක්මන ජල යෝජනා ක්‍රමයට වැඩි මුදලක් වැය නොවන නිසා කෙසේ හෝ මේ වර්ෂයේදී ඒ කටයුත්ත සම්පූර්ණ කර දෙන්න කියා.

නිවාස සම්බන්ධයෙන්ද වචනයක් කියන්නට කැමතියි. නිවාස සෑදීම සඳහා ගම්කාර්ය සභාවලට රුපියල්

නැත්තම් දහදහස් දෙනවා. එහෙත් නගරබදව මෙන් ගෙවල් පහක් හයක් එක යාව සාදා ගම්බද මිනිසුන් පදිංචි කරවන්නට බැහැ. වතුරල ඇති ලයින් කාමර වැනි ගෙවල්වලට ඔවුන් කැමති නැහැ. ඔවුන් පරම්පරාගතව ජීවත් වුණු ඉඩම්වල ඇත්තේ කොතරම් සුළු බිම් ප්‍රමාණයක් වුවද එම බිම් ප්‍රමාණයෙහි ගෙවල් සාදාගෙන ජීවත් වන්නටයි. ඔවුන් වැඩිපුර කැමති වන්නේ. එසේ හෙයින් ඒ දුප්පත් මිනිසුන් පදිංචිව සිටින පරම්පරාගත ඉඩම්වලට ඔවුන්ට ගෙවල් සාදා දීමට හෝ ගෙවල් සාදා ගැනීමට ඔවුන්ට ආධාර දීමට හෝ අවසර දෙනවා නම් එයින් ඒ දුප්පත් මිනිසුන්ට ලොකු ප්‍රයෝජනයක් සැලසෙනවා. ඉඩම් අක්කර දෙකක් තුනක් ගෙන එහි ගෙවල් සාදා ඒවායේ පදිංචියට එන ලෙස ගම්බද මිනිසුන්ට කීවාට ඔවුන් තමන්ගේ පරම්පරාගත ගෙවල් දොරවල් අතහැර ඒ අලුත් තැන්වලට එන්නට කැමති නැහැ. එසේ හෙයින් ඔවුන්ට තිබෙන බිම් ප්‍රමාණයන් කොතරම් කුඩා වුණත් ඒවායේම ඔවුන්ට නිවාස සාදා ගැනීම සඳහා කිසියම් වැඩ පිළිවෙලක් සකස් කරනවා ඇතැයි මා විශ්වාස කරනවා. ඒ මිනිසුන් පදිංචිව සිටින ස්ථානවලට ඔවුන්ගේ ගෙවල් සාදා දීමට ක්‍රමයක් සකස් කරන්න.

ගරු පාර්ලිමේන්තු ලේකම්තුමා ස්වකීය දේශපාලන ජීවිතයෙහි වැඩි කාලයක් පළාත් පාලන ආයතනවල වැඩ කටයුතු වලට සහභාගි වුණු කෙනකු නිසා මෙම කරුණු ගැන අවධානය යොමු කරන බව මා දන්නවා. ඉකුත් අවුරුදු දෙක හමාරක කාලය තුළදී පළාත් පාලන ආයතනවල තත්ත්වය දියුණු කිරීම සඳහා එතුමා ලොකු උත්සාහයක් දරා තිබෙනවා. ඒ ගැන එතුමාට ප්‍රශංසා කරනවා. දැනට අලුතෙන් පළාත් පාලන කොමසාරිස් තුමකුද පත්ව සිටින හෙයින් ඉක්මනින් ගම්බද ජනතාවගේ ප්‍රශ්න විසඳනවා ඇතැයි අප විශ්වාස කරනවා.

ආචාර්ය එන්. එම්. පෙරේරා
(கலாநிதி என். எம். பெரேரா)
(Dr. N. M. Perera)

Mr. Chairman, I am sorry the hon. Member for Kamburupitiya (Mr. Percy Wickremasinghe) is not here.

විසර්ජන කෙටුම්පත් පනත, 1967-68

—කුරුක සභාව

[ආචාර්ය එන්. එම්. පෙරේරා]

I do not share his views with regard to this department and this Ministry. Of all the departments that we have been criticizing during the last few days, I think this is easily the worst, and I want to give you the reasons for it.

About the middle of last year the Ministry took over the four departments that existed separately—Water and Drainage, Local Government, Town and Country Planning, and the Local Government Service. They all came under the same Ministry and the people here became sort of assistant secretaries. The net result was that your Ministry was over-centralized with all these functions. One of the greatest facilities that the Local Government Department had was decentralization which created a healthy relationship between the village committee people and the department concerned. Now they have all got to go through this centre. That is what has happened. You have maximized the amount of red tape in that place, maximized the amount of misunderstanding and there is lack of good relations between the centre and the local authorities concerned.

It is a strange thing. Apparently this change has been brought about as a result of the recommendations of a committee consisting of Mr. Rajendra, the brother of the Minister, Mr. Balasingham, a brother-in-law, and another gentleman. Funnily enough, before the recommendation is out, the Minister had already declared it. The Minister at the conference of A. C. L. Gs had declared that very soon the A. C. L. Gs will be called assistant secretaries, that the regional offices of the A. C. L. Gs would be part of the Ministry office—long before the recommendation came. The whole thing was neatly arranged beforehand as a family concern.

Anyhow, apparently this was done on the basis of expediting the translation of policy. On the contrary, this has become a clever method by which

the Federal Party exercises its influence through the Local Government Department, and I want to give you the facts.

Apart from the disorganization of the four departments, it has greatly increased the amount of paper work and has removed the identity of the separate departments which were functioning as separate units. The hon. Parliamentary Secretary to the Minister of Health will remember that one of the constant methods by which local village committee men got their advise and guidance was by coming here to the centre. They had continuous contact with the local government centre here and there was a very healthy relationship existing between these two. All that has now been eliminated. That is what has happened.

Because I want to cut short I will run through some of these points. I am inclined to believe that what the Hon. Minister is doing will really undermine the whole fabric of local government in this country. I shall give you examples.

Take Jaffna, what have you done with regard to Jaffna. The Privy Council in unequivocal terms made a pronouncement—I would not say, verdict but it was a pronouncement—on the basis of which the hon. Parliamentary Secretary came to the House and told the House that the Jaffna Municipal Council is going to be restored. Months have passed. What has happened? What have you done?

ප්‍රේමදාස මය.

(திரு. பிரேமதாச)

(Mr. Premadasa)

Action has been taken to restore the Jaffna Municipal Council and it will come into effect on 1st February 1968.

ආචාර්ය එන්. එම්. පෙරේරා

(கலாநிதி என். எம். பெரேரா)

(Dr. N. M. Perera)

1st February 1968! Hon. Members do not know how and on what basis the Jaffna Municipal Council was dissolved. Do you know that the

විසර්ජන කෙටුම්පත් පනත, 1967-68

—කාරක සභාව

Commissioner of Local Government went up to Jaffna, spent two days there, met the Minister in Jaffna, I think, and before any report was made by the Commissioner of Local Government, the dissolution of the Municipal Council took place?—*[Interruption]*. O, yes! I am prepared to stake my reputation. If you produce the files, you will see that the report of the commissioner was submitted 1½ months after the dissolution. Take it from me. I am quite certain about my facts.

ප්‍රේමදාස මයා.

(திரு. பிரேமதாச)

(Mr. Premadasa)

Can the hon. Member produce anything to that effect? I should like to go into that. But I ascertained it from the Minister that he made the decision only after the report of the Commissioner of Local Government was received.

අ. සා. 7.30

ආචාර්ය එන්. එම්. පෙරේරා

(கலாநிதி என். எம். பெரேரா)

(Dr. N. M. Perera)

I repeat my statement. My good Friend does not know; he would not know. Lots of things are happening behind his back, and over him. Naturally. The Minister is above him. I make this charge that the dissolution of the Council took place 1½ months prior to the report of the Commissioner. I make that specific charge against the Minister. In fact, two months after the Jaffna Municipal Council was dissolved officers of the Waterworks and Drainage Department were gathering data in Jaffna for the commissioner's report. Those are the facts. I stand by my statement. I would request an impartial committee to go into the facts and see whether I am not correct. I have got full information, and that is why I am making this statement. However, I am glad to hear that the Jaffna Municipal Council is coming into existence in February 1968.

What has happened to the proposal to raise the status of the Ratnapura Urban Council to that of a municipal council. It is a most amazing performance. The Ratnapura Urban Council was converted into a municipal council by a gazette notification on 26.3.65. The department definitely decided and notified by gazette that the Urban Council of Ratnapura was to be converted into a municipality. Then what happened? On 25.10.65 the present Minister rescinded the order constituting the Ratnapura Municipal Council by Gazette Extraordinary No. 14,542 of 25.10.65, and by the same gazette the life of the Ratnapura Urban Council was extended. Then he sent Mr. Wanigatunge, an advocate, former Chairman of the Colombo Rent Control Board, on a one-man delimitation commission on 9.2.66, with the term of reference to report whether the Ratnapura Urban Council should be raised to municipal status. Already the decision had been taken. But the Minister started the whole business over again. Mr. Wanigatunge and his Secretary, Mr. Siriwardane, went to Ratnapura, made full inquiries and returned on 28.6.66. The Minister accepted his report and made an order that the Ratnapura Urban Council be constituted a municipal council. Then what happened? The Gazette Extraordinary notifying this decision is No. 14,715 of 3.10.66, and with effect from 1.2.67 the Ratnapura Urban Council should have been a municipal council. That is his own decision.

In the meanwhile the term of the U. C. was extended for a second time because the new municipal council was going to be set up, in terms of the gazette notification, in February 1967. Elections were due, nominations were fixed for 15th January 1967 and fifty candidates had actually made their deposits. Now the Hon. Prime Minister also comes into the picture. As a result of representations made by the hon. Member for Ratnapura (Mr. Attygalle) the Prime Minister

විසර්ජන කෙටුම්පත් පනත, 1967-68

—කුරක සභාව

[ආචාර්ය එන්. එම්. පෙරේරා]

writes a note and says, "Mr. Attygalle has mentioned certain things. Please do something about it." It is rather vaguely put. The Prime Minister has put it in a sort of ලිස්සල සනව basis. It has been carefully worded.

The strange thing is this: Deposits had been accepted, and nominations were to be on the following day but on the previous day under the Emergency powers the arrangements for nominations to be accepted were cancelled. How can you justify the use of Emergency powers to suspend your normal law of the land, to extend the life of an urban council, to stop the nominations, and then to cancel the elections? Is this in keeping with the kind of democracy you talk of so much? What kind of democracy is this? Is this the Minister, we are told, who is out to foster local government in this country? When a Minister acts like this, and under the Emergency powers an urban council is dissolved and an A. C. L. G. takes over the affairs of that urban council, where do we stand? That is what he has done. Today the council is being run by an Assistant Commissioner of Local Government under the Emergency powers. That is why you dare not remove Emergency laws. You are doing all the crooked things under the Emergency laws! What right have you to use Emergency laws for a normal purpose like this? What is the basis or justification for conducting your affairs in this manner?

I am told, Sir, that even the Governor-General was taken aback a little when he was asked to sign the papers because of this utterly extraordinary procedure adopted by the Minister. He has no alternative but to accept the advice given and therefore he has to sign them. Actually, the gazette notification forbade the acceptance of nominations—how do you like that?—and the date of the constitution of the Ratnapura Municipal

Council was postponed from 1.2.67 to 1.8.67. Well, on 1st August 1967, we should have had the new municipal council. Now what happens? Again another letter comes from the Prime Minister and then by gazette notification the elections are postponed to 1st April 1968—the Gazette Notification number is 14,754 of 26.6.67. They suppose that the Emergency will also continue till April 1968. Yes, the Emergency must be there because otherwise you will not be able to continue like this. This is the kind of thing that goes on under the guise of democracy. We are told this is democracy and this Minister is out to foster democratic institutions in this country!

That is as far as the Ratnapura and Jaffna councils are concerned. What has happened in regard to the Kandy and Kurunegala Municipal Councils? There too the elections have been suspended or they have been postponed.—[Interruption]. Delimitation? Fine excuse! On the ground of delimitation you are now postponing these elections.

The normal terms of the Kandy and Kurunegala Municipal Councils expired on 31st December 1966. They were extended for one year and that was for survey and delimitation purposes. What has happened now after one year? Already work on the delimitation has been done for one year. What has been done for one year? The actual elections were due on 31st December 1966. That is what is happening. All local bodies are treated in this way.

You talk of delimitation prior to elections. Actually, you fixed the delimitation only when elections are fixed. Otherwise you could have attended to the delimitation matter well in advance without waiting until the last month.

I think the Commissioner for both Kurunegala and Kandy is Proctor Marapana. For Kandy there may be somebody else, but for Kurunegala at least it is Proctor Marapana. He

විසර්ජන කෙටුම්පත් පනත, 1967-68

—කාරක සභාව

submitted his report, but the Minister is taking no action. The report was submitted long ago.

Up to date the new orders for the constitution of municipal councils under the new delimitation have not been given although, under the law, this has to be done six months prior to the elections. So, the extension up to December, 1967, is also a fraud because you cannot hold elections in 1967. The gazette notification has to appear six months before the holding of elections.

You are using the Emergency powers to extend further the life of local bodies. That is what is happening and this is what you are doing. You come to this House and you go round the country saying you are fostering local government. This is how you are fostering local government!

But you are prompt to dissolve certain local bodies. For what reason did you dissolve Aturugiriya V. C.? On the ground that there was a surcharge against the council. That was the only reason why Aturugiriya V. C. was dissolved. It is a strange fact that three months before the V. C. of Aturugiriya was dissolved the D. R. O. of the area, Mr. Albert Vithanatchchi went to the Minister of Local Government on the instructions of the Minister of Health to get his letter of appointment as a Special Commissioner for the Village Area. How do you like that! That was three months before dissolution. Aturugiriya is in the constituency of the Minister of Health. On his instructions the D. R. O. had gone to the Minister of Local Government to get letters of authority to become the special commissioner.

This is how you are functioning in this place. You have dissolved Aturugiriya V. C. because there is a surcharge there. I shall give you other V. Cs where there are surcharges. If Aturugiriya has been dissolved because of a surcharge what about these local bodies? Vavuniya has

seven village councils with surcharges against them, some going as high as Rs. 20,000. Keelaththimalai South V. C. has a surcharge of Rs. 20,000, Udayavur V. C. has a surcharge of Rs. 13,000, Uduppiddi V. C. in the Jaffna District has a surcharge of Rs. 43,000. You have not dissolved those councils. The date of recovery was 12th September 1965. This is all information taken straight from the authorities. There are 20 V. Cs in the Jaffna District with surcharges.

There are 13 village councils in the Trincomalee District. Seruwavila V. C. has a surcharge of Rs. 25,000, Echilampattai V. C. has a surcharge of Rs. 34,000.

In the Batticaloa District there are 16 village councils and the Mannar District has eight. The Minister has not touched any one of these councils. You have not dissolved any one of these. You have not handed them over to a special commissioner. Why only Aturugiriya V. C.? What is the special fault that Aturugiriya V. C. has committed that the other V. Cs have not?

You can have the list.

ආචාර්ය කොල්වින් ආර්. ද සිල්වා

(කලාநிதி கொல்வின் ஆர். டி சில்வா)

(Dr. Colvin R. de Silva)

You will not dissolve any of them. They will be up in arms.

ආචාර්ය එන්. එම්. පෙරේරා

(கலாநிதி என். எம். பெரேரா)

(Dr. N. M. Perera)

I took this out especially because my good Friend is very partial to the Federal Party. That is what I am objecting to. I shall give you further facts. [Interruption]. There are so many such cases. A surcharge is not good enough reason for dissolution.

My point is that you must dissolve a council for gross negligence, for persistent refusal to carry out instructions given, for gross corruption, and so on. I shall give you cases of gross corruption. When you dissolve

විසර්ජන කෙටුම්පත් පනත, 1967-68

—කාරක සභාව

[ආචාර්ය එන්. එම්. පෙරේරා]

a council because of a surcharge, you overstep the mark in the exercise of your functions. You can hardly dissolve a council on that account.

In point of fact, Dondra Town Council is also dissolved for the same reason—surcharge. On the contrary, in the case of Ahangama Town Council against which both local government officers and audit have reported, nothing has happened. That is because it is in a U. N. P. constituency, and you cannot touch that.

We do not have to go far. Take the Dehiwala-Mount Lavinia Municipal Council, for instance. Up to date no final accounts have been submitted to the Auditor-General from 1962. Only a running audit is being carried out. But what have you done about that council? Nothing.

I shall give you another interesting case. It is most interesting.—Udugampola. In respect of Udugampola a number of questions have been asked in this House and replies were given. Now, I am reading from the Auditor-General's report.

“ඔක්තෝබර් මස 5 වැනි දින, 1966.

උඩුගම්පොල ගම්සභාවේ මුදල් තත්ත්වය සම්බන්ධයෙන් 66.9.16 වැනි දින කරන ලද විභාග අනුව පහත දැක්වෙන විස්තර පරිදි රු. 35,502.97ක හිඟයක් පවතින බව පෙනී යයි.”

What action have you taken? Still the chairman of the council is continuing.

ප්‍රේමදාස මයා.

(திரு. பிரேமதாச)

(Mr. Premadasa)

Action is being taken.

අ. භා. 7.45

ආචාර්ය එන්. එම්. පෙරේරා

(கலாநிதி என். எம். பெரேரா)

(Dr. N. M. Perera)

Action is being taken, you say, but that is not all, my good Friend: I shall give you some choice statements

about him. You are talking about action being taken. Now, listen to this:

“පළාත් පාලන අමාත්‍යාංශය,

පළාත් පාලන අංශය,

ඔක්තෝබර් මස 13 වැනි දින, 1966.

මෙම ගම්සභාවේ මුදල් උභ්‍යන්තරවත් සහ අයදා පාලනය නොකඩවා දිගටම කරගෙන යන බව දැනට මත් පැහැදිලිය. දිවුලපිටිය විදුලි යෝජනා ක්‍රමය සම්බන්ධව ගම්සභාවට දී තිබෙන මුදල් වංචනික ලෙස පරිහරණය කර තිබෙන බව සැක කිරීමට ඉඩ තිබේ.”

You have not suspended him. You have served a charge on him. What have you done at Aturugiriya? What have you done at Moratuwa? What about Maharagama? What are the charges you have levelled against these councils to dissolve these councils? What have they done? I shall read out some of the charges made against them—flimsy charges:

“මේ ගම්සභාවේ සභාපතිවරයා නිලයෙන් පහ කිරීමට චෝදනා නිර්දේශයක් ගරු පළාත් පාලන ආමන්තූමයට ඉදිරිපත් කළ යුතු බව ඔබට පෙනී යන්නේ නම් එවැනි චෝදනා කෙටුම්පත් ද සම්පූර්ණ කර සනියක් ඇතුළතදී මා වෙත එවන්න.”

This was in October 1966. We are in September 1967. Nearly a year has passed. But what have you done? Here is a man who has obviously misappropriated money. It was found that he had taken from the Government a large sum of money in three instalments of Rs. 40,000, Rs. 36,800, and Rs. 5,700. About Rs. 83,000 has been taken from the Government and only Rs. 32,000 has been paid to the contractors. Nobody knows what has happened to the balance. That is the position with regard to Udugampola. And for one year you have been sleeping over it. You are framing charge sheets instead of removing him from office. You have a *prima facie* case against him. You are not taking action against him, but you take prompt action against other people whose political complexion you do not like.

In point of fact the answers given to Questions raised on the Floor of this House were not satisfactory. The

විසර්ජන කෙටුම්පත් පනත, 1967-68

—කාරක සභාව

hon. Parliamentary Secretary knows that false answers were given. The answers given were not satisfactory. Actually the answers suggested by the officer concerned were very interesting, but those were not the answers provided. This was one of the Questions asked by the hon. Member for Walapane :

මෙවැනි අක්‍රමිකතා හා මුදල් වංචා කර ඇති සභාපතිවරයෙක් නිලයෙන් පහ කිරීමට හෝ ඔහුට විරුද්ධව විනයානුකූලව ක්‍රියා කිරීමට ඔබ ක්‍රියා නොකළේ හෝ නොකරන්නේ කුමක් නිසාද?

The answer suggested by the officers concerned is—

එක්සත් ජාතික පක්ෂයේ සභාපති වරයෙක් නිසා.

That is the answer suggested by the officer to whom the Question went. He is a plain-spoken fellow.—[Interruption]. I am not very happy about the manner in which your department is functioning at the present moment.

Now, I shall give you one more reason why I am not happy with what is happening in the department. Even in the matter of allocations, what happens? In 1965-66, your first year, you gave Rs. 450,000 to the Colombo Municipal Council for general works, but in the same year you gave Rs. 470,000 to the Jaffna Municipal Council.

ආචාර්ය කොල්වින් ආර්. ද සිල්වා

(කලාතිඨි කොල්වින් ආර්. ද සිල්වා)

(Dr. Colvin R. de Silva)

Some of the municipalities are more equal than others !

ආචාර්ය එන්. එම්. පෙරේරා

(කලාතිඨි ආර්. එම්. පෙරේරා)

(Dr. N. M. Perera)

To Batticaloa you gave Rs. 549,000 ; to Trincomalee, Rs. 453,800 ; to Kalutara, Rs. 220,000. That was in 1965-66. Then your officers protested about this unfairness and as a result there was a new formula adopted. On that basis there was a considerable improvement in 1966-67. And

I am informed that the Minister is trying his best to overturn this new formula which he does not like. Unless you are very careful, he will go back to the 1965-66 basis once again.

Shall I give you the allocations granted for wells? This is very important because this is his attitude. In 1965-66, for the whole of Colombo District only a sum of Rs. 6,000 has been allocated for wells ; then for Jaffna, Rs. 76,800 ; Kalutara Rs. 800 ; Anuradhapura Rs. 34,000. I am pointing this out to show the kind of mentality that is brought to bear on these matters. There were protests from your own officers as a result of which there has now been a change. My fear is that the Hon. Minister is going back again to the same position. Here are some more allocations: Vavuniya, Rs. 67,000 ; Trincomalee Rs. 87,000 ; Galle 8,000 ; Batticaloa Rs. 87,000 ; Hambantota Rs. 6,000—I thought Hambantota is one place where you should have a large amount allocated for wells. This year there has been an improvement, but please take care that the Hon. Minister does not go back to the old system once again. That is what your Minister is going.

What is the position regarding loans? Formerly the A. C. L. Gs recommended the loans. They went into the whole question and recommended loans to the various village committees and so on. Now Mr. Sundaramoorthy, Accountant of the L.G.S.C., is handling loans. He is the person who is recommending the loans and he adopts all manner of delaying tactics when it comes to loans for areas which he does not like. Particularly if they are not areas in the Northern and Eastern Provinces, the position is different. I shall give you examples.

A loan was approved to the Ratgama V. C. for electricity in 1966 but the scheme could not be effected because the Galle M. C. could not give the bulk supply. The hon. Parliamentary Secretary will correct

විසර්ජන කෙටුම්පත් පනත, 1967-68

[ආචාර්ය එන්. එම්. පෙරේරා]

me if I am wrong. With the hydro-electric bulk supply being made available they have again made an application for a loan but Mr. Sundaramoorthy is asking new questions once again. He is asking whether the scheme cannot be phased, whether half a clerk can understand all the estimates and attend to 849 consumers. What is the point in asking all those questions now? The Electrical Department has sanctioned the loan and his business now is to grant it.

The hon. Member for Akmeemana is not here. He was the Chairman of the Bope V. C. He knows the difficulties he had about the loan he applied for.

ප්‍රේමදාස මයා.

(திரு. பிரேமதாச)

(Mr. Premadasa)

He got Rs. 210,000. What about the Ambalangoda U.C.?

ආචාර්ය එන්. එම්. පෙරේරා

(கலாநிதி என். எம். பெரேரா)

(Dr. N. M. Perera)

The Ambalangoda U.C. is a special case. You have granted Rs. 368,000 to them.

ප්‍රේමදාස මයා.

(திரு. பிரேமதாச)

(Mr. Premadasa)

Why do you not mention the other places?

ආචාර්ය එන්. එම්. පෙරේරා

(கலாநிதி என். எம். பெரேரா)

(Dr. N. M. Perera)

I am only mentioning places where problems arise.

ප්‍රේමදාස මයා.

(திரு. பிரேமதாச)

(Mr. Premadasa)

Hambantota Rs. 150,000.

—කරක සභාව

ආචාර්ය එන්. එම්. පෙරේරා

(கலாநிதி என். எம். பெரேரா)

(Dr. N. M. Perera)

Ambalangoda U. C. has been running as a deficit council. Unsatisfactory finances is the record so far as the Ambalangoda U. C. is concerned? They have not fully repaid the old loan, given for the old market. Now Rs. 386,000 has been sanctioned for a new market to be built after the old one has been demolished. Is that correct?

On the other had, the Kotte Urban Council asked for a loan for the purchase of a lorry for conservancy and scavenging, but they have not been given a loan. They cannot carry out their scavenging work without a lorry. The loan they asked for is not forthcoming. A lorry is very urgently required in order to perform an essential service in the U. C. area.

So, you will see that your work is far from satisfactory. When I say "your work" I am not talking about my good Friend the hon. Parliamentary Secretary. He has always been trying to do his best—I am prepared to admit that—but the boss above him is a very unsatisfactory sort of individual. That is all I want to say.

Can the hon. Parliamentary Secretary give us a list of the water supply schemes that have been put through recently? My information is that only about three or four schemes, and that mainly in the Eastern Province and so on, have been done. If you say I am wrong, I am prepared to be corrected. You are talking about twelve schemes that you have started. What have you completed so far?

ප්‍රේමදාස මයා.

(திரு. பிரேமதாச)

(Mr. Premadasa)

Monaragala, Dambulla—

விசேஷ கௌரவப் பதவி, 1967-68

—கூடுதல் கலாநிதி

அவரின் உயர். உயர். பி.பி. பி.பி.
(கலாநிதி என். எம். பெரேரா)
(Dr. N. M. Perera)

They were started long ago.

I am very glad that a special loan has been granted to the Dedigama V. C. for maternity and child welfare work in Dedigama. I think this is the first time such a loan has been granted.

விசேஷ கௌரவப் பி.பி.
(திருமதி விமலா கன்னங்கரா)
(Mrs. Wimala Kannangara)
How much?

அவரின் உயர். உயர். பி.பி. பி.பி.
(கலாநிதி என். எம். பெரேரா)
(Dr. N. M. Perera)

Not much; Rs. 2,250. That is all, but I welcome it.

விசேஷ கௌரவப் பி.பி.
(திருமதி விமலா கன்னங்கரா)
(Mrs. Wimala Kannangara)

That is a new V. C. It has been newly created. I am getting Rs. 5,000.

அவரின் உயர். உயர். பி.பி. பி.பி.
(கலாநிதி கொல்வின் ஆர். டி. சில்வா)
(Dr. Colvin R. de Silva)

I thought the policy was family limitation.

அவரின் உயர். உயர். பி.பி. பி.பி.
(கலாநிதி என். எம். பெரேரா)
(Dr. N. M. Perera)

I think village committees deserve more assistance with regard to maternity and child welfare work.

Can the hon. Parliamentary Secretary tell us how much has been granted for slum clearance? My information is that after the protest by chairmen in 1965-66 no moneys were granted for slum clearance, but after their protest in 1966-67 small amounts have been granted for slum clearance. Is that correct?

The community centre movement has been killed completely. It is finished. It has been handed over to the Hon. Minister of Home Affairs and he has killed it completely.

அவரின் உயர். உயர். பி.பி. பி.பி.
(கலாநிதி என். எம். பெரேரா)
(An hon. Member)
The best man.

அவரின் உயர். உயர். பி.பி. பி.பி.
(கலாநிதி என். எம். பெரேரா)
(Dr. N. M. Perera)

The best man? The best man to kill it! He has absolutely no interest in it. After the late Mr. Bandaranaike started the community centre movement, these centres functioned very usefully as social centres in the village areas. Hon. Members know that.—[Interruption]. They have all been killed. No grants have been given at all. I think it is a pity that this happened.

அ. ஐ. 8

About waterworks and drainage, my information is that for the last 2½ years the department has not started any new scheme nor completed one. You will correct me if I am wrong. They were able to do one thing, and that was to accept tenders for two water schemes, the Thuraineelvanai scheme and the Naipaddimunai scheme, both within the electorate of my good Friend, the hon. Member for Paddiruppu (Mr. Rasamanickam).

அவரின் உயர். உயர். பி.பி. பி.பி.
(கலாநிதி என். எம். பெரேரா)
(Dr. N. M. Perera)

(திரு. எஸ். எம். இராசமாணிக்கம்—பட்டி-
ருப்பு)
(Mr. S. M. Rasamanickam—Paddiruppu)

You are wrong.

அவரின் உயர். உயர். பி.பி. பி.பி.
(கலாநிதி என். எம். பெரேரா)
(Dr. N. M. Perera)

I am very glad to hear that I am wrong.

அவரின் உயர். உயர். பி.பி. பி.பி.
(திரு. இராசமாணிக்கம்)
(Mr. Rasamanickam)

One is in Kalkudah and one is in Paddiruppu. Do you know that that scheme is 14 years old?

விசர்ச்சன கெடுதலின் பதன, 1967-68

—காரக ஸபா

அவாட்சிய உன். உமி. பரேரா
(கலாநிதி என். எம். பெரேரா)
(Dr. N. M. Perera)

Is that the scheme I finished for you?

ரஹமான்னிகம் மஹ.
(திரு. இராசமாணிக்கம்)
(Mr. Rasamanickam)

What are you worried about?

அவாட்சிய உன். உமி. பரேரா
(கலாநிதி என். எம். பெரேரா)
(Dr. N. M. Perera)

All I am saying is, the work of your Ministry is very unsatisfactory.

ரஹமான்னிகம் மஹ.
(திரு. இராசமாணிக்கம்)
(Mr. Rasamanickam)

It was to rectify an error that had not been rectified for the last ten years.

அவாட்சிய உன். உமி. பரேரா
(கலாநிதி என். எம். பெரேரா)
(Dr. N. M. Perera)

I am very glad to hear that. I only hope that other errors also will be rectified. My complaint is that only your errors are rectified.—[Interruption].

காரகஸபா நியோஜீத ஸபாபதி
(குழுக்களின் உப அக்கிராசனர்)
(The Deputy Chairman of Committees)
Order, please!

அவாட்சிய கைலீவின் ஈர். டி. சில்வா
(கலாநிதி கொல்வின் ஈர். டி. சில்வா)
(Dr. Colvin R. de Silva)

That is the way, Sir. When people are caught out they have to yell. That is unfortunate.

ரஹமான்னிகம் மஹ.
(திரு. இராசமாணிக்கம்)
(Mr. Rasamanickam)

I shall reply tomorrow.

அவாட்சிய உன். உமி. பரேரா
(கலாநிதி என். எம். பெரேரா)
(Dr. N. M. Perera)

Why do you want to reply tomorrow? Reply now.

அவாட்சிய கைலீவின் ஈர். டி. சில்வா
(கலாநிதி கொல்வின் ஈர். டி. சில்வா)
(Dr. Colvin R. de Silva)
Get your brief tonight.—[Interruption].

காரகஸபா நியோஜீத ஸபாபதி
(குழுக்களின் உப அக்கிராசனர்)
(The Deputy Chairman of Committees)
Order, please! The hon. Member can reply tomorrow.

அவாட்சிய கைலீவின் ஈர். டி. சில்வா
(கலாநிதி கொல்வின் ஈர். டி. சில்வா)
(Dr. Colvin R. de Silva)

No, he has to get the brief from the Minister.

ரஹமான்னிகம் மஹ.
(திரு. இராசமாணிக்கம்)
(Mr. Rasamanickam)
He is talking nonsense.

அவாட்சிய உன். உமி. பரேரா
(கலாநிதி என். எம். பெரேரா)
(Dr. N. M. Perera)
Obviously my good Friend is hurt.

ரஹமான்னிகம் மஹ.
(திரு. இராசமாணிக்கம்)
(Mr. Rasamanickam)

I am not hurt. I am interrupting because you are saying things out of context.

காரகஸபா நியோஜீத ஸபாபதி
(குழுக்களின் உப அக்கிராசனர்)
(The Deputy Chairman of Committees)
Order, please!

அவாட்சிய உன். உமி. பரேரா
(கலாநிதி என். எம். பெரேரா)
(Dr. N. M. Perera)

All I am saying is that you are hurt and you are shouting because the Federal Party is being attacked.

விசேஷக் கௌரவப் பதவி, 1967-68

—காரக சபை

ராமானிசுத் தி மஹா.

(திரு. இராசமாணிக்கம்)

(Mr. Rasamanickam)

An hon. Member of this House, who is a professor, should not mislead the House. He was my old professor; he taught me politics. But now he is teaching wrong economics.

காரகசபை நியோகச் சபைபதி

(குழுக்களின் உப அக்கிராசனார்)

(The Deputy Chairman of Committees)

Order, please! the hon. Member will have his chance to reply.

ராமானிசுத் தி மஹா.

(திரு. இராசமாணிக்கம்)

(Mr. Rasamanickam)

I am replying tomorrow.

அவரீசுத் தி. பி. பீரேரா

(கலாநிதி என். எம். பெரேரா)

(Dr. N. M. Perera)

Then why are you replying now?

அவரீசுத் தி கௌரவத் தி. டி. சில்வா

(கலாநிதி கொல்வின் ஆர். டி. சில்வா)

(Dr. Colvin R. de Silva)

Get your brief tonight. The Hon. Tiruchelvam will give you the brief tonight.

அவரீசுத் தி. பி. பீரேரா

(கலாநிதி என். எம். பெரேரா)

(Dr. N. M. Perera)

We expect of a Minister a fair and impartial attitude towards all. He should not boost up his own party. That is what he has done, and that is my complaint. In point of fact, I have got other facts, which show a racial bias, but I do not want to come out with them.

ராமானிசுத் தி மஹா.

(திரு. இராசமாணிக்கம்)

(Mr. Rasamanickam)

You have been preaching that theory for the last 30 years.

அவரீசுத் தி. பி. பீரேரா

(கலாநிதி என். எம். பெரேரா)

(Dr. N. M. Perera)

I am not preaching a theory; I am only expressing my regret that it is possible for a person to use his power in this unfortunate way. I am putting it as mildly as that. Instead of being fair, instead of performing his functions impartially and justly, he is utilizing his position to feather his own party nest.

ராமானிசுத் தி மஹா.

(திரு. இராசமாணிக்கம்)

(Mr. Rasamanickam)

He is not here to defend himself, and the hon. Member is taking mean advantage of that fact.

அவரீசுத் தி. பி. பீரேரா

(கலாநிதி என். எம். பெரேரா)

(Dr. N. M. Perera)

But there is a whole party to defend him.

அவரீசுத் தி கௌரவத் தி. டி. சில்வா

(கலாநிதி கொல்வின் ஆர். டி. சில்வா)

(Dr. Colvin R. de Silva)

We cannot help his not being here. That is the only place he can be translated to do the dirty job, so he is translated there.

ராமானிசுத் தி மஹா.

(திரு. இராசமாணிக்கம்)

(Mr. Rasamanickam)

You will not say this in the Senate.

காரகசபை நியோகச் சபைபதி

(குழுக்களின் உப அக்கிராசனார்)

(The Deputy Chairman of Committees)

Order, please! The hon. Member can reply tomorrow.

அவரீசுத் தி. பி. பீரேரா

(கலாநிதி என். எம். பெரேரா)

(Dr. N. M. Perera)

Senate? I am not in the Senate; that is why I am saying it in this House.

විසර්ජන කෙටුම්පත් පනත, 1967-68

—කාරක සභාව

ආචාර්ය කොල්වින් ආර්. ද සිල්වා

(කලාநிති කොල්වින් ආර්. ද සිල්වා)

(Dr. Colvin R. de Silva)

We cannot refer to that institution as the Senate; we can only call it "the other place."

ආචාර්ය එන්. එම්. පෙරේරා

(කලාநிති ආර්. එම්. පෙරේරා)

(Dr. N. M. Perera)

I appeal to my good Friend the Parliamentary Secretary. I know that he has been as fair as possible. I must say he sent me a reply whenever I took up any matter with him. But I am not at all happy at the way the department is functioning.

I do want to say that a good deal of the facts I have stated were obtained from very authoritative sources. I have checked them up as far as I could. They are correct to the best of my knowledge. I am prepared to be corrected if I am wrong. I have done my best to get them checked up. I am placing these facts before you. I am sure most hon. Members feel that everything is not all right with the Ministry of Local Government. What they have done and the manner in which they have taken action against various local bodies is anything but desirable.

Take, for instance, Moratuwa and Maharagama. They threatened to dissolve these local bodies on the flimsiest of grounds. On that basis, a good number of the Ministers will have to go, because we have done nothing but criticize Ministers and their departments for neglect, for carelessness, for not doing this and not doing that. On that same basis you are threatening to dissolve local bodies. As I said, if you want to dissolve a

local body you can do so on the ground of corruption. I can understand your doing that. You can dissolve it on the ground of continued neglect of duties or of gross mismanagement. That I can quite understand. But, otherwise, you must let the people of the area decide what is best for them by electing suitable members to local bodies. With regard to Maharagama the charges relate to the conduct of the council during the previous election, that is prior to the formation of the present council. There was an election and the people voted into office a new council. And now they are charged with something that is alleged to have happened prior to that election. Is that fair? You should have done that long ago. The people have chosen their representatives on the basis of universal franchise. You cannot now start raking up questions as to what happened previously and threaten to dissolve the council and take action against the chairman. How can you do that?

I have got all the facts about the Moratuwa Urban Council. I find that these are very flimsy charges. I am not saying that all V. C. chairmen and urban council chairmen are a hundred per cent perfect. There are lots of mistakes which they commit. All of them are doing voluntary work. Some of them do not even draw an allowance for travelling and so on. These are voluntary workers. We must think twice before we dissolve councils or take action against the chairmen concerned, unless for very grave reasons. I am quite satisfied about Jaffna and so on. The facts I have placed before you. I only want to impress upon the Parliamentary Secretary my deep concern about the manner in which this Ministry is functioning.

විසර්ජන කෙටුම්පත් පතන, 1967-68

—කාරක සභාව

විමලා කන්නන්ගර මිය.

(திரும்பி விமலா கன்னங்கரா)

(Mrs. Wimala Kannangara)

ගරු නියෝජ්‍ය සභාපතිතුමනි, පළාත් පාලන අමාත්‍යාංශයේ වැය ශීර්ෂය යටතේ මාත් වචන කීපයක් කථා කරන්නට අද හස්සි කරනවා. පළාත් පාලන ආයතන මහජනයාගේ ප්‍රජාතන්ත්‍ර උරුමය රකින මූලස්ථානයයි. මහජන ඡන්දයෙන් තේරී පත් වන පළාත් පාලන ආයතන නියෝජිතයන් වැටුප් නොලබා සේවය කරනවා. පළාත් පාලන ආයතන සම්බන්ධයෙන් මට පෙර කථා කළ යටියන්තොට ගරු මන්ත්‍රීතුමා යම් යම් කාරණා ඉදිරිපත් කළා. ඒ කාරණා සම්බන්ධයෙන් ගරු ඇමතිතුමා වෙනුවෙන් ගරු පාර්ලිමේන්තු ලේකම් තුමා අදහස් ප්‍රකාශ කරනවා ඇති. විශේෂයෙන්ම ගම්කාරිය සභා ගැමි ජනතාවට අවශ්‍යම ආයතන විශේෂයක් බව මා මෙහිදී මතක් කරන්නට කැමතියි. දැන් ජලනල යෝජනා ක්‍රම ඇති කරමින්, ආරෝග්‍ය ශාලා ඇති කරමින්, මහා විද්‍යාල ඇති කරමින්, නොයෙකුත් අමාත්‍යාංශ මගින් ගම්බද ප්‍රදේශ සඳහා විශාල වැඩ කොටසක් කරගෙන යන්නේ ඒ ගම්බද ජනතාව නගරබදට ඒම නවත්වාලීමට හා ඔවුන් ගම්බද ජීවිතයට ප්‍රිය කරවීම සඳහායි. ඒ මොන අංශයන් දියුණු කළත් ඒ සියලුම සැලැස්මවල රාමුව වශයෙන් ඇති ගම්බද පාරවල් දියුණු නොකළහොත් ලොකු අඩු පාඩුවක් සිදු වන බව අපට පෙනී යන්නට ඕනෑ.

කෘෂිකර්මය සම්බන්ධයෙන් දැන් රට පුරා ලොකු උනන්දුවක් ඇති කරවාගෙන යනවා. කෘෂිකර්මය සඳහා විශාල ධනයක් වියදම් කරනවා. දැන් හැම ගම්බද පාරක වාගේම ජීප් රථ වෑක්ටරී ආදිය ගමන් කරනවා. එහෙයින් ගල් අතුරා තාර නොදමන ලද ඒ පාරවල් තව තවත් අඩු

ලත් වෙනවා. වර්ෂා කාලවලදී ඒ පාරවල් මඩ වෙනවා. ඇත්තෙන්ම වර්ෂා කාල වලදී සමහර පාරවල් කුඹුරු බවට පත් වෙනවා. ඒ පාරවලට ගල් දමා තාර දමන්නට තරම් වත්කමක් ගම්කාරිය සභාවලට නැහැ. මේ අතර ප්‍රසිද්ධ වැඩ දෙපාර්තමේන්තුව ගම්කාරිය සභාවලින් අලුතෙන් පාරවල් භාර ගැනීම නතර කොට දැනට භාරගෙන තිබෙන පාරවල් පමණක් තබන්නා කරනවා. පාරවල් දිගේ අලින් ලවා කොට ඇද්දවීම නීතියෙන් තහනම් බව තමුන්නාන්සේ දන්නවා ඇති. එසේ කොට ඇත්තේ පාරවල් තරක් වන තිසයි. වෑක්ටරී ආදිය ගමන් කරවීමෙන් ඒ ගම්බද පාරවල් තරක් වෙනවා. එහෙත් ඒවා ඒ පාරවල ගමන් කරවීමට ඉඩ නොදුන්නොත් දැනට ගරු අගමැතිතුමාත්, ගරු ආහාර ඇමතිතුමාත් ඉතාමත්ම උනන්දුවෙන් ගෙන යන කෘෂිකර්ම ව්‍යාප්ති ව්‍යාපාරයට එය බාධාවක් වෙනවා. එම නිසා සහකාර කොමසාරිස් කාර්යාල වල පාරවල් සෑදීම සඳහා වෙනම අංශයක් ඇති කොට ගල් මෝල් හා තාර ආදිය සපයමින් ගම් ප්‍රදේශවල පාරවල් දියුණු කිරීමට ක්‍රියා කරන ලෙස ඉල්ලා සිටිනවා.

උඩරට ගැමි පුනරුත්ථාපන යෝජනා ක්‍රමය යටතට කැගලු දිස්ත්‍රික්කය ඇතුළත් නොකිරීම නිසා ඒ ප්‍රදේශයෙහි පාරවල් ආදිය දියුණු කර ගැනීමට ලැබිය යුතුව ඇති එක් ආධාරයක් නොලැබීගොස් තිබෙන බව උඩරට ප්‍රදේශයක් නියෝජනය කරන තැනැත්තියක හැටියටත්, ගම් සභාපතිනියක හා කැගලු දිස්ත්‍රික්කයේ ගම්සභාපතිවරුන්ගේ සංගමයේ සභාපතිනිය හැටියත් මේ අවස්ථාවේදී ප්‍රකාශ කරන්නට ඕනෑ. කැගලු දිස්ත්‍රික්කයේ වැඩිපුරම සිටින්නේ ගොවි ජනතාවක්. ඊළඟට රබර් වතු වල වැඩ කරන පිරිසක්. ඒ ජනතාවගේ යහපත සලකා කෘෂිකර්ම

විසර්ජන කෙටුම්පත් පනත, 1967-68

—කාරක සභාව

[විමලා කන්නන්ගර මිය.]

දෙපාර්තමේන්තුව මගින්වත් ඒ ප්‍රදේශයේ පාරවල් නඩත්තු කිරීමට ආධාර මුදලක් ලබා ගැනීමට අවධානය යොමු කරන ලෙස මා ගැරු පාර්ලිමේන්තු ලේකම්තුමාගෙන් ඉල්ලා සිටිනවා. පළාත් පාලන ආමතිතුමාගෙන් අපේ ප්‍රදේශයට ලොකු සේවයක් සිදු වී තිබෙනවා. සහකාර කොමසාරිස්වරයකු ලබා දී තිබෙනවා. කාර්යාලයක් විවෘත කර තිබෙනවා. අපේ ගම්කාර්ය සභා සම්මේලනයේදී, අප ඉදිරිපත් කළා, රුපියල් දහසක් දක්වා ගෙවීමට අවසර දෙන්නටය කියා. අපේ ඔවර් සියර් මහතා ලවා රුපියල් දහස දක්වා වැඩ කරගෙන යාමට අවසරය ඇතත් මුදල් ගෙවීමට අවසර දුන්නේ නැහැ. අපේ ගම්කාර්ය සභාපතිවරුන්ගේ සංගමයෙන් එතුමා සම්භවි මේ ගැන කරුණු ඉදිරිපත් කළාම, මාස තුන හතරකින් අවසරය දෙනවා යයි කීවත් තවමත් ඒ අවසරය නොදුන් නිසා හැකි ඉක්මනින් එය ලබාදෙන ලෙස ඉල්ලා සිටිනවා.

ගම්කාර්ය සභා ප්‍රදේශවල නැතිනම් පිටිසර ගම්වල දැන් විශාල පෙරළියක් ඇති වීගෙන යනවා. තුන් සියයකට අධික ගම්කාර්ය සභාවල් විදුලි ආලෝකය ලබා දෙන ලෙස ඉල්ලුම් කර තිබෙනවා. එම නිසා, ග්‍රාමීය විදුලි ආලෝක ක්‍රමය කියා ක්‍රමයක් ඇති කර තිබෙනවා. ගම්බද පෙදෙස්වල රැකි රක්ෂා විරහිත භාවයේ ප්‍රශ්නය විසඳන්න නම්, රක්ෂා නැතියවුන් තමන්ගේ ගම් ප්‍රදේශවලම රක්ෂාවල නිරත කරවීමට නම් ඒ ගම්බද ප්‍රදේශවලට විදුලි ඵලිය ලබා දීමට කටයුතු කරන්න ඕනැ. කර්මාන්ත ආරම්භ කිරීමට මෙන්ම පැල්පත්වලටත් විදුලි ආලෝකය ලබා ගැනීමටත් මාර්ග සැලසුවොත් ඒ අනුසාරයෙන් ගම්බද ප්‍රදේශවල නව යුගයක් බිහි කළ හැකි බව මෙහි දී සඳහන් කරන්න කැමතියි.

ඒ අතර විදුලි බලය ලබාදීම සඳහා ඕනර ගම්දොළහට රුපියල් හැට පන් දහසක මුදලකුත්, ගලිගමුවට රුපියල් හතළිස් පන් දහසක මුදලකුත් ණය වශයෙන් ලබාදීමට ක්‍රියා කිරීම ගැනත්, විදුලි බලය සැපයීමට ක්‍රියා කිරීම ගැනත් මේ අවස්ථාවේදී ඉඩම්, වාරිමාර්ග හා විදුලිබල ආමතිතුමාට ස්තූතිවන්ත වෙනවා. මා ඒ ගැන විශේෂයෙන්ම සඳහන් කළේ අපේ ගම්කාර්ය සභා ප්‍රදේශ දියුණු කිරීමට විදුලි බලය ඉතාමත්ම අවශ්‍ය වන නිසයි. ඒ හැර එතුමාගේ දෙපාර්තමේන්තුව මගින් විදුලි බලය ලබාදීමට ක්‍රියා කිරීමේ ප්‍රතිඵලයක් වශයෙන් රබර් කර්මාන්තය කෙරෙන, රබර් නිෂ්පාදනය කරන උඩුගොඩ වතු යායටත්, උඩුගොඩ ජනපද වාසින්ටත් විදුලි ඵලිය ලබාදීමට හැකිවීමෙන්—පැල්පත්වලටත් විදුලි ඵලිය ලැබීමෙන්—නොදියුණු ප්‍රදේශ දියුණු වනවාට කිසිම සැකයක් නැහැ. එතුමා ලබන 14 වනදා එය විවෘත කිරීමට පැමිණෙන නිසා ඊට වඩා ඒ ගැන යමක් සඳහන් කරන්න යන්නෙ නැහැ.

අ. භා. 8.15

අද බොහෝ ගම්කාර්ය සභාවල පවතින තත්ත්වය කනගාටුදායකයි. ඒ “විනිමය” ප්‍රශ්නය උඩ. විනිමය යනු වෙන් සඳහන් කළේ, පළාත් පාලන කටයුතු සඳහා වෙන් කර ඇති මුදල—vote—ගැනයි. ගම්කාර්ය සභාවල, සුළුතර සභාවල, පළාත් ආණ්ඩු සභාවල සහ නගර සභාවල වැඩ කටයුතු සඳහා විනිමය එක සේ වෙන් කර තිබෙනවා. නගර සභාවලට, විශේෂයෙන්ම කොළඹ වැනි නගර සභාවලට කුණු කසල ගෙන යාම පිණිස, ඉන්සිනරේටර් ආදිය ලබා ගැනීම පිණිස මුදල් වෙන් කර ගැනීමට හැකි වුණත්, ගම්කාර්ය සභාවලට අත්‍යවශ්‍ය විදුලි බලය ලබාගැනීමට එම ශීථි

විසර්ජන කෙටුම්පත් පනත, 1967-68

—කාරක සභාව

යෙන් මුදල් වෙන් කරන ලෙස ඉල්ලු වෙන් එසේ ලබා දෙන්නෙ නැහැ; වෙන් කරන ලද මුදල් නැතැයි කියනවා. එම නිසා ගම්බද නව පෙරළියක් ඇති වී ගෙන යන මේ අවදියේ ගම්කාර්ය සභා තව තවත් දියුණු කිරීමට අවශ්‍ය තරමට මුදල් ලබාදෙන ලෙස ගරු ඇමතිතුමා ගෙන් ඉල්ලා සිටිනවා. මා කලින් සඳහන් කළ පරිදි, නගර සභාවලට අවශ්‍ය නොයෙකුත් දේවල් සපයා ගැනීම පිණිස වෙන් කරන ලද මුදලින්, මුදල් ලබාගත හැකි වෙනත් ගම්කාර්ය සභාවලට විදුලි බලය සපයා ගැනීමට මුදල් නොදෙන නිසා, යම් අවස්ථාවකදී ණය මුදලක් වශයෙන් මුදල් ලබා දුන්නත් එය ආපසු පොලියත් සමග ගෙවන්න සිද්ධ වෙනවා. එසේ ණය මුදලක් ලබාගන්නත් වුව මනා උපකරණ ලබාගැනීමට නම් අවුරුදු ගණනාවක්ම ගත වෙනවා. එම නිසා මෙම අඩුපාඩුකම් ගැන කල්පනා කර බලා, ලබන වර්ෂයේදී මෙයට වඩා උසස් අන්දමින් විදුලි ආලෝකය ගම්බද ප්‍රදේශ වලටත් ලබාදීමේ ක්‍රමය සාර්ථක ලෙස ක්‍රියාත්මක කිරීමට මාර්ගය සලසන ලෙස සඳහන් කරන්න කැමතියි.

ගම්කාර්ය සභාවලට අද ඉතාමත්ම තරක දසාවක් ලබා තිබෙන බව මේ සමගම සඳහන් කළ යුතුව තිබෙනවා; උපකරණ මිල, ද්‍රව්‍ය මිල සියයට දහය කින් වැඩි වීම නිසා. විශේෂයෙන්ම යකඩ, විදුරු ආදී ද්‍රව්‍ය මිල වැඩි වීම නිසා. කොන්ත්‍රාත්කරුවන් වැඩ භාර නොගැනීමේ තත්ත්වයක් පවතිනවා. සුවස් ඇල හරහා නැව් ගමනා ගමනය ඇත හිටීමේ ප්‍රතිඵලයක් වශයෙන් සෑම ගොඩ නැගිලි ද්‍රව්‍යයකම වාගේ මිල සියයට පහ කින් දහයකින් ඉහළ යාම නිසා ගොඩ නැගිලි හා වෙනත් අවශ්‍ය පාලම් තනා ගැනීමට අපහසු වීමෙන් අද ගම්කාර්ය සභා ඉතාමත්ම අමාරු තත්ත්වයකට මුහුණ දී තිබෙනවා.

ජලය ලබා දීමට පළාත් පාලන අමාත්‍යාංශය ඉක්මනින් ක්‍රියා නොකොළොත් අපේ ආරෝග්‍යශාලාවලට වතුර නොලැබීමෙන් ඒවායේ කාණු ක්‍රමය, ඩ්‍රෙනේජ් ක්‍රමය, ක්‍රියාත්මක කරන්නට බැරි වන බවයි කියන්නට තිබෙන්නේ. ඩ්‍රෙනේජ් ක්‍රමය සඳහා මුදල් වෙන් කර කාලයක් ගත වී තිබෙන නමුත් තවමත් ඒ කිසිවක් ක්‍රියාත්මක වී නැහැ. ඒවා හමස් පෙට්ටියට දමා තිබෙන බවයි අපට පෙනෙන්නේ. “වතුර ලැබෙන තුරු සුවරේජ් ක්‍රමය පටන් ගන්නට එපා” යන වගන්තියක් අපට දකින්නට ලැබෙනවා. පළාත් පාලන ආයතනවලටත් සෞඛ්‍ය දෙපාර්තමේන්තුවටත් දෙකටම මුදල් දීමෙන් සිදු වන්නේ මුදල් නාස්තියක් නිසා පළාත් පාලන ආයතනවලින් පමණක් ලොකු ජල සම්පාදන ක්‍රම යටතේ ජල නල ඇති කළාම සෞඛ්‍ය දෙපාර්තමේන්තුවේ ආයතන වලටත් — ආරෝග්‍යශාලාවලටත් — වතුර ලබා ගන්නට පුළුවනැයි කියනවා. ඇමති මණ්ඩලය ඒ විධියට ක්‍රියා කරන්නට තීරණය කර තිබෙනවා. ඒ අනුව මේ කාර්යය කරන්නට සිදු වන්නේ පළාත් පාලන ආයතන මගිනුයි. ඉස්සර නිදා වැටුණු ක්‍රම යටම තව දුරටත් පළාත් පාලන ආයතන වැඩ කටයුතු කරගෙන ගියොත් විශාල හානියක් සිදු වෙන්නට ඉඩ තිබෙන බව දැන් කල්පනා කරන්නට ඕනෑ. තනිකර සෞඛ්‍ය දෙපාර්තමේන්තුවෙන් ගෙන යන වැඩ ටිකත් ඇණහිටින්නට පුළුවන් බව මතක තබා ගන්නට ඕනෑ. ඒ නිසා මහා ජල නල ක්‍රම ඇති කරනවා නම් වහ වහා ක්‍රියා කරන්නට ඕනෑ. ඉක්මනින් ක්‍රියා නොකළොත් ආරෝග්‍යශාලාවලට වතුර නොලැබී යන්නටත්, ඒ හේතු කොට ගෙන වැසිකිළි, බාල්දි වැසිකිළි ආදිය පවා නරියාකාර පිරිසිදු නොකළහැකි තත්ත්වයක් ඇති වීමටත්, එයින් නොයෙක් රෝග තව තවත් ඇති වීමටත් ඉඩ තිබෙන බව කල්පනා කරන්නට ඕනෑ.

විසර්ජන කෙටුම්පත් පනත, 1967-68

—කාරක සභාව

[විමලා කන්නන්ගර මිය.]

ප්‍රජාමණ්ඩල ගැනත්, ග්‍රාමසංවර්ධන සමිති ගැනත් යටියන්තොට ගරු මන්ත්‍රීතුමා (ආචාර්ය එන්. එම්. පෙරේරා) කථා කළා. ගම්බද ජනතාවට විනෝද විමට තිබුණු එකම ක්‍රමය ප්‍රජාමණ්ඩලයයි. එය ග්‍රාමසංවර්ධන සමිතිවලට වඩා වෙනස් දෙයක්. ග්‍රාමසංවර්ධන සමිති මගින් ස්වේච්ඡා සේවකයන්ගේ සහයෝගයෙන් පාරවල් කැපීම ආදිය කළා. ප්‍රජාමණ්ඩල වලින් වොලිබෝල් සහ සංගීත භාණ්ඩ ආදිය දුන්නා. දැන් ප්‍රජාමණ්ඩලත් සවදේශ කටයුතු භාර ගරු ඇමතිතුමා භාර අරන් තිබෙනවා. ඒවා අපෙන් ආපසු ගන්න විට මහජන නියෝජිතයන් වශයෙන් අප කියන්නාවූ දේ ගැන අපේ ගරු ඇමතිතුමා සානුකම්පිතව සලකා බලන බව අප දන්නවා. අපට නියෝගයක් ලැබුණා. ප්‍රජාමණ්ඩලවලට නියමිත මුදල් දිසාපතිතුමා ලග තැන්පත් කරන ලෙස එයින් අපට දන්නවා තිබුණා. නියෝජිත පිරිසක් වශයෙන් ගොස් මේ ගැන ගරු ඇමතිතුමාට කියා සිටින්නට අපට සිදු වුණා. දඩයක් ගැසුවත් ඒ වැඩේ නම් කරන්නට අප සූදානම් නැතැයි අපට කියන්නට සිදු වුණා. මහජන නියෝජිතයන් වශයෙන් අප කී දේ සාවධානව ඇසු ගරු ඇමතිතුමා අපට කියා සිටියා ඒ මුදල් ගෙනෙන්නට වුවමනාවක් නැති බව. එවැනි නියෝගයක් දුන්නේ කවුරුන්දැයි කියාත් ගරු ඇමතිතුමා ප්‍රශ්න කළා. නියෝගය දුන් අය ඇමතිතුමාත් දැනගෙන හිටියේ නැහැ. ක්‍රීඩාභූමි සඳහාත් පුස්තකාල සඳහාත් පාවිච්චි කිරීමට ඒ මුදල් තබා ගන්නා ලෙස අපට එතුමා කිව්වා. ප්‍රජාමණ්ඩල අපෙන් ගත් නිසා එසේ කටයුතු කළා. සමහර විට යටියන්තොට ගරු මන්ත්‍රීතුමා ඒ බව නොදැන සිටියා වෙන්නට ඇති. ප්‍රජාමණ්ඩල පාලනය අපෙන් ගත් නිසා පුස්තකාල සහ ක්‍රීඩා භූමි නඩත්තුව සඳහා අපට රුපියල් පන්දාහ බැගින් දෙනවා. අපේ දිස්ත්‍රික්කයේ ගම්කාර්යසභාවලට ඒ මුදල් ලැබුණා.

ගම්කාර්යසභාවලට වැඩි වැඩියෙන් බල තල දෙනවාය කියනත් තිබුණු බලතලත් රිකින් රික නැති කරගෙනයි යන්නේ. ප්‍රජාමණ්ඩලත් අපෙන් ඉවතට ගියා. වර්ෂයක් පාසා සෞඛ්‍ය පහසුකම් දීම සඳහා අපට මුදල් ලැබෙනවා. ගම්කාර්යසභා

මගින් පවත්වන බෙහෙත් ශාලාවලින් අපේ වෙද මහතුන් ලවා රෝගීන්ට බෙහෙත් බෙදා දුන්නාම ඊළඟ අවුරුද්දේ අපට මුදල් ලැබෙනවා. 1966-67 අවුරුද්දේ ඇස්තමේන්තුවෙන් මුදල් වෙන් කර ඇතත්, ලබන අවුරුද්දේ එය නතර කරනවා. ඒ නිසා ගම්කාර්යසභාවල බලතල ගැන ගරු ඇමතිතුමා කල්පනා කරනු ඇතැයිද, ඒවා ආරක්ෂා කර දෙනැයිද අප බලාපොරොත්තු වෙනවා. සල්ලි මදිනිසා මේ විධියට ක්‍රියා කළා නම් ඉදිරි කාලයේදීත් මුදල් ලබා දී, අපේ බලතලත් වැඩි කර ගම්බද ජනතාවගේ ජීවන තත්ත්වය උසස් කළ හැකි අන්දමටත්, ඒ උදවියගේ රැකිරීම් ප්‍රශ්නය විසඳෙන අන්දමටත්, ක්‍රියා මාර්ගයක් සකස් කළ යුතුව තිබෙනවා. දහඩිය මහත්සියෙන් වැඩ කරන, දුකසේ ජීවත් වන අපේ කම්කරු සහ ගොවි ජනතාවගේ ධනයෙන් රට පාලනය වන නිසා ඒ අයට ඉතා උසස් තැනක් ලැබෙන විධියට ක්‍රියා කරන මෙන් ඉල්ලා සිටිමින් මගේ වචන සවල්පය අවසන් කරනවා.

බී. එච්. බණ්ඩාර මයා.

(திரு. பி. எச். பண்டார)

(Mr. B. H. Bandara)

ගරු නියෝජ්‍ය සභාපතිතුමනි, බදුල්ලේ මහා නගර සභාව මගින් අවුරුදු කිහිපයක සිට කරගෙන ගිය බලවත් උද්ඝෝෂණයක ප්‍රතිඵලයක් වශයෙන්දෝ මේ වර අයවැය ලේඛනයෙන් බදුල්ල මහා නගර සභාවේ ජල තල යෝජනා ක්‍රමයට විශේෂ තැනක් දෙමින් මුදල්ද වෙන් කිරීම පිළිබඳව පළමු වෙන්ම පළාත් පාලන අමාත්‍යාංශයට මේ අවස්ථාවේ මා ස්තූති කරනවා. බදුලු නගරයට අවශ්‍ය ජලය සපයා ගැනීමේ ප්‍රශ්නය කාලාන්තරයක් තිස්සේ පැවතුණා. ජල ප්‍රශ්නය බදුල්ල නගරයට බලපාන ප්‍රධානම ප්‍රශ්නයයි. බදුලු නගර සභාව මගින් මේ ජල යෝජනා ක්‍රමය පිළිබඳව කරුණු ඉදිරිපත් කර, සැලැස්ම ඉදිරිපත් කර අවුරුදු ගණනාවක් තිස්සේ ක්‍රියා කරගෙන ගියා. බදුලු නගරයේ අවශ්‍යයෙන්ම විසඳිය යුතුව තිබෙන මේ ජල ප්‍රශ්නය විසඳීම සඳහා මේ වර අයවැය ලේඛනයෙන් මුදල් වෙන්කර තිබීම ගැන මා නැවතත් ස්තූති කරනවා.

ගරු නියෝජ්‍ය සභාපතිතුමනි, ඊළඟට ගම් කාය්‍ය සභාවලට වෙන් කරන මුදල් බදුල්ල මා වචනයක් කිව යුතුව තිබේ

විසර්ජන කෙටුම්පත් පනත, 1967-68

—කාරක සභාව

නවා. ගම්වල වැඩ කරන්නට තිබෙන එක ම මාර්ගය ගම් කාර්ය සභායි. මා නියෝජනය කරන කොට්ඨාශයේ සමහර ගම් කායානී සභාවල ආදායම ඉතාම සුළුයි. සමහර අවස්ථාවලදී එක් කොට්ඨාශයක් සඳහා අවුරුද්දකටම වැය කරන්නට පුළුවන් වන්නේ රුපියල් 200 යි, නැත්නම් 300 යි. එවැනි සුළු මුදලකින් තමයි එක් කොට්ඨාශයක මුළු අවුරුද්දක වැඩ කරන්නට සිද්ධ වෙන්නේ. රුපියල් 200 ක් 300 ක් වැනි සුළු මුදලකින් ලිදක් කැපීම හෝ ගල් පඩි පෙළක් බැඳීම වැනි කුඩා වැඩක් කරන්නට පුළුවනි. නමුත් සැහෙන වැඩක් කරන්නට පුළුවන්කමක් නැහැ. විශේෂයෙන්ම උගව වැනි නොදියුණු ප්‍රදේශවල ගම් කාර්ය සභාවලට දැනට වඩා වැඩි සැලකිල්ලක් දක්වන මෙන් මා ඉල්ලා සිටිනවා. සෑම ගම් කායානී සභාවකටම අවුරුද්දකට වරක් කර්මාන්තවලට හෝ වෙනත් එවැනි වැඩකට විශේෂ ආධාර මුදලක් දෙනවා. සෑම වර්ෂයකදීමත් එසේ ලැබෙන්නේ නැහැ. එවැනි ආධාර මුදල් වත් උගව ප්‍රදේශයේ ගම් කාර්ය සභාවලට අවුරුදු ගණනාවකින් ලැබී නැහැ. එමනිසා ගම්වල දියුණුව සඳහා අවශ්‍යයෙන්ම කළ යුතු වැඩ මේ දක්වා ආරම්භ කරන්නට නුපුළුවන් වී තිබෙනවා. විශේෂයෙන්ම ආදායම අඩු ගම් කාර්ය සභාවලට විශේෂ සැලකිල්ලක් දක්වා ඒවාට මුදල් විකක් වැඩියෙන් දෙන්නට කටයුතු කරන මෙන් මා ඉල්ලා සිටිනවා. ආදායම වැඩි ගම් කායානී සභාවලට දෙන මුදල විකක් අඩු කළත් වරදක් නැහැ. එහෙත් ආදායම අඩු ගම් කායානී සභා පිළිබඳව විශේෂ සැලකිල්ලක් දක්වා ඒවාට වැඩියෙන් මුදලින් ආධාර කරන්නට පියවර ගන්නා මෙන් මා නැවතත් ඉල්ලා සිටිනවා.

තවත් වැදගත් කාරණයක් තිබෙනවා. එය කොළඹ නගර සභාවේ ඉංජිනේරු දෙපාර්තමේන්තුවේ සුපිරිත්ටෙන්ඩන්ට් ඉංජිනේරු තනතුරු පිළිබඳ ප්‍රශ්නයක්. මේ තනතුරු ඇති කළේ 1964 සැප්තැම්බර් 15 වැනි දින සිටයි. මේ තනතුරු පුරවන ලෙස කොළඹ නගර සභාව මගින්

1964 ඔක්තෝබර් 4 වන දින පළාත් පාලන සේවා කොමිෂන් සභාවට දැන් නුවා. ඒ අනුව මේ තනතුරුවලට අවශ්‍ය සුදුසුකම් මොනවාද කියා නිර්දේශ කිරීම සඳහා පළාත් පාලන සේවා කොමිෂන් සභාව ඩබ්ලිව්. ජේ. ප්‍රනාන්දු, ඒ. එස්. කරුණාරත්න, පී. එස්. විල්සන් පීරිස්, වී. ජී. පෙරේරා යන මහත්වරුන්ගෙන් සමන්විත මණ්ඩලයක් පත් කළා. මේ මණ්ඩලය නගර සභාවේ ඉන්ජිනේරු දෙපාර්තමේන්තුවේ සුපිරිත්ටෙන්ඩන්ට් ඉන්ජිනේරු තනතුරුවලට අසුවල් සුදුසුකම් අවශ්‍යය කියා නිර්දේශ කළා. මොනවාද ඒ සුදුසුකම්? ඒ. එම්. අයි. සී. ඊ. විභාගයෙන් සාමාර්ථය ලබා සිටිමින්, විශේෂයෙන්ම ගොඩනැගිලි තැනීම, සැලැස්ම පිළියෙළ කිරීම ආදී කටයුතු සම්බන්ධව දස අවුරුද්දක පළපුරුද්ද තිබීමත් ඒ තනතුරුවලට අවශ්‍ය සුදුසුකම් කියා මා සඳහන් කළ ඒ මණ්ඩලය නිර්දේශ කළා. ඒවාගේ ම නගර සභාවේ වෝටර් වර්ක්ස් දෙපාර්තමේන්තුවේ සුපිරිත්ටෙන්ඩන්ට් ඉන්ජිනේරු තනතුරු සඳහාත් ඒ මණ්ඩලයම දැන් මේ මා කියන්නට යන සුදුසුකම් තිබිය යුතුය කියා නිර්දේශ කළා. ඒ සුදුසුකම් මේවායි. ඒ. එම්. අයි. සී. ඊ. විභාගයෙන් සාමාර්ථය, දස අවුරුද්දක පළපුරුද්ද, පස් අවුරුද්දක පාලන පුහුණුවක් සහ විශාල ජල නල යෝජනා ක්‍රමයක් භාරව අවුරුදු දෙකක් තුළ කටයුතු කර ලබාගත් පුහුණුවක්. මෙම සුදුසුකම් අවශ්‍යය කියා ඒ මණ්ඩලය විසින් නිර්දේශ කරනු ලැබුවා. එ අනුව සී. කන්දසාමි, ඩබ්ලිව්. එස්. ජයසේකර, යු. රණසිංහ, ඩී. සී. ඩබ්ලිව්. ඩැනියෙල්, සී. විරකෝන් සහ ඒ. කදිර වේලු යන මහත්වරුන් සම්මුඛ පරීක්ෂණයට කැඳවුවා. මේ මණ්ඩලයට නගර සභා කොමසාරිස්තුමාත් එහි ඉංජිනේරු කනගරායර් මහතාත් සම්බන්ධ වුණා.

පාර්ලිමේන්තු ලේකම්තුමා මෙම කාරණයට හරිහැටි ඇහුම්කන් දුන්නාද මක්දා. මෙය වැදගත් කාරණයක් බව කියන්නට ඕනැ. එම සම්මුඛ පරීක්ෂණයට අනුව සී. කන්දසාමි, එස්. ඩබ්ලිව්. ජයසේකර සහ යු. රණසිංහ යන මහත්වරුන් තෝරා ගනු

විසර්ජන කෙටුම්පත් පත, 1967-68

කල් තාවිම

—කාරක සභාව

[ବିଶ୍ୱାସୀର ଉପା.]

ලැබුවා. තෝරා ගත් උදවියට ලියුම් එහෙම
හිසේ තැහැ. පත්වීම් ලැබුණු බව ඒ උදවිය
ට ලියුම්වලින් දැනුම් දුන්නේ තැහැ. ඊට
හේතුව සමහරවිට පාර්ලිමේන්තු ලේකම්
තුමා නොදන්නවා වෙන්නට පුළුවනි. ගරු
ආමතීතුමා ඒ අයට ලියුම් යවන්නට එපාය
කියා කෙළින්ම නිර්දේශ කර තිබෙනවා.
එම ලිපියේ දිනය 1967. 3. 2 සි. ඉල්ලුම්
කරුවන්ගේ පුද්ගලික ලිපි ගොනු කැඳවා
ඒවා ආපසු යවන්නේ තැතුව ජුනි මාසය
වන තෙක් තබාගෙන සිටියා.

එකල්හි වේලාව අ. සා. 8.30 වූයෙන්, මන්නි
මන්ඩලයට ප්‍රගතිය වාර්තා කරනු පිණිස කාරක
සභා නියෝජ්‍ය සභාපතිතුමා මූලාසනයෙන් ඉවත්
විය.

කරක සභාව ප්‍රගතිය වාර්තා කරයි; නැවත රැස් වීම 1967 ජූලි මාස 5 වන අඟහරුවාද.

நேரம் பி. ப. 8.30 மணியாகிவிடவே, குழுவின் பரிசீலனை பற்றி சபைக்கு அறிவிக்கும் பொருட்டு அக்கிராசனர், அக்கிராசனத்திலிருந்து நீங்கினார்.

குழுவினது பரிசீலனை அறிவிக்கப்பட்டது ; மீண்டும் கூடுவது செவ்வாய்க்கிழமை 5, செப்டம்பர் 1967.

It being 8.30 P.M., the Deputy Chairman of Committees left the Chair to report Progress.

Committee report Progress to sit again
on Tuesday, 5th September 1967.

කල්පනිම

ஒத்திவைப்பு

ADJOURNMENT

එකල්හි වේලාව අ. හා. 8.30 පසුකර තුබුයෙන්
කාරක සභා නියෝජ්‍ය සභාපතිතුමා විසින් ප්‍රශ්නය
නොවිමසා මන්ත්‍රී මණ්ඩලය කල් තබන ලදී.

මන්නි මණ්ඩලය ඊට අනුකූලව
අ. භා. 8.31 ට 1967 අගෝස්තු 31 වන
දින සහ සම්මතිය අනුව, 1967 ඔප්තූම්
බර් 5 වන අගනරුවාද පු. භා. 9.30 වන
තෙක් කල් ගියේ ය.

அப்டோது நேரம் பி. ப. 8.30 மணிக்குப் பிந்தி விட்டமையால் குழுக்களின் உப அக்கிராசனர் அவர்கள் வினாவின்றிச் சபையை ஒத்திவைத்தார்கள்.

இதன்படி பி.ப. 8.31 க்கு சபை அதனது 1967 ஓகஸ்ட் 31 ஆம் தேதிய தீர்மானத் திற்கிணங்க, 1967 செப்ரெம்பர், 5, செவ்வாய்க்கிழமை மு. ப. 9.30 மணிவரை ஒத்திவைக்கப்பட்டது.

And it being past 8.30 P.M., MR. DEPUTY CHAIRMAN OF COMMITTEES adjourned the House without Question put.

Adjourned accordingly at 8.31 P.M. until 9.30 A.M. on Tuesday, 5th September 1967, pursuant to the Resolution of the House of 31st August 1967.

... ..
... ..
... ..
... ..

... ..
... ..
... ..
... ..

... ..
... ..
... ..
... ..

சந்தா : பணம் கொடுத்த தேதியை யடுத்துவரும் மாதம் தொடக்கம் 12 மாதத்துக்கு ரூபா 32.00 (திருத்தப்படாத பிரதிகள் ரூபா 35.00). 6 மாதத்துக்கு அரைக்கட்டணம் 1 தனிப்பிரதி சதம் 30, தபால்மூலம் 45 சதம், முற்பணமாக அரசாங்க வெளியீட்டு அலுவலக அத்தியட்சரிடம் (த. பெ. 500, அரசாங்க கருமகம், கொழும்பு 1) செலுத்தலாம்.

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org